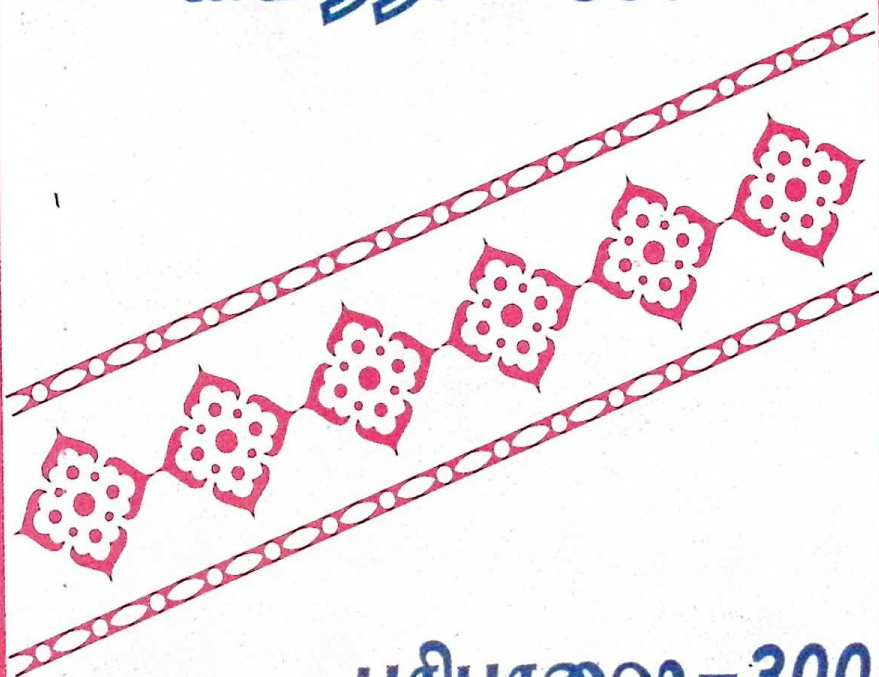

உலோமஜி

வைத்தியம் 500

பரிபாஷை-300

ACC.NO.44927

R689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026.

உரோமரிஷி

வைத்தியம்-500, பரிபாஷை-300, சூத்திரம்-100,
கருமானச் சுருக்கம்-51, வகார சூத்திரம்-27,

முப்புசூத்திரம்-27

போகர் செம்பு சுத்தி - 10

பதிப்பாசிரியர்
ஆர்.சி. மோகன்

தாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு

வடபழனி, சென்னை - 600 026

தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்	: 83
முதல் பதிப்பு	: டிசம்பர் - 1992
இரண்டாம் பதிப்பு	: நவம்பர் - 2004
மூன்றாம் பதிப்பு	: மார்ச் - 2016
உரிமைபெற்றது	

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்	: உரோமரிஷி வைத்தியம்-500 முதலிய நூல்கள்
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: மார்ச் - 2016
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: 21 செ. மீ. x 14 செ. மீ
தாளின் தன்மை	: 16.6 கி.கி. வெள்ளைத்தாள்
எழுத்தின் அளவு	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 234+8
பிரதிகள்	: 1000
நூலின் விலை	: ரூ. 90.00
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் நுங்கம்பாக்கம், சென்னை - 34

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1. விருத்தம் , நூல்	1
2. முப்புவின் கருவின் விபரம்	2
3. பூமிநாதம் விளைவின் நிலவிபரம்	3
4. இரவிமதிமுப்பு விவரம்	4
5. வாதத்துக்கு ஆதியுப்பு	8
6. தேவிச்சக்கரம்	9
7. பூசை விதி	11
8. சாரமெழுகு செய்யும் விபரம்	15
9. சாரம், நவச்சாரம், சொர்ணம், தங்க ரேக்கு	15
10. வீரமெழுகு	17
11. எரிப்புக்குத் திட்டம்	18
12. லிங்கக்கட்டு மெழுகு	19
13. லிங்கப் போக்கு	20
14. துருசுச் சுண்ணம்	21
15. வைரவன் பூசை	22
16. ஆணையிட்டது, இரசமணிக்கு சத்து ஊட்டும்வகை	25
17. இரசச்சிந்தூரம்	26
18. நாகக்குப்பி செயநீர்	28
19. காரீயச் செந்தூரம்	29
20. சிங்கிச் சுண்ணம்	30
21. தாளகச் செந்தூரம்	31
22. கௌரி பாஷாணக்கட்டு	32
23. கந்தக பற்பம்	33
24. கருங்கோழியண்டம்	37
25. இரசச்செந்தூரம்	39
26. குதும்பை கூத்துங் குதும்பை	39
27. வெடியுப்புச் சுண்ணம், சாரம்	40
28. ஆறுவகை செயநீர், தாளகச் சுண்ணம், கெவுரிக் கட்டு, இலிங்கக்கட்டுச் சிந்தூரம்	41
29. பூநாகச்சத்து	45

30. இந்திரகோபச் செப்பு, மாத்திரை	47
31. லிங்கக்கட்டு-மெழுகு, தாளகக்கட்டுத் தைலம்	54
32. துருசு வைப்பு, வீரவைப்புத் திராவகம்	57
33. பூர வைப்பு	60
34. குடோரி வைப்பு	61
35. துடன் வைப்பு	62
36. அஞ்சன பாவாண வைப்பு	64
37. சிங்கி வைப்பு	65
38. கற்பம்	66
39. சதுரக்கள்ளிக் கற்பம்	69
40. மூதண்டக் கியாழம், தலைமுழுகத் தைலம்	71
41. மவுன பெருமை	73
42. பூரண லேகியம்	74
43. ரோமரிஷி தெரிசனம்	76
44. அஷ்ட சித்தி தைலம்	77
45. வசியத் தைலம்	80
46. அஞ்சனத் தைலம், மாரணத் தைலம்	81
47. அஷ்டகன்மச் சக்கரம்	83
48. வசிகரத்தின் திலாந்தம்	85
49. மோகினி மந்திரம்	86
50. வசியவாடை	87
51. ஏழாம் பிண்டம், பின்துடரி திகைப்பூண்டு, வைரவர் தியானம்	88
52. தம்பனம்	89
53. கபாலவயிரவன் வசியம்	90
54. தம்பனச் சக்கர மறைப்புமை	90
55. உன்மத்தன் வயிரவன் தியானம்	91
56. மறைப்பை நீக்குமை, அஞ்சனம்	92
57. பிரசண்ட வைரவத்தியானம்	93
58. மாரணத்தின் சக்கரம், மாரணத் தைலம்	94
59. உச்சாடனம்	95
60. பேதனத்தின் பொடி, மோகினி மந்திரம்	97
61. பெண்ணீடு மாணீடு, புருஷருக்கு ஸ்திரீ வசியம்	98

62. வசியமை, விந்து தம்பனம்	100
63. மறைப்புமை,	101
64. நூற்றொகுப்பு	111

வைத்தியம்-500 அருஞ்சொற்பொருள்	112
-------------------------------	-----

பரிபாலை 500 மூன்றாம் காண்டம்

1. காப்பு, நூல்	117
2. ஆசன விதி	122
3. பிராணாய விதி	123
4. மாத்திரை விபரம்	124
5. ஞானேந்திரியம்	125
6. கர்மேந்திரியம், புலனைந்து	126
7. அண்டக்களங்கு, சிப்பிச்சுண்ணம்	131

பரிபாலை 500 நான்காம் காண்டம்

1. காப்பு	139
2. சாதகம்	141
3. அண்டக்குரு	144
4. அண்டமெழுகு	145
5. சவுக்கார நீரு	146
6. சமாதி விபரம்	148
7. பாஷாணக்கட்டு	152
8. நவலோகக்களங்கு	154

பரிபாலை 500 ஐந்தாம் காண்டம்	161
-----------------------------	-----

உரைக்குறிப்புகள்	182
------------------	-----

ரோமரிஷி துத்திரம் 100	189
ரோமரிஷி கருமானச் சுருக்கம்	211
ரோமரிஷி வகார துத்திரம் 27	221
ரோமரிஷி முப்பு துத்திரம் 27	227
போகர் செம்பு சுத்தி	232

பதிப்புரை

உரோமரிஷி

காலவரை கடந்து கோடிக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வருபவர் உரோமரிஷி. இவர் புகண்டரின் மாணாக்கர். மகன் என்றும் கூறுவர். இவர் பெயராலும் வைத்தியம், வாதம், யோகம், ஞான நூல்கள் பல உள்ளன.

என்ன காரணத்தாலோ இவருக்கும் சட்டைமுனிக்கும் மாறு உண்டாகவே இவருடைய நூலை சட்டைமுனி கிழித்துவிடாமல் இருக்க புகண்டர் பெருமான் தமது சடையில் ஒளித்து வைத்துக் காப்பாற்றினார். பிறகு அதை அகஸ்தியரிடம் காட்ட அகஸ்தியர் அந்த நூலை வெகுகாலம் தம்மிடமே வைத்திருந்து பிறகு திருப்பிக் கொடுத்தார்.

இவ்வாறு அகஸ்தியரால் காப்பாற்றப்பட்ட வைத்தியம் 500 என்ற நூல் முழுமையாக இப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

உரோமரிஷி பரிபாஷை 500 என்ற முழுநூல் எங்கும் கிடைக்கவில்லை. சுவடியாக இருந்ததாகவும் அதை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் கொடுத்திருப்பதாகவும் பழம்பெரும் ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவர் கூறுகிறார். ஆயினும் நம்மிடம் கிடைத்த வரையில் நூலின் பகுதியை அழிந்து விடாமல் காப்பாற்றவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் மூன்று, நான்கு, ஐந்து காண்டங்களில் உள்ள 300 பாடல்களை மட்டும் இந்நூலில் சேர்த்துள்ளோம். அடுத்தது சூத்திரம் 100, இதிலும் அற்புதமான வைத்திய குறிப்புகள் உள்ளன. கருமானச் சுருக்கம் 51, வகார சூத்திரம் 27, முப்பு சூத்திரம் 21, முதலான் நூல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்த நூலின் அருமை கற்றவர்களாலேயே அறிய முடியும். ஆயினும் பரிபாஷையில் கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல் வைத்தியமோ வாதமோ செய்யத் தொடங்குவது இன்னலாக முடியும். இந்நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள பல விஷயங்களை தக்க குருவின் மூலமாகவே அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சித்த மருத்துவ முறைகள் பற்றி முழுவதுமாக அறிந்தவர் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. சிறந்த மருத்துவர்கள் என்று கருதப்படுபவர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் மாறுபட்ட

அபிப்பிராயங்களை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களிடையே பொதுவான ஒரு கருத்து உடன்பாட்டை கொண்டு வருவது என்பது கடினமான முயற்சியினால் செய்யப்பட வேண்டியதாகும். ஏற்கெனவே நாம் கூறியது போல் பொதுவாக உடன்பாடு உள்ள பகுதிகளைத் தனியாகப் பிரித்து ஒதுக்கி விட்டு மற்ற பகுதிகளை பற்றி பலர் கருத்தரங்குகள் மூலமாகவும் கட்டுரைகள் மூலமாகவும் நேரில் கலந்துரையாடல் மூலமாகவும் சிறுகச் சிறுக வேறுபாடுகளைக் குறைத்து ஒருமுகமான கருத்து ஒருமைப்பாட்டுக்கு கொண்டு வரவேண்டியது மிக அவசியம்.

இதை யார் செய்யப்போகிறார்கள் என்பது தான் மிகப் பெரிய கேள்வி.

சாகாக் கலையை உலகினிற்கு அளித்துள்ள சித்தர் மருத்துவம் சாகும் படியாக விட்டுவிடக் கூடாது என்பதே நம்முடைய பேரார்வம் ஆகும். அவ்வகையில் நம்மால் இயன்றதைச் செய்து வருவேம் என்ற எண்ணத்தாலேயே தொடர்ந்து இந்நூல்களை வெளியிட்டு வருகிறோம்.

பழைய நூல்களை பொக்கிஷம் போல் பாதுகாத்து வைத்து இருக்கும் பெரியோர்கள் தாராள மனப்பான்மையோடு அவற்றைக் கொடுத்து உதவினால் புதுப்பித்து வெளியிட சித்தமாக இருக்கிறோம். தமிழகம் அத்தகைய பெரியோர்களை ஒருநாளும் மறவர்து என்று உறுதியாகக் கூறுகிறோம்.

எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன்,
பதிப்பாசிரியர்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

உ

சிவமயம்

உரோமரிஷி நாயனார் அருளிச்செய்த

வைத்தியம் - 500

காப்பு

விருத்தம்

மூலமுதலாதார முடிவினின்ற

மூர்த்தியெனுங் கணேசரது பாதங்காப்பு

தாலமெலாங்கடந்து நின்ற தாயின் பாதஞ்

சனகாதி நால்வரது பாதம் போற்றி

காலமெனும் பிறப்பிறப் புங்கடந்து நின்ற

கருணை தருநந்தீசர் பாதம் போற்றி

ஆலமதையுண்ட கண்டர் போற்றி

ஐஞ்ஞாற்றையா னுரைக்க அப்பாள் காப்பே.

1

அம்பரத்திலாடுகின்ற வையர் பாதம்

அனுதினமு மனதினில்வைத் தருளும்பெற்று

தம்பரத்திலெனை யாண்ட புசண்டர் பாதஞ்

சதாநித்தம் பூசை பண்ணித் தாசனாகி

பம்பரம்போலுலக மெல்லாமாட்டி வைக்கும்

பராபரத்தின் கிருபையதாற் பாசநீக்குஞ்

செம்பருத்திப்பூவது போற்சிவந்து நின்ற

சின்மயத்தின் பாதமலர் சோதி காப்பே.

2

சோதியெனுஞ் சுடரொளியாய் நின்றதேவி

சொற்பெரிய நாதர்கள் பாதம் போற்றி

வாதியெனும் பேர்படைத்து நின்றோர்க் கெல்லாம்

வகைவிவரமாய்த் தெரிய வசனித்தேன்யான்

ஆதியெனும் பராபரத்தின் கிருபையாலே

ஐஞ்ஞாற்றின்றி ரந்தேர்ந்து வறியவென்றும்

பாதிமதிதரித்த சிவன்பாதம் போற்றி

பராபரத்தினிறைந்து நின்ற பாதம் காப்பே.

3

நூல்

ஆதாரமான தொரு மூலத்துள்ளே

அகண்ட மகாமேருவென நின்ற மூர்த்தி

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

பாதாரந்தனைப் பணிந்துவைந் நூற்சொல்வேன்
 பரவெளியினின்ற தொரு பரனைப்போற்றி
 காதாரக் கேட்டுணர்ந்து வென்னையாண்ட
 கடாட்சமது நந்தீசர் கருணையாலே
 தாதாரும் ரோமனென்று பேரும்பெற்று
 சாயுச்சிய பதவிதனிற் சார்ந்தேன்பாரே.

4

பாரப்பாஞான முதல்யோக மார்க்கம்
 பரிபாஷை கருவகற்றிவா தப்போக்கு
 காரப்பா அட்டமா சித்தியோகம்
 கருணைபெற வஞ்சனமும் வசியமாற்றஞ்
 சீர்ப்பா மோடியிலே யனந்தம்போக்கு
 திறமான சரக்குவைப்பு செய்பாகங்கள்
 ஆரப்பாவெனைப் போல சொன்னாரில்லை
 அதனாலேயென்னுலை யொளித்தார் பாரே.

5

ஒளித்தாரேசித்த ரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
 ஓகோகோ குருமுறையைச் சொன்னதாலே
 கழித்ததொருவுப் பதனைச் சுன்னமாகக்
 காட்டினேன் வழலையென்ற கருவையெல்லாம்
 விழித்தபொருளுட் கருவை வெளியதாக
 விளம்பினே னாதாக்கள் மறைப்பையெல்லாம்
 அழுத்தியே சாஸ்திரத்தை யொளித்துப் போட்டார்
 அருட்பெரு குங்கும்பமுனியையர் தானே.

6

தானான வழலையுப்பு சுன்னஞ் சொன்னேன்
 தண்மையென்ற செந்தூரஞ்சார நீராம்
 ஊனான அடிமுடியின் பொருளை யெல்லாம்
 உள்ளுணர்ந்து ஆராயந்து உரைத்ததாலே
 தேனான வென்குருவும் புசண்டமூர்த்தி
 சேயனென ரோமனெனப் பேருமிட்டு
 காணாத பொருளையெல்லா மரைப்புநீக்கி
 காட்டுவன் முப்பூவின் கருவைத்தானே.

7

முப்பூவின் கருவின் விபரம்

கருவென்ன வழலையென்ற முப்பூதன்னைக்
 காணவென்றாலென் குருவைக் கருத்தில்வைத்து
 உருவென்னவாதத்தி லண்டபிண்டம்
 உண்மையென்ற கருவதனை யுரைக்கக்கேளு
 குருவென்னவென்றால் மனமேயாசான்
 கூர்ந்து பார் நிலவுப்பு கொடியவேகந்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

தருவென்ன நாதமென்ன பூமிநாதஞ்
சமிசயங் களில்லையடா தாயுமாமே.

8

பூமிநாதம் விளைவின் நிலவிபரம்

தாயான நாதமது விருக்குந்தானஞ்
சாற்றுகிறேன் யானுமதை யறிந்த மட்டும்
சேயான மதலையைப்போற் சொன்னேன் யானும்
தீர்க்கமடா வழலையது தீரந்தன்னை
மாயாதேமன் மதனைப் பேதியாதே
மயக்கமதிற் சிக்காதே வாய்விடாதே
ஓயாதேதியானமதை மனத்துள் வைத்து
ஓகோகோவுவர் நிலத்தைப் பார்த்துவாரே.

9

வாரப்பா பூநீறுவிளை யுந்தானம்
வரிசைபெறச் சொல்லுகிறேன் மறைப்பை நீக்கி
சேரப்பா வத்தலந்தான் சிவந்துகாணும்
சிவனுமையு மந்திடத்திற் சேர்ந்து வாழ்வார்
காரப்பா வந்திடத்திற் பூமிநாதங்
கதிரதுபோற் பொங்குமடா பருவந்தன்னில்
ஆரப்பா வந்திடத்திற் செல்லும்போது
அதிகமடா சோதியது வமர்ந்தவாரே.

10

அமர்ந்ததுவு மேதெனவே தியானத்தாலே
யல்லாதால் மனிதரங்கே செல்லப்போமோ
சிமந்த சவம்போற்றிரிந்த சுணக்கனானால்
சீறுமடா வந்திடத்திற் செல்லப்போகா
நமன்றனக்கு நமனாகத் தியானஞ் செய்து
நாதாந்த சத்தியது நாட்டம்விட்டால்
சுமந்தலுத்தமாடது போனின்றா யானாற்
சோதியடா வுன்னிடத்தில் தோணாவாரே.

11

தோணாதுவென்று சொன்னேனேது னாலே
சுத்தமனதில்லாத தோஷத்தாலே
காணாதுவென்று சொன்னேன் மக்காள் நீங்கள்
கன்னியது பூசையை நீமறந்ததாலே
கோணாத யவளுடைய பூசைசெய்ய
குடியிருந்து வத்தலத்திற் பார்க்கும்போது
ஆணாதவவளுடைய சோதிதானும்
அந்திடத்திற் போகுமடா வறிந்துபாரே.
அறிந்துகொண்டு தம்பனத்தை தியானஞ்செய்து
ஆத்தானைப் பூசித்துவருளும் பெற்று

12

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

சொரிந்தமலர் போனிற்குஞ் சோதிதன்னை
 சுருக்காக நீயெடுப்பாய் புட்பம்போல
 பரிந்து மிகவெடுத்ததனைப் பீங்கானுள்ளே
 பக்குவமாய் வைத்ததனை சொல்லக்கேளு
 பிரிந்ததுவும் போகாதுவுன்னை விட்டு
 பூரணியைப் பூசைபண்ணி புகலக்கேளே. 13

கேள்பா அப்பும் உப்புமொன்றாய்ப் போச்சு
 கிருபையிதிற் சொல்லிவிட்டேன் வழலைமார்க்கம்
 தேள்பா கொட்டுதல் போற் சுன்னமாச்சு
 சிவசிவா முப்பூவின் குருவுமாச்சு
 நாளப்பா களிச்சுன்ன மிதுவுமாச்சு
 நாதமடா சவர்க்காரக் குருவுமாச்சு
 வாள்பா யிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 மைந்தனே சரக்குகளை மாட்டியுதே. 14

ஊதவே சரக்குவகை வெந்துநீறு
 மொருநொடியிற் பாஷாணங் கட்டிப்போகும்
 பாதையிலே யிதைவிட்டாற் பாதையில்லை
 பக்குவமாய்ச் சொல்லிவைத் தேனிந்த நூலிற்
 போதையிலே சொல்லிவிட்டேனென்று சொல்லி
 புகழ்முனிவர் தானொளித்தாரிந்த நூலை
 பேதையைப் போலவரிடத்திற் றொண்டுபண்ணி
 பின்புநான் வாங்கிவந்தேன் பேணிப்பாரே. 15

பேணியே யென்னுரை வெளியில்விட்டால்
 பிழைவருமே யுன்குலந்தானீன மாகும்
 ஊணியே வெகு கோடி நரகில் வீழ்வாய்
 ஓகோகோ சாபமது பிடிக்கும்பாரு
 ஆணியே மனதில்வைத்துக் காத்தாயானால்
 அரனுனது வசமாகியருளுஞ் செய்வார்
 பாணியெனு மீஸ்வரியாள் கிருபையுண்டு
 பராபரத்தில் வைத்திடுவாள் பாருபாரே. 16

இரவிமதி முப்பூ விபரம்

பாரப்பா முப்பூவின் கருவைச் சொன்னேன்
 பருவமது சொல்லுகிறேனின்னங் கேளு
 ஊரப்பா வுவர்மண்ணை வாரியென்ன
 உள்ள படிவாதமதுக் காகாதப்பா
 நேரப்பா யின்னமொரு கனவைக்கேளு
 நிகழ்த்துவேன் பிண்டமது முப்பூச்சுன்னஞ்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- சேரப்பா பொற்சிலைபோல் பெண்ணைப்பாரு
சென்றவள்தான் கெற்பத்தில் பிண்டமாமே. 17
- பிண்டமென்றா லிளங்கொடியாள் முதலாம் பிண்டம்
பெருமை பெறத்தானெடுத்துச் சொல்லக்கேளு
அண்டமெனு மாத்மாவிலஞ்சான பிண்டம்
அப்பனேயது வலியவிழுந்து தானால்
குண்டமெனும் பீங்கானிலெடுத்து வைத்து
கூர்ந்துபார் பெண்ணாகில் மதியுமாகும்
பிண்டமதிலாணாகில் ரவியுமாச்சு
பெருமார்க்கஞ் சொல்லுகிறேன் பெருமைதானே. 18
- காணப்பா பிண்டமதைக் கொண்டுவந்து
கடுகுபொடியாய் நறுக்கிப் பாண்டத்திட்டு
தோணாப்பா யிதுக்கடுத்த செயநீர் தானும்
சொல்லுகிறேனேழையன் யானறிந்தமட்டும்
வேணப்பா வருப்புப்படி தானைந்து
வெள்ளைகற் சுன்னமது படிதான் மூன்று
ஊணப்பா வுப்பதுவும் படிதான் மூன்று
உத்தமனே யிதுமூன்று மொன்றாய்ச்சேரே. 19
- ஓன்றாக விதுமூன்றும் பாண்டத்திட்டு
உத்தமனே சிறுபெண்ணீர் படியீரெட்டு
நன்றாகக் கூடவிட்டுக் கலக்கிக்கொண்டு
நாலாநாள் தெளிவதனை யிறுத்து வாங்கி
பண்டான வடுப்பில்வைத்து தீயைமுட்டு
பருவமுடன் குழம்புபோல் வருதல் கண்டு
ஓன்றான பீங்கானில் வழித்து வாங்கி
விபரமாய் ரவிமுகத்தி லுலரவைவையே. 20
- உலரவைத்து வுப்பதுதான் பலமீரெட்டு
உத்தமனே சாரவகை சொல்லக் கேளு
அலரவைத்த நவச்சாரம் வீரம்பூரம்
அப்பனே வெடியுப்பு சீனஞ்துடன்
மலரவைத்த வெள்ளை முதற்றுருசோரெட்டு
மைந்தனே வகைக்கொன்று பலமொன்றாக
கலரவைத்து பொடி செய்துவுரலி லிட்டு
கண்டித்ததலைப் பிண்டங் கலந்துவைவையே. 21
- கலந்துமே கட்டப் பாறையினாற்குத்திக்
கண்ணி லிடுமையதுபோற் கண்டித்தேதான்
மலர்ந்துமே மெழுகது போலானபின்
மைந்தனே பாண்டத்தி லிட்டுமுடி

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- கலந்துமிக மண்ணறைந்து சீலைசெய்து
நாற்சாணு குழிவெட்டிப் புதைத்துப்போடு
அலர்ந்துமே நாற்பது நாட் சென்றபின்பு
அப்பனே யெடுத்துப்பார் செயநீராமே. 22
- ஆகுமே யந்நீரைப் பிங்கானுள்ளே
அப்பனேவிட்டுநீ ரவியில் வைத்து
ஏகுமே யுப்பதுதானென்ன சொல்வேன்
என்பிள்ளாய் கன்னமென்றால் கொடியவேகம்
போகுமே ரவிபீசமிது தானப்பா
புகலுவாருவரென்றும் வண்ணானென்றும்
வேகுமே பட்டவிடமெல்லாந் தீயாய்
வேதாந்த சத்தியென்று மிதற்குப்பேரே. 23
- பேரான அடியென்று மூலமென்றும்
பேசாத சாரமென்று மனந்தா னென்றும்
மாறான மாதவிடாய் வழலையென்றும்
மகாபெரிய மாலென்றும் யோனியென்றும்
பாறானபிண்ட மென்றும் புளிதானென்றும்
பருவமுடன் தூரியன்றன் பீசமென்றுஞ்
சாறான சாகாதகால்தா னென்றுஞ்
சாற்றுவா ரிதனுடைய நாமந்தானே. 24
- தானான ஈசனுப்பு விபரங்கேளு
சாற்றுகிறேன் முன்போலப் பெண்ணைபார்த்து
தேனான அண்டமது ஆண்தானப்பா
சேரேவே முன்போலே நொறுக்கியேதான்
ஊனான வுப்பதுதான் முன்போற் செய்து
உத்தமனே யதுதன்னால் கனநீராடுங்
கோனான முன்போல சரக்கைக்கேளு
குறிப்பாகப் பூமிபுடம் வைத்திடாயே. 25
- வைத்திட்டு முன்போலச் செயநீர்வாங்கி
மைந்தனே குடோரியொரு பலமும்போட்டு
மெய்த்திட்ட மாகவேதான் உப்பாய்ப் போகும்
வேணபடி யிதன்பெருமை விள்ளப்போமே
கைத் திட்டமான பலனிதற்குதாமங்
கதிரென்றும் ஞானியென்றுங்கார மென்றும்
பொய்த்திட்டு போகாமற் சொன்னாரையா
போக்கோடே வென்குருவும் புசண்டர்தானே. 26
- தானென்றும் அங்கியென்றும் மாதியென்றும்
தான்வெள்ளைச் சுன்னமென்றும் வீரமென்றும்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

ஊனென்ற வெடியுப்பு ஊமையென்றும்
 உத்தமனே வேகாததலைதா னென்றுங்
 கானென்ற வாகாசக் கம்பியென்றுங்
 வருமென் றும்வஸ்துவென் றுங்காட்டுவார்கள்
 பானென்ற சமாதியுப்பு நிலவுப்பென்றும்
 பரிதி முத்துச்சிப்பியென் றும்பாடினாரே. 27

பாடினா ரவரவர்கள் ளனேகம் பேர்கள்
 பண்பான சாத்திரங்க ளனேகங்கோடி
 தேடினா ரென்னுடை வைந்நூர் தன்னை
 சிவசிவா காணாம லொளித்தார் சித்தர்
 ஆடினாரிதைக் கண்ட பெரியோரெல்லாம்
 அண்ட முதற்பதமளவு மனேகமுண்டு
 ஓடினார் பொதிகமலை ஐயர்தாமும்
 ஓகோகோ அவர்கொடுத்து உரைத்திட்டாரே. 28

உரைத்திட்ட மொழிகேட்டு சித்தரெல்லாம்
 ஓடுக்கமதில் வைத்திருந்து பார்க்கும்போது
 கரைத்திட்ட வெல்லாமப் பொருளையெல்லாங்
 கண்டுமே சாத்திரங்கள் கட்டினார்கள்
 மறைத்திட்டுப் போகாம லின்னமொன்று
 மைந்தனே சொல்லுகிறேன் மார்க்கங்கேளு
 முறைத்திட்டந் தப்பாமல்முன் போற்பெண்ணை
 முயற்சியாய் பார்த்தெடுத்து முறையைக்கேளே. 29

கேள்பா அவளுடைய நாதந்தானுங்
 கெட்டியாய் முதற்றரந் தானெடுத்து வந்து
 கோளடா வாரமதி லாதிவாரங்
 கொண்டு வந் தாலதின் பெருமைகூறுவேன்யான்
 ஆள்பா ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல
 அப்பனே அலியுமல்ல வறிந்துகொள்ளு
 வாளப்பா யிதையெடுத்து உப்பாய்பண்ண
 வகைசொன் னாரகத்தீசர் மார்க்கந்தானே. 30

தானென்ற நந்தீசர் முறையைக்கேளு
 தண்மைபெற வெந்தனுக்குச் சாற்றினார்பார்
 கோனென் றவையரவர் சொன்னபோக்கு
 கூறுவேன் ஐந்நூற்றில் குறைவராமல்
 ஊனென்ற நாதமடா பீங்கானுள்ளே
 யுத்தமனே கொண்டு வந்து சொல்லக்கேளு
 பானென்ற ரவி பீசம் விராகனொன்று
 பதமாகப் பொடித்திட்டுச் சொல்லக்கேளே. 31

பரிபாறை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

வாதத்துக்கு ஆதியுப்பு

கேளடா துடனதுகலைந் தானொன்று
கெட்டியாய்ப் பூரமது பலந்தானெந்து
வாளடா சீனமது பலந்தான் மூன்று
மயங்காதே கொச்சியென்ற வீரமூன்று
தூளடா செய்து நீ பீங்கானுள்ளே
சுரோணிதத் திறகலக்கியே சொல்லக்கேளு
பாளடா போகா மற்றீசை மண்செய்
பக்குவமாய்க் குழிவெட்டிப் புதைத்துப்போடே. 32

போடுநீ பட்சமது கடந்துதானால்
பூரணியைப் பூசைபண்ணியப்பால் வாங்கே
ஆடுநீகோடி வித்தை யிந்தநீரில்
அம்மம்மா வாச்சரிய மாயிநாதம்
ஓடுநீயிந் நீரைவியில் வைக்க
ஓகோகோ வுப்பாகுமுண்மை சொன்னேன்
துடேநீ யிந்தவுப்பை கண்டபோதே
சொருபமென்ற சித்தியெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. 33

ஆச்சப்பா விப்புவை மறைத்தார் சித்தர்
அதிகமா முப்புவின் சுன்னத்தாதி
போச்சப்பா இதைவிட்ட தோஷத்தாலே
போக்கோடே வாதமுறை பொருளுங்காணார்
நீச்சப்பா நிலையாத கேணியாகும்
நீற்றினத் துக்காதியடா விந்தவுப்பு
பேச்சப்பா பேசாத மவுனவுப்பை
பேசினதா லென்னுலை மறைத்தார்பாரே. 34

பாரேநீ வாதத்துக்காதி சொன்னேன்
பருவமுடன் சேர்க்கும்வகை சொல்லக்கேளு
காரேநீ முன்னுரைத்த ரவிமதியின் பீசங்
கருத்துணர்ந்து நீயெடுப்பாய் களஞ்சியாறு
சேரே நீயிம்மூன்று மொன்றாய்ப் போட்டு
தீர்க்கமாய்க் கல்வத்திலரைக்கக் கேளு
வேறே நீயெண்ணாதே மெலிந்திடாதே
மெய்தளர்ந்து போகாதே வெண்புழுகூட்டே. 35

கூட்டவே களஞ்சியது மூன்றைப்போட்டு
குளிரவே கல்வத்தி லாட்டும்போது
மாட்டவே மையது போலாகும்பாரு
மைந்தனே ரவிமுகத்தில் வைக்கும்போது

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- ஆட்டவே பொங்கியது சுன்னமாகும்
 அப்பனே பீங்கானில் பதனம் பண்ணு
 வாட்டமென்ன வொன்றல்லோ முப்பூச்சுன்னம்
 வந்துதடா விதின்பெருமை வழத்தப்போமோ 36
- தேவிச்சக்கரம்
- போமென்ற முப்பூவின் சுன்னந்தன்னைப்
 புகழ்பெறவே பீங்கானில் வைத்துமுடி
 ஆமென்ற யாத்தாளைப் பூசைசெய்ய
 அதிதமென்ற சக்கரத்தை சொல்லக்கேளு
 வரமென்ற முக்கோண மிட்டுமேலே
 வளையமொன்று வதில்மேலே யிதழ்தானெட்டு
 வேமென்ற வறுகோணமதின் மேலிட்டு
 வீசவாயதின் மேலெட்டி தழும் போடே. 37
- போடவே யதின்மேலே மூன்றுவரைகீறி
 புகழ்பெறவே கோட்டையதில் வாசனாலு
 ஆடவே முக்கோண மறுகோணத்தில்
 அப்பனே துலமிட்டுச் சொல்லக்கேளு
 நாடவே முக்கோண விதழினுள்ளே
 நாதாந்த சத்திகளை யெட்டும்போட்டு
 சாடவே யறுகோணமித ழெட்டுக்குள்ளே
 சதானந்த வயிரவர் களெட்டுஞ் சாற்றே. 38
- சாற்றவே யறுகோண மீதினுச்சி
 தண்மைபெற வஷ்டதிக்குப் பாலகரை நாட்டு
 போற்றவே யிதழ் சந்து நடுமையத்துள்
 போட்டிடு வாயட்ட கெசந்தன்னைத் தானும்
 காத்தருள வேணுமென்று முக்கோணத்தில்
 கருணைபெற விதழ்சந்துக் கருவைக்கேளு
 ஆற்றவே யந்திடத் திலட்டநாகம்
 அப்பனே யிதழெட்டு வறையக்கேளே. 39
- கேளடா முக்கோண நடுமையத்துள்
 கிருபைபெற வட்டமிட்டுச் சொல்லக்கேளு
 கோளடா வாராமலா யிபீசங்
 குறிப்பாகத் தானிடுவாய் கூறுவேன்யான்
 பாளடா போகாது அகாரந்தன்னை
 பார்க்கவே யதினடு விலிருத்திப்போடு
 கேளடாவதின் சுழியின் மேலேதானுங்
 கீர்த்திபெறப் பேதனமுங் கீறிடாயே. 40

பரிபாறை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

- கீறியே யகாரமுடி தன்னிலேதான்
கிலியுமென்று போட்டுவிடு யேகபீசம்
ஆறவே யப்பீச முச்சிமீதில்
அப்பனே யஃகெனவுஞ் சுழித்துபோடு
தேறவே ஆனியது பீசமாச்சு
சிவசிவாயி தின்பெருமை செப்பார்செப்பார்
மாறவே யகாரவடி பீசந்தானும்
மைந்தனே யிம்மென்று வைத்திடாயே. 41
- வைத்திட்ட முக்கோண முச்சிமீதில்
மைந்தனே ஸ்திரீயென்று வைத்து பின்னுங்
கைத்திட்டமாகத் தானிரு முலைக்குங்
கணக்காய் - ஸ்ரீம் - ஐம் - மென்று கட்டுவாய்நீ
மெய்த்திட்ட மானதொரு வறுகோணத்தில்
வேதாந்த வட்சரத்தை விளம்பக்கேளு
பொய்த்திட்டப் போகாது - ஐ - ம்-ஈ-ம்-கூம்
புகழுள்ளரம்- ஹாம்-மென்றுபோடே. 42
- போடவே முக்கோண விதழெட்டுக்குள்
போடுகிறவட் சரத்தைப் புகலக்கேளு
ஆடவே-து-ஆ-ஓ-உ-வென்றுபோட்டு
அப்பனே-க-ளு-ய-ஐ-யென்றுதானே
கூடவே வேணுமென்றால் மேல்வட்டத்துள்
கூறுவேனிம்மென்று மெட்டுப் போட்டு
நாடவேயிதழ் நுனியினுச்சிமீதில்
நாட்டுகின்ற வட்சரத்தை நான் சொல்வேனே. 43
- சொல்லுவேன்-தும்-கூம்-நீம்-நும்-மென்று தானே
சொற்பெரிய-தம்-வம்-யம்-பிம்-மென்று போடு
வெல்லுவேனென்று மனம்பதறிடாமல்
விதித்துப் பாரிதழ் சந்தினட்சரங்கடன்னை
சொல்லுவேன்-கூம்-நீம்-தாம்-வாம் -வம்மென்று
சுருதியாம்-யம்-லம்-பிம்மென்று கட்டி
கொல்லுவேனென்றாலுங் கொல்லப் போமோ
கூத்துவன்ற னாக்கினையுங் குலைந்துபோமே. 44
- போகுமோ வாசலதிற் கிழக்குத்தொட்டு
பூட்டுகிறவட்சரத்தை புகலக்கேளு
ஆகுமே-ஸ்ரீம்-ரம்-பிம்-ஷம்-மென்று தானே
அருள்பெருக-வம்-யம்-லைம்-ஹரீம்மென்றிட்டு
தாகுமேயாப்ரண தேவதை கடன்னை
சக்கிரத்திலே விதித்து தாக்கும்போது

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- வேகுமேயண்ட மெல்லாஞ் சாபமிட்டால்
வேதாந்த பூரணியைப் பூசித்தோர்க்கே. 45
பூசை விதி
பூசிக்க வேணுமென்றார் சொர்னமீதில்
போக்கோடே யட்சரங்கள் புகழாய்க்கீறி
ஆசிக்க வேணுமென்றாலாத் தாடன்னை
அப்பனே பூசைசெய்யும் வகையைக் கேளு
வாசிக்கு மைந்தர்களே பூமிதன்னில்
வளமாகத்தான் மெழுகி நெல்லுமிட்டு
நேசிக்கும் வாழையிலையதன் மேற்போட்டு
நோப்பாகப் பச்சரிசி நிரம்பக் கொட்டே. 46
- கொட்டவே யதின்மேல் வெள்ளிலை பரப்பிக்
கூட்டுநடுமையஞ் சக்கரத்தை வைத்து
ஓட்டவே யதின்மேல் தாமரையின் பூவை
ஓகோகோ சாத்திவிடு வறுதியாக
முட்டவேகும்ப மதிற்சலத்தை மோந்து
முப்புரி நூல்தனைச் சுற்றி மாவிலையுஞ்சாத்தி
கட்டவே வஸ்திரமுந் தேங்காய்வைத்து
கருணை தரவேணுமென்று மஞ்சள் சாத்தே. 47
- சாத்தவே யகூரத்தை யதின்மேலோட்டி
தன்மைபெறச் சுகந்தமதை நிறையச்சாத்தி
காத்தருள வேணுமென்றே தர்ப்பைதன்னை
கட்டியே முக்கோணம்போலச் சாத்தி
சேர்த்தருள வேணுமென்றே யுன்னிடத்தில்
திரிபுரைக்குப் பாற்பழங்கள் பலகாரங்கள்
பாத்தருள வேணுமென்று தேவிமுன்பு
பரிவாகவாமம் வைத்துப் பூஜைபண்ணே. 48
- பண்ணவே தேங்காயை யுடைத்துவைத்து
பரமானமத்தனையும் படைத்து மீந்த
துண்ணவே முப்பூவின் சுன்னந் தன்னை
யறுதிபெறவ வளுடைய மடியில்வைத்து
கண்ணவே பரிமளங்கள் கஸ்தூரிவகைகள்
கருணைபெறத் தான் சாத்திசொல்லக் கேளு
ஓண்ணவே என் தாய்க்கு தூபதீப
மென்பது தானுங்கொடுத்து சொல்லக்கேளே. 49
- கேளடா மேளவாத்தியத்தினாலுன்
கிருபை தரவேணுமென்று தியானஞ்செய்து
கோளடா வாராமலாத்தாள் பீசங்
கூறுவேன் ஐயங்கிலி யஞ்சவ்வு மென்று

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

வாளடா சவ்வுங்கிலிபும் ஐயுமென்று வாக்கு
 வாபரமேஸ்பரி வருக வருகவென்று
 பாளடா போகர்து தியானஞ் செய்நீ
 பரிவாக வாயிரத்தொண்ணுருத் தான்போடே. 50

போடவேயென் தாயார பிராமிதானும்
 பொங்கியே யானந்தம் பொழீவாள் பாரு
 ஆடவே யவளுடைய கூத்தையெல்லாம்
 அறைகிறே னானுமதை யறிந்தமட்டும்
 கூடவே யென்னிடத்திற் குடியாய்வாழும்
 கூற்றுவனாற் தமைப்பணிந்த கொடுமையாலுந்
 தேடவேயுன்னைப் போலெங்களுக்கு
 தெய்வமதுவே றுண்டோ தேவியென்னே. 51

என்னவே என் தாயாரிருந்த வீடு
 யேழைமதி போகாதாளென்னைப் பெற்றாள்
 உன்னவே நவகோணந் தன்னில்வாழும்
 ஓகோகோவ வளுடைய ரூபந்தன்னை
 நண்ணவே யென்னாலே சொல்லப்போமோ
 நாதாந்த ரூபியவள் நாட்டந்தன்னை
 சொன்னவரும் புத்தியிலே யதிகம்பா
 சொற்பெரியாள் வாமியவள் ரூபந்தானே. 52

தானென்ற புத்தியிலே யிவளைப்போலே
 சமர்த்தியடா ஐவரையுமாண்ட தேவி
 ஊனென்ற உலகமதிற் குடியாய் வாழ்ந்த
 வுத்தமியாளம் பரத்திலாடுஞ் சோதி
 பானென்ற மதிதனையும் பிறையாய்ச் சூடி
 பாதாளச் சக்கரமும் படைத்தருபி
 நானென்ற மதியமுத மீந்தாள்பாரு
 நாதாந்த பிரணவத்தின்நாட்டந்தானே. 53

தானென்றவவள் பதத்தில் மனதைவைத்து
 சதாநித்தம் பூசைபண்ணித் தாசனாகி
 வானென்ற மவுனவெளி ஞானந்தன்னை
 வசனித்தா ளெந்தனுக்கு மாயரூபி
 கோளொன்றும் வாராம லென்னையாண்ட
 கொடுஞ்சூரி நிட்டூரி கொடியசாமி
 பாழொன்று மாகாதுவிவளைக் கண்டார்
 பரனுனது வசமாவார் பாருபாரே. 54

பாரேநீ யவளுடைய தொழிலைக் கேளு
 பருவமுடனை வரையும் பலகையாக்கி

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- நேநேநீ மதிகம்பங்கால் கணாட்டு
 நெட்டுவளை சதாசிவத்தை யதிலேபோட்டு
 பாரேநீர் விமதியும் பலுகாய்ப்போட்டு
 பன்னிரண்டு ராசியையும் வடமாய்க் கோர்த்து
 சேரேநிசேடனைத் தான்மெத்தையாக்கி
 செழுஞானவூஞ்சலிலே சென்றாள் பாரே. 55
- பாரப்பாவூஞ்சலிலே யிருந்துகொண்டு
 பரமசிவனாடிவரப் பார்த்தாள் பாரு
 காரப்பாவவராகு மொட்டைப் பார்த்து
 கருத்துடனே தானழைத்து மடியில் வைத்தாள்
 பேரப்பா வண்டமெல்லா மிவளையாண்டாள்
 பேதையடா விளங்கன்னி பெதும்பையாரு
 கூறடா வென்றாலுங் கூறப்போமோ
 கொடியிடையாள் சக்தியது கோலந்தானே. 56
- கோலமெல்லா மிவளுடைய கோலமெல்லால்
 கொண்டவனை யம்பலத்திலாடச் சொன்னாள்
 ஜாலமெல்லா மென்தாயார் ஜாலமெல்லால்
 தானுமது வேறுண்டோ சாகரங்கடன்றிற்
 பாலமெல்லாங் கடந்து வெளியம் பரத்தினின்ற
 பரஞ்சுடரே நிற்குணமே பண்புள்ளானே
 காலமெனும் பிறப்பிறப்புங் கடந்துநின்ற
 காரணியே நாரணியே கணியேயென்னே. 57
- எண்ணவே யுன்னையுந்தான் பூசைபண்ண
 வீசனால் முடியாது வெவராற்கூடும்
 மண்ணெனவும் விருகூழமுதற் சாகரங்களெல்லா
 வானெனவு மக்கினியின் மயமுமாகி
 கண்ணெனவு மொளியாகி யமுதமாகிக்
 காமகளை ரூபமுமாய்க் கருத்துமாகி
 பெண்ணெனவு நின்றதொருவென் தாயாகி
 பேரிளம் பெண்ரூபமுமாய்ப் பெற்றாள் பாரே. 58
- பாரப்பாவிவளைப் போலெவர்களுக்கும்
 பாருலகிற் கிடையாது பார்ப்போர்க் கேழை
 சேரப்பாவிவளை நான்காணும் போது
 சிறுபிள்ளையைந் துவயதுள்ள தேவி
 ஆரப்பா வாத்தளையிப் போகண்டால்
 அதிலையுந்தான் சிறுபிள்ளை ய.
 காரப்பா விவளுடைய பாதந்தன்னை
 காணாம லென்னாளுங் கலங்கினாரே. 59

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

கலங்கையிலே பூரணியும்-ஆ-ஊ-வென்று

காட்டினாள் சத்தவொலி நாதந்தன்னை
மலங்கியே மவுனத்திலிருந்து கொண்டு

மாசற்ற சோதிதனை மனதில்வைத்து
சலங்கியெனுமெட் டெழுத்தின் முடிவினின்ற
சச்சிதானந்த வெள்ளத்தாயார் தன்னை
குலுங்கிய தோராட்ட மெல்லாந் தேடிப்பார்த்து
கூகூவென்ற வருமுறை யிட்டாரே.

60

முறையிட்ட சத்தமதைக் கேட்டபோது

முக்குணத்தி முன்பின்னாய் முழித்துப்பார்த்து
கறையிட்ட வானந்த வெள்ளம்பொங்கி

கருணை தந்தோமென வழைத்தாள் கையினாலே
பறையிட்ட வாத்தாளைத் தொழுதுபோற்றி
பாதமதிற் பணிந்தார்களை வர்தாமுங்
குறையிட்ட குறைகளெல்லாந் தான்றவிர்த்துக்
கூப்பிட்டு வமுதமதைக் கொடுத்தாள்பாரே.

61

கொடுக்கையிலே தான்வாங்கிய முதமுண்டு

குறிப்பாக வவள்பதத்தை மனதில்வைத்து
அடுக்கவே யாதார வெளியிற்சொக்கி

ஆத்தாளு மையருமா யறிவாரென்று
நடுக்கவே மனதுதான் பேதியாமல்

நான் சொன்னபடி யேநீ பூசைசெய்வீர்
கொடுக்கவே வேணுமென்று ஆத்தாள் தானுங்
கூப்பிட்டு முப்பூவைக் கொடுப்பாள்பாரே.

62

பாரேநீ யவள் பதத்தை பூசைபண்ணி

பன்னீருஞ் சந்தனமுங் கலந்துகொண்டு

வாரேநீ கும்பத்திற் சொரிந்து பின்னும்

வண்மையுடனோ மத்தீ யாகுதியைச்செய்து

சேரேநீ வில்வத்தாலர்ச் சனையுஞ்செய்து

சித்திக்க வேணுமென்று தீபங்காட்டு

வேறேநீ மனமொன்றிற் பாய்ந்திடாமல்

வேதாந்த சத்தியைநீ பூசைபண்ணே.

63

பூசை செய்து முப்பூவின் சுன்னந்தன்னை

புகழ்பெறவே யொடுக்கமதி லடக்கஞ்செய்து

ஆசைகொண்டப் பாத்திரங்கள் வழக்கமாகி

ஆத்தாளைப் பூசைசெய்து அருளைப்பெற்று

பாலைவெனும் பரிபாலை கருக்களெல்லாம்

பாடுவேன் தனித்தனியே சரக்குவேதை

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- பேசயிலே யிக்கருவைச் சொன்னாயானால்
பிளந்தெறியு முன்சிரகும் பேணிப்பாரே. 64
- சாரமெழுது செய்யும் விபரம்
- பாரப்பா முப்பூவின் சுன்னந்தன்னைப்
பணம் போலத்தானெடுத்துச் சொல்லக்கேளு
ஆரப்பா சாரமது பலந்தானொன்று
அப்பனே வாய்நீரா லரைத்துக்கொண்டு
காரப்பா வத்திப்பால் கவசங்கட்டி
கைமுறையாய்த் தீவாட்ட மெழுகாய்ப்போகுஞ்
சேரப்பா சொன்னமென்ற ரேக்குதன்னைச்
சென்றதின் மேற்கத்திநீ திரும்பி வாட்டே 65
- சாரம் நவச்சாரம் சொன்னம் தங்கரேக்கு
- வாட்டையிலே மெழுகதுவாம் ரேக்குதன்னை
உருவிநன்றா யுட்கொண்டு வாங்கும்பாரு
ஓட்டையிலே ரேக்கதனைப் பலமதையே தின்றால்
உறுதிபெற்ற மெழுகதனை யுரைக்கக் கேளு
ஆட்டையிலே யாத்தானைப் பூசைபண்ணி
அப்பனே மதிதனிலே நூற்றுக்கொன்று
நாட்டையிலே யேழரையு மாகுமாகும்
நந்தீசர் சொன்னபடி நாம் சொன்னோமே 66
- சொன்னதொரு சாரமது வின்னங்கேளு
துட்டுவேன் அப்பூவை விராகனொன்று
எண்ணமுள்ள சாரமது பலந்தானொன்று
யெடுத்துநீ யண்டமென்ற வெண்கருவினாலே
முன்னமுள்ள குருவதனையாட்டிக் கொண்டு
முழுதுமதைக் கவசமிட்டு ரவியில்வைத்து
அன்னமெனு மூன்றெருவிற் புடத்தைப்போடு
அப்பனே நீ நியது சுன்னமாமே. 67
- ஆமென்ற சாரமதை யெடுத்துக்கொண்டு
அதிற்பச்சை சாரமது மூன்றுபங்கு
போமென்ற வெள்ளருக்கன் பாலாலாட்டி
புகழ்பெறவே பீங்கானில் வழித்துவப்பி
நாமென்ற பனியில்வைக்கச் சயநீராகும்
நயம்பெற வேகுப்பிதனிலடைத்துக் கொண்டு
தாமென்ற சாரமது பலந்தானென்று
தாக்கடா தீயைவைத்து சுறுக்குதானே. 68

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

தானென்ற சாரமது சுறுக்குபோட

தட்டுண்டு கட்டுமடாசாரந் தானுந்
தேனென்ற சாரமது செவந்துகாணுஞ்
சிவசிவா செந்தூரமென் சொல்வேன்
ஊனென்ற சாரமது கல்வத்திட்டு
உத்தமனே தாளகமூங் கெந்திகூட்டி
பானென்ற கெவரியது ரேக்கைத்தானும்
பலமது தான்காலாகப் பார்த்திடாயே.

69

பார்த்துநீ கல்வமதிலிட்டுக் கொண்டு

பகரவேமுன் செயநீர் தன்னாலாட்டி
சேர்த்துமே சாரமதைத் தானரைத்துக்
திரும்பவதை வழித்துநீ வட்டுபண்ணிக்
காத்துமே லாடாமல் ரவியில்வைத்துக்
காய்ந்தபின்பு காயையெரு புடத்திற்போடு
ஆத்துமே செந்தூரமென்ன சொல்வேன்
அரஹரா வாதமிதிலமைந்த வாறே.

70

வாறான செந்தூரந் தனையெடுத்து

மைந்தனே யாத்தானைப் பூசைசெய்து
ஆறானசெம்ப தனில்நூற்றுக் கொன்று
அணைந்திடவே மாற்றுமாறரை யங்காணுங்
கூறின வெள்ளியிலைம் பத்துக்கொன்று
கொடுத்திடவே பத்தரையுங் குறையாதப்பா
சீரான செந்தூரங் குன்றியுண்ணு
திரேகமது வலுத்துவிடுந் திறஞ்சொன்னோமே.

71

சொன்னதொரு செயநீரிலின்னங் கேளு

தூடனதிற் பலமொன்று சுருக்குப்போடு
கண்ணவேகரைந்த துவஞ்சுன்ன மாகும்
காட்டாதே யொருவரி டங்கடக்கவைத்து
எண்ணமுள்ள வெடியுப்பு நாலாங்காச்சல்
எடுத்து நீபலமதிலே சுருக்குத்தாக்க
கொன்றுதான் போடுமடா வெடியுப்பைத்தான்
கொடியதொரு சுண்ணாம்பு கூட்டந்தானே.

72

கூட்டமென்ன வீரமதிற் பலந்தானொன்று

குழைத்துநீ பூசிடுவாய் முப்பூச்சுண்ணம்
நாட்டமென்ற செயநீரா லரைத்துப்பூசி
ரவிமுகத்தில் மூன்றுநாள் காய்ந்தபின்பு
வாட்டமில்லா செயநீரால் சுறுக்குப்போடு
மைந்தனே சாமமது போட்டாயானால்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

காட்டமென்ற சுன்னமதை யென்னசொல்வேன்
கரையடங்கா வேதையடா கண்டுபாரே. 73

கண்டுமே சுன்னமது முன்றுமாச்சு
கதிரென்றும் மதியென்றுங் கனல்தானென்றும்
பண்டுமே யுரைத்தவொரு யிதுதானப்பா
பாடினார வரவர்களனத் தம்பேரைத்
தொண்டுபண்ணித் திரிந்தாலுஞ் சொல்லார்சொல்லார்
குட்சமடா யிதன்பெருமை சொல்லப்போமோ
மண்டுமே யண்டமதிற்றியா மெங்கும்
மயங்குமே சராசரங்கள் மருவிப்பாரே. 74

மருவியதோர் சுன்னமென்ற சுன்னந்தன்னை
மைந்தனே வகைவகைக்குக் கழஞ்சிவாங்கி
அருவியெனுஞ் செயநீரிற் கலக்கிக்கொண்டு
அப்பனே முப்பூவில் விராகன்போடு
வெருவியே ரவிமுகத்தில் முகூர்த்தம் வைத்தால்
வெகுண்டெழுந்து போகும்டா செயநீர்தானும்
சுருதியெனுமிதின் பெருமை சொல்லப்போமோ
துட்டுவோம் பனியில்வைத்து செயநீர் வாங்கே. 75

வாங்கியேகுப் பிதனிலடைத்துக் கொண்டு
வாய்பலப் பக்கல்லதனால் முடிப்போடு
தாங்கியே பலமொன்று வீரந்தன்னை
தனிசெயநீர் தனித்துவைத்து வாட்டுவாட்டு
பாங்கியெனும் வீரமது மெழுகாய்ப் போகும்
பராபரைக்கு முதல்நாதம் பாருபாரு
தூங்கியே திரியாதே ரேக்கைச்சத்தி
துப்பறவாய் நெருப்பூதி வாட்டுவாட்டே. 76

வாட்டையிலே ரேக்கதனைச் சுழற்றிவாங்கு
மைந்தனே காற்பலந்தான் செலுத்திப்போடு
ஊட்டையிலே ரேகித்து மெழுகாய்ப் போகும்
உத்தமனே யிதன்பெருமை யுரைக்கக்கேளு
நாட்டையிலே வெள்ளிதனில் நூற்றுக்கொன்று
நாட்டிடவே மாற்றதுவும் நாலைந்தாகும்
தேட்டையிலே யிதனைவிடத் தேட்டுமுண்டோ
சிவசிவா யிதன்பெருமை செப்பொணாதே. 77

வீரமெழுகு

ஒண்ணான வீரமதை யின்னங்கேளு
ஓகோகோ பலமது தானெடுத்துக் கொண்டு

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- கண்ணான செயநீரிற்றோய்த்து நீயுங்
கடுரவியிற் போட்டுவிடுதினந் தான்முன்று
பண்ணான கெந்தகமும் பலந்தான்ரெண்டு
பற்றிநின்ற விடந்தீஞ்சான் பலமிரண்டு
குண்ணாதே தானரைத்துக் குகைபோற்பண்ணி
கொடியதொரு வீரமதை வைத்திடாயே. 78
- வைத்துமே சீலைமண்ணு யேழுஞ்செய்து
மைந்தனே யெருவைந்திற் புடத்தைப்போடு
பொய்த்துமே போகாது கட்டிப்போகும்
போக்கோடே யிதையெடுத்துச் சொல்லக்கேளு
ஐந்துமே போகாது கல்வத்திட்டு
அப்பனே தாளக முஞ்சிக்கயுங் கெந்தி
சேத்துமே தங்கமென்ற ரேக்கு போலே
சேர்துத தங்கமென்ற ரேக்குபோடே. 79
- போடவே வெடியுப்பு நாகந்தானும்
போட்டிடுவாய் களஞ்சியது அரைதான்வீதம்
நாடவேயிது வெல்லாமொன்றாய்ச் சேர்த்து
நாட்டுவாய் கல்வமதி லரைக்கக்கேளு
ஆடவே முருக்கம்பூச் சாற்றினாலே
அப்பனே நாற்சாமமரைத் திட்டேதான்
சாடவே ரவிமுகத்திலுலர வைத்து
தன்மைபெறக் காசியென்ற மேருக்கேற்றே. 80
எளிப்புக்குத்திட்டம்
- ஏற்றியே வாலுகையிற் நாளிவைத்து
இதமாகப் பொடிமணலைக் கொட்டுகொட்டு
ஆற்றியே நான்குவிர லாழங்கொட்டி
அப்பனே யதின்மேலே குப்பிவைத்து
நாற்றிசை மணலிட்டுப் பந்தனஞ்செய்து
நடுமூக்கு யிருவிரல்தான் தெரியவிட்டு
காற்றசையா விடந்தனிலே யடுப்பையிட்டு
கருவெல்லாம் விரகதனாற்றீயை மூட்டை 81
- முட்டியேதீபம் போலெரி நேர்ப்பாக
முதற்சாமம்தான் கடந்து விரண்டாஞ்சாமம்
ஆட்டியே யிருவிறகு கமலம்போல
அப்பனே சாமமதுகடந்து தானால்
துட்டியே நால்விறகு யிருசாமந்தான்
தோணவே தானெரித்து சொல்லக்கேளு
மாட்டியே ராக்கால மாறப்போடு
மைந்தனே பனிரெண்டு சாமந்தானே. 82

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

தானென்ற வெரிப்புக்கு விறகைக்கேளு
 தன்னுடைய கட்கைவிரற் பிரமாணந்தான்
 வானென்ற விறகுக்கு நீளங்கேளு
 மைந்தனே நாற்சாணு மட்டமாக்கி
 ஊனென்ற வெரிவிப்புதிட்டஞ் சொன்னோம்
 ஓகோகோ செந்தூரத் துண்மைகேளு
 மானென்ற குப்பியைத் தானான்காநாளில்
 மைந்தனே யெடுத்துலர வைத்திடாயே.

83

எடுத்துமே யாத்தாளை பூசைபண்ணி
 யேகாந்த வைரவனைத் தியானஞ்செய்து
 தொடுத்ததொரு தொழில்க ளெல்லாஞ்சித்தியாக
 தோணவே வேணுமென்று தொழுதுபோற்றி
 அடுத்திருந்து வெனைகாக்க வேணுமென்று
 அர்ச்சித்துக் குப்பியைத் தானுடைக்கும்போது
 புடத்திருந்த குப்பியைத் தானுடைக்கும்போது
 பூரணமாஞ் செந்தூரம் புகலக்கேளே.

84

கேளப்பா செந்தூர மருணன்போலாங்
 கிருபைபெறத் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 கோளப்பா வாராமற் குன்றியுண்ணு
 கொஞ்சுறுக்கு காயசித்தி கூறப்போமோ
 வேளப்பாயிதை யெடுத்துவைத்துக் கொண்டு
 வெள்ளிதனக் காயிரத்துக்கொன்று போடு
 துளப்பா மாற்றதுவு மிருப தாகுஞ்
 சொல்லுவேனிதன் பெருமையின் னந்தானே.

85

லிங்கக்கட்டுமெழுகு

தானென்ற செம்பினிலே நூற்றுக்கொன்று
 தான்கொடுக்க மாற்றென்ன விருபதாகும்
 வானென்ற நவலோக வினங்களெல்லாம்
 மாட்டிடவே யேழரையுங் குறையாதப்பா
 கோனென்ற விடைக்காட்டாரிந்தக் கற்பங்
 கொண்டல்லோ கோடியுகம் வாதம்பார்த்தார்
 தேனென்ற மொழியாள் தானெனக்குச் சொல்லி
 செப்பினேன் கமலமுனி தனக்குத்தானே.

86

நானென்ற லிங்கமது கம்பியாக
 நன்றாகத் தெரிந்தெடுத்து பலமதொன்று
 தானென்ற செயநீரால் சுறுக்குப்போடு
 தயவாக சாமமது போட்டாயானால்

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

வானென்ற லிங்கமது கட்டிப்போகும்
மைந்தனே குருக்குவிரை தைலம்வாங்கி
ஊனென்ற லிங்கத்திற் சுருக்குப்போட
ஓகோகோ மெழுகாகு முண்மைதானே. 87

உண்மையென்ற மெழுகதனை யெடுத்துக்கொண்டு
ஒருகழஞ்சி ரேக்கதனை யெடுத்துக்கொண்டு
நண்மையென்ற ரவிமுகத்தில் வைத்தாயானால்
நாள்முன்றில் தின்றுவிடும் ரேக்குதன்னை
வண்மையென விதையெடுத்து மதியிற்றாக்கு
மைந்தனே நூறதனுக்கொன்று தானும்
தண்மையென்ற தங்கமதுவென்ன சொல்வேன்
சரிமாற்று பத்தரையுந் தப்பாவாறே. 88

வாறுகேளும் மெழுகைக் குன்றியுண்ணு
மைந்தனே கோடிகை யிறுக்கும்பாறு
ஆருமேயும் மெழுகைச் சொன்னாரில்லை
அரனெனக்கு சொன்னவித்தை யுனக்குசொன்னேன்
சேருமேவித்தை வதுவாலம் போலச்
சேல்விழிகளருண்ணைப் போற்சிவந்து காணும்
பாருமேமெழு கினது தீர்ந்தன்னைப்
பாடிவிட்டேனைன் னூற்றிலின்னங் கேளே. 89

லிங்கப்போக்கு

இன்னமுந்தான் சொல்லுகிறேன் லிங்கப்போக்கு
யென்குருவாம் புசண்டரது கிருபையாலே
சொன்னதொரு லிங்கமது பலந்தானொன்று
தூட்டுவேன் முன்போலக் கட்டிக்கொண்டு
தண்ணவே கெந்தகமுங்கெவிரி துத்தம்
தாளகமும் நிமிளையுடன் துதந்தானும்
பண்ணவே தங்கமென்ற ரேக்கைதானும்
பலமரைதான் வீதமடா சேர்த்திடாயே. 90

சேர்த்திட்டுக் கல்வத்திற் பொடியாய்ப் பண்ணி
செந்துருக்கம் பூச்சாற்றை திரளாய்வார்த்து
கைத்திட்டமாக வொருநான்கு சாமம்
கடுகவரை மறுநாளிற் சொல்லக்கேளு
வைத்திட்ட செயநீரால் ஜாமநான்கு
வரிசைபெறத் தானரைத்துச் சொல்லக்கேளு
பொய்த்திட்டிடுப் போகாமலுலர வைத்துப்
பொடிபண்ணி காசியுட மேருக்கேத்தே. 91

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

ஏத்தவே முன்போலத் தாளிக்குள்ளே
 என்மகனே மணலிட்டுக் குப்பிவைத்து
 ஆத்தவே முன்போலத் தீயைமூட்டு
 அப்பனே பணிபெண்டு சாமமானால்
 மாத்தவே தீயதனை நிறுத்திப்போடு
 மறுநாளிற் குப்பியைநீ வெளியில்வாங்கே
 காத்தருள வேணுமென்று தேவிமுன்னே
 கனகமென்ற செந்தூரம் வைத்திடாயே. 92

வைக்கவே தேவியது சக்கிரத்தின்முன்
 வாமம்வைத்துப் பூசைபண்ணி மனதுகூர்ந்து
 மெய்க்கவே ரிஷிசித்தர் முனிவர்க்கெல்லாம்
 வேதாந்த பூரணியை தியானஞ்செய்து
 தைக்கவே சொர்னமென்ற சிமிளில்வைத்து
 தானெடுப்பாய் செந்தூரம் விராகனொன்று
 கைக்கவே செம்பதனைச் சுத்திசெய்து
 கனகமதையைந் நூற்றுக்கொன்று போடே. 93

போடவே மாற்றதுவும் பதின்மூன்றாகும்
 போக்கோடே வெள்ளியிலா யிரத்துக்கொன்று
 நாடவே மாற்றதுவும் மிருபதாகும்
 நாதாந்த சத்தியவணாட்டத் தாலே
 சாடவே லிங்கமென்ற செந்தூரத்தைச்
 சொல்லவே குன்றிநீ யுண்டாயானால்
 வாடவே வேண்டாங் காண்காயசித்தி
 மைந்தனே கெவுனசித்தி யாகுந்தானே. 94

துருசுச்சன்னம்

தானென்ற துருசினது சுன்னங்கேளு
 சமுசயங்க ளெண்ணாதே தாயைப்பூசி
 வானென்ற துருசமது பலந்தா னொன்று
 மைந்தனே கொண்டுவந்து சொல்லக்கேளு
 பானென்ற ஜெயநீர்நிறோய்த்துத் தோய்த்து
 பத்துநாளி ரவிதனிற் போட்டாயானால்
 கானென்ற சுண்ணமதை யென்னசொல்வேன்
 கடுரவியில் வைத்தவுடன் சுண்ணமாமே. 95

சுண்ணமென்ற துருசியைத் தானெடுத்துக்கொண்டு
 சொல்லுவேன் கல்வத்திற் கொட்டியாட்டி
 முன்னமென்ற கருவதனிற் காசுபோடு
 முாக்கமென்ற செயநீரை விட்டேயாட்டு

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

வண்ணமென்ன காரமதை யென்னசொல்வேன்
மைந்தனே பட்டவிடம் வெந்துபோகும்
கண்ணவே யிச்சுண்ணந்தனை யெடுத்து
காளகண்ட வயிரவனைப் பூசைபண்ணே.

96

வைரவன்பூசை

பூசையிலே வைரவன் பூசையைக்கேள்
புகழ்பெரிய நாதாக்கள் சொல்லார்சொல்லார்
ஆசைகொண்டு பூசையது செய்யவென்றால்
அப்பனே யென்கோண மிட்டுத்தீரு
பாஷைதனிற் கோடியுண்டிலக் கோயில்லை
பாடினதோர் சக்கரங்கள் நேகமுண்டு
பேசையிலே யித்தொழிலைப் பேசுவாரோ
பிரலாபஞ் சொன்னமென்ற பீசந்தானே.

97

தானேதான் சொன்னமென்ற வையிரவத்தியானஞ்
சாற்றுகிறே னட்சரங்கள் சரிநின்றாட
வானேதான் சொலித்தது போல்வாதவித்தை
வகையான வஷ்டகாஹ சித்தியெல்லாஞ்
சேனேதானனேக முண்டுகற்ம் வித்தை
செய்வதற்குச் சொன்ன வயிரவனைப்பூசி
நானேநீயென்ற சொல்லெண் கோணத்துள்ளே
நாட்டுவாய் சக்கரத்தை நாட்டுவாயே.

98

நாட்டுவாய் நடுமையம் ஹர்மென்று போடு
நலமான கீழ்த்திசையில் யம்மென்று போடு
ஊட்டுவா யக்கினியின் மூலைதன்னி
லுத்தமனே இம்மென்று வதிலேபோடு
நாட்டுவாய் தென்திசையி லவம்மென்று போடு
கருவான மூலையிலே வம்மென்று போடு
தூட்டுவாய் மேற்றிசையி லம்மென்று போடு
சொற்பெரிய குபேரனிலே உம்மென்று போடே.

99

போடவே வடதிசையில் ஸ்தம்மென்று போடு
போக்கோடே மூலையிலே கூம்உம்மென்று போடு
நாடவே யதின்மேலே ரண்டுவறை யிட்டு
நன்மைபெற வாசல்களும் நான்குவிட்டு
கூடவே வேணும்என்று சக்கரந்தான்
குறிப்புடனே தங்கமென்ற தகட்டிற்கீறி
ஆடவே வேணுமென்று தொழில்கட் பூட்டி
அர்ச்சனைக்கு விபரமதை யறிகிறேனே.

100

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

அறைகிறேன் மந்திரம் ஓம்சொண்ணவயிரவா
 அப்பனே யிப்படிநீ தியானஞ்செய்ய
 பறையுறே னாயிரத் தெட்டுருத் தான்போடு
 பகிரண்ட வயிரமுஞ்சித்தி யாகும்
 அறைகிறேனென்று சொன்னேன் மந்திரத்தோடு
 அப்பனே யட்டசித்து வஞ்சனமும்பா
 கறைகின்ற வுப்புமுதல் வாதப் போக்குங்
 கைகண்ட சித்தியடா கண்டுபாரே.

101

கண்டுமே சக்கரத்தை முன்னேவைத்து
 கடினமாய் தியானத்தை செய்துக்கொண்டு
 கண்டுமே சொன்னபடி செய்தாயானால்
 கனகம்போற் பூசையைநீ செய்யவேணும்
 அண்டுமே வன்னமொடு பலகாரங்கள்
 அதிகமாய் வடைபருப்பு பானகங்கள்
 பண்டுமே யெனையாண்ட குருவேயென்று
 பாக்கிலையுந் தேக்கிலையிற் படைத்திடாயே.

102

படைத்துமே தீபமொடு தூபங்காட்டி
 பரமகுரு நாதனைனப் பணிந்து போற்றி
 மடைத்தனமாய்த் திரியாதே வயிரவத்தின் பூசை
 மறந்துவிட்டா லெத்தொழிலு மயக்கமாகும்
 அடைத்த தொருவட் சரங்க ளனேகமுண்டு
 அந்தந்த விடங்களிலே யாருஞ் சொல்லார்
 கடத்ததொரு மறப்பில்லா துங்களுக்கு
 சாற்றுவேன் வயிரவத்தின் பூசைதானே.

103

தானென்ற வயிரவர்க ளெட்டு பேரும்
 தனித்துமே சக்கரத்தில் நின்றுபூசை
 வானென்ற அட்டமா சித்தியெட்டும்
 மைந்தனே வயிரவர்க ளெட்டுபேரால்
 கோனென்ற நீயிவர்க டன்னைபூசி
 கூடிவரு மட்டசித்தி கைக்குள்ளாகுந்
 தேனென்ற வமிர்தமடா விந்தபூசை
 தேவி சொல்லநாம் செய்ததிற மீதானே.

104

திறமான பூசையிலே மனதை வைத்து
 சித்திதர வேணுமென்று தியானஞ் செய்து
 உறமான உன்மனதை பேதியாதே
 ஓகோகோ ருத்திரனு முண்மை சொல்வார்
 பரமான பரமகுரு தன்னை நீயும்
 பணிந்துமே பாத்திரங்கள் வழங்கச்செய்து

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- சரமான துரியனிற் பூசைபண்ணி
தான்வாங்கு துரிசினது சுண்ணந்தானே. 105
- சன்னமென்ற சுன்னமதைப் பதனம் பண்ணி
துட்டுகிறேனிதை யெடுத்து தொழிலுமாட
கன்னமென்ற கன்னக் கோலிதுவுமாகும்
காட்டுவேனிதின் பெருமை கைக்கொள்ளாது
சொன்னதொரு துதமொரு பலந்தா னொன்றில்
துட்டுவேன் துருசினது சுன்னந்தானும்
என்னவே பணவிடை தானெடுத்துக்கொண்டு
இதமான துதமதிலிட்டுத் தாக்கே 106
- தாக்கவே வாய்நீராக விட்டுத்தாக்கு
தட்டுண்டு துதமது கட்டிப்போகும்
பார்க்கவே வழித்தெடுத்துக் குகையில் வைத்து
பக்குவமாய் முன்றெருவிற் புடத்தைப் போட்டு
சேர்க்கவே மணியதுதான் கதிர்போல் வீசும்
சிவசிவா ரசமணியின் திறமைதன்னை
ஆர்க்கவே யாராலும் நியப்போமோ
அரனுடைய விந்துவதி னாண்மைதானே. 107
- தானே தானின்றதொரு துதந்தன்னை
சாற்றுகிறேன் கெவுனமதிற் றாண்டியோட
மானேதான் தரித்தசிவன் விந்தின் போக்கை
மறைத்தார்கள் சித்தரெலாம் வாய்பேசாமல்
சேனேதான் மெத்தவுண்டு பூமிதன்னில்
சிவகுதங் கொடித் தாக்கான் மெத்தநன்று
ஊனேதான் பிறந்தெடுத்த துதமானால்
உயர்த்தியடா மெத்தநன்று வுண்மைதானே. 108
- உண்மையென்ற துதமது கிடையாவிட்டா
லுத்தமனே பரங்கிவைப்பு லிங்கஞ்சுதந்
தண்மைபெறத் தானெடுத்து மணியாய்ச்செய்நீ
தாண்டுமடா யண்டவரை கிணற்றிறானும்
வண்மைபெறத் மணியெடுத்து சாரணையைத்தீர்
மாட்டுகிறே னாதாக் கண்மறைப்பை யெல்லாம்
பண்மைபெறச் சொல்லுகிறேன் கருவூமத்தம்
பாகமதை யிதன்விபரம் பாடும்பாரே. 109
- பாரேநீ கருவூமத்தின் பாகமே தோவென்றால்
பைங்கொடி யாட் கெற்பமடா மூன்றுங்கெற்பம்
காரேநீ கொண்டு வந்து கத்தியாலே
கடுகதுபோல் கண்டித்துச் சொல்லக் கோளு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- சேரேநீ துடனது பலந்தானைந்து
 திறமான வெண்காரம் பலந்தான் மூன்று
 வாரேநீ வெடியுப்பு சாரஞ்சீனம்
 வகைவகைக்கு பலமொன்று மாட்டிடாயே. 110
- மாட்டியே பிண்டமதி லிரேகித்தேதான்
 மைந்தனே யயச்சட்டிக் குள்ளே வைத்து
 ஆட்டியே வடுப்பெரிநீ மெழுக்காய் போகும்
 அப்பனே யதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 ஊட்டியே கவசமிட்டு மணிக்குந் தானாம்
 உத்தமனே நூற்றிருபத் தொன்று போடு
 காட்டியே கொடுக்காதே யார்க்கானாலும்
 கருவூமத்தின் கருவைக் காட்டொண்ணாதே. 111
 ஆணையிட்டது
- ஒண்ணான கருவினது விபரஞ் சொன்னேன்
 உத்தமனையிதின் விபர மொருவர் சொல்லார்
 கண்ணான பேர்க்களுக்குச் சொன்னாயானால்
 கண்கெட்டு முன்சிரசு வெடித்து போகும்
 என்னானை யென்றுமிகச் சாபமிட்டேன்
 இட்டதினால் பயந்தார்கள் சித்தரெல்லாம்
 உன்னானை பூசித்து வெடுக்கவென்றால்
 முறைசொன்னாரென் குருவாம் புகண்டர்தாமே. 112
- இரசமணிக்கு சத்து ஊட்டும் வகை
- தானென்ற மணிக்குநீ சாரணையைத் தீர்த்தால்
 சத்துவகை யூட்டுகிற விபரங்கேளு
 ஊனென்ற பூநாகசத்து வொன்று
 உத்தமனே தாளகத்தின் சத்து வொன்று
 வானென்ற வுபரசங்களிரு நூற்றைப்பத்து
 வகையான பாஷாண மறுபத்து நான்கும்
 நானென்றவுப்பு வகையிரு பத்தைந்தும்
 நன்மையாக நவலோகமொன் பதுவுமாமே. 113
- ஆகுமே மூலிகையின் சத்தோடொக்க
 அப்பனே நவமென்ற பாஷாணந்தான்
 போகுமே சத்துகளை யெடுத்துக்கொண்டு
 புகழ்பெறிய துதமணி பலமொன்றுக்கு
 தாகுமே குகைதனில்வைத் துருகும்போது
 சரிசமனாய்க் கொடுத்துவிடு பூநாகச் செம்பு
 வேகுமே யண்டமேலா மதியினாலே
 வெகுமேலு யுருத்திரன்போல விளங்குந்தானே. 114

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

விளங்குதே ரசமணிதானுருகும்போது
 விரவியிடு யிந்திரமாங் கோபச் செங்கை
 முழுங்கியே தவளைப் போலுள்ளக் கொள்ளும்
 மூர்க்கமுடன் கோபமுண்டோ முறையாது
 களங்கில்லா சத்துகளைப் பின்னாலூட்டு
 கடுவேக மாகுமடா கெவுனத் துள்ளே
 உளங்கவே மனிதனுக்கு சங்குசத்தை
 வூட்டினால் கெவுனமதில் ஓசையாமே. 115

ஓசையென்றால் வெகுவோசை சங்கினோசை
 ஓகோகோ மதயானை யோடும் வேகம்
 மூசையிலே யடைந்திருந்த கயற்றைப்போலே
 முழிக்குமுன்னைக் கோடிவரை முழுதுந்தாண்டும்
 பாஷையிலே பரிபாஷை கருக்களெல்லாம்
 பாடிவைத்தேனின் னூல்தான் புதனஞ் சொன்னேன்
 பேசையிலே யிப்பொருளைச் சொன்னாயானால்
 பிசுருவரு முந்தனுக்கு பேணிப்பாரே 116

பாரப்பா விம்மணிக்கு வாத்தாள்பூசை
 பாங்குபெறச் செய்துநீ சொல்லக்கேளு
 சேரப்பா வயிரவன்றன் பூசையாலும்
 சித்தியடா யிதிற்பெருமை செப்பொணாது
 ஆரப்பா வெனைப்போல சொன்னாரில்லை
 ஆச்சரிய மணியோசை யென்னசொல்வேன்
 பேரப்பா பேறதெல்லா மிரசத்தின்பேறு
 பெருமையிதின் முடிவுசொல்லப் போகாதென்னே. 117

இரசச் சிந்துரம்

போகாது ரசத்தினது செந்துரத்தைப்
 பூட்டுகிறேன் காயசித்தி பொருளுண்டாக
 வேகாத ரசத்தினதுமணி தானொன்று
 விளங்கியதோர் தங்கமென்று கெவுரிகாலுந்
 சாகாத நாகமொன்று விராகனொன்று
 தண்மையாங் கந்தகந் தாளகமுங்கூட்டி
 நோகாத வெடியுப்பு நாலுங்கேளு
 நுண்மையாம் பலங்கா லாயவிதங்கூட்டே. 118

கூட்டியே கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
 குமறவே மாதளம்பூச் சாற்றினாலே
 ஆட்டியே நாற்சாமமான பின்பு
 அப்பனே ரவியில்வைத்து பொடியாய்ப்பண்ணி

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- ஊட்டியே காசியென்ற மேரிற்றானும்
 உத்தமனே வாலுகையின் மேலேவைத்து
 மாட்டியேநீ யெரிப்பாய் நான்குசாமம்
 மைந்தனே யிராக்கால மாறப்போடே. 119
- போடவே யிப்படியே மூன்று நாள்தான்
 புகழ்பெறவே பன்னிரண்டு ஜாமமானால்
 நாடவே நாலாநா எறக்கிப்பாரு
 நண்மையென்ற செந்தூர மென்ன சொல்வேன்
 தேடவே அருணன்போற் சிவந்து காணுஞ்
 சிவசிவாவிதன் பெருமை செப்பொணாது
 ஆடவேவேணு மென்றா லாத்தாள் மாண்பு
 ஆர்சித்து பூசைசெய்து வப்பால்வையே. 120
- வைக்கவே வடுவுக்குப் பூசைபண்ணி
 மைந்தனே செந்தூரங் குன்றியுண்ணு
 மெய்க்கவே யுந்திரேக மென் சொல்வேன்
 வெண்மதி போலாகுமடா மண்டலத்தில்
 தைக்கவே வெள்ளியி லாயிரத்துக் கொன்று
 தானிடவே யிருபத்தைந் தாகுமாற்று
 எய்க்கவே வேணுமென்றால் செம்புதன்னில்
 யீந்திடுவா யைந்நூற்றுக் கொன்றுதானே. 121
- தானென்ற மாற்றதுவும் பனிரண்டாகும்
 சாற்றுவே னிதன்விபர மின்னங்கோளு
 பானென்ற மதிபோல் நவலோகங்கள்
 பழுக்குமடா நூற்றுக்கு வொன்றுதாக்கு
 ஊனென்றவிதன் பெருமை யாருஞ்சொல்லார்
 உரைத்தேனே மனிதரெல்லாம் பிழைக்கவென்று
 கானேனானென்று சொல்லி விட்டிடாதே
 கருத்துகந்து வைந்நூறும் பாருபாரே. 122
- பார்க்கவே சொல்லுகிறே னாகந்தன்னை
 பலம்பத்து தானெடுத்து சொல்லக் கேளு
 ஆர்க்கவே சாரநீர் தன்னிலேதான்
 அப்பனே யைந்துதர முருக்கிச் சாய்த்து
 ஏர்க்கவே தானெடுப்பாய் கட்டிப்போகும்
 என்மக்கா ணாகத்தின் பெருமைகேளு
 சேர்க்கவே கட்டியதோர் நாகந்தன்னைப்
 செப்புகின்ற விபரமதைச் செப்புறேனே. 123
- செப்புகிறேன் கட்டியதோர் நாகந்தன்னை
 திரளவே பலமொன்று கைக்குள்வைத்து

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

முப்புறமே தானெரித்த வீசன்விந்து
 முண்மையென்ற தங்கமடா பலந்தானொன்று
 தப்புகிறே னென்றாலுந் தப்பப்போமோ
 தாயுடைய விந்துவடா கெந்திதானும்
 உப்பென்ற வெடியுப்பு நாலாங்காய்ச்சல்
 உறுதிபெறத் தானெடுத்துச் சொல்லக்கேளே. 124

கேளடா நாகத்தை யுருக்கிக்கொண்டு
 கெட்டியாய்த் தங்கத்தை யதிலேசேர்த்து
 கோளடா வாராமற் கல்வத்திட்டு
 கொட்டினால் தூளது போலாகும்பாரு
 பாழடா போகாது சரக்கெல்லாந்தான்
 பலங்கால்தான் வீதமடா யெடுத்துக்கொண்டு
 வேளடாயெரித்த சிவன் மூலிச்சாற்றில்
 விட்டரைப்பாய் சாமமது நான்குதானே. 125

தானென்ற நால்சாம மறைத்தபின்பு
 தான்ரவியில் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு
 மானென்ற பொடியாக்கி மேருக்கேற்றி
 மைந்தனே வாலுக்கையில் வைத்துநீயும்
 கோனென்ற முன்போல வெரிநீயப்பா
 குமறவே பனிரண்டு சாமந்தீயை
 பானென்றே குளிரவிட்டுநான்கா னாளிற்
 பார்வதியைப் பூசைபண்ணியப் பால்வாங்கே. 126

வாங்கியதோர் சிந்தூரமென்ன சொல்வேன்
 மைந்தனே கொடுஞ்சிவப்பு கண்ணோகுகந்
 தாங்கியே தானெடுத்து குன்றியுண்ணு
 தப்பாது காயசித்தி யிதுவேயாகும்
 ஏங்கியே திரியாதே நவலோகங்கள்
 என்னசொல்வேன் பத்தரைக்கு யேறுமாற்று
 பாங்கியெனு மென்தாயார் சொல்லநானும்
 பரிபாஷை கருநீக்கிப் பாடினேனே. 127

நாககுப்பி செயநீர்

பாடியதோர் வகையேது வின்னங்கேளும்
 பலம்பத்து நாகமதை யுருக்கிக்கொண்டு
 கூடியே வருகவென்று மிரசத்தைவாங்கி
 கூட்டவே பலமுன்றுமொன்றாய்ச் சேர்த்து
 நாடியே கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
 நவசாரசெய நீரைவிட்டு ஆட்டி

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

சாடியே நாற்சாமமரைத் தாயானால்
தான்மெழுகாம் பதமதிலே வட்டுப்பண்ணே. 128

பன்னியே ரவிமுகத்திற் காயவைத்துப்
பருஞ்சுக்கான் சுண்ணாம்பினடுவே வைத்து
எண்ணியே யெருவைவந்தில் புடத்தைப்போடு
யென்னசொல்வேன் சுண்ணமென்றாற் கொடியவேகம்
வன்னிவென்றுஞ் சாரமென்றும் பச்சையைந்து
மைந்தனே சுன்னமைந்தும் வகையாய்க்கூட்டி
பன்னியே சீனமுடன் வெடியுப்புங்கார
முத்தமனே வகைவகைக்குப் பலமுங்காலே. 129

காலானவகையெல்லா மொன்றாய்ச் சேர்த்துக்
கல்வமதிற்றானரைக்கக் கருவைக் கேளும்
பாலானபாலா குஞ்சுதூரக் கள்ளிப்
பாலதினாற்றா னரைத்துப்பாகங் கேளுஞ்
சாலான பிங்கானிலப்பி நீயுந்
தண்மைபெறப் பனிதனிலே வைத்தாயானால்
வாலான வாருதியாம் பிங்கான்றன்னில்
வந்திறங்குஞ் செயநீரும் வாங்குவாயே. 130

வாங்கியே பிங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
மைந்தனே தேவிமுன்பு பூசைசெய்து
தூங்கியே திரியாதே செம்புதன்னைச்
சுத்திசெய்து செயநீரில் வைத்துக்கொண்டு
தாங்கியே புத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
தப்பாது மாற்றென்னாலாறரை யுங்காணும்
நீங்கியே போகாது யிந்தவேதை
நினைவு வைத்தாத்தாளைப் பூசைபண்ணே. 131

காரீயச் செந்தூரம்

எண்ணவே காரீயக்கட்டி வாங்கிப்
பருதியென்ற செயநீரிலுருக்கிச் சாய்த்து
கண்ணவேயைந்து திரஞ்சாய்த் தாயானாற்
கட்டுமடா காரீயங் கனகமாகுஞ்
சொன்னதொரு கட்டியது வெட்டையாகுந்
துடியடக்க கல்வமதியிட்டுக் கேளும்
எண்ணமுடன் தானிடிக்க நொறுங்கிப்போகு
மிதினுடனே சேர்க்கும் வகையின்னங்கேளே. 132

கேளேநீ செயநீரை விட்டேயாட்டி
கேவலமா நினையாதே விபரஞ்சேர்த்து

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

வாளேநீ பூரமதிற் துடம்பூரம்
 வரிசைபெற்ற வெடியுப்பு வகையொன்றுக்குக்
 கோளேநீ வாராமற் கழஞ்சி யொன்று
 கொடியதொரு காரியங்களுஞ்சி மூன்றும்
 பாளேநீ போகாமலரைத்து நீயும்
 பருவமுடன் மெழுகாகும் பதத்தில்வாங்கே. 133

பதத்திலே வாங்கியல்லோ வட்டாய்ப்பண்ணி
 பண்பான பூநீறுங்கல்லுப்புச் சுண்ணம்
 நிதத்திலே சமனாக வெடுத்துக் கொண்டு
 நேர்ப்பாக வகலதனிற் பரப்பிவைத்து
 மதத்திலே மாண்டதொரு வங்கந்தன்னை
 மைந்தனே நடுமையம் வைத்துப்போற்றி
 செகத்திலே போகாமல் சீலைமண்செய்
 சிறப்பாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடே. 134

புடத்திலே போட்டவுடனீறாய்ப் போகும்
 போமடா சுண்ணமது வேகமைந்தா
 தடத்திலே வெறிகொண்டயானைக் கொக்குந்
 தள்ளாடுஞ் சிங்கியடா வாத்தத்துக்கு
 கொடத்திலே கட்டிவைத்த அரவம்போலக்
 கொதிக்குமடா சரக்குகளைக் கண்டபோது
 சடத்திலே யிதுவுமொரு சடலமாகுந்
 தாயானவங்கத் தின்றண்மை தானே. 135

சிங்கி சுண்ணம்

தண்மையென்ற வங்கத்தின் சுண்ணந்தன்னை
 தானரைத்துப் பூசிவிடு சிங்கிக்கப்பா
 வண்மையென்ற வெருக்கிலையின் தன்பழுப்பு
 மைந்தனே தானரைத்துப் பூசும்போது
 வெண்மையென்ற வெருக்கிலையின் தன்பழுப்பு
 வெகுசுருக்கில்லாத மதுவிள்ளப் போமோ
 ஓண்மையென்ற சுண்ணமிதிற் கோடி தொந்தம்
 ஓகோகோ சொல்லரிது வுரைத்தேன்பாரே. 136

உரைக்கவே யின்னமொரு சேதிகேளு
 முத்தமனே வெள்ளையொரு பலந்தான்மூன்று
 மறைக்கவே யில்லையடா செயநீராலே
 மைந்தனே சுறுக்கிடுநீ ஜாமமொன்று
 நிறைக்கவே யிறுகியது கட்டிப்போகும்
 நேர்ப்பான வெள்ளியுட ரேக்கைச்சுத்தி

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

துரைக்குருவிற் பணவிடை தானெடுத்துக்கொண்டு
துட்டாரேக்க தனிலின் னங்கேளே. 137

கேளடா பாலமென்ற வோட்டை வாங்கி
கிருபைபெறவுவர் மண்ணிற் கொதிக்கவைத்து
கோளடா வாராமல் பலந்தானிரண்டுங்
கூட்டுவாயானைக் கற்சிப்பிரண்டும்
வாளடா ரண்டுமொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு
மைந்தனே யெறியாலம் பாலாலாட்டி
துளடா குகைபோல பண்ணிக்கொண்டு
துப்புரவாய தினடுவிற் கட்டிவையே. 138

வைத்துமேயஞ் செருவிற் புடத்தைப்போடு
மருவியந்தரேக் குடனேயுருகி நிற்குஞ்
செத்துமே போச்சுதடா பாஷாணந்தான்
செப்புகிறேன் வெள்வித்தைத் திறமதாக
அத்துநீ போதாதே வெள்ளியத்தி
லப்பனே யைம்பதுக் கொன்றுபோடு
சுத்தவெள்ளி யிதற்கீடோ சொல்லப்போமோ
துப்புறவாய் மாற்றதும் பத்துமாச்சே. 139

தாளகச்செந்தூரம்

ஆச்சப்பா யின்னமொரு கருவைக்கேளு
அப்பனே தாளகமும் பலமுமுன்று
பேச்சப்பா பேசாதே கொண்டுவந்து
பிற்பலமாஞ் செயநீரிற் றோய்த்துக்கொண்டு
காச்சப்பா முன்றுநாள் ரவியிற்போட
கண்டுண்டு போவதற்கு வகையைக்கேளு
மூச்சப்பா யோடாமல் முப்பூசுண்ணம்
முழுக்கவசமாய்க் கட்டி குகையில்வையே. 140

கட்டியே மூன்றெருவிற் புடத்தைப்போடு
கட்டுண்டு வருகியது மணிபோனிற்குங்
கெட்டியாய்த் தங்கமொரு பலத்தைவாங்கி
கிருபைபெறக் குகைதனிலே யுருகும்போது
மட்டில்லாத் தாளகத்தைக் கொடுத்தாயானால்
வாய்பிளந்து வாங்குமடா தங்கந்தானுங்
கொட்டியே கல்வமதி லாட்டும்போது
குறுகுறுத்து மணல்போல நொறுங்கும்பாரே. 141

பாரப்பா நொறுங்கியதோர் தாளகத்தைப்
பக்குவமாய்ச் செந்தூரஞ் செய்யக்கேளும்

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரர்கள்

நேரப்பா கெவரியுடன் கெந்திதும்
 நேரப்பான வெடியுப்பு நிமிளைநாகம்
 சேரப்பா யிவையெல்லாம் வகையொன்றுக்குச்
 சேப்புவேன் கழஞ்சிறை சேரக்கூட்டிப்
 பேரப்பா மயிற்கொன்றைப் பூச்சாற்றாலே
 பிரபலமாய் தானரைப்பாய் ஜாமம்நாலே. 142

நாலான சாமமதரைத்த பின்பு
 நன்றாக வட்டுப்போல் வில்லைபண்ணி
 காலான வோட்டில்வைத்துச் சீலைமண்செய்
 கனக்கவே யேழுசீலை செய்தபின்பு
 ஆலானவஞ் செருவிற் புடத்தைப்போல
 வப்பனே நீறியது சிந்துரிக்குஞ்
 துலானதுன் மிகுந்து கெற்பம்போல
 சொலிக்குமடா வாதமிதி லின்னங்கேளே. 143

கேளடா வெள்ளிதனி னூற்றுக்கொன்று
 கிருபைபெறத் தான்கொடுக்கச் சொல்லக்கேளு
 வாளடா மாற்றென்ன விருபத்தைந்து
 மைந்தனே கெம்பிலேதான் பத்துக்கொன்று
 துளடா கொடுத்திடவே மாற்றுபத்தாஞ்
 சொல்லுவோம் நவலோக மெல்லாந்தங்கம்
 கோளடா வாராது யிந்தப் போக்கு
 குறிப்பாக மண்டலந்தான் பலங்காற்கொள்ளே. 144

கால்கொள்ள மண்டலத்திற் சித்தியாகுங்
 கனகமிதில் வெகுகோடி காணலாகும்
 மால்கொள்ளு மங்கையடா வரிதாரந்தான்
 மைந்தனே யிதன்பெருமை யாருங்காணார்
 நால்முகமாய்க் கொண்டதொரு பிர்மாவாலு
 நாயகியாணாக மதையறியப் போமோ
 பாலமுது போலையடா யிந்தப்போக்குப்
 பார்ப்பதற்கு கெவரியுட பாகங்கேளே. 145

கெவரிபாஷாணக்கட்டு

பாகமென்ன கெவரியொரு பலமேதூக்கிப்
 பாச்சடா செயநீரில் சுருக்குத்தாக்கி
 தாகமென்ன சாமமொன்றிற் கெவரிகட்டும்
 தனையெடுத்து கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
 ஆகமென்னத் தாளகமுஞ் சிலையுங்கெந்தி
 யப்பனே வெடியுப்பு நாகந்தானு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

மேகமென்ற ரேக்கதுதான் வகையொன்றுக்கு
மென்னசொல்வோம் பலங்கால யெடுத்திடாயே. 146

எடுத்துமே கல்வமதிலிட்டுக்கொண்டு
யென்னசொல்வேன் செம்பருத்தம் பூஞ்சார்விட்டுத்
தொடுத்துமே தானரைப்பாய் நாலுசாமந்
துவளவரைத்தே யுருட்டிக் காயப்போடு
அடுத்துமே பொடிபண்ணிச் சொல்லக்கேளு
மப்பனே காசியென்ற மேருக்கேற்றி
விடுத்தொரு வாலுகையின் மேலேவைத்து
விபரமாய் முன்போலே தாளிக்கேத்த 147

ஏத்தவே தாளிக்குள் மணலைக்கொட்டி
யென்மகனே ரண்டுவிற்ற கனந்தானையா
ஆத்தவேஉப்பு நன்றாய்ப் பொடித்துக்கொண்டு
வப்பனே முன்சொன்ன கனமேபோட்டு
காத்தவுடன் குப்பியைநீ சுத்திகட்டிக்
கனக்கவே மணற்கொட்டிக் கழுத்துமட்டுஞ்
சேத்தருள வேண்டுமென்று தாயைப்பூசி
சிறக்கவே அக்கினியைத் திரும்ப மூட்டே. 148

முட்டயிலே தீபம்போற் கனலைமூட்டு
முதற்சாமங் கடந்தபின் யிரண்டாஞ்சாம
மாட்டயிலே கமலம்போலெரி நேர்ப்பாக
வப்பனே யிருசாமமான பின்பு
ஊட்டயிலே கடினமென்றக் கினியைக்கேளு
முத்தமனே யாறவிட்டு திரும்பமூட்டு
நாட்டயிலே யிராக்கால மாறப்போடு
நாலாநாட் குப்பிதனை வெளியில்வாங்கே. 149

வாங்கடா குப்பிதனை யாத்தாள்முன்பு
வடுகனையும் பூசைபண்ணி சொல்லக்கேளு
தாங்கடாயவன் பதத்தை யிருகையாலே
தாமரையின் பூவதினாலாச் சனையுஞ் செய்து
தேங்கடா வாசியைநீ யிழுத்துவாங்கிச்
சிவசிவா தூபமொடு தீபங்காட்டி
பாங்கான செந்தூரங் குன்றியுண்ணப்
பருவமதுயென்ன சொல்வேன் பரைசொல்வானே. 150

சொன்னதொரு மண்டலமே கொண்டாயானால்
சோதியடா வுந்தேகஞ் சொல்லப்போ
கண்ணாடாச் செந்தூரஞ் சித்தருக்குக்
கருத்திறந்து யான்சொன்னோங் கண்டுபாரு

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

அன்னமென்ற பச்சரிசிப் பாலுங்கூட்டி
 யப்பனே பத்தியமாய்க் கொண்டுவாநீ
 என்னவே நரம்பெல்லா மிறுக்கிக்கொள்ளு
 மிதுக்கடுத்த கற்பமொன்று மீடாகாதே. 151

ஆகாத கற்பங்க ளனேகமுண்டு
 லதிறறெளிந்து சொல்லிவிட்டேன் யானுமய்யா
 போகாது கீல்களை விடமாட்டாது
 போக்கதிலே சொல்லுகிறே னின்னங்கேளு
 நோகாது சடலமதுப் பேதியாது
 நொந்தாலு மிறுகுமடா செந்துரந்தான்
 சாகாது கருவியெல்லா மொன்றாய்போகுந்
 தாய்கொடுக்க யானுண்டேன் றண்மைதானே 152

தண்மையென்ற செந்துரம் வெள்ளிதன்னிற்
 றானிடுவா யாயிரத்துக் கொன்றுதானும்
 உண்மையென்ற மாற்றென்ன விருபத்தஞ்சு
 உத்தமனே செம்புதா னிரும்பதாகும்
 நண்மையென்ற குடவனிலை பத்தரையுமாகும்
 நாட்டினேன் நவலோக மெல்லாந்தங்கம்
 வண்மைபெறச் சொல்லிவிட்டே னிந்தநூலின்
 மார்க்கங்க னின்னமுண்டு மருவுங்காணே. 153

கந்தக பற்பம்

காணவே கந்தகந்தான் பலமுமுன்று
 கருணைபெற்ற முப்பூவின் விராகன்முன்று
 தோணவே ரண்டையுந் தானோட்டிலிட்டு
 துப்புறவாய் நெருப்பிலிட்டு வறுத்திட்டேதான்
 பேணவே வெந்துருகிப் பற்பமாகும்
 பேசாதே பின்பெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
 ஊணவே தாளகத்தைச் சரியாய்க்கூட்டி
 யுத்தமனே நாகமது பலமுங்காலே 154

காலானவெடியுப்பு விராகனொன்று
 கனகமெனுந்தங்க மென்னு ரேக்கதொன்று
 பாலான சூதமடா விராகனஞ்சு
 பதிவான கெவரியுமோ விராகன் ரண்டு
 சேலான துருசுமே விராகனொன்று
 சேரவொண்ணாக் கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
 மாலான மூலிகையாம் விஷ்ணுகாந்தி
 மைந்தனே சாற்றினா லாட்டுவாயே 155

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

ஆட்டியே யெண்சாம மரைத்தபின்பு
 அப்பனே ரவிமுகத்திற் காயவைத்து
 தூட்டியே பொடிபோ லரைத்துக் கொண்டு
 சொல்லுவேன் காசியென்ற மேருக்கேற்றி
 நாட்டியே வாலுகையிற் றாளிக்குள்ளே
 நன்றாக முன்போலே வைத்துக்கொண்டு
 மாட்டியே தீயிடுவாய் பனிரண்டுசாமம்
 மைந்தனே ஆட்டிவிட்டப்பால் வாங்கே.

156

வாங்கியே குப்பியைத் தானுடைத்துப்பாரு
 மைந்தனே செந்தூர மருணன் போலாம்
 தாங்கியே வெள்ளியென்ற சிமிளில்வைத்துத்
 தானந்த வைரவனை பூசைபண்ணி
 தூங்கியே திரியாதே குன்றியுண்ணு
 சொன்னமடாவன் தேகஞ்சொல்லப் போமோ
 நீங்கியே போகும்பா ரோகமெல்லாம்
 நிட்சயமா யுந்தேக நிலைக்கும்பாரே.

157

பாரப்பா செந்தூர மாயிரத்துக்கொன்று
 படுசெம்புக் கொடுத்திடவே மாற்றுப்பத்து
 நேரப்பா வெள்ளியிலே மூவாயிரத்துக்கொன்று
 சேர்ந்திடவே யிருபத்தஞ்சு மாற்று
 பேரப்பா கந்தகந்தா னாயிநாதம்
 பெருமையதில் சொல்லவென்னாற்கூடா
 நேரப்பா யிதன்பெருமை மூலநாயன்
 நிகண்டிலே சொல்லிவைத் தாரின்னங்கேளே.

158

இன்னமுந்தான் சொல்லுகிறேன் கந்தகந்தானப்பா
 யென்மகனே பலமொன்று யெடுத்துக்கொண்டு
 கன்னமுள்ளக் கருங்குன்றி வித்தேவாங்கிக்
 கலந்திடுவாய்ப் பலமொன்று கந்தகத்தினுள்ளே
 சொன்னபடிக் கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
 துவளாவரை சேங்கொட்டைத் தைலந்தன்னா
 லெண்ணவே தெல்லுப்போற் பில்லைபண்ணி
 யிதமாக பூபுடத்திற் றைலம்வாங்கே.

159

தைலமதுவாங்கியே முப்பூச்சேர்த்து
 தனித்ததொரு கந்தகந்தான் பலமும்வாங்கித்
 தைலமது பொல்லாது கந்தகத்துக்கப்பா
 தாண்மையாய்ச் சுருக்கிடவே மெமுகுமாகுந்
 தைலமது போலேயடா மெமுகுதானும்
 தப்பாமற் பலமறைதான் ரேக்கேயூட்டு

பரிபாறை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

கலைமுலைப் போலாடு மெழுகுதானுங்
கண்ணிமைக்கு ளண்டமெல்லாம் பொன்னாய்ப்போமே. 160

போகுமே மண்ணுமுதல் மலைகளெல்லாம்
பொன்மயமாய்ப் போகுமடா புகைப்பட்டாக்காற்
போகுமே சரக்குள்ளே கட்டிக் கொள்ளுந்
தனித்தனியே வேதையது வோடும்பாரு
சாகுமே யண்டமெல்லாஞ் சுண்ணக்காடாய்
வெகு சுறுக்காய்க் சொல்லிவைத்தே னிந்தநூலி
லாகுமே மெழுகுவதை செந்துறும்போக்கு
மப்பனே கந்திவிட்டா லாகாதென்னே. 161

என்னவே வாதமுறை கருக்கெல்லாம்
மியம்பினோ மன்னுத்திற் றெளிவதாக
இன்னதொரு காரியங்க டிதற்கீடல்லாச்
சொல்லிவைத்தேன் வேதாந்த மிதுக்கீடல்லா
முன்னோர்கள் கட்டினதோர் சாஸ்திரங்களெல்லா
முன்பின்னாய் தெரியாது மோசங்காணுங்
கண்ணான சாஸ்திரங்கள் கோடியுண்டு
கருக்குருவுந் தெரியாமற் கட்டினாரே. 162

கட்டியதோர் காரியங்கள் பார்த்துபார்த்து
கருக்கிடையாய்தோணாமற் கலங்கினார்கள்
ஓட்டிவைத்த சாஸ்திரங்கள் கோடியுண்டு
வொருவருக்குந்தெரியாம லலைந்தார்கோடி
வெட்டைவெளியாகவேதான் சட்டைநாதர்
விளம்பினார் தீட்சைவிதி யிருநூற்றுள்ளே
தொட்டதொருகருக்கெல்லாம் வெள்ளையாய்ச் சொன்னார்
தொடுகுறிபோலாகுமடா யிந்தநூலே 163

நூலானதீட்சைவிதி யிருநூறுந்தான்
நொடிக்குமுன்னேபாடிவைத்தார் சட்டைநாதர்
சேலானதொன்றுமில்லை யிந்தநூலுஞ்
செப்பினேனிதனைவெகு தெளிவதாகப்
பாலானபாலதுபோல் வெண்மையாகப்
பாடினேன்மனிதரெல்லாம் பிழைக்கவென்று
காலானநூலறிந்து மூலநாயன்
கமிலாசவறையிற்போய் கூடினாரே. 164

கூடியேசித்தரெல்லா மிருந்துக்கொண்டு
கூட்டிவந்தார் சட்டைமுனி நாதன்தன்னை
பாடினதோர் நூலெடுத்துப் படிக்கச்சொன்னார்
பயனெல்லாந்தானறிந்து கோபமாகி

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

யாடியதோரம்பலத்திற் கிழித்தார்பாரு
 மப்போயென்னுலை புசண்டர் வாங்கிச்
 துடியதோர்சடாமகுடந் தன்னிலேதாஞ்
 சொருகிவைத்தார்ரோருவருக்குத் தோணாதன்றே. 165

தோணாதுவென்றுசொல்லி யெடுத்துக்கொண்டு
 சொக்கியேகுளிகையிட்டு பொதிகைமேவி
 காணாதுவென்றுசொல்லி பொதிகநாதன்
 கையிலேதான் கொடுத்தா ரன்னுர்தன்னை
 யாணாதுயாணுவத்தால் சொன்னாரென்னு
 மப்போதுகுகைதனிலே யொளித்தாரையா
 ஷுணாதமவுனத்தைத் தியானஞ்செய்து
 ஓருயுகந்தான் தொண்டுபண்ணி வாங்கினேனே. 166

வாங்கியே கமலமுனி தனக்குயிந்தேன்
 வாய்த்ததென்றுமவர்தானு மடக்கஞ்செய்தார்
 நீங்கியே பிரபஞ்சந் தன்னைவிட்டு
 நிலையான சாஸ்திரத்தில் சித்தனானார்
 சாங்கியேயவருடைய மற்றோர்க்கெல்லாஞ்
 சாத்தினாரைநூற்றின் விபரமெல்லாந்
 சோங்கியேதிரியாதே யின்னுற்றன்னை
 சோதித்தாற்கருக்களெல்லாந் தோணும்பாரே 167

தோணுமேவாதமொடு ஞானசித்தி
 சொல்தனக்குயெட்டாத மவுனஞ்சித்தி
 கணுமேகெவுனசித்தி காயசித்தி
 யப்பனையட்டமா சித்தியெல்லாந்
 தோணுமேமனமதுதான் பேதியாம
 ஓகோகோகருக்களெல்லாம் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
 காணுமேசெகஜால மாய்கையெல்லாங்
 கொடும்பாழாய் போகும்டா வின்னங்கேளே 168

கருங்கோழியண்டம்

கேளப்பாவண்டமதில் வித்தையொன்று
 கேசரியாள் சொல்லிவைத்தா ளெந்தனுக்கு
 நாளடாவாராம லண்டமென்ற
 கோழியடாகருங்கோழி கொண்டுவந்து
 கேளடாகந்தகந்தான் சுத்திசெய்து
 மைந்தனேபலமொன்று யாவின்றெய்யால்
 கேளடாவிட்டரைத் துருட்டிக்கொண்டு
 நாண்முன்கொடுத்துவிடு சுத்தியாமே 169

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

சத்தியாங்குக்கிடத்தின் றிரேகமெல்லாஞ்
 துட்டுவோம்பின்புசெய்யும் வகையைக்கேளு
 சத்தியாமவரியிலைப் புதுசாய்ப்பார்த்து
 பலங்காலாஞ் தூரிவிதை விராகனொன்று
 பத்தியாமிரசமதுதான் களஞ்சியொன்று
 மூர்க்கமுள்ளவழுத்துமா வுளஞ்சிமுன்று
 பத்தியாமுகவனைத்தான் பணிந்துபோற்றி
 யரினியென்றகோழிக்கு மளித்திடாயே 170

அளித்துமே யிருபது நாளானபின்பு
 வப்பனே ரசமதனை யிரட்டித்தேத்து
 சுளித்துமே நாற்பது நாளானபின்பு
 சொல்லுவோ மிரசமதனை யதுக்கிரண்டு
 முளித்துமே திரியாதே மோசமில்லை
 மூற்கமுள்ள கோழிதன்னை யழித்துப்போட்டு
 வளித்துமே மலங்களெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு
 மைந்தனே தாளிக்குட் கரைத்திடாயே. 171

கரைத்து மேரசமதனை யெடுத்துக்கொண்டு
 கண்டித்திர சமதிற் பாதிலிங்கங்கூட்டி
 யுரைத்துமே வுமுந்துமாய்ச் சரியாய்கூட்டி
 யுத்தமனே பலமொன்று னாண்மொன்றாக
 வரைத்துமே யிப்படியேச் சொலித்திவானி
 வப்பனே மண்டலங்காற் கடந்தபின்பு
 மரைத்துமே போகாது மலத்தோடொக்க
 மைந்தனே யிறங்குமடா ரசந்தான்பாரே. 172

பாரப்பா ரசந்தானுங் கட்டிப்போகும்
 பருவமுடன் ரேக்கதனை யதற்குப்பாதி
 சேரப்பா ரசமணியைச் சுத்திக்கட்டி
 சிமிள்போலே வெள்ளியிலே செய்துகொண்டு
 காரப்பா வதில்வைத்து மேலேமூடி
 கவுத்தியே சீலைமண் ணேழுஞ்செய்து
 ஆரப்பா முன்றெருவிற் புடத்தைப்போடு
 அப்பனே கட்டியது மணியுமாமே. 173

கட்டியதோர் மணியெடுத்து வெள்ளிசெம்பிற்
 காட்டுவாய் பத்ததுக் கொன்றுபோடு
 மொட்டுயேதோர் மாத்ததுவு மெட்டுமாகும்
 அத்தமனே யதன்பெருமை யுரைக்கப்போமோ
 மட்டியாய்த் திரியாதே சொல்லக்கேளு
 மைந்தனே சொல்லிவைத்தே னைந்நூற்றுக்கு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- கெட்டியாய் சாஸ்திரத்தை யற்றுப்பாருங்
கிருபையாயுன் மனது குருவுமாமே. 174
- குருவான சாஸ்திரந்தா னைஞ்ஞாறும்பாரு
கொட்டினேன் கருவையெல்லா மிந்தநூலி
லுருவான குருத்தேட வேண்டாம்நீயும்
உத்தமனே சாஸ்திரந்தான் குருநூலாகும்
திருவானமா துவந்து நிர்த்தஞ்செய்வாள்
செகஜாலங்கூத்தை விட்டுத் தெளிந்துநில்லும்
கருவான சாஸ்திரத்தைப் பார்க்கும்போது
காற்றிருப்பா னுரோமனென்றுங் கண்டுகொள்ளே. 175
- இரசச் செந்தூரம்
- கொள்ளவே கோழியைத்தான் சோதித்தாக்காற்
குருவென்றிர சமதுதான் தியங்கிநிற்கும்
விள்ளவே அதையெடுத்துச் சொல்லக்கேளும்
வெண்மையாங் குகையில்வைத்து யறுக்கிப்பாரு
மெள்ளவே யருகியது மணிபோல்நிற்கும்
வப்பனே யதையெடுத்துச் சொல்லக்கேளங்
கள்ளமென்று யெண்ணாதே சொர்ன்னமையா
கண்டிடைக்குச் சரிகூட்டி யறுக்கிடாயே. 176
- உருக்கியே செந்தூர மாகச்சொல்வோ
முத்தமான கேந்தியது நாலத்தொன்று
தருக்கியே தாளகந்தான் மூணத்தொண்ணுத்
தான்கூட்டிக்கு தும்பைசார் தனைவிட்டாட்டி
முருக்கிலை சார்முச்சாம மறைத்துக்கொண்டு
முதிராமன் மெழுகுபோல் வட்டுப்பண்ணி
யருக்கிய கலில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
யாத்தாட்கும் வடுகனுக்கும் பூசைபண்ணே. 177
- குதும்பை கூத்துங்குதும்பை
- பண்ணியே செந்தூரம் பணங்காலுண்ணும்
பறக்குமே நோயெல்லா மண்டலத்தி
லெண்ணியே காயசித்தி யென்னசொல்வேன்
யேழையுஞ் சொல்லிவிட்டே னைஞ்ஞாற்றுக்குள்
புண்ணியமே செயதவர்க்கு யின்னுற்கிடும்
போக்கோடே கருக்களெல்லாம் நன்றாயத்தோணுங்
கண்ணிலே கண்டபொருள் தன்னைப்போல
காட்டுமடா கருக்கண்முறை வாத்தந்தானே. 178

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

தானென்ற செந்துரம் வெள்ளிநூற்றில்
 தாக்கிடவே மாத்தென்ன யெட்டுமாகு
 முனென்ற குடவனிலே பத்துக்கொன்று
 முத்தமனே கொடுத்திடவே யாறுமாத்தா
 மேனென்ற சாத்திரங்கண் மெத்தவுண்டு
 யிதமாக நாள்பார்த்தப் படியேசொன்னேன்
 தேனென்ற யமிர்தமடா யிந்தநூலு
 செப்பினேன் சாத்திரத்தில் தெளிந்துநானே.

179

வெடியுப்புச்சுண்ணம்

தெளிந்துமே சொல்லுகிறே னின்னங்கேளுந்
 திறமான வெடியுப்பு செயநீர்தன்னை
 னெழிந்ததொரு வெடியுப்பு யைந்தாங்காச்சல்
 மோகமிது சொல்லுகிறோ முப்பூவிற்போக்கு
 கனிந்ததொரு வுப்பென்று மிதற்கும்பேரு
 கம்பியுப்பு வெடியென்று யிதற்கும்பேரு
 மொழிந்ததொரு யடியென்று மிதற்கும்பேரு
 முத்தமனே யிதிற்பெருமை யுரைக்கிறேனே.

180

உரைக்கவே கம்பியுப்பு பலமோபத்து
 உத்தமனே வயச்சட்டிக் குள்ளேவைத்து
 நிறைக்கவே சுணங்கனுட வெண்மலமும்முன்று
 நேராக துரிசியது பலமுமொன்று
 சிறக்கவே சீனமொன்று காறந்தானுந்
 திறம்போல வெண்கார மிவைரெண்டுந்தான்
 அறைக்கவே வகையொன்று பலமரைதான்கூட்டி
 யப்பனே கல்வமதிற் பொடியாய்பண்ணே.

181

பண்ணவே வயச்சட்டி யடுப்பில்வைத்து
 பாங்குபெற வுப்பதனை யதின்மேற்கொட்டி
 கண்ணவே யடுப்பேற்றி யுப்புருகமட்டுங்
 கசிந்துமே யுருகையிலே செப்பக்கேளும்
 முன்னமே பொடித்ததொரு தூளேயப்பா
 முறைமுறையாய்த் தூவிவிடு புகையடங்கமட்டுஞ்
 சொன்னதொரு பொடியெல்லா மானபின்புந்
 துப்பறவாய்த் தானெடுத்து யப்பால்வையே.

182

சாரம்

அப்பாலே வைத்ததொரு வுப்பைமைந்தா
 வறைக்கவே கல்வமதி லிட்டுக்கொண்டு
 வெப்பான காரமதை சொல்லக்கேளு
 வெண்மையென்ற கோழிமலங் கொண்டுவந்து

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

தப்பாதேயண்டத்தின் வெண்கருவைவிட்டு
தானறைப்பா யிருசாம மெழுகாய்ப்போகும்
முப்பானசாரமதுக் கங்கிபூட்ட
வத்தமனே யுவரில்வைத்து புடத்தைப்போடே. 183

போடவே யைந்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
பொங்காமல் வெடியாமன் னிற்கும்பாரு
நாடவே யெடுத்ததனை நிறுத்துக்கொண்டு
நாட்டுவாய் வெடிதனக்கு நாலத்தொண்ணு
தேடவே போகாது விந்தநீரை
திறமைபெற சொல்லிவிட்டே னிந்தநூலில்
கூடவே யெலியலாம் பாலைவார்த்து
குமுறவே தானரைத்துப் பீங்கானிலப்பே. 184

அப்பியே பனியில்வைக்க செயநீராகும்
அப்பனே பீங்கானி லெடுத்துக்கொண்டு
தப்பியே போக்காது சரக்கெல்லாந்தான்
தட்டுண்டு கட்டுமடா ஜெயநீராலே
வொப்பியே பாஷாண மொன்பதூந்தான்
ஒடுங்குமடா யிதினுடைய வாடைகண்டா
லப்பியே யிதைவிட்டு இன்னமொன்று
யறுவகையின் மைந்தனே செயநீர்கேளே. 185

ஆறுவகைசெயநீர்

கேளடா வெடியுப்பு பலமோபத்து
கிருபைபெற வேணுமென்று வயக்கூட்டிலிட்டு
தேளடா கொட்டுதல்போல் சுண்ணமாக
செப்புகிறேன் தேசியுட கபாலம்வாங்கி
கோளடாவாராம லிருந்துக்கொண்டு
கூட்டுவாய் பலமொன்று வினனங்கேளு
நாளடா துருசோடு சீனக்காரம்
நலமான வெண்காரம் பூனீர்கூட்டே. 186

கூட்டியே நவாச்சாரம் வகையொன்றுக்கு
கூறுவேன் பலமொன்று பொடியாய்ச்செய்து
தாட்டியேமுன் பொடியோ டொக்கக்கூட்டி
யப்பனே வெடியுப்பு வருகும்போது
வூட்டியே கொஞ்சமாம் தோண்டுக்கிண்டி
யுத்தமனே யுட்கொண்டு வாங்கும்பாரு
வாட்டியே பொடியெல்லாஞ் சென்றபின்பு
வழித்துமே கல்வமதி லிட்டுக்கேளே 187

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

கேளடா நவாச்சாரம் பச்சையாக
 கெட்டியாய் பலன்மருந்து யெடுத்துக்கொண்டு
 நாளடா வெடியுப்பு சுண்ணத்தோடே
 நன்றாக சேர்த்தரைப்பா யெருக்கன்பாலால்
 துளடாயிருசாம மறைத்துக் கொண்டு
 துப்பறவாய் பீங்கானி லப்பியேதான்
 வாளடாபனியில் வைக்க செயநீராகும்
 மைந்தனே குப்பிதனி லடைத்திடாயே. 188

அடைத்துமேவடுகனுக்குப் பூசைபண்ணி
 யாத்தாளை தியானித்து சொல்லக்கேளும்
 படைத்துமேயவள்பதத்தி லர்ச்சித்தேதாம்
 பாங்குபெறகுப்பியைநீ யப்பால்வாங்கி
 சடைத்துமேபோகாதோ யென்தாய்ப்பூசை
 சதாநித்தியவள்பதத்தை தொண்டுபண்ணு
 நடத்துமேயவளுடைய கிருபைதானும்
 நாதாக்கண் மறப்பையெல்லாம் நீக்குவாளே. 189

தாளகச்சண்ணம்

நீக்கவேமுன்னுரைத்த செயநீர்தன்னை
 நீயெடுத்துச்சரக்குகளிற் றோய்த்துப்போடு
 யாக்கவேகட்டுண்டு யிறுகிப்போகு
 மரகராவாகமதில் எல்லாஞ்சொல்வேன்
 சேர்க்கவேதாளகத்தை செயநீர்தன்னில்
 திறமையாய்தான் துவைத்து ரவியிற்போடு
 காற்கவேமுனுநா ளானபின்பு
 காக்கிணத்தினிலையறைத்து கவசம்போடே. 190

கெவுரிக்கட்டு

போடவேசண்ணமது யென்னசொல்வேன்
 பொலிந்துமேநீறுமடா தாளகந்தான்
 நாடவேதாளகச் சுண்ணந்தன்னை
 நலமாகத்தானெடுத்துச் சொல்லக்கேளும்
 தேடவேகெவரியைத்தான் ஜெயநீராவே
 தீர்க்கமாய்தான் துவைத்து ரவியிற்போட்டுப்
 பாடவே தாளகத்தின் சுண்ணத்தாலே
 பலமாகக் கவசமிட்டுப் புடத்தைப்போடே 191

இலிங்கக்கட்டுச்சிந்தூரம்

புடத்திலேகெவரியுந்தான் கட்டிப்போகும்
 பொருமியே சுண்ணாம்பா யிருக்கும்பாரு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

திடத்திலேசண்ணமதை யெடுததுக்கொண்டு
 திறமையாயிலிங்கமதுக் கங்கிபூட்டி
 விடத்தலை யின்வேரரைத்து யதின்மேல்காட்டி
 விருதுபெற்ற கஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு
 தடத்திலே யதைப்போற் பாகையுண்டோ
 தான்கட்டிப் போகுமடா லிங்கந்தானே. 192

தானென்ற லிங்கமது கட்டிப்போகுந்
 தனையெடுத்துக் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 மூனென்ற நாதமுடன் வெடியுங்கூட்டி
 முசத்தியாந் தாளகமுங் கெந்திகூட்டி
 மானென்ற தங்கமடா ரேக்குதானு
 மைந்தனையொன்று பலங்காலாகத்
 தேனென்ற கட்டியதோர் லிங்கமென்று
 சேரவேகல்வத்தி லிட்டுக்கேளே. 193

கேளடாயாறுநீர் தன்னாலாட்டிக்
 கெட்டியாய்த் துட்டதுபோல் வட்டுபண்ணி
 வாளடா மூன்றெருவிற் புடத்தைப்போடு
 மார்க்கமாய்க் கட்டியது நிற்கும்பாரு
 துளடா மறுபடியுங் கல்வத்திட்டுத்
 துடியான கந்தகத்தை யதிற்குட்பாதி
 கேளடா வாராமற் கூட்டிக்கொண்டு
 கொடுமைபெறப் பழச்சாற்றா லாட்டித்தீரே. 194

தீரவேரவிதனிற் காயப்போடு
 திறமையாய்ப் பொடிபண்ணிக் குப்பிக்கேற்றி
 வாறவே வாலுகையில் தாளிவைத்து
 மணலிட்டுக் குப்பியதி னுள்ளேவைத்து
 ஆறவேபனிரண்டு சாமந்தானும்
 அப்பனே முன்போற் றெறித்தப்பின்பு
 சேறவேமூன்றுநாட் குப்பிவாங்கித்
 தேவியைநீபூசித் துடைத்துப்பாரே. 195

பாற்கவேசிந்தூர மென்னசொல்வேன்
 பவளம்போலிருக்குமடா தளத்திலேதான்
 ஏற்கவேபணவிடைதாந் தேனிற்கொள்ள
 என்னசொல்வேன் காயமது யிறுகிப்போகுங்
 கார்க்கவேவாசிதா னடக்கும்பாரு
 கண்கொள்ளாச்சோதியது வேகமெத்த
 சேர்க்கவேகுதிரையைத்தான் பூட்டிக்கொண்டு
 திசைகளெட்டுவெல்லுமிது திறமிதாமே. 196

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- திரமானசிந்தூரம் வெள்ளிநூற்றிற்
 செலுத்திவிடுவிராகனிடை யொன்றுவீத
 முரமானமாற்றதுவு மெட்டுமாகு
 மோகோகோ விதன்பெருமை யுரைக்கப்போகுஞ்
 சிரமான வாகாச கம்பியாலே
 செயிக்குமடா நவலோக மெல்லாந்தங்கம்
 பரமானபராபரத்தின் வித்துவாகும்
 பார்தனிலே விள்ளாதே யெவர்க்குந்தானே. 197
- ஆர்க்குமே சொல்லாதே செயநீர்போக்கை
 யரனெனக்குச் சத்தியமாய்ச் சொன்னவித்தை
 சேர்க்கையாய்ச் சித்தரெல்லாங் கூட்டிக்கொண்டு
 சிரமாக அறுவகைநீர் தன்னையப்பா
 பார்க்கவே யவரவர்கள் மறைத்துச்சொன்னார்
 பாவம்வருமென்று சொல்லி மனதிலெண்ணிக்
 கார்க்கவே வேணுமென்று கிருபையாகிக்
 கட்டினேன் சாஸ்திரத்தைக் கருதிப்பாரே. 198
- கருதியே சித்தரெல்லாங் கூட்டிக்கொண்டு
 காட்டினார் சாஸ்திரங்க ளனேகங்கோடி
 உறுதியாய் வாசமது செய்யச்சொல்லி
 யொளித்தார்கள் கருக்களெல்லா மொளித்துவைத்தார்
 பருதி மதியுப்புதனை மனதுக்கேற்ற
 படிசொல்லி வைத்ததினால் விபரமில்லை
 அறுதியாய்ச் சொல்லிவைத்தார் பச்சையாக
 அப்பனே யிதையறிந்து வாதம்பாரே. 199
- வாதமென்ன கொஞ்சத்திற் கிட்டுமோசொல்
 மகத்தான பெரியோர்க்குத் தொண்டுபண்ணி
 நாதமென்ன நாகத்தின் விபரந்தன்னை
 நாதாக்கண்பதமறிந்து விபரங்கேளும்
 வேதமென்ன வந்தரத்தின் பொருளுந்தோணும்
 வேதாந்த சாஸ்திரத்தி னறிவுகாணும்
 பாதமென்ன வுப்பதனை யறியவேணும்
 பரத்தினுட நிட்டையிலே பணிந்துநில்லே. 200
- நில்லென்று யானுரைத்த சாஸ்திரத்தில்
 நினைவாக மனதில்வைத்துக் குருவென்றெண்ணி
 சொல்லென்று தியானித்து பூசைச்செய்யச்
 சோதித்து வன்மனதிற் சொல்லும்பாரு
 கல்லென்று கருமுத லுருகிப்போகுங்
 கருத்தில்வைத்து யென்னுலைப் பார்த்தபேர்க்குங்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

கொல்லென்று கூற்றுவனு மொதுங்கிப்போவான்
கொடியதொரு சமாதியிலே யிருந்துபாரே. 201

பூநாகச்சத்து

இருந்துமே பூநாகச் சத்தைக்கேளு
மென்னசொல்வேன் செம்மணலிற் பூநாகந்தான்
பருத்துமே பெரிதாக விருக்கும்பாரு
பட்டவிடம் மதியைப்போற் சோதிகாணும்
நிருத்துமே யைந்துபல மெடுத்துக்கொண்டு
நேராவின் பால்தனிலே போட்டாயானால்
வெருத்துமே மண்ணையெல்லாங் கக்கிப்போடும்
வேற்படவே பூநாகம் பிழிந்துவாங்கே. 202

வாங்கியே கோவையிலைச் சாற்றிலுட்டி
மைந்தனே ரவிமுகத்திற் காயப்போட்டு
நீங்கியே கருப்பாக விருக்கும்பாரு
நினைவாகக் காய்ந்தபின் பெடுத்துக்கொண்டு
தாங்கியே கல்வமதிலிட்டு நீயுஞ்
சார்வான துடனது துலங்காற்போடு
ஓங்கியே மண்செய்து புடத்தைப்போடு
உத்தமனே யிருபத்திற் புடத்திற்கானே. 203

காணவே புடமாறி யெடுத்துப்பார்க்க
கருப்பென்ற நிறம்போகும் வெண்மையாகுந்
தோணவே பற்பத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
சொல்லுவேன் சரக்குவகை யின்னங்கேளும்
வேணவே ஷெண்காரம்பல மரைத்தான்போட்டு
விருதுபோற் றானரைப்பாய் காடிவார்த்து
உணணவே வில்லையாய்த்தான் பிடித்துக்கொண்டு
வுத்தமனே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடே. 204

போடவே பற்பந்தா னெடுத்துக்கொண்டு
புகழ்பெறவே காடிதனி லுறவைத்து
நாடவே நாலாநாட் டெளிவிறுத்து
நாட்டுவாய் துதமது களஞ்சியாறு
ஓடவேவிட்டுநீ கையாற்றேய்த்து
உத்தமனே ரசமதுநான் செம்பிற்றாக்கு
கூடவே ரசமெல்லா மொன்றாய்த்தேய்த்துங்
கூட்டியே கெட்டியா யுண்டைசெய்யே. 205

செய்தவுண்டை குகையில்வைத்துக் காரங்கூட்டித்
தீர்க்கமா யுருக்கிப்பார் செம்புமாகுங்

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

கொய்தசெம்பைத் தானெடுத்த துருக்கிப்பாரு
 கோடி ரவிபோலிருக்குஞ் சத்துவேகந்
 தொய்தமென்ற பூநாகச் செம்பையையா
 சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன் வேதைமார்க்கம்
 வெய்தமென்ற குளிகைக்குக் கொடுத்தாயானால்
 வேகமதா யதிவேகம் பசியுண்டாமே. 206

உண்டான செம்பிடைக்குத் தங்கங்கூட்டி
 யுத்தமனே குகைதனி லுருக்கும்போது
 பண்டான நாகமடா நாலத்தொன்று
 பருங்கண்ணை தானொடுங்கிக் கூட்டியீவாய்
 குண்டான கலகமதி லுருக்கிச்சாய்ப்பாய்
 கொட்டவே தூளாக நொருங்கும்பாரு
 பண்டான தாளகமுங் கெவுரிகூட்டி
 பண்பாகக் கல்வமதி லரைத்திடாயே. 207

அரைக்கவே செவ்வல்லிப் பூச்சார்விட்டு
 அப்பனே நாற்சாம மரைத்தபின்பு
 யுரைக்கவே ரவிதனிற் காயப்போடு
 உத்தமனே பொடிபண்ணிக் குப்பிக்கேற்றித்
 திரைக்கவே வாலுக்கையின் மேலேவைத்து
 தீயெரிப்பாய் பனிரண்டு சாமந்தானு
 மறைக்கவே வில்லையடா சிந்தூரத்தை
 மைந்தனே ராக்கால மாறப்போடே. 208

போடவே நாலாநாட் குப்பிவாங்கிப்
 பூரணியைப் பூசித்து தியானஞ்செய்து
 ஆடவே வேணுமென்றால் சொல்லக்கேளு
 அப்பனே குப்பித்தா னுடைத்துப்பாரு
 நாடவே செம்முருக்கம் பூப்போலாகும்
 நலமான சிந்தூரங் குன்றியுண்ணு
 தேடவே யனுபானந் தேனிலுாட்டுச்
 சிவசிவா யுந்தேக மருணனாமே. 209

அருணனென்ற சிந்தூரம் வெள்ளிநூற்றில்
 அளித்திடவே மாற்றென்ன பனிரண்டாகுந்
 தருணமென்ற வென்தாயைப் பூசைபண்ணச்
 சகலகலை சித்தெல்லாஞ் சொல்வாள்தாயார்
 கருணமென்ற பஞ்சீகரண பூதத்தாலே
 காட்டுவாளண்டபகி ரண்டமெல்லாம்
 மருணமென்ற நாலவிட்ட தோஷத்தாலே
 வந்ததடா பிரபஞ்ச மாயைதானே. 210

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

தானென்ற பூநாகச் சிந்தூரத்தைச்
 சாற்றினேன் சித்தருட சபையில்நின்று
 கோனென்ற சித்தரெல்லாங் கூட்டிக்கொண்டு
 கொழுப்படா பாடினது வென்றுகேட்டார்
 தேனென்ற தக்ஷணத்திற் பொதிகைநாதன்
 சின்மயத்தி னுத்தரவாற் றெளிந்துசொன்னேன்
 மானென்ற வென்குருவும் புசண்டாசொல்ல
 வசனித்தே னன்னுற்றில் மகிழ்ந்துகாணே. 211

இந்திரகோபச்செப்பு

காண்பதென் னன்னுற்றி னின்னங்கேளு
 கனமான விந்திரமாங் கோபச்செம்பை
 ஆண்பதென்ன பொருளென்று மெண்ணிடாதே
 யாத்தாளுமப்பனுமே யணைந்தநாதம்
 தூண்பதென்ன மின்னலுக்குள் சோமனாலே
 துப்பரவாய் ரவிபோலே காந்தியாச்சு
 பாண்பதென்ன பூமியிலே மெத்தவுண்டு
 டார்த்துநீ கொண்டுவந்து சொல்லக்கேளே. 212

கேளடா மலமதுதா னிருபத்தஞ்சு
 கிருபைபெறக் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 நாளடா துரிசியது பலந்தானாலு
 நலமான வெண்காரம் பலந்தான்முன்று
 வாளடா வெடியுப்பு பலமோரண்டு
 வளமான வீரமது பலமுமொன்று
 துளடா குடோரியது பலமுமரண்டு
 சொல்லுவே னிவையெல்லாங் கல்வத்திட்டே. 213

மாத்திரை

இட்டுமே பூநாகம் பலந்தானொன்று
 இவையெல்லாம் விட்டரைக்க வகையைக்கேளு
 கட்டுமே யவுரியிலைச் சாற்றாற்சாமங்
 கருங்கோழி ரத்தமது மூன்றுசாமம்
 மொட்டுமே யாடுதிண்ணாப் பாளைச்சாறு
 முத்தமனே முச்சாம மரைத்துக்கொண்டு
 வெட்டுமே வெள்ளாட்டு ரத்தமோடு
 விழுதுபடத் தானறைப்பாய் சாமம்நாலே. 214

நாளான வாடுதிண்ணாப் பாளைச்சாறும்
 நாற்சாமந் தானறைத்துச் சொல்லக்கேளு
 பாலான சாறுவகை யரைக்கும்போது
 பற்றவே காய்ந்தபின்பு மறுச்சார்வாரு

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- சேலான வெலியாலம் பாலவிட்டுத்
 திரளவரை முச்சாமந் தீர்க்கமாக
 காலான காசதுபோல் வில்லைபண்ணிக்
 கனத்ததொரு குகைதனில் முத்திடாயே. 215
- அமத்தியே சரவுலையில் வைத்துக்கொண்டு
 அப்பனே துரித்துயிட்டுச் சொல்லக்கேளு
 சமத்தியென்ற வென்தாயைப் பூசைசெய்து
 சாதகமாய் வயக்கிண்ணீர் றுரித்திரண்டு
 செமத்தியே சரியைநன்றாய்ச் செமத்தியூது
 திரளவே கரிமணியா யிறங்கும்பாரு
 கமுத்தியே மேலோடு கொண்டுமுடி
 கட்டாக வஞ்சதிர முத்திடாயே. 216
- ஊதியே மணிகளெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு
 வுத்தமனே சறகெல்லா மமுந்தவூது
 வாதிலே சத்தெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து
 வப்பனே காரமிட்டு ருக்கிப்பாரு
 ஏற்கவே செம்பையினி யென்னசொல்வேன்
 யினிவான துரியன்போற் காந்தியாகும்
 பாகமாய் மதிதரித்த யீசன்செம்பை
 பார்ப்பதற்குக் கண்ணுண்டோ பாருள்ளோர்க்கே. 217
- பார்தனிலிச்செம்பைக் கண்டபோதே
 பரனுனது வசமாவார் பாருபாரு
 கார்காலந் தனிற்றழைத்த விருட்சம்போலக்
 காணுமடா யெத்தொழிலுங் கண்கொள்ளாது
 சீர்தனிலிச்செம்பை வெள்ளிநூற்றிற்
 செலுத்திநீ யொன்றிடவே மாற்றென்னசொல்வேன்
 சோதனைக்கு மாற்றென்ன விருபத்தஞ்சு
 சிரமைமெத்தத் திரமைமெத்த யின்னங்கேளே. 218
- கேளடா யிச்செம்பை மதவானைக்கீய
 கீர்த்திபெறக் கொடுத்துவி டென்னசொல்வேன்
 வாளடா சோடசமாங் கலையுண்டாச்சு
 மைந்தனே கொடுமையென்றாற் கொடியவேகம்
 துளடா யண்டத்திற் செல்லும்போது
 சோதியடா ரவிகோடி காந்தியாகுந்
 தாளடா யிச்செம்பை வைத்துக்கொண்டு
 தான்செய்யும் வகைசொல்வே னின்னங்கேளே. 219
- இன்னமுநான் சொல்லுகிறேன் செம்பின்போக்கை
 யிலக்காகச் சொல்லிவைத்தார் சித்தரெல்லாம்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

முன்னமுநான் சொன்னதொரு தொழிற்களெல்லா
முப்பூவின் கருவதற் கொவ்வாதப்பா
கன்னமுள்ள சரக்குகளைக் கட்டிக்கொள்ளுங்
கண்டவுடன் பாஷாணஞ் செத்துப்போகும்
வன்னமுள் எட்டசித்து வசியமுண்டாம்
மைந்தனே யிதன்பெருமை வாழ்த்துவேனே. 220

வாழ்த்துவேனிச் செம்பை குகையிலிட்டு
மைந்தனே யுருகையிலே பலம்தொன்று
அழுத்தமுள்ள தங்கமடா பலந்தானொன்று
அப்பனே நாதமொன்று கொடுத்தாயானால்
பழுத்தவொரு மூன்றின் முருக்கேகொண்டு
பாங்குபெறக் கல்வமதி லாட்டும்போது
கொழுத்ததொரு களங்கமது யொருங்கும்பாரு
கூறுவோ மிதன்பெருமை கூறுவோமே. 221

கூறுவோஞ் சரக்குவகை யின்னங்கேளு
கொடியதொரு தாளகமுஞ் சிலையங்கந்தி
தாறவேகெவரியோடப் பிரேகந் துத்த
மப்பனே வெடியுடனே துதங்கூட்டி
நீறவே குலாமலிச் சாறுதன்னால்
நிகழவே நாற்சாம மரைத்தபின்பு
ஆறவே மாந்துளிரின் சாற்றினாலே
அன்பாக வரைத்திடுவாய் சாமம்நாலே. 222

நாலான சாமமடா வரைத்தபின்பு
நலமாகக் காய்ந்தபின் சொல்லக்கேளு
சேலான தொன்றுமில்லை செம்பருத்தம்பூச்சாற்
சிறக்கவே நாற்சாம மரைத்துக்கொண்டு
மேலான ரவிதனி லுலறப்போட்டு
மேன்மையாய் பொடிபண்ணிக் குப்பிக்கேற்றி
தூலான துன்மிகுந்து கற்பமாச்சு
சொல்லுவே னிதன்பெருமை சொல்லுவேனே. 223

சொல்லுவேன் வாலுகையின் மேலேவைத்து
துப்புர வேமுன்போற் பாகஞ்செய்து
வெல்லுவேன் முத்தீயின் விபரங்கேளு
வேதாந்த தீபமடா விளக்குமநாலு
சொல்லுவேன் கமலம்போற் நீபந்தானுந்
திறமைபெற நாற்சாமந் தீர்ந்தபின்பு
அல்லுவே னானுறைக்கிறேன் மூன்றாநாளில்
அப்பே நாற்சாமம் அகோரமாமே. 224

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

அகோரமென்ற வக்கினிதா னாலுசாம

மப்பனே யெரித்தபின்பு சொல்லக்கேளு
வகாரமென்ற சொல்லிதுக்குட் சொல்லக்கேளு
மைந்தனே யிராக்கால மாறப்போட்டு
சிகாரமென்ற வென்தாயார் பார்வதிபாதஞ்
சிறக்கவே பூசைபண்ணித் திறத்தைக்கேளும்
நகாரமென்ற பட்டணத்திற் குடியிருந்த
நாதாந்த சத்திக்கு வாமம்வையே.

225

வாமம் வைத்துப் பூசை பண்ணிச் சொல்லக்கேளு
மார்க்கமாய் வைரவர்க்குப் பூசைசெய்து
ஓமம்வைத்து யென்குருவை யாச்சனைசெய்து
வத்தமனேயென்னை நீ நினைத்துக்கொண்டு
காமம்வைத்த பேய்போல வலைந்திடாதே
கவடுவைத்தால் வைரவனுஞ் சாபமீவார்
சோமம்வைத்த குருநாதன் பூசைபண்ணி
சொல்லுவேன் குப்பியைநீ யப்பால்வாங்கே.

226

வாங்கியே குப்பியைநீ யுடைத்துப்பாரு
மைந்தனே சிந்தூர மென்னசொல்வேன்
தாங்கியேயெடுத்துநீ சிமிளில்வைத்து
தாய்பாதத்திற் பூசைபண்ணிக் குன்றியுண்ணு
தூங்கியே திரியாதே காயச்சித்தி
சொல்லுவேன் மண்டலத்திற் சித்தியாகு
மோங்கியே நரைகளெல்லா வண்டுபோலா
மோகோகோ சோதிநிற மாகும்பாரே.

227

சோதியென்ற சிந்தூர வெள்ளிதன்னிற்
சொல்லுவே னாயிரத்தி லொன்றுபோடு
மாதியென்ற மாற்றதுதா னிருபதாகு
மப்பனே பச்சைவண்ணங் கண்ணோ கூசும்
வாதிகளே சிந்தூராஞ் செய்வீராகின்
மகத்தான சிவலோக மெல்லாந்தங்கம்
நீதியாய்ச் சொல்லிவைத்தேன் சிந்தூரத்தை
நிலைத்ததொரு சித்தரெல்லா மொளித்தார்பாரே

228

ஓளித்தாரே சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
ஓகோகோ யிந்திரமாங் கோபச்செம்பை
யொளித்தாரே கருக்கெல்லாம் வெளிவிடாம
லொருகுழியா வெட்டிங்கே புதைத்தார்பாரு
களித்தானே யொருவருக்குந் தோணாதென்று
கபடமாயவாம்னங் கருதிக்கொண்டார்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- வளித்தானே மையதனால் வகையறிந்தும்
வழிகண்டு பார்ப்பதாற் றோணுந்தோணே. 229
- தோணாதுவென்று சொல்லி விட்டிடாதே
சொற்பெரியர் நாதாக்க ளாட்டமெல்லாங்
காணாதுகாணுமடா வுற்றுப் பார்த்தால்
கருவுதனைக் குரு சொல்லக் காணவேணுங்
கோணாது வென்னுடைய நூலைப்பார்த்தால்
கூறுவேன் கருமறைப்பு மொன்றுமில்லை
பேணாது பிரபஞ்சத் தன்னைப்பாரார்
பேரின்ப முத்தியிலே சேர்க்கும்பாரே. 230
- சேர்க்கவே சொல்லுகிறே னின்னங்கேளு
திறமாகச் சத்திவகை ஜெயநீர்தன்னில்
பார்க்கவே வெடியுப்பு நாலாங்காச்சல்
பரிவாகப்பல மீரட்டெடுத்துக் கொண்டு
ஆர்க்கவே யயச்சட்டி தன்னிலிட்டு
அப்பனே சரவுலையில் வைத்துவது
கார்க்கவே கவுசிகொண் டுருகும்போது
கதிரவனாள் சுணங்கனுட கபாலம்வாங்கே. 231
- வாங்கியே யுவர்மண்ணிற் சிறுநீர்விட்டு
மைந்தனே கலக்கியதைத் தெளியவாங்கி
ஓங்கியேவண்டவோ டதனைநீயு
மொருஜாம முறவைத் துரைக்கக்கேளு
தாங்கியே யடுப்பேற்றித் தணலைமூட்டு
தயவாக யெண்ணெய்கக்கி வெளுத்திருக்குந்
தூங்கியே திரியாதே கபாலவோட்டைத்
திறமாகத்தான் கழுவி யுலரப்போடே. 232
- போடவே ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு
புகழுவேன் மாவாக்கி யெடுத்துக்கொண்டு
தேடவே வேண்டாங்காண் பலந்தான்மூன்று
திறமான பூரமுட னன்னபேதி
நாடவே வளையலுப்பு விந்துப்போடு
நலமான கருப்பூரஞ் சாரஞ்சேரு
வாடவே வகையொன்று பலமொன்றாக
வப்பனே சீனமொன்று காரமிரண்டே. 233
- ரெண்டான யிவையெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணி
நோப்பான கபாலமதிற் சேர்த்துக்கொண்டு
தண்டான வெடியுப் புருகும்போது
தாக்கடாவதனையுஞ் சுண்ணமாச்சு.

பரிபாறை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

குண்டான விவையெல்லாங் கொண்டபோது
 கூறுவேன் வழித்துயினி கல்வத்திட்டு
 பண்டானவீரமது பலந்தானைந்து
 பருவமாய்க் கூடவிட் டாட்டுவாயே. 234

ஆட்டுவாயெலுமிச்சம் பழச்சார்தன்னா
 லப்பனே யிருசாம மரைத்தபின்பு
 கூட்டுவாய் மாதலையின் பழச்சாற்றாலுங்
 கொடிய புளிப்பாயிருக்கு மதினாற்சாமம்
 நீட்டுவாய் மயனம்போலான பின்பு
 நேர்ப்பாக வில்லைதட்டி யுலரப்போடு
 துட்டுவாய் ரவிதனிற் காய்ந்தபின்பு
 துப்பரவாய்ப் பூநீற்றை புடத்திற்போடே. 235

புடத்தையினிப் போடுகிற விபரங்கேளு
 பூநீரையகலில் விரற் கனமே போடு
 தடத்தையினிச் சொல்லுவேன் மக்கணீங்கட்
 டானிடுவாய் வில்லைதனைப் பூநீர்தன்மேல்
 படைத்ததொரு பூநீற்றையதன் மேல்கொட்டி
 பாங்காகவே யழுத்தி யோடுமுடி
 சடைத்துநீ போகாதே யெருதானைந்திற்
 றானிடுவாய் ரவிபுட மாகும்பாரே 236

ஆகுமடா புடமாறி யெடுத்துக்கொண்டு
 அப்பனே சாரமது பலந்தானஞ்சு
 போகுமடா திருகுகள்ளிப் பாலைவார்த்து
 பொங்காமல் தானரைத்து பீங்கானிலப்பி
 வேகுமடா பனியில்வைக்க ஜெயநீர்தானு
 மென்சொல்வேன் வாருதிபோ லாகும்பாரு
 தாகுமடா ஜெயநீரை பீங்கானுள்ளே
 தானடைத்து தேவிமுன் வைத்திடாயே. 237

வைத்துமே பூசைசெய்து யப்பாகேளு
 வாகான சரக்குகளை தேய்த்துப்போட்டால்
 நைத்துமே சுத்தியது யென்ன சொல்வேன்
 நலமாக சரக்குசுத்தி திறமாம்பாரு
 ஏத்துமுதற் செம்புவதை காசித்தேய்க்க
 விதமாகக் களிப்பற்று சுத்தியாகுஞ்
 சேத்துமே சரக்குகளை கட்டுங்கட்டுந்
 தீர்க்கமடா சொண்ணிறம் கொடுக்கும்பாரே. 238

பாரேநீ கோழியண்டந் தன்னிலேதான்
 பராபரியா டைலமது சொல்லக்கேளு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

சேரேநீ வீரமுடன் பூரங்காரந்
 திறமான சீனமுடன் கௌரிச்சாரந்
 தேரேநீலிங்கமுடன் வெடியுங்கந்தி
 தீர்க்கமாந்தாளாகமும் நாகஞ்சுதம்
 வேரேநீ யெண்ணாதே வகையொன்றுக்கு
 மீறாதே பலமொன்று வீதஞ்சேரே. 239

வீதமென்ன வகையெல்லாங் கல்வத்திட்டு
 வெண்மையென்ற கோழியுட னண்டம்வாங்கி
 நீதமென்ற யண்டமது யைம்பத்தொன்று
 நிரமை நிறமஞ்சளென்ற நிறமாந்தன்னை
 நாதமென்ற மஞ்சணிறக் கருவினாலே
 நயம்படவே சாமம்நா லரைத்தபின்பு
 குதமென்ற நெல்லுபோல் வில்லைதட்டி
 துப்புறவாய்க் கலசமதி லடைத்திடாயே. 240

அடைத்துமே பூப்புடத்திற் றைலம்வாங்கி
 யப்பனே வாலையனைச் தியானஞ்செய்து
 படைத்துமே வஸ்துவொடு சுத்திசெய்து
 பாலமுது வடைபருப்பு பரமான்னங்க
 ளுடைத்துமே தென்னங்காய் மற்றவர்க்க
 முத்தளமாய் புஷ்பத்தை நிறையச்சாத்தி
 மடைத்தனமாய்த் திரியாதே தியானஞ் செய்து
 வந்திறங்குந் தயிலமதை யின்னங்கேளே. 241

கேளடா தயிலமது பீங்கானுள்ளே
 கெட்டியாய்த்தானிறங்கு மென்னசொல்வேன்
 கேளடா வாராம லப்பால்வாங்கிக்
 கொடியதொரு வீரமது பலமேலாட்டு
 நாளடா கொடிரவியில் வைத்துநீயும்
 நாண்முன் றுங்கடந்தபின் பெடுத்துக்கொண்டு
 துளடா வயிரவனைத் தியானஞ்செய்து
 சொல்லுவேன் மதிதனிலே தடவிப்போடே. 242

போடவே மாற்றென்ன பத்தரையுமாகும்
 போக்கோடோ யிரும்புமுதற் பழுக்கும்பாரு
 கேடவே பணவிடைதான் பனவெல்லத்திற்
 நின்னுவிடு காயசித்தி யென்னசொல்வேன்
 நாடவே மண்டலத்தி னரையுமாறும்
 நாதாக்கண மலைதோறும் வைத்தார்பாரு
 ஓடவே கெவுனமது சென்றாயானால்
 ஊறிவருந் தயிலமதைக் காணலாமே. 243

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

காணலாஞ்சித்தருட மறைப்பையெல்லாம்
 கடிசானகெவுனமாங் குளிகையாலே
 தோணலாமந்திடத்தில் செல்லும்போது
 தொண்டுபண்ணு நீயவரைக் காக்கவேணும்
 முணலாமுன்மனைத யந்திடத்தி
 லுறுதிவைத்து தவத்தினி லிருந்தாயானாற்
 பூணலாஞ்சித்தர்வந்து தொந்தமாகிப்
 போக்கோடே யுதகமதை யீவார்பாரே. 244

ஈயவேவாங்கிவந்து காயசித்தி
 யிதமானபோக்குனக்குச் சொல்லுவார்கள்
 தோயவே சித்தராற் சொல்லவேணும்
 தொண்டுபண்ணி நின்றவரை வணங்கவேணும்
 மாயவே வேண்டாம்நீ யென்றுசொல்லி
 மைந்தனே யைந்நூற்றில் வாறுசொன்னேன்
 சாயவேதயிலமொன்று விதற்குப்பேரு
 தப்பாது உதகமென்றுஞ் சாற்றலாமே. 245

இலிங்கக்கட்டு - மெழுகு

சாற்றவே தயிலமதை யெடுத்துக்கொண்டு
 தப்பாமலிங்கத்துக் கங்கிபூட்டி
 ஆற்றவே கறியோட்டில் வாட்டுவாட்டு
 அப்பனே மெழுகாகுங் கட்டிப்போகும்
 வாத்தவே வெள்ளிசெம்பி லீந்தாயானால்
 மாற்றென்னபத்தரை மாற்றுகாணுந்
 தாத்தவேசரக்கு களிற் றோய்த்துப்போடு
 சாருண்டுவது மெழுகாகக் கட்டுந்தாதே. 246
 தாளக்கட்டுத்தைலம்

கட்டவேசொல்லுகிறே னின்னங்கேளு
 கருவானதாளகத்தின் தயிலந்தன்னை
 கொட்டவே முன்சரக்குப் பலமும்பத்து
 குமரவே சுத்திசெய்து சொல்லக்கேளு
 ஆட்டவே கெவரியுடன் வீரம்பூர
 மப்பனே ரசமுடனே வெடியுமொன்று
 ஓட்டவேபன்றியுட கொழுப்பைவாங்கி
 யுறுதிபெறத் தானறைப்பா யொன்றாய்த்தானே. 247

ஓன்றான பலமொன்று வகையதொன்று
 ஓக்கவேகல்வமதிற் கூடப்போட்டு
 பன்றியின் கொழுப்பதனா லாட்டிக்கொண்டு
 பக்குவமாய்ச் சாமமது நாலுந்தானும்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

வென்றானவில்லையது சிறுசாய்த்தட்டி
விதமாக ரவிதனிலே சாமம்வைத்து
குன்றான கலசமதில் வில்லைவைத்துக்
கூறுவேன் அதன்மேலே பூநீற்போடே. 248

போட்டுமே கலசமாய் சீலைசெய்து
புகழ்பெறவே தார்களிலே மலர்தான்போடு
ஊட்டுமே வஞ்சுதமர் சவுக்கமாக
வுத்தமனே தாளிட்டு சலாக்கைவைத்து
நீட்டுமே குழிதனையு மிருசாண்மட்டம்
நினைவாகத் தான்கிண்டி சேறுசெய்து
மூட்டுமே யதினுள்ளே பீங்கான்வைத்து
முன்குளியின் வாய்தனிலே கலசம்வையே. 249

வையப்பா பீங்கானில் வாயில்நின்ற
வட்டமாய் மண்ணதனால் மூடிபோலே
மெய்யப்பா சொல்லிவைத்தே னின்னங்கேளு
வெண்மையாய் நாகசரங் கட்டைபோலே
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை குழாய்போற்செய்து
பூட்டாதமர்துகளை வாய்க்குந்தன்னிற்
செய்யப்பா சீலைமண் வலுவாய்ச்செய்து
தீர்க்கமா யேழுமண்ணுந் திரமாய்ச்செய்யே. 250

திரமாகச்செய்தபின்பு கலசந்தன்னைத்
தீர்க்கமாய்த் தாறுமட்டு மட்டமாக்கி
உரமாகமணற்பரப்பி யதினமேல்கேளு
வுலைபொருந்த வாய்வளைய மோட்டைவைத்து
தரமாகயதைச்சுற்றிக் கவிழ்த்தாற்போலே
தார்க்கலையவதைமூடிக் கரியைக்கொட்டி
உரமாகக் கரிமேலே விராட்டியிட்டு
வுத்தமனே தீயிட்டுத் தியானஞ்செய்யே. 251

செய்யவே வைரவர் தியானத்தோடு
தீர்க்கமாய் சத்தியையும் பூசைசெய்து
வெய்யவே யிவர்களுட் தியானத்தாலே
வெகுண்டெ முந்தத்தைல மிறங்கும்பாரு
நைய்யவே சரக்கெல்லாங் கரைந்துபொங்கி
நாகத்தின் வழியிறங்கித் தைலம்நிற்கும்
பொய்யென்று பூசையைநீ மறந்தாயானால்
போக்கோடே தைலமது மிறங்காதெண்ணே. 252

எண்ணவேதைல மிறங்குமட்டு
மென்தாயார் பூசையைநீ மறந்திடாமற்

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

கண்ணவே வயிரவர்கள் நெஞ்சில்வைத்து
 கண்முக்கு மத்தியிலே கருத்தையூணி
 பண்ணவே தியானத்தால் தைலந்தானும்
 பார்க்கவே பீங்கானி லிறங்கிநிற்கும்
 தண்ணவே தயிலமதை யப்பால்வாங்கி
 தானிடுவாய் வீரமதில் பலந்தானொன்றே. 253

ஒன்றான வீரமதைப் பொடித்துவிட்டு
 வுத்தமனே ரவிதனிலே யொருநாளவைத்து
 குன்றான பீங்கானிற் புதனம்பண்ணிக்
 கொட்டுவாய் ரேக்கதனைப் பலந்தானொன்று
 தென்றான சொர்னமென்ற ரேக்கையுந்தான்
 தீர்க்கமாய்த் தோய்த்துவிடக் கலந்துபோகும்
 பன்றானதைலமடா யென்னசொல்வேன்
 பராபரியாள் நாதமென்று பேருமாச்சே. 254

பேரான தயிலமதைச் சித்தரெல்லாம்
 பேசியே யொளித்தார்க ளெல்லாருந்தாம்
 காரான கயிலாசச் சட்டைநாதர்
 காட்டினார் தீக்ஷைவிதி யிருநூற்றுக்குள்
 நேரான புசண்டருட கிருபையாலே
 நேர்த்தியாயிதைத்தெளிந் தைன்னுற்சொன்னேன்
 வாரானதைலத்தின் பெருமைதன்னை
 வசனித்தேனின் னமுந்தான் வகையைக்கேளே. 255

கேளடா தைலமதை மண்டலந்தான்
 கிருபைபெற்றுக் கொண்டிடவே காயசித்தி
 கோளடாவாராது நரையும்போகுங்
 கொடியதொரு திசைகளெல்லாம் வாங்கும்பாரு
 பாளடாபோகாது நரம்பையெல்லாம்
 பம்பரம்போலாக விறுக்கிக்கொள்ளும்
 வாளடா நமனுக்கு நமனாய்நின்று
 வாழ்த்திடுவாய் கற்பாந்தகாலந்தானே. 256

தானென்ற தைலமதை வெள்ளிச்செம்பிற்
 றடவியேபுடம்போடப் புடத்திலேதான்
 வானென்ற மாற்றென்ன பத்துமாகு
 மைந்தனையிரும்புமுதற் பழுக்கும்பாரு
 கோனென்ற சரக்குகளு மெழுமுகுமாகுங்
 கூறுவேன் கட்டினமுமிதுவேயாகுங்
 ஊனென்ற தைலங்கள் செய்யும்போது
 ஒழுங்காகவிம்முறைகள் செய்துகொள்ளே. 257

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

கொள்ளவே வாதமுறை கருக்களெல்லாங்
 கூறுவேனிருநூற் றைம்பதுக்குள்
 அள்ளவேமுப்பூவின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
 அனேகமாங்குறுக்குவழி பரிசீனமுஞ்சொன்னேன்
 மெல்லவே பூவெடுக்க விவரஞ் சொன்னேன்
 வேதாந்த மனோன்மணியாம் பூசைசொன்னேன்
 கள்ளமே வாராது இன்னங்கேளு
 கருவான சரக்குவைப்பு காட்டுறேனே. 258

துருசுவைப்பு

காட்டுவேன் வாதத்தி லாறியென்ன
 கருவானதுருசினுடவைப்புகேளுஞ்
 தூட்டுவேன் சீனமதுபலந்தானாலு
 துப்பறவாம் வெடியுப்பு பலந்தானாலு
 கூட்டுவாய்க்கல்லுப்பு சேர்தானெட்டு
 குமறவேபொடி பண்ணிச் சொல்லக்கேளும்
 பூட்டுவேன் செம்பான பாண்டந்தன்னிற்
 பொடித்திட்டுப் பழச்சாறுந்தயிறும்வாரே. 259

வார்த்துமே பழச்சாறு படிதான்ரெண்டு
 மைந்தனே கரிமேதைத் தயிர்தானொன்று
 பார்த்துமேகலக்கிட்டுச் சீலைமண்செய்து
 பக்குவமாயரையளவு குழிதான்வெட்டி
 கார்த்துமேயொட்டைலத்தி குதிரைலத்தி
 கவியவேதான்முடி மண்ணுங்கொட்டி
 தூர்த்துமேன்முடிவிட் டாறுதிங்கட்
 டொச்சமறக்கழிந்தபின்பு சொல்லக்கேளே. 260

சொல்லுவேன் துருசென்ற பேருமாச்ச
 சொற்பெரிய மூலரென்று பேருமாச்ச
 வெல்லுவேன் வாதவித்தை தனக்கேயாதி
 வேதாந்தசாரமென்று மிதற்கேபாரு
 கொல்லுவேன் துதத்தை யென்றுநின்ற
 குடோரமுள்ளமதயானைக் கோவிக்கோவி
 மில்லுவேன் சரக்குகளைத் தலைதூக்காமல்
 மீரடங்கக்கட்டுகிற குருவுமாமே. 261

வீரவைப்புத் திராவகம்
 குருவான வீரத்தின் வைப்புக்கேளு
 கூறுவேன் வெடியுப்பு சேர்தானஞ்சு
 உருவானசீனமது சேர்தானாறு
 வுத்தமனேயிதிற்பாதி பொடித்துபோடு

பரிபாலை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

- கருவான திவையெல்லாங் கல்வத் திட்டு
கடுகவரை மேனியென்ற சாற்றினாலே
திருவான ரவிதனிலே காயப்போட்டு
சீர்பெறவே பொடியாக்கிப் பானைக்கேற்றே. 262
- ஏற்றியே வாலுக்கையின் மேலேவைத்து
என்னசொல்வேன் சக்கரமாம் வாலைதன்னை
போற்றியே பாண்டத்திற் கவிழ்த்துநீயும்
புகழ்பெறவே சீலைமண் வலுவாய்ச்செய்து
ஆற்றியேமண்ணாலே குழாயைப்பண்ணி
அப்பனே வாலையுட முக்கிற்சேர்த்து
வாத்தியேயென்தாயைப் பூசைபண்ணி
மைந்தனே யனலையிட்டுத் தீநீர்வாங்கே. 263
- வாங்கையிலே சுத்தவெள்ளை வருகும்பாரு
மார்க்கமாய் வீசிவிட்டப் பால்நீயுங்
காங்கையிலே யதிகமானால் நீர்ச்சிவந்து
கடகடவென்றேயிறங்கும் பிங்கானுள்ளே
தாங்கையிலேயிவையெல்லாங் குடத்தில்வாங்கி
சார்வாகவைத்தபின்பு சொல்லக்கேளு
தூங்கையிலேகண்டதொரு சகுனம்போலச்
சொற்பனமாயெண்ணாதே யின்னம்கேளே. 264
- கேளடா துதமது சேர்தானான்கு
கெடிபெறவேயேட்டில்லைவத் திராவகத்தைக்குத்தி
துளடாநெருப்பில்லைவத்து வறுக்கும்போது
துப்பறவாய்மாவைப் போலாகும்பாரு
கோளடாவாராமற் சீனமுன்று
கொடியதொரு வெடியுப்புபலமுன்று
வேளடாவெரித்தசிவன் பூநீர்காலும்
வெள்ளையென்ற பாஷாணம் பலமிரண்டே. 265
- ரெண்டானவுப்பதனை வறுத்துப்போடு
நேரானசாரமது பலந்தானொன்று
தண்டான துருசதுவும் பலந்தான்ரெண்டு
தான்வறுத்துப்போட்டுவிட் டின்னங்கேளு
தெண்டானவன்னமென்ற பேதிதானுஞ்
சேர்க்கவே சொல்லுகிறேன் பலமிரண்டு
குண்டானதிவையெல்லாங் சூத்தத்தாளிற்
கொட்டியேதான் கலக்கிக் குப்பிக்கேற்றே. 266
- ஏற்றியேவாலுக்கையின் மேலேவைத்து
யென்னசொல்வேன் கமலம்போற் றீயைமுட்டு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

போற்றியே செந்தூரம் வைத்தாப்போலப்
 போக்கோடேமண்ணளவு முறுகும்ட்டு
 மாற்றியேமுச்சாமந் தீயைப்போடு
 அப்பனையடுப்பேற்றி மறுநாள் முட்டு
 தூற்றியேநாலாநாட் பணிரண்டுசாமந்
 துப்பறவாய்த் தீமுட்டியப்பால்வாங்கே. 267

வாங்குவதுகுளிர நன்றாயாறவிட்டு
 வாகுபெறவடுப்பைவிட்டிறக்கிநீயும்
 தாங்குவதுபோலேநீ குப்பிதன்னைத
 தானுடைத்துப்பார்த்திடவே யென்னசொல்வேன்
 பாங்குபெற தேங்காய் போலிருக்கும்பாரு
 பருவமாய்த்தானுதிர்த்துப் பலந்தானெட்டு
 ஏங்குவதுபோலேநீ யெண்ணிடாதே
 யிதமாகச் சேர்க்கும்வகை யினிமேற்கேளே. 268

இனியதொரு சரக்குவகை யின்னங்கேளு
 இயல்பானகல்லுப்புப் பலந்தானாறு
 கனியதொருபூநீறு பலந்தான்ரெண்டு
 கண்டரென்றதுருசுதான் பலமும்நாலு
 வனியனெனுஞ்சீனமது சொல்லக்கேளு
 மைந்தனேபலமதுதா னொன்றரையுமாகும்
 பிணியனென்றுநோயகலுஞ் சாரந்தானும்
 போக்கோடே பலமரைதான் புகழாய்க்கூட்டே. 269

கூட்டவேவெடியுப்பு பலந்தான்கேளு
 குறையாமலொன்றரையாம் பலமேதுக்கி
 வாட்டவே இவையெல்லாங் கல்வத்திட்டு
 அப்பனேதுருசுப்பு வறுத்துப்போடு
 காட்டவேயொன்றுமில்லை திராவகத்தினாலே
 கனக்கவேயறையாவே மத்தித்தப்பா
 ஊட்டவே சிறுதணலில் வறுத்துக்கொண்டு
 உத்தமனேகுப்பிதனி லடைத்திடாயே. 270

அடைத்துமேயரைவாதி மட்டும்போட்டு
 அப்பனே வாலுகையில் முன்போல்வைத்து
 படைத்துமேமுச்சாமந் தீயைப்போட்டு
 பருவமாய்ராக்கால மாறப்போட்டு
 விடைத்துமேநாலாநாட் தீயைப்போடு
 விபரமுடன் பணிரண்டுசாமமாகு
 முடைத்துமே ஐந்தாநாட்டன்னில்நீயு
 முற்றுநீ பார்த்திடவே வீரந்தானே. 271

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரர்கள்

- தானென்றவீரமதை யென்னசொல்வேன்
 சதாசிவனார்நெற்றிக்கண் தானேயாகுங்
 கோனென்றவீரம்விட்டால் வாதம்போச்சு
 கொடியதொரு சுண்ணமையா விதனிற்கோடி
 தேனென்ற பரங்கிவைப்பு தீர்க்கமில்லை
 திரும்பவதை மடித்து வைத்தாற்றிறமதாகும்
 ஊனென்றவீரத்தின் போக்கைச் சொன்னேன்
 உத்தமனேயெத்தொழிலு மிதுதானாமே. 272
- ஆகுமேமற்றமற்ற வீரமெல்லாம்
 அப்பனே பைத்தியத்துக் காகும்பாரு
 மேகுமேயிந்தமுறை வீரந்தானும்
 போக்கோடேயெத்தொழிலுஞ் செய்யலாகும்
 வேகுமேயிவ்வீரச் சுண்ணமானால்
 வெகுசுறுக்குவாதமுறை கைக்குள்ளாகுஞ்
 சாகுமேசரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகுந்
 தனித்து நின்றபூரத்தின் வைப்புகேளே. 273
- பூரவைப்பு
 கேளடாதுடனது பலந்தானென்று
 கெட்டியாய்ப்பூநீறு பலமதொன்றும்
 நாளடாவெடியுப்புக் கழஞ்சுரண்டு
 நாட்டுவாய்கல்லுப்பு கழஞ்சியொன்று
 துளடாசாரமது கழஞ்சியொன்று
 துப்புறவாய்வெண்காரங் கழஞ்சியொன்று
 கோளடாவாராமற் கல்வந்தன்னில்
 கொட்டியேதானரைக்கக் கூறுவேனே. 274
- கூறுவேன்கல்லுப்பை வறுத்துப்போட்டுக்
 கொடியதொரு சரக்கையெல்லாஞ் சுகமாய்போடு
 ஆறவே பசுநெய் யதிலேகொஞ்சம்
 அப்பனேவிட்டுநீ ரவியிற்போடு
 ஊறவேசாமமது சென்றபின்பு
 உத்தமனேதுடனது பொங்கிநிற்குந்
 தேறவேபதமென்று மறுகால்நீயுந்
 தீர்க்கமாஞ்துடனதிற் கழஞ்சிபோடே. 275
- போட்டுபுழகதிலே கழஞ்சிகூட்டிப்
 பொங்காமல் நெய்யைவிட்டு மறுகாலாட்டு
 ஊட்டுமேயுறுதியா யாட்டிக்கொண்டு
 உத்தமனேசாமமது சென்றபின்பு
 நாட்டுமே காசியென்ற மேருக்கேற்றி
 நாதாந்த சத்தியைநீ பூசைபண்ணி

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

தேட்டுமே யிதைவிட்டாற் றேட்டமுண்டோ
சிவாசிவா தாளிதனில் மணலைக்கொட்டே. 276

கொட்டியே நாலுவிர்ந் கனந்தானப்பா
கூறுவேன் கல்லுப்பைப் பொடியாய்ப்பண்ணி
உட்டியே நெற்கனமாயதின் மேலிட்டு
உறுதிபெறக் குப்பிதனை நடுவில்வைத்து
கட்டியே மணலையதின் கழுத்துமட்டும்
கனிக்கவே சொப்பனிட்டு சொல்லக் கேளி
பட்டியாத் திரியா தேகுப்பிவாயை
பழக்கமாய்த் திரிந்துநீ வைத்திடாயே. 277

வைத்திட்டு வாலுகையிற் நீபம்போல
மைந்தனே கடிகையது சென்றபின்பு
பொய்த்திட்டுப் போகாது புகைமேற்செல்லும்
பொருமியே குப்பிவா யுடைத்துப்போகும்
கைத்திட்ட மாகவேதான் கமலத்தீயாய்க்
கவனமாய்ப் போட்டுவிடு சாமமுன்று
மெய்த்திட்ட மாகவேதான் னல்தான்மறி
வெடித்துவிடுங்குப் பியது வீழ்வாய்ப்போமே. 278

போகாமற் பத்திரமா யெடுத்துக்கொண்டு
பூரணியை மனதில்வைத்து தியானஞ்செய்து
ஏகாமற் சரக்குகளைப் பார்த்துகொண்டு
என்மக்காள் கவனமதாயிருந்துகொண்டு
சாகாம னின்றதொரு தலையுமாகுஞ்
தண்ணுமடா சரக்குகளை யிரந்தப்புரம்
வேகாமற் சரக்குகளை வேகவைக்கும்
வெகுசுருக்குச் சுண்ணத்துக் காதியாமே. 279

ஆதியாங் குப்பிதனை யாறப்போடு
அப்பனையுடைத்துப்பார் பூரந்தானுஞ்
சோதியா மிளந்தேங்காய் போலநிற்குஞ்
சொல்லுவேனிதன் பெருமை சுண்ணத்தாதி
வாதிகளே யிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
மகத்தான சரக்குகளைச் சுண்ணம்பண்ணு
பாதியாய் நின்றதொரு மதியைச்சூடும்
பரனெனக்குச் சொன்னவித்தை பார்த்தோநாமே. 280

குடோரிவைப்பு

பார்த்துமே சொல்லுகிறேன் குடோரியொன்று
படிகமாய் வெடியுப்பு நாலாங்காச்சற்

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- சேர்த்துமே வெண்காரம் பூநீர்துதந்
 திறவான வெள்ளையொடு தாளகமுஞ்சாரம்
 வார்வதுமே கல்லுப்புவகை யொன்றுக்கு
 வப்பனே பலமது தானாலுங்கூட்டி
 ஏர்த்துமே கல்லுப்பை வறுத்துப்போடு
 இதுமான ரேக்கதிலே கழஞ்சகூட்டே. 281
- கூட்டவே வீரமதிற் கழஞ்சிக்கூட்டிக்
 கொட்டியே யிவையெல்லாங் கல்வத்துள்ளே
 நாட்டவே யெருக்கன் பாற்றன்னைவிட்டு
 நலமாக வரைத்துவிடு சாமம்நாலு
 ஆட்டவே வெருக்கனுட பழுப்பின்சாற்றால்
 அரைக்கவே நாலுசாம மரைத்தபின்பு
 வாட்டவே ரவிதனிலே யலரவைத்து
 மைந்தனே காசியென்ற மேருக்கேற்றே. 282
- ஏற்றவே வாலுகையின் மேலேவைத்து
 என்னசொல்வேன் தீயைவிடு கமலம்போலே
 போற்றியே பன்னிரண்டு சாமமானாற்
 பொருந்திநின்ற பதமொன்று நெளிப்பையாற்றி
 மாற்றியே குப்பிதனை யப்பால்வாங்கி
 மைந்தனே யுடைத்துப்பார் தேங்காய்ப்போலாம்
 ஆற்றியே மஞ்சளுட ரேக்கைப்பற்றி
 யதிலிருக்குங் குடோரியை நீயெடுத்துவையே. 283
- எடுத்தநின்ற குடோரிதனை யாத்தாள்முன்னே
 இதுமாகவைத்து நீபூசை பண்ணே
 தொடுத்ததொரு சரக்குகளைக் கரைத்துநீறாய்ச்
 சோதிபெற சக்தியுதாய்ச் சவலையாடு
 மடுத்ததொரு குடோரி சென்றகாரமாகு
 மப்பனே யிதன்பெருமை யாருஞ்சொல்லார்
 விடுத்ததொரு சரக்கிது தானுருக்கினத்துக்காதி
 விபரமிதிற் சொல்லிவைத்தேன் விளம்பக்கேளே. 284
- துடன்வைப்பு
- கேளடா துடனுட வைப்புதானுங்
 கீர்த்தியாய்ச் சித்தர் சொல்லவேயான்
 நாளடா வாழையைத்தான் வெட்டிப்போட்டு
 நலமாக்கிழங்குதனைக் குடைந்துவைத்தார்
 சாளடா மறுநாட்டானுற் றுப்பாரு
 சலமதுதான் நிரம்பிநிற்கு மெடுத்துக்கொண்டு
 வாளடா படிதானுமிருபதாகு
 மைந்தனே யெடுத்துநீ பாண்டத்துத்தே. 285

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

ஊத்தடா செப்பினுட பாண்டந்தன்னி
 லுத்தமனே வெடியுப்பு ஐந்தாங்காச்சல்
 சேத்தடா வுப்பதுதான் மறிக்கக்கேளுந்
 திறமையா யுப்புத்தான் பாண்டத்திட்டு
 வாத்தடா காடியது யமுங்கவிட்டு
 மைந்தனே குங்கிலியம் பத்துக்கொன்று
 பாத்தடா வெள்ளையா யெடுத்துக்கொண்டு
 பக்குவமா யுருக்கி யதிலிட்டாயே.

286

இட்டுமே யடுப்பிலிட்டுக் காய்ச்சும்போது
 இதமாகக் குழம்பதுபோற் பதத்தைப்பார்த்து
 தொட்டுமே யெலுமிச்சம் பழத்தின்சார்
 சுருக்கிடவே குத்திநீ காய்ச்சும்போது
 கட்டுமே உலையதனிற் கருதிப்பாரு
 கனக்கவே யுறைந்துவிடும் பதமென்றேதாம்
 போட்டுமே புதுசட்டி தன்னிலேதான்
 புகழ்பெறவே யூற்றிவிடு யுப்புநீரே.

287

நீரிட்ட சட்டியைத்தான் மூடிப்போடு
 நிறைந்துமே மூன்று நாளானபின்பு
 காரிட்ட வுப்பதுதானென்ன சொல்வேன்
 கம்பியென்றால் பெருங்கம்பி யாகும்பாரு
 சீரிட்ட வுப்பதனைக் காயப்போடு
 தீர்க்கமா யெட்டுசேர் நிறுத்துக்கொண்டு
 வாரிட்ட வாழையுட ஜலத்திலேதான்
 மைந்தனே கலக்கிவிடு வகையிதாமே.

288

வகையான தொன்றுமில்லை பாண்டந்தன்னை
 மைந்தனே யடுப்பில்வைத்து காய்ச்சும்போது
 இகையான கருவாப் பட்டைதன்னை
 யிதமதாகத் தானெடுப்பாய் வீசையொன்று
 துகையான விதையிடித்துப் பாண்டத்திட்டு
 துப்பறவாய்க் காடியது தூணியிட்டு
 பகையில்லா வெல்லமடா பனையின்வெல்லம்
 பாங்குடனே சேரிரண்டு பார்த்துப்போடே.

289

போட்டுமே கலக்கிநீ யூரப்போட்டு
 போக்கோடே மத்தைவிட்டுக் கிண்டும்போது
 ஊட்டுமே கையிடையிற் சிறியதானால்
 உத்தமனே மறுபாண்டம் தன்னிலூற்றி
 காட்டுமே யடுப்பிலிட்டுப் பாலைமுடி
 கவிழ்த்தியே குழையிலிட்டு வாங்குவாங்கு

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

- தீட்டுமே திராவகம் போலிறங்கும்பாரு
திறமான பீங்கானிற் புதனம்பண்ணே. 290
- பண்ணவே முன்னுறைத்த வாலையீர்தான்
பற்றியே வருகையிலே திராவகத்தைவாரு
எண்ணவே படிரண்டு கூடவாரு
யிதமாகக் கிண்டியே முடிப்போடு
கண்ணவே காற்றில்லா விடத்திலேதான்
கனமதாய் முடியடா சொல்லக்கேளு
வண்ணவே யொன்பது நாட்கழிந்ததானால்
வாகுபெறத் திறந்துபார் துடனாமே. 291
- ஆகுமே யாலாத்திப் பூரமாச்சு
அப்பனே யதைக்கட்ட வாராலாகும்
போகுமே சுண்ணமென்ற கட்டுக்கெல்லாம்
போக்கோடே பாரையுப்பு பண்ணினாக்கால்
ஏகுமே கலையென்று மிதற்குப்பேரு
எண்ணமென்றும் தீயென்றும் இதற்குப்பேரு
தாகுமே யக்கினியாங் கூர்மாச்சு
சச்சிதானந்த வெளிதானேபாரே. 292
- அஞ்சனபாஷாணவைப்பு
தானென்ற வஞ்சனமாம் பாஷாணத்தைச்
சாற்றுவேன் வகைவிபரமாகக்கேளு
ஊனென்ற ரசமதுதான் பலமுமெட்டு
உத்தமனே சந்தியது பலமிரண்டு
வானென்றகெந்தகத்தை யோட்டிவிட்டு
மைந்தனேவருகையிலேரசத்தைக்கொட்டி
தேனென்ற குச்சியினாற் கிண்டும்போது
சிவந்துமேகரியாக விருக்கும்பாரே. 293
- பாரேநீ ரசத்தூளைக் கல்வத்திட்டு
பருங்கம்பி வெடியுப்புப் பலமிரண்டு
காரேநீ தாளகமும் பலமுமொன்று
கருவான வாள்காட்டி முட்டைநீரால்
வாரேநீ கல்வமதிற் றிரட்டிக்கொண்டு
மைந்தனேரவியில்லைவத்துப் பொடியாய்ச்செய்து
ஆரேநீ வயத்தாற்குப்பிதானும்
அப்பனே லேசாயடித்திடாயே. 294
- அடித்துமேயொருசீலைமெதுவாய்ச்செய்து
அதனிலேரசத்தூளைக் கொட்டுவாய்நீ

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

பிடித்துமே தாளியிலே மணலையிட்டுப்
 பேசாதே குப்பிவைத்து வாயைமுடி
 துடித்துமே திரியாதே கமலத்தீயாய்த்
 தோணவே பனிரண்டுசாமந்தானுங்
 கடித்துமேதோளேர்வதுபோலேதானுங்
 கட்டுமடா லேசாகப் பதங்கமாமே. 295

ஆகுமே குப்பியைத்தா னப்பால்வாங்கி
 அதிதனக்கு நீர்தெளித்தாறப்போட்டு
 போகுமே குப்பியைநீ யுடைத்துப்பாரு
 பொன்போலே பதங்கமது மேறிநிற்குந்
 தாகுமே யிதன்பெருமை சொல்லக்கேளநீ
 சார்வான வஞ்சன பாஷாணந்தான்
 ஏகுமே பாண்டமது யிருப்புதொட்டி
 யிதனடியில் நின்றது ரத்தம்பாரே. 296

சிங்கிவைப்பு

பாரேநீ யின்னமொரு தொழிலைக்கேளு
 பாங்கான சிங்கியுட வைப்புதன்னை
 சேரேநீ காரியஞ் சொல்லக்கேளு
 திறமையாய்ப் பலமதுதானிருபதாகும்
 நேரேநீ கந்தகந்தான் பலமுமஞ்சு
 நேரானவெடி யுப்புரண்டரைப் பலந்தான்
 வாரேநீ தாளகமும் பலமிரண்டு
 மைந்தனே விதுவெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணே. 297

பண்ணியே யீயமதை யோட்டிலிட்டுப்
 பசுக்குவமா யடுப்பினில் வைக்கும்போது
 கண்ணவே பொடிகளைநீ தூவித்தூவிக்
 கருகவே கருக்கிநீ விடியஞ்சாக
 எண்ணவே யிவையெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
 விதமாகப் பொடிப்பண்ணி தோண்டிவிட்டு
 சொன்னதொரு மேன்முடிச் சீலைசெய்து
 துடியாக வாலுக்கையில் வைத்திடாயே. 298

வைத்துமே பனிரண்டு சாமந்தீயை
 மைந்தனே கமலம்போலெரி நேர்ப்பாகப்
 பொய்த்துமே போகாது யப்பால்வாங்கி
 பூரிப்பாய்ச் சலமதனைத் தெளித்தேயாற்றி
 அய்த்துமே போகாதே யுடைத்துப்பாரு
 அப்பனே சிறுகம்பிபோலே நிற்கும்

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

நைத்துமேதா னெடுப்பாய் மஞ்சள்வன்னம்
நாதாக்கண் மகிமையிதி லாட்டுந்தானே. 299

ஆட்டான சிங்கியைத்தான் மெழுகுபண்ணு
அப்பனே சுன்னமது வாகச்செய்நீ
பாட்டான தொன்றுமில்லை சிங்கிப்போக்கு
பாரிக்கும் வெகுகோடி தொழில்களாகுந்
தேட்டான தொன்றுமில்லை சிங்கிவிட்டால்
சிவசிவா ரசந்தனக்கு வழியுமாகும்
மூட்டான தொன்றுமில்லை யென்பதாய்பூசை
முதன்மையாய்ச் செலுத்திடவே சித்தியாமே. 300

கற்பம்

சித்திக்கு மின்னமொரு தொழிலைக்கேளு
திறம்பெறவே சொல்லுகிறேன் கற்பந்தன்னை
முத்திக்குஞ் செங்கடுக்காய் கொண்டுவந்து
முறைமை பெறச்சிறுநீரி லூறப்போட்டு
சுத்திக்கு மிதுநல்லதாகு மாகுந்
தூள்பண்ணிக் கலசமதி லடைத்துக்கொண்டு
பத்திக்கும் வெருகடிதான் வெந்நீரிற்கொள்ளு
பருவமுடன் மண்டலங் கொண்டுதேறே. 301

கொண்டுமே யானபின்பு சொல்லக்கேளு
கூறுவேன் மிளகதனைப் பெரிதாய்ப் பார்த்து
தண்டுமே ரவநீரிலூறப் போட்டுத்
தாக்கடா மிளகுதனை யஞ்சதாக
உண்டுமே தினந்தோறு மிந்தபாகம்
உத்தமனே யிருபதுநா னூறுமாகும்
பண்டுமேயைந் தாகக்குரைத் துவாநீ
பக்குமமாய்ச் சொல்லுகிறே னின்னங்கேளே. 302

கேளடாமிள கதுதான் கொள்ளும்போது
கிருபைபெற வழரியுடன் சேர்த்துக்கொண்டு
கோளடா வார மலமுரி தன்னைத்
குறிப்பாகத் தேத்தாநின் வித்தைவிட்டு
பாளடா போகாம லுப்புச்சண்ணம்
பரிவாக விராகனிடை கூடப்போட்டு
வாளடா தேய்த்துவிடு தெளிந்துபோகு
மைந்தனே கற்பத்துக் குறுதியாமே. 303

உருதியா யிப்படியே செய்துகொண்டு
உத்தமனே கொண்டுவா நீகாலைநேரம்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- பருதியாய் காலையிலே தூணந்தானுண்ணு
 பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் பாகங்கேளு
 கருதியாய் கரிசாலை குப்பைமேனி
 கனசெருப்படை விடைத்தலை வேரும்
 அருதியாம் பொற்கொன்றை கரந்தையோடு
 அப்பனே தூதுவளை யாகுமெண்ணே. 304
- எண்ணவே வல்லாரை யைங்கோல்வித்து
 இதமான சாதிக்காய் பத்திரியங்கிராம்பு
 சொன்னதொரு சரக்கெல்லா முலரவைத்துச்
 சொற்பெரிய மந்தாரை வெள்ளைப்பூவும்
 அன்னமே மல்லிகைப்பூ நிலப்பனையின் கிழங்கு
 அப்பனே வகையொன்று பலமொன்றாக
 பண்ணவே தூணமாய்ச் செய்துகொண்டு
 பாலகனே யெட்டிலொன்று கற்கண்டைக்கூட்டே. 305
- கூட்டியே வெருகடி தானெடுத்துக் கொண்டு
 குலமான முட்பன்றி நெய்யதனாற்
 ஆட்டியே கொண்டுவிடு மண்டலந்தானொன்று
 அப்பனே மாலையென்ற நேரந்தன்னில்
 நீட்டியே கபலையின் குளகுகற்பம்
 நினைவாகக் கொண்டுவிடப் பருவஞ் சொன்னேன்
 வாட்டியே திரேகத்திலுள்ள நீரை
 வாங்கியே யிறக்கிவிடு மைந்தாபாரே. 306
- பாரேநீ வாதபித்தம் பிரிந்துபோகும்
 பார்க்கையிலே பித்தமது பறந்துபோகும்
 காரேநீ சிரசினின்ற கபத்தைச்சாடுங்
 கனமான கோழையது கழன்றுபோகும்
 வாரேநீ யமுர்தமது பெருகியுறும்
 மைந்தனே நரம்பெல்லா மிறுகும்பாரு
 சேரேநீ விந்துவது மணிபோலாகும்
 திறமையா மாயத்திற் சிக்கொணாதே. 307
- சிக்காமலப்புறத்தில் நிற்குகொண்டு
 தினந்தோறும் வாசியுட தாரணையெப்பாரு
 தாக்காமல் போகுமடா பிரபஞ்சந்தான்
 தன்மையாய்ச் சொல்லிவைத்தே னிந்தநூலிற்
 பார்க்காமற் கெட்டார்க் ளுலகத்தோர்கட்
 பாழான மனதையெங்கு மலையொட்டாதே
 சேர்க்காமல் சேர்க்குமடா சித்தரோடே
 சென்றபின்பு சித்தரென்ற பேருமாமே. 308

பரிபாறை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

பேரான ரோமனுட பிள்ளையென்று
 பெருமை பெற்றுக்கொண்டு நீவந்தாயானாற்
 கூராகுமெந்தனுக்குக் கீர்த்தியுண்டு
 கூப்பிடுவே னுன்னையுந்தான் பிள்ளையென்று
 அராகுஞ் சித்தருட நூலைப்பார்த்து
 அங்கங்கே தேறுவது யருமைமெத்த
 சீராகு மென்னாலோ குருவுமாகுஞ்
 சித்தருக்கு மெத்தொழிலுந் திரமாய்த்தானே. 309

திறமான கற்பமொன்று சொல்லக்கேளு
 சிவசிவா ருத்திரனென்ற கற்பமாகும்
 முறமான சீந்தியடா பெரிதாய்ப்பாரு
 மோகோகோ வேரையுநீ யுள்ளேதோண்டி
 நிறமான வோராண்டு மட்டுமானாள்
 நேரான கணேசனைப்போற் கிழங்குதோன்றுஞ்
 சலமானவாசியை நீ யுள்ளேபூட்டித்
 தம்பித்தே வாலையைநீ தியானம்பண்ணே. 310

பண்ணவே யென்தாயார் கிருபையாலே
 பதனமாய் கிழங்குகளை யெடுத்துக்கொண்டு
 உண்ணவே மேற்றோலைச் சீவிப்போட்டு
 வறுதிபெறப் பாக்கதுபோற் றுண்டுபண்ணி
 எண்ணே நிழலுலரித்தலா யுலர்த்திக்கொண்டு
 இடித்துமே தூளாக்கி யப்பாற்கேளு
 சண்ணவே யெட்டிலொன்று சீனிதானுஞ்
 சரிகூட்டிரேகித்து யப்பால்வையே. 311

வையென்ற தூரணத்தை யந்திசந்தி
 மைந்தனே கொண்டுவர விபரங்கேளு
 பொய்யென்று போகாதே சீந்திற்றண்டை
 போக்கோடே மேற்றோலை யப்பால்வாங்கி
 நையென்று தட்டியே பலமுமொன்று
 நாட்டடாபடிநீரு மளந்துவிட்டு
 மெய்யென்று மனதில்வைத்துத் தியானஞ்செய்து
 விரவியே யெட்டொன்றாய்க் காச்சிடாயே. 312

காய்ச்சிய தோர்கியாழத்திற் தூரணத்தோடொக்க
 கருதியே கொண்டுவர மண்டலந்தானப்பா
 பாய்ச்சியதோர் நரைதிரைக ளெல்லாம்போகும்
 பக்குவமாய்க் காயசித்திக் கிதுவேயாகுந்
 தாழ்ச்சியில்லை பொருளைநீ கண்டாயானால்
 சாவில்லையுந்தனுக்குத் தாழ்வராது

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

வாய்ச்சியெனு மென்தாயார் கிருபையாலே
வருண்மீறும் பொருண்மீது மறிந்துபாரே. 313

சதுரக்கள்ளிக்கற்பம்

பார்க்கவே சித்திக்குஞ் சாவோயில்லை
பரிபாஷைக் கருவாகச் சொன்னார்பாரு
ஏர்க்கவே யிந்தமுறை கற்பந்தன்னை
யிணக்கமாய்ச் சொல்லிவைத்தா னிடையில்லாமற்
சேர்க்கவே கற்பத்தை யுண்டபின்பு
திறமான கற்பமொன்று சொல்லக்கேளு
தீர்க்கமா மன்மதனைக் காட்டிற்றானால்
திரமான சதுரமாங் கள்ளிக்காயே. 314

காயானதொன்றுமே பலமொன்றுக்குக்
கைத்தாழஞ்சோறு மாகுஞ்சலமுன்றுந்
தாயான கடுக்காய்தான் பலமுமொன்று
தப்பால் விரைப்போக்கிப் பொடித்துக்கொண்டு
சேயானகைதன்னால் பிசைந்துக்கொண்டு
திறமையாய் வடிகட்டிச் சலத்தைவாங்கி
மேயான யேரண்டத் தெண்ணெய்தானு
மிருகமுஞ்சுவிட்டதிலே யிதமாய்க்கொள்ளே. 315

கொள்ளவே மலமொதுங்கத் தள்ளிப்போடுங்
கொடுமையென்ற வழலையெல் லாங்கக்கும்பாரு
மெள்ளவே பால்கஞ்சி வைத்துக் கொள்ளு
மேல்நின்ற பித்தமெல்லாங் கீழேசாடுங்
கள்ளமொன்றுவாராது மலங்கடன்னை
கண்டிப்பாய்க் கழண்டுவிடுங் கருத்தாய்சொன்னேன்
பள்ளமென்ற படுகுழியில் வீழ்ந்தாயானாற்
பயனறியக்காமமது கொல்லும்பாரே. 316

பாரப்பா கற்பவிதி சட்டைநாதர்
பாடிமதோர் சாஸ்திரந்தான் மெத்தநன்று
தேரப்பாவன்னுலு மின்னாலும்பார்
திறமாகுங் கற்பவிதி யறுதிமெத்த
ஆரப்பா பெங்களைப்போல் சொல்வாரில்லை
அவரவர் களனேகவித்தை யாகச்சொன்னார்
காரப்பா கற்பங்கட் காணமாட்டார்
கருத்துவைத்து யிந்நூலைப் பாருபாரே. 317

பார்க்கவே பத்தியத்தைச் சொல்லக்கேளு
பருவமுடன் புகையாகா புளியுமாகா

- ஏர்க்கையிலேயுப்பாகா யெண்ணையாகா
யிதமான பெண்ணோடு சுண்ணாம்பாகா
சேர்க்கையிலே மோராகா துவற்பமாகா
தீர்க்கமாய் கடுகாகா உள்ளியாகா
தார்க்கையிலே நித்திரையும் கோபமாகா
தனிநாட்ட குறிதனிலே சார்ந்துநிலே. 318
- நில்லென்றா லொருமனதாய் நிற்கவேணும்
நிலையான மவுனத்தைக் காணவேணும்
வெல்லென்றால் மனதரிவை வெல்லவேணும்
வேதாந்த சாஸ்திரத்தைக் காணவேணும்
பல்லென்றால் ஞானவிதி கற்கவேணும்
பன்மமென்ற ரசத்தைத் தள்ளவேணும்
இல்லென்றால் வையத்தை தோய்ந்துபோகும்
இதுதனுக்கு விசைவருவோ விண்ணுள்ளோராமே. 319
- உள்ளபடி சொல்லுகிறேன் கற்பத்துக்கு
உறுதிபெறப் பத்தியத்தை சொல்லக்கேளு
கள்ளமொன் றும்வாராது பசுவினையாங்
கருதியதோர் பாலாகுந் தேனுமாகும்
விள்ளவே சிறுபயறு முருங்கையாகும்
வெள்ளையென்று வழதலைங்கா யிவைகளாகுங்
கொள்ளவே தூதுவேளை யிலையுமாகுங்
கூட்டுவாய் நெல்லிக்கா யவரக்காயே. 320
- காயான பீர்க்கங்காய் பொன்னாங்கண்ணி
கருவாடு சிறுகீரை கஞ்சாவாகுந்
தாயானவெள்ளாடு காதையாகுஞ்
சாற்றுவேன் வல்லாரை முயலுமாகுங்
பாயான மானாகும் பறையுமாகும்
பக்குவமாப் பனைவெல்ல வஸ்துவாகுஞ்
சேயான பிள்ளைகளா யுங்களுக்குத்
தீர்க்கமாய்ச் சொல்லிவைத்தேன் றிறமாய்த்தானே. 321
- திறமான பத்தியத்துக் கமுதுகேளு
தீர்க்கமாய்க் கருங்குருவை நெல்லுக்குத்தி
உறமான வரிசியது வரியில்லாமல்
உத்தமனே தீட்டியதை வைத்துக்கொண்டு
திறமான கையதனால் சேரவாங்கி
தீர்க்கமாய்ச் சமைத்துநீ யொருபோதுண்ணும்
பரமான பராபரத்தைப் பூசைசெய்து
பாங்காகவொரு போதுவெந் நீர்கொள்ளே. 322

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

கொள்ளவே பழமாகுஞ் சீனியாகுங்
 கூறுவேனிப்படி நீபத்தியத்தை யுண்டு
 விள்ளவே வேண்டாங் காணார்க்கானாலும்
 வேதாந்த வாலையைநீ நித்தம்பூசி
 வள்ளவே ஞானமென்ற வழுந்தந்தன்னை
 வாகாசபர வெளியிலமர்ந்து நில்லு
 தெள்ளவே வேணுமடா லோகவாழ்க்கை
 சச்சிதா நந்தவெளி தன்னினில்லே. 323

தன்னிலையைத் தானறிந்து பார்க்கவேணுஞ்
 சதாநித்தியங் குருபதத்திற் சாரவேணுங்
 கண்ணிலே மனக்கண்ணே பார்க்கவேணும்
 கவனத்தார் கெவுனமதிற் சொல்லவேணும்
 மென்னிலையைநீ யறிந்து வருகவேணும்
 என்குருவாம் புசண்டருட கிருபைவேணும்
 முன்னிலைக்கு கற்பமறிந் துண்ணவேணும்
 முர்க்கருடன் கோபத்தைத் தள்ளுதள்ளே. 324

முதண்டக் கியாமும்

தள்ளடா கற்பமதுண் ணும்போது
 சரீரத்தில் வெட்டையது மீறிற்றானாகில்
 கொள்ளடா முதண்டக் கியாமுந்தன்னை
 கூறுவோம் அறுகன்வோர் பிடிதானொன்று
 விள்ளடா மிளகதுதா னிருபத்தஞ்சு
 விசிதமாய்ப் படிசலத்திற் கூடப்போட்டு
 தள்ளடா கியாமும தாமாக்கானால்
 தேவாக வெண்ணையிட்டுக் கொண்டிடாயே. 325

தலைமுமுகத் தைலம்
 கொண்டுவிடு போக்களவு வெண்ணையிட்டுக்
 குடிலமென்ற குதிப்பெல்லாம் மடங்கிப்போகுங்
 கண்டுகொள்ளுந் தலைமுமுக வரிசைகேளு
 கனமான மிளகுடனே கடுக்காய்நெல்லி
 உண்டுகொள்ளு சாதிக்காய் மஞ்சள்வேம்பு
 வுத்தமனே பருப்புடனே மஞ்சள்கூட்டி
 பண்டுகொள் ளுவாவின்பாற் நன்னாலாட்டி
 பக்குவமாய்க் காய்ச்சியதை முமுகுவாயே. 326

முமுகவே பட்சமது தனக்குநீயு
 முறைமையுடன் வாரமதில் நெய்யுமுழ்கு
 தமுகவே மாதரிடஞ் செல்லவேண்டாஞ்
 சண்ணுமடா மாய்க்கையை நீதள்ளுதள்ளு

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- நமுகவே மாயத்திற் சென்றாயானால்
நன்றாகச் சண்ணுமடா மருந்துதானுங்
கமுகவே மனக்கசடு சுத்தியாகுங்
கன்மவினை தனைப்போக்குங் கண்டுகொள்ளே. 327
- கண்டுகொள்ளு மிப்படியாகசித்தி
கருத்தில்வைத்து மனம்பிறக்கச் செய்தாயானால்
உண்டுகொண்ட முர்தமதை யிருக்கலாகு
மொருவருஷ மொருநாட் போலுனக்குத்தோணும்
பண்டுசெய் பாழ்வினைக ளெல்லாம்போகும்
பரமகுரு பாதமதைக் காணலாகுந்
திண்டுமுண்டு செய்யாதே மகனேநீயுஞ்
சிறப்பாகப் பதமிதிலே சேர்ந்துநில்லு. 328
- நில்லென்றான் மனக்குரங்கு நிற்கொட்டாது
நினைவணங்கி மவுனத்தி யானஞ்செய்நீ
கல்லென்றாற் கறையுமடா பெந்தநூலுங்
கருத்தறிந்து பாருநீ கருவுந்தோணுஞ்
சொல்லென்றார் கோடிக்கொன்றே யாகுஞ்
சொன்னாலுந் தெரியாவிட்டா ளென்னசெய்வேன்
சொல்லென்றாற் பிரபஞ்சமுன்னைச் சொல்லுங்
கூடுதற்கு மவுனத்தைக் கூறுவேனே. 329
- கூறுவேன் மவுனமென்ற ஞானந்தன்னைக்
கூறுனதாற்சித்தரென்னு ளொளித்தார்பாரு
சாறுவேன் மவுனத்தைச் சிக்கில்லாமற்
றாணிருந்தண்டமதின் மனதைப்பூணுங்
காறுவேன் பண்பரியா மூலத்துள்ளே
கண்டுபார்சார வடியணுவேயாகுஞ்
சேறுவே னென்றுசொல்லி யகாரமேலே
செமுகமல வுச்சியிலே சேர்ந்துநில்லு. 330
- நிற்கையிலே மகரமது யண்ணாந்துகாணும்
நினைவை யதிலோட்டையிலே நின்மயமாய்போச்சு
சொன்னமது சாவில்லை யறுதியாச்சு
பார்க்கையிலே யொன்றுமில்லை பிரபஞ்சந்தான்
பரவெளியிலுன் மனதைப் பதியவைத்து
பார்க்கையிலே மகாரமென்ற வெழுத்தைநீயுங்
கட்டாகவுச்சி நடுமையந்தானே. 331
- தானென்ற ஞானமது கோடியுண்டு
சமுசியங் கூராதுசார் வங்காணார்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- ஊரென்ற ஞானங்க லொன்றுமில்லை
 யொளித்தார் கட்சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
 சேனென்ற வழர்தமென்னா விந்துவிந்து
 தின்றவனே சிவயோகி சித்தன்ஞானி
 வானென்ற மனதையல்லோ வழர்த்துள்ளே
 வாக்கினால் சிவயோகி சுத்தனாமே. 332
- சித்தனென்று போப்படைத் தென்னுல்கள்பாரு
 சிவசிவ ஞானவெளி திறவுகோலார்
 பத்தனென்றா லுயிர்காத்தோன வனையோகி
 பாறமல் நின்றவனே யோகியாகும்
 முத்தமென்று போப்படைத்து நின்றோனாசான்
 முர்க்கமுள்ள கோபத்தை கடந்தவனையோகி
 வத்தமென்ற வாழ்வதனைக் கடந்தோன்ஞானி
 வாகனத்தின் பொருடனை யறிவிப்போமே. 333
- மவுனபெருமை
- அறிவிப்பேன் வானகத்தின் வெளியிற்குள்ளே
 யரனிருக்கு மிடமாகு மறிந்துபாரு
 தெரிவிப்பேன் வகாரமென்ற வெழுத்தைநீயந்
 திறமாகச் சங்கலிப்போல் மாட்டிக்கொண்டு
 நெருவிப்பே னென்றுசொல்லு மனத்தைப்பூட்டு
 நேருபடும் பரவெளியும் நிமிஷத்துள்ளே
 தருவிப்பேன் வழர்த்ததை மகாரம்வைத்துச்
 சங்கிலியின் வழியிழுக்கத் தருகும்பாரே. 334
- தருகுமே ஞானமென்ற வழிக்குமப்பா
 சார்வான மனமொன்றே ஞானம்ஞான
 முருகுமே மனக்குரங்கை வெளிவிடாம
 லுாட்டா அகாரநுணி வச்சிமீதிற்
 பெருகுமே யமுர்தமது யென்னசொல்வேன்
 பிரலுமடா கரைகடந்து வெள்ளம்போலே
 வருகுமே யோகமிதன் மவுனஞான
 மனம்விட்டா லொன்றுமது வந்திடாதே. 335
- வந்திடாதென்று சொல்லிபல விதந்தான்
 மாட்டினார் சாத்திரங் களனேகங்கோடி
 முந்திடாதென்று சொல்லி சொன்னதெல்லாம்
 மோசமடா மனதுறுதியாகுமென்றுஞ்
 சிந்திடாதென்று சொல்லியமுர்தங் கொண்டார்
 றீக்கமடா மனதுமே குருவேயாகும்
 வெந்திடா திடமல்லோ மவுனமாகும்
 வெருளாம லோரிடத்தில் நின்றால்சித்தே. 336

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

சித்தான மனந்தன்னை சித்திசெய்ய
 தீர்க்கமாய்ச் சொல்லுகிறே னின்னங்கேளு
 வித்தான மனமதனை யறிவினாலே
 விசிதமாய்ப் பிடித்திழுத்து யகாரத்துள்ளே
 முத்தான மகாரமென்ற சங்கிலிவினாலே
 முட்டோடே வரிந்துகட்டி அகாரத்துள்ளே
 சுத்தான தடுமையங் கட்டிவைக்க
 சுருதிமுடி ஞானமென்று சொல்லலாமே. 337

சொல்லிவிட்டேன் ஞானமெல்லா மவுனத்தாலே
 சொற்பெரிய வறிவுக்குக் கவிடதமாம்
 வல்லியெனுந் திரோதாயின் மாயிகைபோச்சு
 மயக்கமென்ற வறிவெல்லா மாண்டுபோச்சு
 கொல்லிமலை தனிலேறி யென்னசெய்ய
 குடிகொடுத்த பரமது வந்துகூடுஞ்
 சல்லியமென் றெண்ணாதே ஞானந்தன்னைச்
 சார்ந்தாக் காலுந்தனுக்குச் சாவுபோச்சே. 338

பூரணலேகியம்

போச்சென்று சொல்லிவைத்தே னின்னங்கேளு
 போக்கோடே பூரணத்தின் லேகியந்தான்மைந்தா
 போச்சென்ற சடைக்கஞ்சா கொண்டுவந்து
 பிசைந்தெடுத்து குச்சிவிரை தன்னைப்போக்கி
 ஆச்சென்று திருநீற்றின் பச்சைதன்னை
 ய்ப்பனே கொண்டுவந்து சாறுவாங்கி
 நீச்சென்று வதைத்துவதைத்து காயப்போடு
 நீதிபெற தூரணமாய்ச் செய்துகொள்ளே. 339

கொள்ளவே தூரணத்தை யப்பால்வைத்து
 கூறுவேன் பாலிதுக் கின்னங்கேளு
 விள்ளவே யாவின்பால் வெள்ளாட்டுப்பால்
 விதமான புங்கம்பால் பனம்பாலோடு
 மெள்ளவே தேங்காய்ப் பாலத்திப்பாலும்
 மென்மையாய் வல்லாரை சீந்திற்போடு
 தெள்ளவே கையாஞ்சார் வகையொன்றுக்கு
 தீர்க்கமாய்ப் படியரைதான் வீரஞ்சேரே. 340

சேர்க்கவே சொல்லுகிறே னிவையெல்லாந்தான்
 திறமைபெறத் தானிலொன்றாவிட்டு
 பார்க்கவே சீனியது பலந்தான்பத்து
 பக்குவமாய்ப் பனவெல்லம் பலமுமஞ்சு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- கார்க்கவே யடுப்பில்வைத்து பாகாய்க்காய்ச்சி
கடைசரக்கைச் சொல்லுகிறேன் கருவாய்கேளு
ஏர்க்கவே திரிகடுகு தானிக்காயும்
இனியதொரு கடுக்காயுங் கிராம்புமாமே 341
- ஆகுமே அதிமதூரங் கர்ப்பூரந்தானும்
அக்கிரா காரமுடன் கருவாப்பட்டை
போகுமே சாதிக்காய் சிறுநாகப்பூ
போஸ்தக்காய் பத்திரியும் பொருந்தக்கூட்டி
வாகுபெறவே முடல்வெட்டிவேரு
மல்லியொடு முந்திரிகைய பின்வெண்காரம்
ஏகுமே சீரகமும் விலாமிச்சோடு
யிவையெல்லாந் தானெடுத்த தின்னங்கேளே. 342
- கேளடா மாசிக்காய் பெருத்தோடு
கிருபையொடு சொல்லுகிறேன் வகையொன்றுக்கு
கேளடா வாராமற் பலங்கால்வீதங்
கொண்டுவந்து தூரணமாய் செய்துகொண்டு
வாளடா பாகத்திலே போட்டுக்கிண்டி
மைந்தனே படியரை தான்தேனுவிட்டு
துளடா யாவின்னெய்ப்படி தான்விட்டு
துட்டுவே நின்னமுந்தான் சொல்லுவேனே. 343
- சொல்லுவேன் பூநாகம்பலந் தானொன்று
சொற்பெரிய விந்திர கோப்பபூச்சி
வெல்லுவேன் வகையொன்று பலமுன்றாக
விருதுபெற்ற முலைப்பாலி லரைத்துப்போட்டு
சொல்லுவேன் மங்கையுட நாம்மவாங்கி
தீர்க்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன் திறமதாக
வல்லவனு நீயானால் சொல்லக்கேளு
மங்கையரை விலகுநாட் டன்னைப்பாரே. 344
- பாரப்பா வவளுடனே போகஞ்செய்து
பரிவான விந்துநாதம் வாங்கி
சேரப்பா நாலுநாள் சையோகித்து
தினந்தோறும் பீங்கானில் வாங்கிவைத்து
வூரப்பா பூரமதை பொடைத்துப்போட்டு
அப்பனே பனியில்வைக்க சலமுமாகுங்
கூறப்பாயிச் சலத்தை விறுத்தநீயுங்
கொட்டுவாய் மாகாணிப் படியுமாமே. 345
- படியான செயநீரைய திலேவார்த்து
பக்குவமாய்க் கிண்டிவிடு மெழுகுபோல

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- துடியான பதம்பார்த் திறக்கிக்கொண்டு
 சொல்லுவேன் பீங்கானிற் பதனம்பண்ணி
 வடிவான வென்தாயார் பதத்திறானே
 வைத்துநீ பூசைபண்ணி யெடுத்துக்கொண்டு
 விடியான கழஞ்சிநிரை கொண்டாயாகில்
 வெல்லுவென்று யோகத்தை முடிக்கலாமே. 346
- முடிக்கவே கபத்தையெல்லா மறுத்துசாடும்
 மூபண்ட ரவிமதியுங் காட்டிகைக்கும்
 நடிக்கவே பித்ததக் கீழேநோக்குந்
 தாதுகளை யுண்டாக்குஞ் சார்வுகாட்டு
 முடித்ததொரு லேகியத்தை மண்டலமேகொள்ளு
 முன்சொன்ன வகைகளெல் லாந்திறந்து காட்டும்
 பிடிக்கவே வேணுமடா யகாரவீட்டை
 பேசாதே லேகியத்தின் திறமிதாமே. 347
- ஆமென்ற லேகியத்தை யுண்டபோது
 அப்பனே கண்கள் ரெண்டுஞ் சிவந்துகாணும்
 முமென்ற மன்மதன்போற் காந்தியாகு
 முத்தமனே லேகியமோ வறுதிமெத்த
 பாரென்ற தூரியனிலோட் டங்காணும்
 பரவெளி யுற்றிருநடனங் காணலாகுந்
 தேமென்ற மொழியாளை கூட்டொண்ணாது
 திறக்கவே பத்தியந்தான் திறமாய்க்காரே 348
- கார்க்கவே பத்தியந்தான் றவறினாக்காற்
 கணகேடு மதிகேடு திங்காயம்பாழாம்
 ஏர்க்கவே காயமது அழிந்துவிட்டா
 லென்னசொல் வேன்காய மதுகாணலாமோ
 பார்க்கவே யெந்தனுட நூலைப் பார்த்து
 பாழாகப் போனாக்கா லெனக்கு கொஞ்சஞ்
 சேர்க்கவே மனமதுதான் சொல்லாவிட்டால்
 தீர்க்கமா யென்னுலைப் பாக்கொண்ணாதே 349
 ரோமரிஷி தெரிசனம்
- ஒண்ணாக யிந்நூலைப் பார்த்தாயானால்
 உறுதிபெற வெந்தனைப் போலாகவேணுங்
 கண்ணான கண்ணாரு மெந்தனுக்கு
 கருதுவென சித்தருடன் வாதுபேசி
 பண்ணான பொருளறிந்து வாதம்பாரு
 பார்க்கையிலே தவறிவிட்டால் வந்துசேர்வேன்
 ஒண்ணாதியுன் மனதிற் குருவாய்நின்று
 வோதிவைப் பேன்கருக்களெல்லா முறுதிதானே. 350

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

தானென்ற மவுனகலைக் கியானமெல்லாந்
 சாற்றுவே னுன்னாலிற் கலந்துகொண்டு
 ஊரென்ற வென்பேச்சை கடந்திடாதே
 யுறுதிபெற மனதில்வைத்து குருவென்றெண்ணி
 பரனென்ற வலகத்திற் சித்தர்க்கெல்லாம்
 பகருவேன் ரோமனுட பிள்ளையென்று
 கோனென்ற வன்குருவுமா ரோவென்னிற்
 கூறடா ரோமனென்ற பேருந்தானே 351

பேருதான் சொல்லயிலே சேர்வதென்பாற்
 பெருமையென்ற வைஞ்ஞாற்றுன் பேரைச்சொல்லு
 கூறுதான் குருநூலின்பேரைச் சேர்ச்சொல்லு
 கூட்டமிட்ட சித்தரெலாம் பேசமாட்டார்
 வாறுதான் புசண்டருட மார்க்கமென்று
 வாதாடி சண்டைசெய்ய மாட்டாரையா
 வேறுதான் னுக்கு புத்திசொல்லி
 ள்படிநூலுரைப்பாரே. 352

பாரப்பா சண்டாட வர்க்கமென்றால்
 டுவர் சித்தரெல்லாம் பாருபாரு
 தாரப்பா து பலிக்குமென்றுந்
 னுரைப்பா ருந்தனுக்கு தன்மையாக
 சீரப்பா யெந்தனுக்கு மந்தனாகி
 தீர்க்கமா யஷ்டதிக்குவவ னாறாயானால்
 காரப்பா யெந்தனுக்கு கீர்த்தியுண்டு
 கருத்துகந்து சொல்லுகிறே னின்னங்கேளே. 353

அஷ்ட சித்தி தைலம்

கேளடா வஷ்டதிக்கு வென்று நீயுங்
 கீர்த்திபெற வேனுமென்றாற் சொல்லக்கேளு
 கேளடா வாராது யஷ்டசித்தி
 கூறுவேன் தம்பனமும் வசியமார்க்கம்
 வாளடா பேதனமுச்சா டனத்தினோடு
 மைந்தனே வாருடகண மென்றாக
 துளடா மோகனமாணத்தின் போக்குஞ்
 சொல்லாத கருக்களெல்லாஞ் சொல்லுவேனே. 354

சொல்லுவேன் னஷ்டசித்தி கருவேதென்னில்
 துட்சமாய் பிண்டமது சொல்லக்கேளு
 வெல்லுவேனி ளங்கொடியாண் முதலாம்பிண்டம்
 வெம்பியே யொன்பதிலே ஐமுந்ததானால்

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

சொல்லவே தானெடுத்துக்கொண்டு நீயும்
 தீர்க்கமாய்க் கத்தியினால் துண்டுபண்ணி
 மெல்லவே கல்லுறலி லிட்டுத்தாக்கி
 விளம்புவேன் கட்டைப்பாரை யதனாற்குத்தே. 355

குத்தியே பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 கூட்டுவாய் தாளகமும் வீரம்பூரஞ்
 சுத்திசெய்த துருசுடனே கந்திதானுஞ்
 துட்டுவே னவரியுடன் நீலங்கட்டி
 சத்தியென்ற பூநீறும் வெடியுப்பும்போட்டு
 தாக்கடா வகைவகைக்குப் பலமொன்றாக
 முத்தியுள்ள கருங்குருவைக் காடியாலே
 மூர்க்கமுடன் தானரைத்துக் கலக்கிடாயே. 356

கலக்கியே காடியது படியெட்டுக்கு
 கண்டித்த பிண்டமெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து
 துலக்கியே திரியெரிப்பாய் வற்றுமட்டுந்
 துப்பறவாய் மெழுகாகும் பதத்திலேதான்
 விலக்கியதைக் கிண்டயிலப்பா கேளு
 விதமென்ன பசுநெய்யைப் போலேயாகுந்
 தலைக்கிதுவே முடிவாகு வஷ்டசித்தி
 தானடங்கும் பேருதியின் றயிலந்தானே. 357

தானென்ற தயிலமதைப் பீங்கானுள்ளே
 தான்வடித்தப் பறத்தில் வைத்துக்கொண்டு
 தேனென்ற வெளிக்கருவை சொல்லக்கேளு
 திறமையென்ன நாடுநகரெல் லாந்தோற்று
 மூனென்ற பிறருக்கு தெரியாதென்று
 மொளித்து வைப்பாருலகத்தி லுள்ளபேர்கள்
 மானென்ற விழியினாள் விலகிநின்ற
 வார்தையல்லோ கருவாகி வளர்ந்தவாறே. 358

வாருகேளு லகத்திலெல் லோர்க்குந்தான்
 வண்ணார்க்குத் தெரிந்திருக்கும் வளமையாக
 காருகேள் கன்னியர்கள் ருதுவானாளென்று
 காட்டுவார் சொற்பனம்போல் வார்த்தையாகுஞ்
 சீருகேள் எரிப்படியே லோகமெல்லாந்
 தீர்க்கமாய் வீட்டுக்குள் ளாகாதென்று
 தூருகேள் வார்த்தையிட்டு வீட்டுக்கப்பாற்
 துண்டுபண்ணி வைத்ததுமே கருவுமாமே. 359

கருவான வெளிக்கருவைச் சொல்லிவைத்தேன்
 காட்டுவே னுட்கருவைக் கருதிகேளு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

திருவான மங்கையின்மேற் கவுனமாகி
 தீர்க்கமா யடக்கமதி லொடுக்கஞ்செய்து
 மருவான வார்த்தையதை யார்க்குஞ்சொல்ல
 மனதஞ்சி நின்றுவிட்ட கருவொன்றாக
 முருவான விந்துவல்லே யுட்கருவுமாகு
 முத்தமனே விதையறிந் துண்மைபாரே. 360

பாரப்பா உட்கருவைச் சொல்லிவைத்தேன்
 பாரவெளிக்கு னுட்கருவைச் சொல்லக்கேளு
 தீர்ப்பாயண்டமா பிண்டத்துள்ளே
 சேர்ந்துநின்ற சவ்வொன்று கொடியென்பார்கள்
 பாரப்பாவுன் னுருவைக் கார்த்தவீடு
 கருவீடு குருவீடு கருணைபெற்ற
 வாரப்பாவுனை வளர்ந்த மவுனவீடு
 வந்துதடா வுன்பிறகே மகனேகேளே. 361

கேளடா கோடிநெஞ்சு மாவென்பார்கட்
 கிட்டாதாருக்கு முதற்ற ரந்தானப்பா
 கோளடா ம.ராமல் மூன்றுபேரு
 கூடிநின்ற விபரமதைக் கூறுவேன்பார்
 துளடாவிந்துவல்லோ ருத்திரனாகுஞ்
 சொற்பெரியநாதமடா விஷ்ணுவாகும்
 வாளடாயுனை வளர்த்த மூலவீடு
 வையகத்திற்பிரமாவே வாள்மனையுமாச்சு 362

ஆச்சப்பாவுட்கருவும் வெளிக்கருவுஞ் சொன்னேன்
 அப்பனே முதற்கருவும் விபரஞ்சொன்னேன்
 போச்சப்பாயிப்படியே கருக்களெல்லாம்
 பூட்டிவைத்தேனென் னூற்றிற்புகழுஞ்சொன்னேன்
 பேச்சப்பா பேசாதே யொருவரோடும்
 பேசினாற்சித்தருட சாபமெய்தும்
 நீச்சப்பாபெருவெள்ளம் நிலைக்கொட்டாது
 நின்மனத்திற்பயம்வைத்துத் தொழிலைப்பாரே. 363

பார்க்கையிலேயொருவருடன் பேசவேண்டாம்
 பரிவாகசெய்யதுஷ்ட சித்துமாடுங்
 கார்க்கையிலே முன்சொன்ன தயிலத்தோடே
 கண்டுநீ முற்கருவுங் கழஞ்சியொன்று
 சேர்க்கையிலேயொன்றாகக் கலந்துகொண்டு
 தீர்க்கமாய்ப்பச்சை கற்பூரம்போடு
 ஏற்கையிலே குங்குமப்பூ கோரோசனையுங்கூட்டி
 யிதமான புனுகுடனே யெல்லாஞ்சேரே. 364

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

சேர்க்கவே வகையொன்று கழஞ்சுவொன்று
 திறமாகப்பொடித்திட்டு சொல்லக்கேளு
 கார்க்கவேரவிதனி லோர்நாள்வைத்து
 கடத்தினிடவாய்தனையு மடைத்துவைநீ
 பார்க்கையிலேநவமியது யாதிவாரம்
 பருவமுடவந்து தென்றாற் சொல்லக்கேளு
 மேற்கையிலேயென்தாயார் சக்கரத்தின்முன்னே
 மென்னசொல் வேன்வைத்துநீ பூசைபண்ணே. 365

பண்ணப்பா யவள்தனக்கு வண்மைபூசை
 பாங்குபெறச்செய்து நீயப்பாற்கேளு
 வண்ணப்பாயப்பாலே யகாரமுர்த்தி
 வாணியனும்வடுகனுட பூசைசெய்து
 உண்ணப்பாவிரவர்க ளெட்டுபேரு
 முறுதிபெறவுன்னிடத்திற் காகவென்று
 விண்ணப்பாதீபமுடன் தூபங்காட்டி
 மெய்நிறைய பூசைசெய்து யப்பால்வையே. 366

வையப்பாயட்டசித்து தயிலஞ்சொன்னேன்
 மைந்தனையெத்தொழிற்குங் குருவுமாகும்
 மெய்யப்பா சொல்லிவைத்தேன் வசியமுதலெட்டும்
 விருதுபெற்ற தயிலத்தை தொட்டுபோடும்
 பொய்யப்பாசொல்லவில்லை தொழில்களெல்லாம்
 போக்கோடேதயிலமது முப்பூவாகுங்
 கையப்பாவுதவுமல்லோ சகலசித்துங்
 காட்டுமடாமஷ்டதிக்கும் வெல்லலாமே. 367

வசியத் தைலம்

வெல்லுவேனின்னமொரு தயிலங்கேளு
 விருதுபெறவசியத்தன் போக்குக்கெல்லாஞ்
 சொல்லவே சொல்லுகிறேன் முன்றாங்கெற்பஞ்
 சென்றெடுப்பா ராதித்தவாரந்தன்னிற்
 சொல்லுவேன்மனமடக்கி யின்னங்கேளு
 சோம்பாதே முதற்றரந்தா னெடுத்துவந்து
 வல்லமைகட் செய்யாதே சிவந்ததாக
 மைந்தனெகொண்டுவந்து சொல்லக்கேளே. 368

கேளடாமுன்போலே பொடியாய்ச் செய்து
 கிருபைபெறவேணுமென்று வரலிற்றாக்கு
 துளடா வரிதாரஞ் துடன்கந்தித்
 தூக்கடாபூரமுடன் வகையொன்றுக்குத்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

தூளடாபலமொன்று பொடித்துப்போட்டு
 துப்புறவாயத்திப்பாற் படியுமுன்று
 நாளடா விட்டுநீ கலக்கித்தீயால்
 நலமாக வெரித்துவிட வகையைக்கேளே. 369

வகையென்ன சொல்லுகிறேன் சுண்டிற்றானால்
 வருகுமடா தயிலமது யெண்ணெய்போலே
 துகையென்ன யெண்ணெய்நீ வடித்துக்கொண்டு
 சொல்லுவேன் கடுகுதனை மெழுகாய்ப்பண்ணி
 பகையென்னவென்றவர்க ளுன்னைக்கண்டாற்
 பணிவார்கள் தைலத்தின் பாகத்தாலே
 தகையொன்றுமில்லையடா பீங்கானுள்ளே
 தைலமதுவிட்டுநீ யப்பால்வையே 370

வைத்துமேவசியமென்ற தயிலமாச்சு
 வாங்கியந்த மெழுகதனைச் சிமிளில்வைத்து
 வைத்துமே வால்வளையஞ் சீலைசெய்து
 வளமாக வோரிடத்தில் ரண்டையுந்தான்
 வைத்துமே போகாதோ யின்னங்கேளு
 வாகாகவஞ்சனத்துக் காதிவிந்து
 வைத்துமே செய்வதற்கு விவரமெல்லா
 மைந்தனே செய்தொழிலும் புனிதமாமே. 371

அஞ்சனத் தயிலம்

புனிதமென்றயாறுக்குள் விருந்துதானாற்
 போக்கென்னநாலாவ தப்பாகேளு
 கெனிதமென்ற சுக்கிர வாரந்தன்னிற்
 கேளடாகொண்டுவந்து பொடியாய்ச்செய்து
 அனிதமென்று தினையாதே சொல்லக்கேளு
 அப்பனேபூநீறு கொஞ்சம்போட்டு
 கணிதமாய் கிராம்பதிலே பலமிரண்டு
 கட்டாகநறுக்கியே கூடப்போடே. 372

போடவே சாதிக்காய் பலமிரண்டு
 பொடியாகத்தூட்பண்ணி யதிலேபோட்டு
 நாடவே கல்லுரலின் மைபோலாட்டு
 நளிதமாய்ப் பாண்டத்தி லிட்டுக்கேளு
 தேடவேயமுரியது படிதானாலு
 திறமாகக்கலக்கியதை யடுப்பில்வைத்து
 தோடவேயெட்டியுட விறகாற்றீயைத்
 தொந்தமாநீயெரித் தெண்ணெய் வாங்கே. 373

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

வாங்கியே பிங்கானி லடைத்துக்கொண்டு
 வாய்முடியோரிடத்தில் வைத்துநீயந்
 தூங்கியே திரியாதே யஞ்சனத்துக்காதி
 சொல்லிவைத்தேனின்னமுநான் சொல்லக்கேளு
 தாங்கியே மாரணத்தின் றயிலந்தன்னை
 தாயெனக்குச்சொன்னபடி சாற்றினேன்யா
 னோங்கியே முதற்றரந்தான் பூரணமுமானா
 லுசத்தியடா மெத்தநன் றுரைக்கக்கேளே.

374

மாரணத்தயிலம்

உரைக்கவே சொல்லுகிறேன் திறமேதென்னி
 லுயர்த்தியடா கறுப்புவன்ன மெத்தநன்று
 திரக்கவே சனிவாரந் தன்னிலேதான்
 திறமாகவெடுத்துவந்து சொல்லக்கேளு
 மறைக்கவேயில்லையடா நஞ்சோடொக்க
 மைந்தனையெடுத்துவந்து பொடியாய்ச்செய்து
 தறைக்கவேவேம்பினுட பருப்பைக்கேளு
 தனிரண்டுபலமதிலே கூடத்தாக்கே.

375

தாக்கியே வேப்பிலையை யுரலிற்போட்டு
 தாக்கடா தவிடுபோ லிடித்துக்கொண்டு
 தேக்கியே படியெட் டமுரிதன்னிற்
 றிறம்பெறவே கலந்தியப்பூ நீறும்போட்டு
 தாக்கியேயிறுத்திடுவாய்த் தெளிவைநீயஞ்
 சாற்றினேன் படிநாலை பாண்டத்துள்ளே
 வாக்கிலேசொன்னதென் றெண்ணவேண்டா
 மைந்தனேகூடவிட் டடுப்பில்வையே.

376

வைத்துமே வேம்பினுட விறகுத்தீயால்
 வகையாகத்தானிரிப்பாய் கமலம்போலும்
 ஊத்துமேயெண்ணயது வருகும்நேராம்
 உத்தமனே வடித்துநீ பிங்கானுள்ளே.
 காத்துமே மாரணத்தின் றயிலந்தன்னை
 காற்றடங்கவிட்டுநீ முடிப்போடு
 வேத்துமேயெதிராளி தலைகளெல்லாம்
 விருதுபெற்றதயிலமது விளம்பொண்ணாதே.

377

ஒண்ணானகருவையின் றயிலந்தன்னை
 வுரைத்துவிட்டேன் சித்தருடமறப்பையெல்லாங்
 கண்ணான தயிலமது சொன்னதாலே
 கண்டித்தார் கும்பமுனி யென்னைத்தானும்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

பொன்னான தயிலமதைச் சொன்னாயானாற்
 போகும்டாவுந்தேகம் பொடிமண்ணாகச்
 சொன்னாலுந் தெரியாதோ சாபந்தானுந்
 தொடருமடாவுன்குலத்தைச் சுற்றுந்தானே. 378

தானென்ற சாபத்தாற் பயந்துசித்தர்
 தானொளித்தார்குகைதனிலே வெளிவிடாமற்
 றேனென்றவமுாத்மடா யிந்தநூலுஞ்
 செப்பினேனென்குருவின் வாக்குகேட்டு
 நானென்றகும்பமுனி யெனக்குவாசான்
 நானதொரு நந்தியுமே எனக்குப்பாட்டன்
 வானென்றபுசண்டருமே யென்தகப்பன்
 வாக்கருளிச்செய்ததிலே வசனித்தேனே. 379

வசனித்தவன் னூற்றிகனுபானங்கள்
 மைந்தனென்ற பிள்ளைக்குத் தெரியவென்று
 வசனித்த வார்த்தையொன்றுஞ் சொல்லவில்லை
 மகத்தான தொழில்களெல்லாம் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
 வசனித்த சித்தருடன் தனயவானாம்
 வமலனாரருட்பெற்று சொன்னேனப்பா
 வசனித்தவாயியைத்தான் பூசைபண்ணு
 வகுத்துரைப்பாளட்டசுமை மெட்டுத்தானே. 380

அஷ்டகன்மச்சக்கரம்

தானென்றவட்டகன்ம மெட்டுந்தான்
 சாத்துகிறேன் சக்கரத்தின் தொழிலைக்கேளும்
 வானென்றவாறுவறை நேரேகீறி
 வழக்கமாயாருவறை குறுக்கேகீறி
 தேனென்ற விருபத்தஞ்சரையினுள்ளே
 சேர்த்திடுநீயகூரத்தைத் தீர்க்கமாக
 வானென்ற-வய-நமசி-யென்றுமாறு
 வளமைபெற மறுபுவிட்டிற் சொல்லக்கேளே. 381

கேளடா-மசி-வயந-வென்றுதானுங்
 கிருபைபெற-ந-ம-சி-வ வென்று
 வாளடாவதின்கீழே-சிவயநம-வென்று
 மைந்தனே யடுக்கடுக்காய் நமசிவய மென்று
 கேளடா வாராதுயன் பத்தொன்றுங்
 கூறுவேன் வழக்கமதை யின்னங்கேளு
 பாளடா போகாமல் வகாரந்தன்னிற்
 பாங்குபெறவெட்டும் நீபாருபாரே. 382

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

பார்ப்பா அகாரமத்தின் முப்பதாகும்
 பாடுவன் நகாரமதிலேழும்போடு
 சேர்ப்பாமகாரமதி லஞ்சுபோடு
 தீர்க்கமடா சிகாரமதிலேழும்போடு
 மார்ப்பாயிப்படியே லக்கந்தன்னை
 மறையுறேனைந்தெழுத்து மங்கேநிற்கும்
 நேரப்பாயந்தெழுத்தி லனந்தலக்கம்
 நினைவாகயிட்டுநீ பூசைபண்ணே. 383

பண்ணவேயிருபத்தஞ்சுவிடு
 பாங்கு பெறுவோமென்னு சுத்திக்கட்டி
 கண்ணவே பதின்மூன்றாம் வீட்டிலேதான்
 கருத்துவைத்து முக்கோணமதின் மேல்வட்டம்
 உண்ணவே மகாரமத்தைக் கீழேசாத்தி
 யறுதிபெற அகாரமதை நிறுத்திப்போடு
 எண்ணவே யகாரமதின் முடிமேற்றானு
 மீட்டுவாய்க்கெனவு மெழுத்தும்பாரே. 384

பார்க்கவே முக்கோணம் வலபாகத்திற்
 பாவிப்பாய் கிலியுமென்ற வெழுத்தைநீயுஞ்
 சேர்க்கவே யிடபக்கஞ் சொல்லக்கேளு
 சென்றிடுநீ யரிசியென்றே யெழுத்தையப்பா
 யார்க்குமே சொல்லாதே வாலதீட்சை
 யப்பனே சிவதீக்ஷயதிலே யாச்சு
 கார்க்கவே மேருவினு பூசைதானுங்
 காட்டினேன் சக்கரத்தி லின்னங்கேளே. 385

இன்னமுந்தான் சொல்லுகிறேன் வறைகட்டோறு
 மீட்டிடுவாய்துலமது யிடைவிடாமற்
 சொன்னதொருதுலத்தி னுச்சியீதிற்
 தூட்டா ஸ்ரீயென்று சுத்திக்கட்டி
 கன்னவேயதின்மேலே மூன்றுவறைபோட்டு
 கண்டிடுநீ வாசலது நான்கும்விட்டு
 முள்ளவேவாசலிலே தேவதைகொல்வே
 வோசத்தியட்ட சக்கரத்தினுண்மைதானே. 386

உண்மையென்றுசொல்லி வைத்தேனின்னங்கேளு
 உறுதிபெற்றதேன்வாசற் கணபதியின்பீசந்
 தண்மைபெறவேணுமென்று யிட்டுநீயந்
 தாக்கடாமேல்வாசற் கந்தன்பீசம்
 நன்மையென்றுபோட்டு விடுநீயாமென்று
 நாட்டிடுவாய்வடவா சற்றுர்க்கைபீசம்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

பண்மையென்றுளம்போட்டு சொல்லக்கேளு
பாக்கவேகீழ்வாசல் வயிரவனைபோடே. 387

போடுநீ ஷீ ஓம் யென்றிபோடுநீ
புகழ்பெறவே சிதம்பரமுந்தேருபூசை
ஆடுவாயொன்றாகச் சொல்லிவைத்தே
னாத்தாளும்பனுமோ மந்தவிஞ்சை
தேடுவான் கோடியிலொருவனுண்டு
தேசத்தின்மானிடரோ செய்யப்போறார்
வாடுவார் தேவரெல்லாம் பூசைசெய்ய
மாட்டாமல் மதிமயங்கி நின்றார்பாரே. 388

பாருநீ வன்னுற்றி னூலுக்குள்ளே
பாடிவைத்தேன்சங்கரங்க ளொளிப்பில்லாமற்
சேருநீ சக்கரத்தைப் போதஞ்செய்யத்
தீர்க்கமாயொருவருந்தான் சொல்லமாட்டார்
சாருநீசக்கரத்தைப் பூசைசெய்து
சாற்றினாலட்டசித் துங்கைக்குள்ளாகும்
வேருநீயெண்ணாதே முன்போற்பூசை
விசிதமாய்ச்செய்துவிட வெல்லாஞ்சித்தே. 389

சிற்றானசக்கரத்தை முன்னேபூசி
தீர்க்கமடாலட்சமுரு செபித்தாயானா
சற்றான தேவர்முதற் கணங்கட்துமுந்
தோன்றுவாருத்திரனுஞ் சோதிகூடம்
பற்றானபத்தனென்று மனதிற்கொண்டு
பயந்துனக்குச் சொல்லிவைத்துபதேசிப்பார்
முற்றானவஷ்டசித்து துறைகளெல்லா
மூர்க்கமாய்ச்சொல்லி வைப்பாரின்னங்கேளே. 390

வசிகரத்தின் நிலர்தம்

கேள்பாசிதம்பர சக்கரத்தைப் பூசைசெய்து
கிருபைபெற்று வயிரவன்றன் தியானத்தாலே
துள்பாயட்டசித்து மெட்டுமாட்ச்
சொல்லுகிறேன் வசிகரத்திற் நிலர்தந்தன்னை
வாளப்பாகஸ்தூரி மஞ்சளோடு
மக்களேமாமஞ்சட் கிழங்குமஞ்சள்
நாளப்பாசந்தனம் பூரம்பெள்ளாமாகும்
நாட்டுவாய்ப்புப்புகுகுடனே திகைப்பூடாமே. 391
பூடானகுங்குமப்பூ கோரோசனையுங்கூட்டி
போக்கோடே முப்பூவின் தயிலமாட்டித்

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- தேடான வித்திலே கழஞ்சுவிட்டுத்
 திறம்பெறவே சமனாகக் கூட்டியாட்டி
 காடானவிருட்சமுதன் மலைகளெல்லாங்
 காணுமுன்னெவணங்கு மாடாத்திலாதப்போக்கு
 துடானதுடெழும்பி மறைகும்போது
 சுருதிபெறவழித்துனீ சிமிழில்வையே 392
- வையப்பாபீங்கானிற் பரணிதன்னில்
 வைத்துமே மோகனியைத் தியானஞ்செய்து
 மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன் சுடலைநீறை
 மெழுமையாய்தானெடுத்து யிலைமேல்வைத்து
 கையப்பா கொண்டெழுது முக்கோணத்தை
 கட்டானவதினடுவே சிகாரம்போடு
 செய்யப்பாயதிநடுவே வட்டம்போடு
 திறம்பெறவே துலமதிற் செலுத்திடாயே. 393
- செலுத்தியேயோரிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு
 தீர்க்கமாய் யந்திடத்தை சுத்திபண்ணி
 அலுத்துநீபோகாதே சக்கரத்தைவைத்து
 யதிநடுவேசிமிழ் வைத்துப்பூசைபண்ணி
 வலுத்துமேபோச்சுதடாத் திலர்தவாடை
 மைந்தனே வடபருப்புய வலுந்தேங்காய்
 பெலத்துமேபோகவென்று பானம்வைத்துப்
 பெருமையாய்க்கூவிளம் பத்திரியுஞ்சாத்தே. 394
 மோகினி மந்திரம்
- சாத்தியேதீபமொடு தூபங்காட்டி
 சதிரானமந்திரத்தைச் சொல்லக்கேளும்
 போத்தியே-ஹிஓம்வசிய மோகினிவாவாவருகவென்று
 பூரிப்பாயாயிரத்தைன்னுறுந்தான்
 மாத்தியே மோகினியுன் வசமதாகும்
 மப்பனே வசிகரத்துக்காதியாதி
 வாத்தியேயிப்படி நீப்பூசைசெய்து
 மைந்தனே திலர்தமதை நெற்றிற்போடே. 395
 போடவே ஜெகமெல்லாம் வசியமாகும்
 பூதலத்திலரசரெல்லா முன்னைக்கண்டார்
 றேடவே யுனக்கடுமையா னேனென்றற்
 றிரும்பவுமே யுன்னிடத்தி லடக்கமாகி
 நாடவேபண்களெல்லா முன்னைக்கண்டா
 நாயகநாமென்று சொல்லிக்காலில்வீழ்வார்
 ஆடவேதேவதைகள் வசியமாகு
 மப்பனேவுனக்கீடு யார்தான்காணே. 396

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

காணவேயின்னமொரு வசியங்கேளு
 கருவானத்திகைப்பூடு பூசிபார்த்துத்
 தோணவே கையான்வோர் விஷ்ணுமூலி
 சொல்லுவேன்வெள்ளை யதாய்ப் பிடுங்கி வந்து
 னாணவேபனிதாங்கி மூலிவேரும்
 நன்றாகக்கலக்கியே கல்வத்திட்டு
 யாணவேவுன்னுடைய யாணுவமாவிந்து
 யப்பனே கழஞ்சுயிடை சமனாய்க்கொள்ளே.

397

கொள்ளவே தானறைப்பாய் முன்தயிலத்தாலே
 கூட்டியேசிமிழ் தனிலே வைத்துக்கொண்டு
 வள்ளவே முன்போலே மோகினியைப்பூசி
 வப்பனே செயமாக வசியம் நூறு
 மெள்ளவே தானடுத்துப் புருவமைய
 விதித்தபடி யிட்டிடவே யென்னசொல்வேன்
 தள்ளவே சமாக்களத்தி னடைப்பாயானார்
 ற்றவையாய் சரணமென்று விழுவார்பாரே.

398

வசியவாடை

விழுகவே ஜெகமேழும் வசியமாகும்
 விருதுபெத்த வாடையிது சொல்லக்கேளு
 நழுகவே வேண்டாங்காண் நீலிவேரும்
 நாயுருவி வேருடனே துரிவேரும்
 தழுகவே வேணுமென்றால் விஷ்ணுமூலி
 தானெடுப்பாய் சந்தனமுஞ் சாதிக்காயுந்
 தொழுகவே கஸ்தூரி மஞ்சளோடுந்
 துப்பறவாய்க் கூகைநீர் தாக்குத்தாக்கே.

399

தாக்கவே துடனொடு சாம்பிராணியேலந்
 தாக்கவே னறத்தை முதற்சோம்புதானு
 மாக்கவே மாமஞ்சட்சாரு மஞ்சள்
 மைந்தனே தானெடுப்பாய் கஸ்தூரிவீதம்
 பார்க்கவே பத்திரியு மரசதானும்
 பக்குவமாய் மனிதரோ காணப்போறார்
 சேர்க்கவே பஞ்சிலை கிழங்குடனேபட்டை
 திறமான சாந்துபட்டை கோஷ்டங்கூட்டே.

400

கூட்டடா நன்றாக கையொன்றுக்கு
 கொண்டுநீ சரியிடையா யெடுத்துக்கொள்ளு
 நாட்டடா கல்லுரலிலிட்டுத் தாக்கி
 நன்றாகவே யிடித்துவடி யிட்டேதான்

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரர்கள்

துட்டடா பிங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
 சொல்லுகிறேன் வெள்ளுரமும் புழுகுங்கூட்டி
 வுட்டடா சீலையிலே புட்டுபோலே
 வோகோகோ கூட்டிவைத் துண்மைகேளே. 401

ஏழாம் பிண்டம்

கேளடா பிண்டமது யேழாந்திங்கட்
 கிருபைபெறக் கொண்டுவந்து சொல்லக்கேளு
 துளடா பாண்டமதி லிட்டுநீயுஞ்
 சொல்லுவே னத்திப்பால் கள்ளும்வாரு
 பாளடா போகாமற் படிதான்றண்டு
 பாண்டமதி லிட்டுநீ யப்பாற்கேளு
 நாளடா பின்றோடரி சமூலம்வாங்கி
 நன்றாகப் பலம்பத்து னொருக்கிப்போடே. 402

பின்துடரி திகைப்பூண்டு

போட்டுமேலேடு சட்டியதின் மேற்கேளு
 போக்கோடே முன்பொடியைப் பரப்பிக்கொண்டு
 நாட்டுமே சட்டிதனைக் கவிழ்த்துமுடி
 நலமாகச் சீலைமண் வலுவாய்ச் செய்து
 துட்டுமே யடுப்பினிலே வைத்துமுட்டு
 சொல்லுவே னாவறையின் விறகுதீயாற்
 காட்டுமேகமலம்போ லெரிநேர்பாகங்
 கழண்டுருகிப் போகும்பா கண்டுபாரே. 403

பாரப்பாவா சமதுமேலேபட்டாற்
 பத்தியே சுத்துமடாயிருந்தபேரை
 நேரப்பாகாத் தோட்டம்பார்த்து நில்லு
 நிதிபெறவே வத்தியதுசுடரை வீசுஞ்
 சேரப்பா பதமொன்று யிறக்கிநீயந்
 திறமைபெறவாற விட்டு பிட்டைவாங்கி
 காரப்பா நிழலுலர்த்திப் பீங்கர் தன்னிற்
 கடக்கவே வைத்து நீயப்பாற்கேளே. 404

வைரவர் தியானம்

கேளடா முன் தயிலங்கருவுங்கூட்டி
 கீர்த்திபெற மோகினியின் சக்கரத்தின் முன்னே
 துளடா வைத்தநீ பூசைபண்ணி
 சொல்லுவேன் வையிரவர்தன் தியானத்தாலே
 வாளடா- அரி- ஒம்மவனமந்திரம்
 வயிரவாயநம்- வாவருகவென்று

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- தாளடாமனதிலிட்டவருத்தானூறுந்
தாக்கடாமோகினி மந்திரமுஞ்சேர்த்தே. 405
- சேத்துநீயோதிடவே யென்னசொல்வேன்
ஜெகமெல்லா மயங்குமடா யிந்தவாடை
பாத்துமே பத்திரமாய் பூசைசெய்து
பரிமளிக்குங்காத் தோட்டந்தன்னிலேதான்
காத்துமே பின்னையொன்று வாரக்கொட்டாது
கனமோகஞ் செய்யுமடா யென்னசொல்வேன்
வார்த்துமே தன்வீட்டிற் சொல்லும்போது
வப்பனே நிம்பெண்ணெய் பூசிச்செல்லே. 406
- செல்லவே வாடையது முரிந்துபோகுந்
தீர்க்கமடா மரப்பையிட்டு முழுகிப்போடு
வெல்லுமே தேவர்முதற்கணங்களெல்லாம்
மிகவணங்கியுந்தனுக்கு நிற்கும்பாரு
வல்லமையாய் பேசாதேவாடைப் போக்கை
மனதில் வைத்துப் பரவசியம் பாருபாரு
கல்லுமே கரையுமடா விந்தவாடை
கண்காணாதொருவருக்குங் காட்டொண்ணாதே. 407
- தம்பனம்
- காட்டாதே தம்பனத்தைச் சொல்லக்கேளு
கருவான வழக்கு ராசங்கமவேருஞ்
துட்டான வால்விழுதுஞ் துரிவேருஞ்
சொல்லுவேன்கீழ்க்காயின் நெல்லிவேரும்
நாட்டடா நன்னாரிவெண் கொழிஞ்சி
நன்மையென்ற குண்டுமணி வெள்ளையாகுங்
கூட்டடா கிலுகிலுப்பை வேருமாகுங்
கொண்டெடுப்பாவாதி யென்றவாரந்தானே. 408
- தானென்ற வாரமதிற் பெலியுமிட்டு
தாக்கடா நிருவாணத் தூபங்கொண்டு
கோனென்ற மூலியெல்லாம் வேரராமற்
கொண்டுவந்து சட்டிதனிற் கருக்கிக்கொண்டு
வூனென்ற தேசியுடகபாலந்தன்னை
உத்தமனே மண்ணுளியின் பாம்பின்வாலுந்
தேனென்ற வேரெல்லாம் வகையொன்றுக்கு
செப்புவேன் தனித்தனியொன்றுதானே. 409
- ஒன்றானிவேரெல்லாம் நறுக்கிப்பின்பு
வுரைக்கிறேன் கருவகையை யின்னங்கேளு

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

நன்றானவுதிரமுடன் வாலுநேராத
 நாட்டடாக் கழஞ்ச யிடைவரை தானப்பா
 கன்றான கல்வமதிலிட்டுக்கொண்டு
 கழிதியரை முப்பூவின் தயிலத்தாலே
 மன்றான வெண்மதியின் சிமிழிலேதான்
 மைந்தனே வழித்துடுநீ வகையைக்கேளே. 410

கபாலவயிரவன்வசியம்
 வகையென்ன சொல்லுகிறேன் கபாலருத்ரன்
 வயிரவர்தன் சபத்தைநீ மாட்டுமாட்டு
 தகையென்ன ஹரி-ஓம்-கபால பிரவாநம்
 தயவாவா-வருக-வருக-வென்று சொல்லி
 நகைபுரியும் வயிரவத்தின் தியான நூறும்
 நாட்டியே புருவமையந்திலர் தம்போடு
 பகையொன்றுமில்லையடா வுனக்குத்தானும்
 பருவமிதிற் சொல்லுகிறேன் பாகங்கேளே. 411

பாகமென்ன வாயுதங்களெல்லாந்தப்பும்
 பார்க்கயிலேயிரும்புவெட்டுகுண்டேறாது
 தாகமென்ன பீரங்கி வெடித்துப்போகும்
 சமுசியங் களில்லையடா வெட்டறாது
 போகமென்ன விந்துவதை யிரங்கொட்டாது
 போக்கோடே பூதலமடங்கிப் போகும்
 காகமொடுபட்சிகளுங் கட்டுண்டுநிற்குங்
 கடுவாயுமிருகமு தலங்குந்தானே. 412

தம்பனச் சக்கர மறைப்பு மை
 தானென்ற தம்பனத்தின் சக்கரத்தைக்கேளுஞ்
 சாத்துவேன் சதுரங்கக் கோணமிட்டு
 முனென்ற நடுமையம் ஐயும்போடு
 முத்தமனே பூசைபண்ணு றுதியாகுந்
 தேனென்ற மருப்புமையின் விபரங்கேளு
 திறமாகப் பச்சோந்தித் தூளினோடு
 கேனென்ற கருந்தேசிப்பித்துனோடு
 கூட்டடா கருத்தறி மட்டைத்தானே. 413

அட்டையென்ற சிறுமது மூலங்கூட்டு
 வப்பனே கரும்பூனைக் கண்ணின்பித்து
 முட்டையென்ற கருங்காக்கை யண்டமொன்று
 மூர்க்கமுடனி வையெல்லாங் கல்வத்திட்டு
 கொட்டையென்ற கருத்தாமணக்கின்வித்து
 கூறுவேன் சிவன்வேம்பு சமூலத்தோடு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

மட்டையென்ற பேய்ப்பீர்க் கினத்தினோடு
மைந்தனே யிவையெல்லாந் தயிலம்வாங்கே. 414

வாங்கியேகல்வத் திலிட்டுக்கொண்டு
மைந்தனே தானரைப்பாய் தயிலத்தாலே
தாங்கியே மைபோலே யாட்டிக்கொண்டு
தானெடுப்பாய் முதற்றிரந்தான் விலக்குச்சீலை
தூங்கியே திரியாதே வைங்கோலந்தான்
துப்பறவாய்த் தான்கிழித்து மையைப்பூசி
நீங்கியே யிருப்பகலிற் றிரியைப்போட்டு
நிமிரவிடு முப்பூவின் தயிலந்தானே. 415

தைலமதுவிட்டுநீ தீபமேத்தித்
தான்கவிழ்ந்து கோறைபடா வண்டைவாங்கி
தைலமதுதெரியாமல் மறைப்பதற்கு
சாத்துகிறேன்புல்லா மணக்கின்வித்தை
தைலமது போல்விடித்துத் தயிலந்தன்னை
தானெடுத்துப் பூட்டிவிடு கபாலவோட்டில்
தைலமது போலிரங்கும் மையைவாங்கி
தண்மைபெற மாவிலங்குஞ் சிமிழில்வையே. 416

உன்மத்தன் வயிரவர் தியானம்

வையப்பா வயிரவத்தின் சக்கரத்தின்முன்னே
வகைசொல்வார் வுன்மத்த வயிரவன்தானப்பா
மெய்யப்பா சொல்லிவைத்தேன் அரிஓம்வுன்மத்தவயிரவா
வாவாயநமவருக மறையவென்று
செய்யப்பா வருவதுதான் மூவாயிரத்தெட்டு
செபித்திடவே சிமிருதுதான் மறையும்பாரு
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை முன்னுரைத்த
போதமென்ன முப்பூவின் தயிலந்தானே. 417

தானான தயிலமையின் புருவமீதிற்
றான்தேய்த்துப் பார்த்திடவே சிமிழ்தான்தோற்றும்
பூனானவயிரவர் குள்ளபூசை
வுத்தமனே முடிந்தபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு
மானான சிமிழ்தனையும் பதனம்பண்ணி
மைந்தனே பணம்போலே திலர்தம்போட்டு
தேனானவிந்தத்தினால் விட்டுத்தேய்த்து
திரும்பியிடுதிலர்தமிது செய்கைபாரே 418

பார்க்கவே யண்டரோடு முனிவரெல்லாம்
பார்த்தாலு முன்னுருவந் தோணாதப்பா

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

வேற்கவே மானிடரோ காணப்போறார்
 வென்னசொல்வேன் விபரமினிவின்னங்கேளு
 சேர்க்கவே மையெடுத்துப் பதனம்பண்ணி
 தேவனாம்பிராட்டியைநீ மரைத்துப்போடு
 காற்கவே யவளுடைய பாதந்தன்னிற்
 காத்தாக் காற்கனுபானம் முறைப்பான்பாரே.

419

மறைப்பைநீக்குமை

பாரேநீ யின்னமொரு தொழிலைக்கேளு
 பாருலகின் மையொன்று மறைப்பைநீக்க
 சேரேநீ யாட்சாட்சி பித்துங்கண்ணு
 தீர்க்கமுடன் புலிநகமும் பூச்சியஞ்சு
 வாரேநீ நிலக்கூகை கண்ணுங்கூட்டி
 மைந்தனே நாதத்தா லாட்டிப்பின்பு
 காரேசீ புருவமையந் திலந்தம்போடு
 காட்டுமடா வுன் திரேகங் கண்டுபாரே.

420

அஞ்சனம்

கண்டுமே சொல்லுகிறே னஞ்சனத்தின்போக்கு
 காட்டுவேன் தேவாங்குப் பித்துங்கண்ணுங்
 கொண்டுமே செம்பேரத்தின் கண்ணினோடு
 கூறுவேனாந்தைகண் கூகைக்கண்ணுந்
 தண்டுமே கருங்கமுதைக் கண்ணிரண்டு
 தாக்கடா கருங்குருவி கண்ணிரண்டு
 முண்டுமே பன்றியுட ரோமங்கூட்டி
 முஞ்சுறு தூளொக்க கூட்டுகூட்டே.

421

கூட்டவே செவ்வறணை வாலினோடு
 கூனான சாதிக்காய் கிராம்புதானும்
 நாட்டவே ரண்டுவகை சரக்கைநீயும்
 நலமாக நிறுத்திவிடு விராகனோன்று
 மாட்டவே மீன்வெட்டி விராகனோடு
 மைந்தனே யிவையெல்லாங் கல்வத்திட்டு
 வாட்டவே யஞ்சனத்தின் தயிலந்தன்னை
 வப்பனே வரைத்துநீ மெழுகாய்ப்பண்ணே.

422

பண்ணியே முதற்கருவாம் விளக்குச்சீலை
 பத்திடுநீ னிறமென்றால் சோதிவண்ணங்
 கன்னியுட சீலையிலே வைத்துருட்டி
 கண்விழுந்தானைக்கண் சட்டிதூரி
 யெண்ணியே முதற்றறந்தா னாதம்வாங்கி
 யிதமாகத தேய்த்துநீ காய்ப்போடு

ரோமஃஷி வைத்தியம்-500

சென்னியே கபாலமதிற் றிரியைப்போட்டு
தீர்க்கமாய் முன்தயிலந் தன்னைவாரே. 423

வாத்துமே தீபமிட்டுக் காத்தாடாமல்
மைந்தனே கூடையிட்டு, கவிழ்த்துமுடு
பாத்துமே யந்திடத்தைச் சுத்திபண்ணி
பரையனுடச் சக்கரத்தை வைத்துப்பூசி
காத்துமே பூசைசெய்ய தேவிவாலைக்
கன்னியுடக் கிருபையினா லிரங்குமைதாஞ்
சேத்துமே பரணிதனின் மையைவாங்கிச்
செப்புவே னாகமென்ற சிமிழில்வையே. 424

பிரசண்டவைரவத்தியானம்

வைத்துமே வடுகனுட சக்கரத்தின்முன்னே
மனதுவைத்து தீர்க்கமாய் பூசைசெய்து
வைத்துமே-ஹரி-ஓம்-பிரசண்டவைரவாய-நம
வா-வா-வருகவென்றுநீயும்
வைத்துமே போகாதே மூவாயிரமுமோது
மப்பனே பிரசண்ட வைரவனுந்தோணும்
வைத்துமே மனமடங்கித் தெண்டஞ்செய்து
வந்தகுருநாதனையும் பணிந்துபோற்றே. 425

போற்றியே மைதனை யெடுத்துவைத்துப்
பூட்டுவாய் முப்பூவின் தயிலஞ்சேர்த்து
நாற்றிசை யுந்தானரி யமையெடுத்து
நாட்டடாக் கண்ணாடிச் சில்லிமேலே
தேற்றியேபிரசண்டவயிரவனைப் போற்றித்
தீர்க்கமடா மைதானு மென்னசொல்வேன்
சாற்றியே மையதனைத் தீற்றும்போதே
தரணிதனில் புதைகளெல்லா காணுந்தனே. 426

காணவே புதைகளெல்லாம் பிரண்டமூர்த்தி
காட்டுவாருந்தனுக்குக் கண்ணின்றானுந்
தோணவே புதைகளெல்லா மெடுக்கும்போது
சுற்றினின்ற பூதமுதற் கணங்களெல்லாம்
நாணவே போகும்டா வைரவனைக்கண்டால்
நற்றேசிக் கொழுப்பிலே தீபமேற்றி
பூணவே வயிரவனைச் செபித்தாயானாற்
பிரிந்துமே யோடுமடா வறிந்துபாரே. 427

பாரப்பா சித்தரவர் மறைப்பையெல்லா
பார்க்கலா மஞ்சனத்தின் பார்வையாலே

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

சேரப்பா சிந்தூரந் திலர்தமையுந்
 திறமான மூலிகைகள் காணலாகும்
 வாரப்பா வாரிதியி னொளித்துவைத்து
 வழலையென்ற வப்புமுதற் காணலாகும்
 நேரப்பாமையினுட போக்கே கண்டால்
 நிலைக்குமடா வஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாமே. 428

மாரணத்தின் சக்கரம்

ஆமப்பா சொல்லுகிறே னின்னங்கேளு
 அதிகமென்ற மாரணத்தின் போக்குதன்னைத்
 தாமப்பா வயத்தாலே தகடுபண்ணி
 சாத்தடா வாறுவரை சரியாய்க்கீறிப்
 போமப்பா யிருபத்தஞ் சரையுமாச்சு
 போக்கோடே சிவயநமா வென்றுபோட்டு
 வாமப்பா சுற்றியே தூலமிட்டு
 வகையாக விதன்விபர மறிந்துபாரே. 429

மாறியே வரைதோறு மெழுத்தைக்கூட்டி
 மைந்தனே முன்சொன்ன படியேநீயும்
 மீறியே சக்கரத்தை யடைத்துக்கொண்டு
 மீறாதே யெதிராளி பேரைநீயுங்
 கீரியேவட் சரங்கட்ட வித்துப்போட்டு
 கேளடா வவனுடைய கருவைநீயுங்
 கோரியே நீர்குமிழி மலங்கட்டந்நா
 கூட்டவே கருவின்னங் கூறுவேனே. 430

மாரணத்தயிலம்

கூறுவேன் கரும்பாம்பின் விஷத்தினோடு
 கூட்டடா கருநாகமிக் கழஞ்சுக்காலம்
 வாறவேயைங் கோலமதிலேசேரு
 வப்பனே மாரணத்தின் தயிலத்தாலே
 சேரவே யவன்கருவு மலமுங்கூட்டித்
 திரட்டவே தானரைத்துத் தகட்டிற்பூசி
 மாறவே முன்கருவாம் விலக்குச்சீலை
 மைந்தனே வைத்துருட்டிச் சொல்லக்கேளே. 431

கேளடா சிவந்ததொரு வரணைக்குள்ளே
 கீறியே சக்கரத்தைப் புதைத்துநீயுஞ்
 தூளடா யிரும்பாலே கம்பிசத்தித்
 தூக்கியே தலைகீழாச் சொல்லக்கேளு
 பாளடா போகாமற் காக்கைக்கூட்டைப்
 பரிவாகத் தானெடுத்துச் சொல்லக்கேளு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

வாளடா குச்சியெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு
மைந்தனே யோமமோடு வேப்பெண்ணைவிட்டே. 432

விட்டுநீ யோதிடுவாய் சக்கரத்தினின்று
விருதுபெற்ற மாரணத்தைச் சொல்லியேதா
தொட்டுநீ வாயிரத்தெட்டுருவம்போது
சொல்லியே யவள் பேரும் செபித்துப்போடு
பட்டுமே மாண்டிடுவாராரானாலும்
பரமனா முடியாது விலக்கவென்றாற்
சுட்டுமே சாம்பலெல்லாம் வாரிக்கொண்டு
தூற்றடாவவன் குடியுந்துளாய்ப்போமே. 433

போசுமே தாகமுந்தான் பறந்தாபோலே
பெயர்க்கோடே குடிகளெல்லாஞ் செத்துப்போகுஞ்
சாகுமே யதன் குடிகளாடுமாடுந்
தானெழுந்தவன் குடியஞ்சேதமாகும்
வேகுமே யவன் குடிகளுள்ளதெல்லாம்
வெகுமே பாவமிது சொல்லிவிட்டேன்
யாகுமே தம்பனத்தைச் செபித்தாயானா
லப்பனே வந்தமட்டு நிற்குந்தானே. 434

உச்சாடனம்

தானென்ற உச்சாடனத்தைச் சொல்லக்கேளு
தானிடுவாய் முன்போலேச் சக்கரத்தைநீயும்
பானென்ற-மசியநம்-வென்றுபோடு
பக்குமாய் நடுவணையைப் பிடித்துமாறு
ஊனென்றவறைகளெல்லாஞ் துலமிட்டு
வுசரவிருவரை போட்டுக்கொட்டையாக்கி
மானென்ற வாசல்வழி தேவதைகணாட்டி
மைந்தனே லக்கத்தை வரைந்திடாயே. 435

வரைந்துமே மெழுகுடனே கோரோசனையுங்கூட்டி
மார்க்கமென்ன முப்பூவின்றயிலத்தாலே
உறைந்துமே நீயறைத்துப்பூசிப்போடு
உண்மையாய்த் தாமரையின் பூவின்வைத்துக்
கரைந்துமே மனமுருகித் தியானஞ்செய்நீ
காட்டேரிப் பூதமுதற் கைக்குள்ளாகும்
பறந்துமே தேவதைகட்பேசும்பாரு
பார்க்கவே சொல்லுகிறேனின்னங்கேளே. 436

கேளடா வாக்கிருஷ்ணஞ் சொல்லக்கேளு
கீறடா முன்போலே சக்கரத்தைநீய்

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

தாளடா-வ-ய-ந-மசி- யென்றுமாரித்
 தாக்கடா லக்கத்தைச் சரியாய்நீயுங்
 கேளடா வாராம லாதிவாரங்
 கொடுமைபெறச் சக்கரத்தை வைத்துநீயுஞ்
 சாளடா குங்குமத்தை நிறையச்சாத்திச்
 சார்வாகச் செவ்வல்லிப் பூவும்போடே. 437

போடவே முன்சொன்ன தயிலத்தாலே
 பூட்டியே கற்பூரங் கறைத்துக்கொண்டு
 நாடவே பின்னாலே பூசிப்போடு
 நலமாகச் செம்பருத்தம் பூ மேல்வைத்து
 வாடவே வேண்டாநீ முன்னே சொன்ன
 வாய்த்திட்ட மந்திரத்தை தியானஞ்செய்நீ
 சாடவே வாயிரத்தெட்டு ருத்தான்போடச்
 சமுசியங்களில்லையடா தப்பாவாரே. 438

வாருகேள் பூமியிலுள்ளதேவர்
 வார்த்தையிட்டா லுன்னேவற் கேழ்க்கும்பாரு
 பேருகே லுலகமெல்லாம் பிரகாசிக்கும்
 பெருமைபெற்ற ராஜரெல்லாம் வணங்குவார்கள்
 வேருகேளுன்னுடைய வில்லந்தன்னில்
 வேண்டினவர் பேரையிட்டு தியானஞ்செய்தால்
 நேருகேளுன்னிடத்தில் வருகுவார்பார்
 நீயறிந்து மாயத்திற்சிக் கொண்ணாதே. 439

சிக்கினால் பாவம்வரு முந்தனுக்குத்
 தேவியுமே சபித்திடுவாள் நாசமாகும்
 வெக்கவே யெந்தனுக்குப் பாவமாகும்
 விருதுபெற்ற சித்தனென்றாற் பெருமைபோகுந்
 தைக்கவே யிந்நூலிற் சாபம்போட்டேன்
 தான்பயந்து சித்தரெல்லா மயங்கினார்காண்
 மெய்க்கவே சொல்லிவந்தே னிந்தநூலில்
 வெளிவிட்டாலுந் தனுக்குச்சாபந்தானே. 440

தானென்ற சாபமது சுத்திக்கோண்டு
 சண்ணுமடா வுன்குலத்தைத் தடையில்லாமல்
 ஊனென்ற சாபமது தொடர்ந்துதென்றா
 லொருநாளும் பலியாது வுண்மைசொன்னேன்
 நானென்ற விழியாட்ட னெனக்குச்சொல்ல
 நன்றாக சாஸ்திரத்தின் மறைப்பையெல்லாங்
 கோனென்ற குருவருளாற் கண்டேன்யானுங்
 கூறினேனைன் னூற்றிறமைதானே. 441

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

பேதனத்தின்பொடி

தானென்ற பேதனத்தின் பொடியைச்சொல்லேன்
 தனித்திருந்த பச்சோந்தி சமுலம்வாங்கி
 மானென்ற பின்பமிரிந்த வண்டதப்பா
 மைந்தனே தலையதனை நறுக்கிக்கொண்டு
 ஊனென்ற செய்யானுங் குழிநறியின்மண்டை
 யுத்தமனே வலியனுட தேசிபிச்சி
 வானென்ற வாந்தையுடன் கடிநாய்மண்டை
 மார்க்கமென்ற கொம்பிழந்த மந்தியாமே. 442

ஆமேதானி தனுடைய மண்டையோடு
 வப்பனே மதிமயக்கி யாகாமுலி
 போமேதான் புளியன்மேற் புல்லுரியோடு
 போக்கோடே பிந்துடரி பூனைமுலி
 வாகுமே யிருதலையின் மணியினோடு
 மைந்தனே சுழல்வண்டு வகையாய்க்கூட்டி
 யேகுமே யிவையெல்லாஞ் சமனாய்க்கொண்டு
 இடித்துமே தூட்பண்ணி வைத்திடாயே. 443

மோகினிமந்திரம்

வைத்துமே மோகினி மந்திரத்தைக்கேளு
 வகையாக-ஹரி-ஓம்-சர்வமோகினி-வா-வாவென்ன
 வைத்துமே சொல்லிவிட்டேன் லட்சம்போடு
 வேதாந்த மோகினி கைவசமாயாவாள்
 வைத்துமே பூசைகளுந் திறமாய்செய்து
 வகையாக வாலரத்தி யேற்றிபின்பு
 வைத்துமே கொண்டுநீ பொடியைவாரி
 வையடாப் பேச்சுறையின் குடுக்கைதானே. 444

தானென்ற பொடியைநீ பதனம்பண்ணித்
 தானெடுத்துப் பணவிடைதானி கத்தில்வைத்து
 ஊனென்ற மனிதரு மேலேதூவ
 ஆமையைப்போல யாவருந்தா னுன்பின்னாலே
 நானென்ற மதிகெட்டு வருவார்பாரு
 நன்றாகச் சொல்லிவைத்தே னிந்தநூலில்
 வானென்ற பட்சியோடு மிருகமெல்லாம்
 வந்திடுமுன் பிறகே மைந்தாபாரே. 445

பார்க்கவே சீவசெந்தைப் பேதியாதே
 பாவம் வருமதனாலே தோஷத்தோடே
 மோர்க்கவே யென்தாயார் பேதனமே செய்வா
 ளென்னசொல்வேன் பின்னாலே வருவாளப்பா

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

சேர்க்கவே யவளைநீ தொடர்ந்துகேட்டாற்
 நீக்கமாயுந் தனுக்குக் கற்பமீவாள்
 காற்கவே யவள்மதத்தி னின்றாயானால்
 கன்னிகை யாளுந்தனுக்குக் கருச்சொல்வாளே. 446

பெண்ணீடுமாணீடு

கருவாக போக்கென்று சொல்லக்கேளு
 காட்டுவே னிடுமருந்து கவடில்லாமல்
 உருவான பொற்கையான் விரையனோடு
 வேரதுவேனை விரலிவித்துக்கூட்டி
 அருவான வீப்புலியும் வுரிவேரு
 மப்பனே புல்லாமணக்கின்வேருந்
 திருவாகை குழியானைச் சுழல்வண்டோடு
 தீர்க்கமாயாவரையின் பட்டைக்கூட்டே. 447

கூட்டியே யவளுடைய சிறுநீராலே
 குளிகைபெறத் தானுருட்டி வைத்துக்கொண்டு
 நாட்டியே யவளுடை விலகுநாளில்
 நன்றாகத் துணின்முடிந்து நாதம்வாயில்
 ஊட்டியே மூன்றாநாள் வழித்துக்கொண்டு
 வறிதிபெறத் தானெடுத்து சொல்லக்கேளு
 வாட்டியே புருடனுக்கு நெய்யிலேதான்
 மைந்தனே வண்ணையிலே நாட்டுவாயே. 448

நாட்டவே யவனடிமையாகிப் போவான்
 நன்றாகத் தீருகிற மருந்தைகேளு
 வாட்டவே கூழப்பாண்டக்காய் நறுக்கிக்கொண்டு
 வப்பனே தேங்காய்ப்பால் விட்டுகாச்சி
 கூட்டவே மூன்றாநாட் டின்றாயானாற்
 குலைந்துவிடு மருந்தினிட வேகந்தானும்
 வாட்டவே யின்னமொரு வசியங்கேளு
 மைந்தனே தலைசுருளி வேரைவாங்கே. 449

புருஷருக்கு ஸ்திரீ வசியம்
 வாங்கியே வுனக்கான பெண்களோடு
 மாதாந்த சீலைதனில் வைத்துருட்டி
 பாங்கியே பாபாயி வா-வா-வென்று
 பண்பாக வாயிரத்தெட்டு ருத்தான்போட்டு
 தூங்கியே திரியாதே யனலிலேவாட்ட
 சுழன்றோடி யுன்னிடத்தில் வருவாள்பாரு
 நீங்கியே யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
 நினைவாக வலியன்றன் பித்துவாங்கே. 450

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- பித்துடனே விந்துமதிற் சேர்த்துக்கொண்டு
 பொருமையென்ற மங்கையர்க்குக் கொடுத்தாயானால்
 சுத்தமுடன் வெற்றிலையிற் கொடுக்கவேணுஞ்
 சொல்லுவே னுன்னடிமையாகிப் போவாள்
 பந்தமுள்ள புருஷனையும் வெறுத்துபோவாள்
 பரிவான யீடுவகை சொல்லொண்ணாது
 சித்தமுட னின்னமொரு யிடுமருந்து
 செப்பிடுவேன் கொவ்வையுட விரையைவாங்கே. 451
- வாங்கியே கழஞ்சுயிடை யெடுத்துக்கொண்டு
 வகையாகச் சுழல்வண்டு வஞ்சுபோடு
 ஏங்கியே பேய்க்கருப்பன் சாற்றிலிட்டு
 இறுக நன்றாயரைத்ததனை சொல்லக்கேளு
 நீங்கியே தோழினதுவிந்து கூடச்சேர்த்து
 நேருபடத் தானரைத்துச் சாந்துபோலே
 தேங்கி மேறியல்புதமா யுலாத்திக்கொண்டு
 தேடியே யனலிட்டுத் திரும்பக்கேளே. 452
- கேள்பா யுன்னிடத்தில் விலையுமாகி
 கேட்டதெல்லாந் தான்கொடுத்த தடிமையாவாள்
 துள்பா தொட்டாக் காய்வாடிசாற்றை
 சொற்பெரிய மாதருட விலக்குச்சீலை
 வாள்பா வாங்கிவந்ததிலேபூசி
 மைந்தனே நிழலுலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு
 நாள்பா திரியோடே தலைசுரிளியோடு
 நலமான வேரைத்தான் வைத்துருட்டே. 453
- உருட்டியே மோகினி மந்திரத்தைச்சொல்லி
 யோதுவாயுரு தானும் வாயிரத்தெட்டு
 தெருட்டியே நெய்விளக்கில் வாட்டும்போதிற்
 நியங்காமற் றெரிவையங்கே வருவாள்பாரு
 வருட்டியே யென்தாயார் கிருபையாலே
 மயங்காதே மாயத்தில் மருண்டுபோவாய்
 அருட்டியே மிகுத்தாலு முன்னஞ்சொல்வே
 னப்பனே ஷுமையென்ற பூச்சிக்கேளே. 454
- கேளேநீ யட்டைதனைப் பிடித்துவந்து
 கிருபையால் சாமரை நூலதனைச்சுற்றி
 ஆளேநீ யகலிலிட்டு நெய்யைவார்த்து
 அப்பனே தீபமதிற் சிரசோடொன்றும்
 பாளேநீ பவலோட்டின் மையைவாங்கிப்
 பாங்கான புனுகுடனே சவ்வாதுசேர்த்து

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரர்கள்

நாளேநீ மோகினியை நூற்றெட்டோதி
நலமாகப் பணவிடை தான்றிலர்தந்தீட்டே. 455

தீட்டையிலே வெறிகொண்ட நாயைப்போலத்
திரிவாள்பாரு ன்னிடித்தின் மதங்கொண்டேதான்
வாட்டயிலே யுனக்கடிமை யாகிப்போவா
எப்பனே யின்னமொன்றறை யுறேன்பின்
நாட்டியிலே யிந்திரமாங் கோப்பபூச்சி
நன்றாகப் பத்துமட்டு மெடுத்துக்கொண்டு
ஊட்டயிலே விந்துவுடன் புழுகுக்கட்டி
வோகோகோ பச்சையென்ற பூரந்தானே. 456

வசியமை

தானென்ற கோரோசினையுஞ் சரியாய்க்கூட்டி
தப்பாமற் செம்பருத்தம்பூச் சார்விட்டு
ஊனென்றே தானரைத்து கயிருபோலே
வுரிட்டியே மோகினி மந்திரத்தைச்சொல்லி
நானென்றே வாயரத்தெட்டு ருத்தானபோடு
நாட்டா புருவமையந் திலர்தம்போடு
மானென்ற மங்கையரு மரசரெல்லாம்
வசியமடா ஜெகமேழும் வசியமாமே. 457

ஆமென்ற விந்துச்சார் விந்துக்கூட்டி
யதனுடனே பசுவின்கோரோ சினையுங்கூட்டி
காமென்ற தேன்விட்டு மத்தித்தேதான்
கருத்தாகச் சிமிழில்வைத்து மோகினியைச்சொல்லி
சீமென்ற திலர்தமையா திலர்தம்போடு
ஜெகமெல்லாம் வசியமடா யின்னங்கேளு
தூமென்றதைவேளை வேரைவாங்கி
துப்பறவாய்த் தான்கழுவி விந்துதாக்கே. 458

விந்துதம்பனம்

தாக்கியே தானரைத் துண்டைபண்ணித்
தன்வாயிலிட்டுநீ புணர்ந்தாயானால்
வாங்கியே நின்றதொரு விந்துவையா
மருவினால் விழுகாது தம்பனமுமாகும்
நீக்கியே தம்பனத்தைத் தியானம்பண்ணி
நிலவரமாய்ச் சொல்லிவைத்தே னின்னங்கேளு
போக்கியே மறைப்புண்டு மறைப்பையானும்
புகலுவேனுன்னுருத்தான் மறையவென்றே. 459

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

மறைப்புமை

மறையவே சொல்லுகின்றேன் தேசிப்பித்தும்
 மைந்தனே கரும்பூனைக் கண்ணும்பித்து
 பறையவே குழியானை நாதவித்தும்
 பருவமாஞ்சமன் கொண்டு முதலாஞ்சீலை
 கறையவே தானரைத்துத் திரித்துக்கொண்டு
 கருவா மணக்கெண்ணெய்கலிலிட்டு
 நிறையவே கருந்தேசி மண்டையோட்டில்
 நீதிபெற மைவாங்கி வைத்திடாயே. 460

வையடா மாவிலிங்கஞ் சிமிழிலேதான்
 வைத்துமே முன்போலே பூசைசெய்து
 மெய்யடா பரணிதான் மறைந்துபோகும்
 வெகுசுருக்கு முன்சொன்ன தயிலம்பூசி
 கையடா விதுவுனக்குத் தெரியும்பாரு
 கருத்துவைத்து நீயப்பா சிமிழிதன்னை
 பொய்யடா பொருநாளும் போகாதப்பா
 போட்டிடவு முன்னுருவ மறையுந்தானே. 461

தானென்ற ஜாலவித்தை யனந்தஞ்சொன்னேன்
 தப்பாத வொருமுறையுஞ் சார்வுமெத்த
 வானென்ற மைமுரையச் சொன்னேன்யானும்
 மறைத்தார் கண்மூலவர்க்கப் பிள்ளையல்ல
 தேனென்ற மொழியாளே யிதற்குவாசான்
 செப்பினானதையறிந்து திறமாய்ச்சொன்னேன்
 கோனென்ற யென்தாயார் வாய்பூசைக்
 கூறவே கன்னியுட மாதங்கூட்டே. 462

கூட்டவே கன்னியுட மாதந்தன்னில்
 கூறுவேனஷ்டதிக்கு யெல்லாம்வெல்ல
 ஊட்டவேயோடுந்திக் கரையோரத்தி
 லுத்தமனே சமநிலமா யொழுங்கால்பாய்த்து
 நீடவே பந்தலிட்டு நூத்திருபத்தஞ்சு
 நேர்படவே யுன்னபடியா லளந்துக்கொண்டு
 நாட்டவே யீசானி மூலைதன்னில்
 நலம்பெறவே யரசன்காற் கொண்டுவுணே. 463

ஊணவே கால்தானு மன்பத்தொன்று
 வுத்தமனே யூணிநீ சொல்லக்கேளு
 நாணவே யடிதானு மன்பத்தொன்று
 நாட்டடா நடுமையந் தன்னிலேதான்

பரிபாலை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

காணவே சவுக்கமா யளந்துக்கொண்டு
கட்டடா வொருகோட்டை வாசல்விட்டு
தோணவே யதற்கப்பால் சொல்லக்கேளு
சுருதியாய் நடுமையந் துண்டுபாரே. 464

பாரேயிருபத் தஞ்சடியுமிட்டு
பண்பாகக் கோட்டையிட்டு வாசலிட்டு
சேரேநீ யதற்கப்பால் நடுமையத்தில்
திறமைபெற வஞ்சடிநீ யளந்துக்கொண்டு
நேரேநீ குழிவெட்டி சவுக்கமாக
நின்னடி யால்ரண்டரை யளந்துக்கொண்டு
காரேநீ யக்கியத்தின் குழியுமாச்சு
கட்டடா யதைச்சுற்றிக் கோட்டைதானே. 465

தானென்ற கோட்டைகட்டி வாசல்நாலு
சாதகமாய்த் துறக்காதே படிபோற்கட்டு
ஊனென்ற படிமுகப்பிற் சிம்பவாய்போ
லொழுங்காகக் கட்டியே சொல்லக்கேளு
தேனென்ற மண்டபந்தான் முடிந்தபின்பு
செப்புவேன் முட்கோட்டை தன்னிலேதான்
மானென்ற பதினைஞ்சு கோணத்துக்கு
மைந்தனே திண்ணையது வளமாய்ப்போடே. 466

போடவே யதற்கப்பால் ரண்டாங்கோட்டை
புனிதமுடனஷ்டதிக்கு மெட்டிலேதான்
நாடவேபீடம் தெட்டும்போது
நலமாகவதற்கப்பால் சொல்லக்கேளு
வாடவேபீடமது யாத்தாளுக்கு
வஞ்சடிக்குவப்பாலே போட்டுத்தீரு
தேடவேபீடமது விரல்தாநீளஞ்
செப்புவேனிருபத்தஞ் சங்குலமுமாமே. 467

ஆமென்றவங்குலமு முயரங்கேளு
அப்பனையஞ்சுவிர லங்குலமும்போட்டு
தாமென்றமுதற்கோட்டை திண்ணையெல்லாஞ்
சமரசமாயங்குல மொன்பதாகும்
மானென்றநடுக்கோட்டை பீடமெல்லா
மாட்டடாயெட்டுவிறற் கனந்தான் திண்ணை
ஊமென்றவுபரமதப் படியேயாகு
மோகோகோசொலுபீடம் சத்திதானே. 468

தானென்றபீடமது முடிந்தபின்பு
சாத்தடாமேற்கட்டிப் பந்தலெங்கும்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- மானென்றவென்தாயா ரிருக்கும்பீடம்
வன்னமென்ன சிவந்தநிற மாகச்சோடி
வானென்றசத்தியுட தலைக்குமேலே
மைந்தனே செஞ்சரிகைப் பட்டுசாத்தி
ஊனென்ற கொலுபீடந் தனக்குமுன்னே
யூனவே கொடிமரத்தைச் சொல்லக்கேளே. 469
- கேளடா கூவிளத்தின் கம்பம்நாட்டி
கிருபைபெற வேணுமென்று தியானஞ்செய்து
வாளடா பந்தலின்கா லுள்ளதெல்லாம்
மைந்தனே வாழையுடன் கமுகுநாட்டி
துளடா மாவிலையாற் பந்தலெங்குந்
தோரணங்கள் கட்டியே சொல்லக்கேளு
கோளடா வாராமல் திரையினாலே
கூறுவேன் வாசல்விட்டு மரத்தைநாட்டே 470
- நாட்டியேகொடி மரத்திற் பீடம்போட்டு
நன்றாக முன்னாலே நதிபீடந்
தாட்டிகமாம் பீடமிட்டு வட்டமாக
தானிட்டுயப்பாலே சொல்லக்கேளு
ஊட்டியே ஸ்வாமியுட கொலுபீடத்தி
லுத்தமனேயிலை பரப்பி நெல்லுமிட்டு
கூட்டியே வெற்றிலையைப் பரப்பிநீயுங்
கூறுவேனொருபடியி னரிசி கொட்டே 471
- கொட்டியே யதின்மேலே தாமரையின்பூவை
குருவருளைப் போற்றிநீ யதின்மேல்வைத்து
ஓட்டியே புருவமையந் தன்னில்நின்று
வோகோகோ தேவியுட சக்கரத்தைநீயு
மட்டியென்று நினையாதே யதின்மேல்வைத்து
வாவியென்ற பிராணத்தைத் தோறும்பண்ணி
கட்டியே கும்பத்தில் நூலைச்சுத்தி
கருணை தரவேணுமென்று யதின் மேல் வையே. 472
- வையப்பா ஜலத்தைவிட்டு மாவிலையுஞ்சாத்தி
மார்க்கமாய்த் தேங்காயை யதின்மேலே வைத்து
மெய்யப்பா சொல்லிவைத்தே னென்தாய்க்குத்தான்
வெகுபிரியஞ்சிலம்பான பட்டுஞ்சாத்தி
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை யவட்குதானும்
பூட்டடா வாபரணம் பொட்டுக்காரை
மெய்யப்பா புனுகோடுஞ் சவ்வா துஞ்சேர்த்து
விருதாக பரிமளங்க ளவட்குசாத்தே. 473

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

சாத்தியே பீடமது நிறையச்சாத்தி

சார்வான விடங்களெல்லாந் தொங்கவிட்டு

நேத்தியாய்ப் புட்பத்தாற் பந்தலிட்டு

நேரானமுப்புரி நூல் தொப்பை சாத்தி

வோதியே யவளிபத்தில் துலம்வாளுந்

வதிதனோடேவாயுதங்க ளுள்ளதெல்லாஞ்

சாத்தியே யவளிடத்தில் வில்லுவைத்து

கதிராகவதற்கேற்ற வம்புவையே

474

வையப்பா வாயுதங்கள் பேரைச்சொல்லி

வளமையா யவளுடைய பாதந்தன்னில்

செய்யப்பா யதற்கப்பால் ரண்டாங்கோட்டை

தீர்க்கமா யஷ்டசத்தி யெட்டுநாட்டு

மெய்யப்பா சொல்லிவைத்தே னெட்டுப்பீசம்

வெண்மையென்ற நெற்பரப்பிக் கும்பம்வைத்து

பொய்யப்பா சொல்லவில்லை யென்தாய்போலே

போதரவாய்ச் சோடித்து புட்பஞ்சாத்தே.

475

சாத்தியே வந்தந்த சத்திபீசம்

தாக்கடா முன்சொன்ன படியேநீயும்

நேத்தியாய்ச் சக்கரங்கள் சரியாய்க்கீறி

நீயிடுவாயந்தந்தப் பீசந்தன்னை

ஏத்தியே யதற்கப்பால் முன்றாங்கோடி

யிதமாகவஷ்டதிக்குப் பாலர்தன்னை

போத்தியே வஷ்டசித்து வைரவர்கடன்னை

பூட்டடா சங்கிலியும் பூட்டத்தானே

476

தானென்ற வயிரவர்க ளெட்டுப்பேர்க்குந்

தாக்கடா வவரவர்கள் பீசந்தன்னை

ஊனென்ற வவர்களுட வெழுத்தைநன்றா

யுத்தமனே நெல்லிட டக்ஷரத்தைக்கீறி

தேனென்ற குப்பத்தில் ஜலத்தைவிட்டு

திறமாக மாவிலையுந் தேங்காய்வைத்து

வானென்ற முப்புரிநூற் றன்னைச்சுற்றி

மைந்தனே விபூதியிட்டு வைத்திடாயே.

477

வைத்திட்டு ருத்திராக்ஷம் நிறையச்சாத்தி

மைந்தனே துலமுடன் பாசந்தானும்

வைத்திட்டுப் போகாமற் கெதையும் வைத்து

வனையோடே பாயாசம் புகழாய்சாத்தி

வைத்திட்டுமாகவே திக்குப்பாலர்

விருதுபொ வீடெல்லாங் கலந்துனிற்பார்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- வைத்திட்டு வவர்களுட பீடந்தன்னை
மாட்டா நெல்லையிட்டுக் கலசமாக்கே. 478
- ஆக்கவே யவர்களுட பீடந்தன்னி
லப்பனையிட்டுநீ கும்பம்வைத்து
சேக்கவேமாவிலையுந் தேங்காய்வைத்து
தெர்ப்பையிட்டு வஸ்திரங்கள் நிறையச்சாத்தி
பார்க்கவே புஷ்பங்கள் நிறையக்கொட்டி
பரிவானவாயுதங்க ளவர்கள்கையில்
ஏக்கவே கொடுத்துவிடு சாத்திரப்படியே
மிதமாகப் பூசைசெய்யும் வகையைக்கேளே. 479
- கேளடா கீழ்வாசல் கணபதியங்கந்தன்
கிருபைபெறத் தானிறுத்தி தெற்குவாசல்
தூலடாதெட்சணா மூர்த்தியாசான்
சொல்லுவேன் மேல்வாசற் சண்டிகேசன்
வாளடா வடவாசற் றுர்க்கையோடு
மைந்தனே பீடமிட்டுக் கும்பம்வைத்து
கேளடா வாராம லவர்கட்கேற்ற
கிருபையாம்வஸ்திர மாபரணஞ்சாத்தே. 480
- சாத்தியே யந்தந்த யினத்தின்பக்கந்
தப்பாமலாயுதத்தை கையிலீந்து
போத்தியே யவர்களுக்குப் புஷ்பஞ்சாத்திப்
போதரவாய்ப் பரிசனங்கள் செய்தபின்பு
ஏத்தியே முன்சொன்ன படியேநீயும்
என்தாயிக்குள்ளதெல்லா முன்பின்வைத்து
நேத்தியாயிப்புரத்தில் நிறையதேவர்
நேர்படவே யவர்களுக்கு மப்படியேவையே. 481
- வையப்பா யிப்படியே பீடந்தோறு
வேந்தனே கம்பமது நந்திபீடஞ்
செய்யப்பா வவருடைய பீடந்தன்னிற்
நேவிமுன்பு வைத்ததெல்லாஞ் சிறக்கமாட்டுங்
கையப்பா தெர்ப்பையினாற் கயிறுண்டாக்கிக்
கட்டடா கொடிமரத்திற் கொடியைச்சேர்த்து
மெய்யப்பா சொல்லிவைத்தேன் தெர்ப்பைதன்னை
விதமாகபடிமரத்திற் சுத்திக்கட்டே. 482
- கட்டியே கொடிமரத்தின் மாவிலையுஞ்சாத்திக்
கனக்கவே சந்தனமு மஞ்சளப்பி
கெட்டியாயகூதைகள் நிறையச்சாத்தி
கிருபைபெற வேணுமென்று தியானஞ்செய்து

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- தட்டியொன்று நினையாதே யாத்தாள்முன்பு
தான்பெருகத் தேங்காயை யுடைத்துவைத்து
நாட்டிலேயுள்ள தேவதைக ளெல்லாம்
நிதிபெறவே தேங்காயை யுடைத்துவைத்தே. 483
- உடைத்துமே தீபமொடு தூபங்காட்டி
வுள்ளத்திற்றுதிகளமிக செய்தபின்பு
சடைத்துமே போகாதே மனஞ்சோம்பாதே
தாயுனக்கு வேண்டியது தருவாளப்பா
படைத்துமே முன்சொன்ன படியேநீயும்
பாரியேனுந் தெர்ப்பையினாற் கயிருகட்டி
மடைத்துமேகொடுந் தருப்பையாலேநீயு
மப்பனேகட்டிநீ யிருந்திடாயே. 484
- இருந்துகொண்டு யெக்கிய மாங்குழிமுகத்தி
யென்னசொல்வே னெட்டுவகைய முதினாலே
பொருந்தவே யக்கினியை மூட்டிநீயும்
போக்கோடேயாவின்னெ யோமஞ்செய்து
வருந்தவே யெக்கியத்தின் படியேநீயு
மாருதிகட் செய்தபின்பு சொல்லக்கேளு
திருந்தவேதேவியுட் பீசந்தன்னிற்
றியானித்து யெக்கியத்தி லோமஞ்செய்யே. 485
- செய்யப்பாதேவியுட் மந்திரத்தினாலே
செய்பாகங்கைபாகந் தீர்க்கமாக
மெய்யப்பாவுருத்தானு மாயிரத்தெட்டானால்
மேன்மையாய்த் தேவதைகட் பீசந்தன்னை
வையப்பா வருத்தானும் நூற்றெட்டோதி
மார்க்கமாய்தேவதை கட்டானொன்றுக்கு
நெய்யப்பா விட்டல்லோ சமத்தோடொக்க
நேராக நெற்பொரியுங் கலந்துசெய்யே. 486
- கலந்துநீ செய்யுகிற வரிசைகேளு
கருதவே விருதமையுத் தொட்டுநீயும்
நலந்துமே நவமிநா ளொன்பதுக்கு
நாட்டவே யுருத்தானும் லக்ஷமாக
வலந்துநீ போகாதே யொருபோதப்பா
வாவின்பாற் கொண்டுநீ விரதமாகக்
கலந்துநீ புட்பத்தா லருச்சனையேசெய்ய
கருகவே வந்திடுவா ளென்தாய்பாரே. 487
- பார்க்கவே யென்தாயார் வந்துநின்றாற்
பணிந்திடுநீ யவள்பதத்திற் சிரசிற்றட்ட

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- வோர்க்கவே தேவர்கணங் கோடிதூழ
 வெட்டுபேர் வயிரவர்கட் கார்த்துநிற்கக்
 கார்க்கவே யட்டசித்து யெட்டுபேருங்
 கைகட்டிப் பணிவிடைகள் செய்துநிற்க
 வார்க்கவே யஷ்டசித்துப் பாலரோடு
 மம்மனுட கொலுபீடத் திருப்பார்பாரே. 488
- பாரப்பாவிப்படியே தேவர் தூழ
 பராபரியாள் வந்தநின் றுன்னைப் பார்த்து
 வாரப்பாயிப்படிநீ பூசைசெய்ய
 வருளேதுவென்று சொல்லிக் கேட்டாளானால்
 சீறப்பாரோமனுட பிள்ளையென்று
 செப்பிடுநீ யப்போது தேவிதானுந்
 தேறப்பாயென்னையுமே யழைப்பாள்பாரு
 சினத்திலே வந்திடுவேன் திறமைபாரே. 489
- திறமையென்னயென் தாயார் கொலுவினமுன்னே
 தீர்க்கமாயுன் முகத்தை பார்த்துநானும்
 பருதியென் மனோன்மணியாள் பாதந்தன்னிற்
 பணிவிப்பேன் நீகேட்ட பொருள்களெல்லாங்
 தருகவேனென்று சொல்லி விடுவாள்நீயுந்
 தரணிதனையாளவென்றா லின்னங்கேளு
 காறுமென்று வாயுதங்கள் வேணதெல்லாங்
 கைகொடுப்பாள் நீயுமதை வாங்கிக்கொள்ளே. 490
- கொள்ளவே வாயுதங்க ளுள்ளதெல்லாங்
 கொடுத்திடுவாள் சுத்தில்நின்ற தேவரெல்லா
 மள்ளவே வாயு தத்தி னினங்களெல்லா
 மவரவர்கள் சொல்லியதை வாங்கிக்கொண்டு
 முள்ளவே யட்டத்திக்கு யெங்கும்வென்று
 மீண்டுவரு முன்னிடத்தி லாயுதமும்பாரு
 தள்ளவே யுனக்கீடு மெதிரியுண்டோ
 தப்பாது வாயுதத்தின் சார்வுதானே. 491
- தானென்றுயிப்படிநீ செய்தாயானால்
 சாயுச்சிய பதந்தன்னைச் சேரமாட்டாய்
 தேனென்ற மொழியுடையாள் யென்தாய்தன்னைத்
 தீர்க்கமாய் காயசித்திக் கேற்றகற்பம்
 மானென்ற புதியுடையாட் டன்னைக்கேட்டால்
 வழங்கிடுவாள் நிமிஷத்திற் சித்தியாகு
 மோமென்றும் பொருளுரைப்பா ளுனக்குமைந்தா
 வொருநொடியிற் காயசித்தி யாகுமெண்ணே. 492

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

எண்ணவே வரிசையிட னட்டசித்தி
 யிதமான காயசித்தி ஞானசித்தி
 கண்ணவே முகூர்த்தம் தொன்றுக்குள்ளே
 கைவசமாய் முடிப்பதற்கு வகையுஞ்சொல்வாள்
 பண்ணவே யெக்கியத்தின் பூசையாலே
 பலித்துதடா காயசித்தி யுனக்குமைந்தா
 வண்ணவே யெந்தனுக்குக் கீர்த்தியாச்சு
 வதிதமென்ற கெவுனத்தை யறிவிப்பேனே. 493

அறிந்துமே கெவுனத்திற் சித்தரோடு
 மழைத்துப்போயெந்தனுட பிள்ளையென்று
 பரிந்துமே புகண்டருட பதத்தில்விட்டு
 பராபரையாண் மிகுந்த சித்தனென்றுசொல்லித்
 தெரிந்துமே கெவுனமென்ற குளிகைதன்னைத்
 தீர்க்கமாயுந்தனுக்கு கொடுத்தேன்பாரு
 சொரிந்துமே சுருபசித்தி பெற்றானென்று
 சொல்லுவார் புகண்டவர்க்க மென்றுதானே. 494

தானென்ற விப்படிநீ பேறும்பெற்று
 தாய்பதத்தைப் பூசித்தாற் சித்தனாவாய்
 வானென்ற யோகினியாளாதி வாரம்பூசை
 வரிசையா யிப்பூசைவளமாச் செய்வார்
 தேனென்ற ராசனென்றால் வெள்ளியிற்பூசை
 செய்துமே வாயுதங்கள் வாங்குவார்பார்
 மானென்றவாயுதத்தாண் மாண்டசேனை
 வைய்யகங்கள் கொள்ளாது மருவிப்பாரே. 495

மருவவே மாயுதத்தின் போக்குசொன்னேன்
 மறைத்தார்கள் சித்தரெல்லாம் கலியுகத்தில்
 சருவவே யவர்களுட சேனையெல்லாந்
 தவிடுபொடி யாகினதோர் தண்மையாலே
 உருவவே யித்தொழிலை யொளித்தார்பாரு
 மோகோகோ பொருவருக்குந் தெரியாமற்றான்
 அருளவே வெளிதனிலே நடனஞ்செய்த
 வையருடபாதமதை யருட்செய்வேனே. 496

அருளுவேனகாரமென்று ஞானந்தன்னை
 யறியாமல் ஞானியவாத மாய்ப்போனார்
 பொருளவேதொன்றுமில்லை சிவத்தின் தீட்சை
 பூட்டுவேன் சத்தியுட தீட்சையெல்லா
 மருளவே சொன்னதெல்லாம் வேறொன்றில்லை
 மார்க்கமென்ன அகாரமதை சிவமதாகுந்

கோமரிஷி ஸ்லோகத்தியம்-500

- தெருளவே உகாரமது சத்தியாகுஞ்
சேரடாவிதூரண்டு மொன்றாய்த்தானே. 497
- தானென்ற ரண்டைமுத்துங் கூடும்போது
சமுசியங்களில்லையடா யோகமாச்ச
வானென்ற மவுனமடா விதுவேயாகும்
வையகத்திலறியா மலலைந்தார்யாருந்
தேனென்ற ரவிமதியு மிதுவுமாகுந்
தீர்க்கமென்ன வப்புமுப்பு மொன்றாய்க்கானு
மானென்ற மவுனத்தை யறியாமுடர்
மயங்கினார் வெவ்வேறே யென்றுதானே. 498
- என்றுமே சொல்லிவைத்த ஞானமெல்லா
மெவராலுஞ் சொல்லரிது யென்னசொல்வேன்
ஓன்றுமே பொருளல்லாம் வேறொன்றில்லை
யுன்னறிவால் அகாரத்தை வுள்ளேபாரு
சென்றுமே உகாரமது வட்டம்போலச்
சேருமடா அகரத்தின் சுழுத்தின்மேலே
அன்றுமே சொன்னமொழி யிதுதானப்பா
யறிவென்ற மனக்கண்ணா லறிந்துபாரே. 499
- பார்க்கையிலே அகாரமது விரிந்துகாட்டும்
பரிவான உகாரம தோடிக்கொள்ளு
மேர்க்கையிலே யிதூரண்டு மொன்றாய்க்கானு
மிதுவல்லோ ஞானவெளி முடிந்தவாறு
சேர்க்கையிலே யாதுதலமி துக்குள்ளாச்ச
தீர்க்கமாஞ் சோருபசித்தி யிதுக்குள்ளாச்ச
பார்க்கையிலே மூலவட்டம் அகாரபீடம்
காட்டுமடா வாசியுடன் கருவைத்தானே. 500
- கருவான் உகாரத்தை நெஞ்சில்வைத்து
கட்டடா அகாரமென்ற லரிவினாலே
உருவான் வாகியது வடங்கும்பாரு
வுள்ளுக்குச் செல்லுமடா யாளும்வீட்டில்
அறிவான் கருவுகரு மாண்டுபோகு
மப்பனே வாறுதல மொன்றாய்க்கானுங்
குருவான் குருவெல்லா மனமேயாசான்
கூட்டுமடா பொருவெளியின் மவுனந்தானே. 501
- மவுனமென்ற வெழுத்தெல்லாம்
மாண்பரே பட்டணம்போ
கெவுனமென்ற அகாரமடா ராசனாச்ச
கூட்டிவைத்த மந்திரியு மதரமாச்ச

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

தவனமென்ற கருத்திலே அகாரமாகுங்
கண்டையடா கடுவாளம் உகாரமாகும்
யவனமென்று மில்லையடா யிதூரண்டுக்கும்
யாகாவெளிய தனிலேயமர்ந்தவாரே. 502

வாரான ஞானமடா மவுனமென்பார்
வாய்முடியிருந்ததினா லென்னவாகுஞ்
சேரேநீ வாசியத்தான் அகரவிட்டிற்
சிக்கவே தானிழுக்க கழுந்திப்போகுங்
கூரான பிடரிவழி வாசியேறி
கூட்டுமடா அகரவெளி யுச்சிமேலே
சீரான உகரமதை விட்டாயானாற்
நிரும்புவது மாட்டாது சென்றுபோமே. 503

போகுமே மவுனமென்ற ஞானமெல்லாம்
போக்கறியார் சரிதைகெட்ட நெஞ்சத்தாலே
தாசுமே மனக்கண்ணைப் பதியவைத்துச்
சார்வாக உகரத்தை யிழுக்குமபோது
வாகுமே அகரமுடன் இகரங்கூட்டி
வசமாகு மண்ட பகிரண்டமெல்லாம்
சாகுமே தத்துவங் களற்றுப்போகுந்
தப்பாது புகண்டருட சார்வுக்கேளே. 504

கேளடா புகண்டருமே யெனக்குச்சொன்னார்
கிருபைபெற்று மவுனத்தைச் சொல்லுவேன்யான்
கேளடா வவர்பாதந்து நிதஞானம்
கொட்டினேன் னுற்றினாகு வையெல்லாம்
பாளடா போகாமல் மனத்தைநீயும்
பதியவே மூலமென்ற நந்திக்குள்ளே
வாளடா வுள்ளத்தி லுண்ணும்போது
மாண்டுதடா பிறவியென்ற மாயன்தானே. 505

மாயமென்ற யோகமெல்லாம் மிவ்வளவேயாச்சு
மயங்கினா ருலகத்தோர நியாமற்றான் மூலங்

506

திறம்பற்ற நூத்திலே சிங்கிவத்தை
திரட்டிவைத்தேன் பாகதுபோத்தின் பாரில்லை

உரோமரிஷி வைத்தியம்-500

வரம்பெற்ற விந்த நூலன்னுற்றுள்ளே
 மாட்டினேனசவர்க்கார வுப்புதானுஞ்
 சிரம்பெற்ற போகரிஷி நூத்திற்சொன்ன
 திராவகத்திற்குணமில்லை தீர்க்கம்போதா
 தாம்பெற்ற புகண்டருட பிள்ளையோமன்
 சாத்தினென் முப்பூவை தீநீர்செய்யே. 507

செய்யவே முன்சொன்ன நூற்றிற்றானும்
 திரமாகச் சொல்லிவைத்த சிங்கிக்கப்பா
 பையவே தானுட்டியெரித்துப்போடு
 பாவமால் நான்சொன்ன முறைகளெல்லாம்
 மெய்யா கபணம்போலே தொட்டுயோடு
 வெகுசுருக்காய் நீரியது பற்பமாகும்
 பொய்யென்றும் போகாது யிந்தநூலில்
 பூட்டினேன் கருக்களெல்லாம் பூண்டுபாரே. 508

நூற்றொகுப்பு

பாரப்பா நூற்சொன்னேன் பதினாறு சொன்னேன்
 பரிவானவன் பதிலேரெண்டு சொன்னேன்
 சீரப்பாயலை மவுனம் ஞானம்சொன்னேன்
 சிறப்பாக குருமுறையுஞ் சொல்லிவைத்தேன்
 வீரப்பாரோமரென்று பேரும்நாட்டி
 விசையெல்லாஞ் சொல்லிவைத்தேனிந்த நூலில்
 ஆரப்பாவவனிலார் கொடுக்க போரா
 ரப்பனே புகண்டருட பதந்தான் முற்றே. 509

உரோமரிஷி வைத்தியம் முற்றிற்று

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

உரோமரிஷி நாயனார்

அருளிச் செய்த வயித்தியம் -500

பாடல் எண் அருஞ்சொற் பொருள்

2. அம்பரம் - அம்பலம் : சபை, கோயில் சின்மயம் - அறிவு மயம்
4. சாயுச்சிய பதவி - ஒன்றிப்பு, கடவுளோடு ஒன்றுபட்டிருத்தல்
5. மோடி - மாய மந்திர வித்தை
8. சமுசயங்கள் - அச்சம், ஐயம், சந்தேகம்
10. சேரப்பா வத்தலந்தான் சிவந்து காணும் - சேரப்பா அத்தலந்தான் எனப் பிரித்துப் பொருள் கொள்க
11. கணக்கன் - நாய் போலத் திரிகிறவன்
13. தம்பனம் - தம்பித்தல், இயக்கத்தடை
34. நீற்றினம் - நீறின இனம், சுண்ணங்கள்
37. அதிறம் - அதிதம் : உயர்வான. எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்ட
38. நாதாந்த சக்தி - அட்ட சக்திகள்
40. பேதனம் - பேதிப்பு
47. வெள்ளிலை - வெற்றிலை
55. பலுகாய் போட்டு - இடம் வலமாய்ப் போட்டு
61. சாரம் - நவாச்சாரம், சொர்ணம் - தங்க ரேக்கு
76. வாய்ப்பலப்பக்கல்லதனால் மூடி - வாயின் பக்கம் கல்லை வைத்துமூடு, பலப்பக்கல் - ஒருவகைக் கல்
78. விடந்தீஞ்சான் - கொல்லைப் பல்லி
81. பந்தனம் - அசையாமல் கட்டி, நிறுத்தி
87. குருக்குவிரை - பிரமத் தண்டுவிரை
88. மதியில் - வெள்ளியில்
92. தாளி - மிடா
95. பானென்றது - பானு, சூரியன். நெருப்புத் திராவகம்
97. பீசம் - அக்ஷரம்
106. கன்னக்கோல் - சுவரை அகழ்தற்குக் கள்ளர் கையாளும் கருவி
பணவிடை - சிறிய அளவு, சுமார் ஒரு கிராம்
115. இந்திரமாங் கோபச் செங்கை - இந்திர கோபம்
கெவுனம் - ஆகாயம், சங்குசம் - சங்கினுடையசத்து
119. காசி - காசிக்குப்பி, வாலுக்கை - அடுப்பு
121. வடுவுக்குப் பூசை பண்ணி - வடுகனுக்குப் பூசை பண்ணி
124. ஈசன் விந்து - இரசம்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

நாலாங் காய்ச்சல் - நான்கு முறை காய்ச்சப்பட்டது

125. சிவன் மூலி - சிவனார் வேம்பு
129. பருஞ் சுக்கான் - பெரிய சுக்கான்
136. தொந்தம் - அன்னியோன்யம், ஒட்டுறவு,
முன்பின் பழகிய பழக்கம்
137. துரைக்குரு - குரு மருந்து
138. எறியாலம் பால் - காட்டா மணக்குப் பால்
142. கழஞ்சி - நாற்பது குன்றியிடை
144. பனங்காற் கொள்ளே - காற்பலம் கொள்க
146. சிலை - மனோசிலை
152. கீல்களை - மூட்டுகளை
153. குடவன் - பித்தனை
156. ரவி - சூரியன்
158. மூலநாயன் - திருமூலர்
159. கருங்குன்றி - கறுப்புக் குண்டுமணி
பூப்புடன் - குழிப்புடன்
161. கந்தி - கந்தகம்
163. கருக்கிடை - உட்பொருள்
தொடுகுறி - தொட்டுப் பார்த்த குறி
168. கெவுன சித்தி - ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் வல்லமை
170. குக் குடத்தில் - கோழிப்புடன்
அவுரியிலை - ஒருவகைச் செடி
சூரிவிதை - நத்தைச் சூரி வித்து
181. சுணங்கன் - நாய், காரம் - முப்புச் சுண்ணம்
சீனம் - படிகாரம்
182. அயச் சட்டி - இரும்புச் சட்டி
183. கங்கி பூட்ட - அங்கி கவசஞ் செய்து
184. எலியால் - காட்டாமணக்கு
186. தேசி கபாலம் - குதறை மட்டை
190. காக்கிணத்தினிலை - ஒரு வகைச் செடியின் இலை
192. விடத்தலை - விடத்தாறி
193. நாதம் - இரசம், வெடி பொட்டிலுப்பு
194. பழச்சாறு - எலுமிச்சங் கனிரசம்
196. தளம் - அடியில்
197. ஆகாச கம்பி கம்பியுப்பு
199. பருதி - சூரியன், மதி - சந்திரன்
202. பூநாகம் - நாக்குப் பூச்சி
மதி - செம்பு, அதே சந்திரன்
203. சூடன் - கற்பூரம்
206. குகை - மூச்சு, காரம் - செயநீர்

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

207. குப்பி - புட்டி
 210. பஞ்சீகரண பூதம் - ஐம்பூதக் கூறுகளின் சேர்க்கை
 212. சோமன் - சந்திரன், அதே செம்பு
 213. வெடியுப்பு - பொட்டிலுப்பு
 214. ஆடு தின்னாப் பாளை - ஆடு தொடாமுலி
 216. சரவுலை - சரம் வைத்தாதுதல்
 217. சறடு - அழுக்கு
 222. துத்தம் - பாற்றுத்தம், வெடி - வெடியுப்பு
 குலாமல்லி - முட்செவ்வந்தி
 224. முத்தீ - கமலாக்கினி, காடாக்கினி, தீபாக்கினி
 227. மண்டலம் - நாற்பது நாள்
 231. ஈரெட்டு - பதினாறு, கதிரவனாள் - ஆதிவாரம்
 233. காரம் - வெண்காரம்
 235. மயனம் போல் - மெழுகுபோல்
 237. வாருதி - சமுத்திரம்
 239. கோழியினண்டம் - கோழி முட்டை
 241. வாலை - திராவகம் இறக்குங் கரகம்
 வஸ்து - மதுபானம்
 249. தமர் - துளை, சவுக்கமாக - சதுரமாக
 சலாக்கு - ஆப்பு
 256. கற்ப காலம் - கோடியுகம்
 258. பூ - இஃது முதற் குறையாய் வந்தது ; முப்பு
 260. ரண்டு - வடமொழி, கரிமேதை - கருப்பெருமை
 262. மேனி - குப்பைமேனி
 263. தீநீர் - திராவகம்
 265. சேர் - களஞ்சியம்
 வெள்ளையென்ற பாஷாணம் - சங்கு பாஷாணம்
 268. குப்பி - அரக்குப் புட்டி
 272. பரங்கி வைப்பு - ஒருவகை வைப்பு
 276. புழகு - மலையெருக்கு
 277. நெற்கனமாய் - நெல் அளவு கனமாக
 278. கடிகை - நாழிகை
 281. குடோரி - கொடோரி பாஷாணம்
 வெள்ளை - சங்கு பாஷாணம்
 283. நெளிப்பையாற்றி - நெருப்பையாற்றி என்று
 திருத்திக் கொள்க.
 301. வெருகடி - பூனையடி, மூவிரற் பிரமாணம்
 303. அமுரி - மூத்திரம்
 304. கரிசலை - கரிசலாங் கண்ணி
 கன செருப்படை - ஒருவகைச் செடி

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- விடைத்தலை வேர் - ஒருவகைச் செடியின் வேர்
311. சீனி - சர்க்கரை
315. ஏரண்டம் - ஆமணக்கு
316. வழலை - உப்பு
318. உள்ளி - வெள்ளைப் பூண்டு
325. மூதண்டக் கியாமம் - அறுகுவேர்க் கியாமம்
327. பட்சம் - பதினைந்து நாள்
338. திரோதாயி - பஞ்ச சந்தியினானொன்று
341. திரிகடுகு - சுக்கு மிளகு, திப்பிலி
342. சிறுகாகப்பூ - சிறுநாகப்பூ, போஸ்தக்காய் - ஒருவகை காய், கருவாகப்பட்டை - சன்னலவுங்கப்பட்டை
344. இந்திர கோபப் பூச்சி - தம்பலப் பூச்சி
பூநாகம் - நாக்குப்பூச்சி
345. பூரம் - இரச கற்பூரம்
மாகாணி - பதினாறில் ஒரு பங்கு
வாரூட - ஆருடமென மருவியது
358. வெளிக்கரு - உருது சீலை
364. கோரோசனை - ஒரு மருந்து ; ஆவின் வயிற்றினின்றும் எடுக்கப்பெறும் மஞ்சள் நிறமுள்ள வாசனைப் பண்டம்
369. அரிதாரம் - தாளகம்
374. முதற்றரம் - கருசீலை
377. மாரணம் - மந்திரத்தினால் கொல்லுதல்
393. சுடலை நீறு - சுடுகாட்டுச் சாம்பல்
394. பானம் - கள், கூவிளம் - வில்வம்
பத்திரி - பூசைக்கு உதவும் ஒரு இலை
397. பனிதாங்கி - ஒரு பூண்டு.
கையான் வேர் - கரிசலாங்கண்ணி
399. நீலி - அவுரி, குரி - நத்தைச் குரி, முதற்குறையாய் வந்தது, கூகை நீர் - காட்டெருமைப்பால் அல்லது கிழங்கு தந்தீர்
400. சாந்து பட்டை - வாவனை பட்டை
402. பின்துபரி - திகைப்பூண்டு
406. நிம்பெண்ணெய் - வேப்பெண்ணெய்
408. அமுக்குரா - ஒருவகைத் தாவரம்
வெண் கொழிஞ்சி - ஒருவகைச் செடி
410. வெண்மதி - வெள்ளை செம்பு
413. கருந்தேசி - சிகருங் கழுதை
416. கோறை - மயிரில்லாத
421. கூகை - கோட்டான்
422. மீன்வெட்டி - சுறா

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

423. கண் விழுந்தானை சட்டி - கண்விட்ட சட்டி
 424. பரையன் - வைரவன்
 427. தேசி - குதிரை
 428. மஞ்சனம் - அஞ்சனம் ; மை
 442. குழிநறியின் மண்டை - குள்ளநறியின் மண்டை
 443. மதிமயக்கி - திகைப்பூண்டு, ஆகா மூலி - ஆகாய மூலி,
 ஆகாயத் தாமரை, புல்லுாரி - புல்லுருவி, மரஞ் செடி வகைகளில்
 ஒட்டிவளரும் பூண்டு வகை பின்துடரி - ஆடையோட்டி
 449. கூழ்ப் பாண்டக்காய் - சாம்பற் பூசணிக்காய்
 453. தொட்டாக்காய் - தொட்டால் வாடி, தொட்டாற்
 சுருங்கி, ஓர் பூண்டு, தலைசுருளி - தலை சூடுவல்லி,
 பெருமருந்து
 454. ஊமைப்பூச்சி - அட்டை
 456. இந்திரப் பூச்சு - தம்பலப் பூச்சு
 465. அக்கியம் - எக்கியம், யாகம்
 498. ஏரகம் - சொர்க்கம்
 502. கடுவாளம் - கடிவாளம்
 507. பாகு - சர்க்கரைப் பாகு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

உரோமரிஷி

திருவாய் மலர்ந்தருளிய
பரிபாஷை

3-வது காண்டம் - 100

உரோமரிஷி பரிபாஷை 500 என்பது நூல். ஆனால் ஆரம்ப காலம் முதலே முதல் இரண்டு காண்டங்கள் கிடைக்கப் பெறாததால் மூன்றாவது காண்டம் முதலே அச்சாகி வந்துள்ளது இந்த நூலின் முதல் இரண்டு காண்டம் யாரிடமாவது இருந்து கொடுத்து உதவினால் தமிழகமே அவர்களுக்கு மிகவும் கடப்பாடுடையதாக இருக்கும்.

-பதிப்பாசிரியர்

காப்பு

நடுக்காண்ட மானதொரு மூன்றாங்காண்டம்
நன்மைபெறப் பாடுதற்கைங் கரணேகாப்பு
முடுக்கா யெனையாண்ட சோதிபாதம்
முனையாக நின்றதொரு அய்யர்பாதம்
திடுக்கென்ற புகண்டருட உத்தாரத்தால்
திறந்துரைத்தேன் உரோமரிஷி ஐந்நூறாக
படுக்காண்ட மிந்தநூல் மூன்றாங்காண்டம்
பராபரமாம் புகண்டருட காப்புத்தானே.

1

நூல்

காப்பென்ற யிந்தநூ லுலகிலில்லை
கபடற்றுச் செய்ததினா லடக்கஞ்செய்தார்
நாப்பென்ற சித்தரெனைக் கோபஞ்செய்து
நானுரைத்த காண்டமதைக் குகையில்வைத்தார்
சாப்பென்ன பதினெண்பேர் மறைப்பையெல்லாம்
சங்கைமறை வில்லாமல் வெளியதாக
நாப்பென்ற காண்டமொரு நூறாய்ச் சொன்னேன்
நடனமிடும் பராபரமே சோதிதானே.

2

சோதியாய் நின்றவழி தீட்சையெல்லாம்
சொல்மறைவு ஒன்றுமில்லை உணர்ந்து பார்த்தால்
சோதியடா செகசோதி யென்ன சொல்வேன்
சோதித்தாற் றோணுமடா ரெண்டாங்காண்டம்

பரிபாலை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

சோதியடா குகைமறைவா யிருந்தநூலைச்
 சொற்றவறா ஞானிகட்கே யெய்துமெய்தும்
 சோதியடா மனம்வைத்து அறிவில்நின்றால்
 சொல்லொன்றே பராபரமாய்ச் சொன்னேன்நானே. 3

பராபரமாய்ப் பகுத்துரைத்தே னிந்தநூலைப்
 பாரினிலே ஐந்நூறை வெளியாய்விட்டேன்
 தராதரமாய் வெகுசித்தர் சொன்ன நூலைத்
 தஞ்சமென்று யானுரைத்தேன் இவ்வைந்நூறை
 நிராதரமாய் வெகுநூல்கள் சித்தர் சொன்னார்
 நேராக முன்னைநூற் சொல்லிவிட்டேன்
 வராததொரு பரிபாலை ஐந்துகாண்டம்
 மகாஅருமை யானுரைத்தே னடுமைதானே. 4

அடுமையா னாறுகாண்டப் பொருளாராய்ந்து
 ஆயிசொன்ன அதிகாரப் படிக்குத்தானும்
 கடுமையாங் கபடுகுற்றந் தன்னைநீக்கிக்
 கருணையாந் தயானிதியாம் பரமெய்ஞானம்
 கொடுமைதான் பரமனருட் படியேநானும்
 கூறினேன் ரிஷிகளுந்தான் பிழைக்கவென்று
 கடுமைதான் கனபாடு பட்டுப்பட்டுக்
 கடாட்சித்தார் பரமசிவ னாயன்றானே. 5

தானென்ற ஆணுவத்தை நீக்கியிந்தத்
 தாரணியில் மனுக்களெல்லாம் பிழைக்கவேதான்
 தானென்ற அய்யர்சொன்ன மொழியினாலே
 தடதடத்து ஐந்துகாண்டந் தானே சொன்னேன்
 தானென்ன அய்யர் சொன்ன உபதேசத்தால்
 தனிக்கூர்ந்து சவுக்காரங் கருதிச்சொன்னேன்
 தானென்ற அய்யர்பதஞ் சிரசில்வைத்துத்
 தாயான காரசாரம் வகுத்தேன்பாரே. 6

பாரென்ற காயசித்தி உப்பினாலே
 பறந்தோடுங் குளிகையெல்லா முப்பினாலே
 வாரென்ற வாதமெல்லா முப்பினாலே
 வாசியுள்ளே யாடுவது முப்பினாலே
 பூரென்ற அட்சயமு முப்பினாலே
 பொன்னோடிப் பழுப்பதுவு முப்பினாலே
 ஆரென்ற அஷ்டாங்க முப்பினாலே
 அதீதமா முப்பாலே யெல்லாமாச்சே. 7

ஆச்சென்ற உப்பறிந்து சொன்னோன்வாதி
 ஆங்கார ஐம்புலனை யறுத்தோன்யோகி

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

நீசசென்ற ஆறுதல் முருவியேறி

நிராதார மாறையுந்தா னறிந்தோன்ஞானி
கூச்சென்ற குழப்பமதி லமுதம்வாரிக்.

கொள்கியே பாணித்தோன் குருவுமாகும்

தீசசென்ற விடங்கண்டு சிகாரத்தீயைச்

சேர்ந்திட்டோ னவன்பிறவி யறுத்தான்காணே.

8

காணவே கற்பங்கள் திண்ணும்போதும்

கனமான யோகங்கள் பார்க்கும்போதும்

வேணவே வெகுபாடாய் வெருத்துக்காணும்

மீளாதே மனத்திடமாய் மீறிப்பாரு

ஊணவே உள்மகிழ்ச்சி யனேகங்காணும்

உற்றுமே பிடித்ததெல்லாஞ் சித்தியாகும்

ஆணவே வாதத்தி னதிசயங்கள்

அடங்காது யெடுதனில் முடிவாகாதே.

9

ஆகாத மனந்தன்னை மறித்துவெட்டி

அஞ்சுரு ஆணியைப்போல் அடித்துஊணு

போகாத பொறிவழியே போனபெண்ணைப்

பின்தொடர்ந்து பிடியாதே காமத்தீயால்

சாகாத காலேது யென்றுபாரு

தையியமாய் வேகாத தலையைப்பாரு

ஏகாத யெவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போலெண்ணு

ஏதேது விக்கினமு மிழந்துபோடே

10

இழந்திட்டுச் சமாதியிலே யிருந்துகொண்டு

எளிதாகக் கற்பத்தை விடாமலுண்ணு

உழந்திட்டு ருசிதன்னை யொளித்துப்போடு

உத்தமித்தாய் பதம்போற்றிப் பானம்பண்ணு

எழிந்திட்டு வாதத்தை வரிசையாக

ஈசனமா யடிதொடுத்து உரையேறு

நழிந்திட்டுக் கைமுறைகள் நழுவிடாமல்

நாடியே சாஸ்திரத்தை நன்றாய்ப்பாரே.

11

பாரென்றாற் சும்மாதான் பார்க்கப்போமோ

பராபரையைப் பூசித்தாற் பார்க்கலாகும்

தூரென்றாற் சாஸ்திரத்தை நிலைக்கொட்டாது

சுத்தசை தன்னியமாய் நூலைப்பாரு

காரென்றால் வாசியைநீ மறந்திடாமற்

காலூணி உறைத்தாக்கால் கருவெல்லாந்தோணும்

வாறென்ற மாயையைத்தா னறுத்திட்டாக்கால்

வாராது நித்திரைபசி சோம்பல்போமே.

12

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

சோம்பலா யிருந்தாக்கால் காயசித்தியாமோ
 சுணங்கலாய்த் திரிந்தாக்கால் வாதசித்தியாமோ
 கூம்பலாய் மனம்போனால் யோகசித்தியாமோ
 குளிகைக்குச் சாரணதா நீரேயானால்
 ஆம்பலா யாகாச கெவுனம்போமோ
 அடியான வழலைவிட்டால் சித்தனாமோ
 காம்பலாய்க் காமத்தின் வழியேசென்றால்
 காலுணும் சிவயோகக் கருத்தில்நிலே.

13

நில்லான சராசரங்கள் சீவராசி
 நிலையான புவனமொடு அண்டமெல்லாம்
 வல்லான பூரணத்தி லுதிப்புக்கண்டாய்
 மருவிநின்று யெவ்வாறு உதித்துதென்றால்
 உல்லான யெழுவகையாம் யோனிநாலு
 உற்றுக்கேள் அண்டமொடு மண்ணும்தண்ணீர்
 நல்லான யோனியொரு நாலிற்றானும்
 கருவான விந்துவொடு போதமாச்சே.

14

ஆச்சென்ற அண்டத்து நீரைத்தானும்
 அடுக்கடுக்காய் மேகம்நின்று வருஷித்தாப்போல்
 தேச்சென்ற சென்மமங்கே செனித்தவாறு
 சோந்தோடி ஆசையென்ற பாசம்நீங்கி
 வாச்சென்ற வண்டோடி மதுவையுண்டு
 வாசனையாற் செண்பகத்துள் மாண்போகும்
 போச்சென்ற பூரணத்தில் மருவிநின்றால்
 பிறப்பற்றுச் சென்மமென்ற பிறவிபோமே.

15

பிறவியத்துப் போகவென்றாற் பூரணத்திற்சேரு
 பிறக்கவென்றாற் பெண்மாயை தனிலேநின்று
 திரவியத்து ரெண்டையுந் தானறியவேண்டிச்
 சீக்கிரத்திற் காயசித்தி பண்ணிக்கொள்ளு
 சிரவியத்துக் குளிகையாற் றேசமெல்லாம்
 சிறப்பாகப் பாரங்கே சென்றுசென்று
 உரவியத்து உலகத்தின் மாயம்பூண்டால்
 ஒளியாகப் பிறவியினி லுழலுவாயே.

16

ஆறவே வறுமைவந்து மூண்டதென்றால்
 அளிம்பான மனக்குரங்கால் ஞானம்போச்சு
 தேறவே வேதாந்த சித்தாந்தம் ரெண்டும்
 செணத்திலே சென்றுவிடுஞ் சேரப்பொய்யாம்
 பாறவே பசியுதனால் மனம்போகிப்
 பாக்கியங்க ளற்றதினால் கல்லுப்போல

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- வாறவே வாசியொடு சமாதிநிஷ்டை
வறுமையாற் சகலமுமே மண்ணாய்ப்போமே. 17
- போகாம லாயிபதம் பூசைபண்ணு
போக்கோடே ஆதாரம் புக்கியேறு
வேகாம லைம்புலனை விரைந்துசாடு
வேண்டியதோர் கற்பமுண்டு சித்தியாக்கு
தேகாமற் சீவனத்துக் கிடமேயாகச்
செப்பியதோர் நவலோகக் களங்குபண்ணு
நோகாமற் சீவசெந்து தன்னுயிர்போலெண்ணு
நுட்பமாய் வேதாந்த நுணுக்கம்பாரே. 18
- பாரடா உள்ளமதைத் தினமும்மைந்தா
பக்திகொண்டு சுத்தமுடன் பார்த்தாயானால்
பேரடா பெற்றதொரு உள்ளந்தானும்
பெருமையுடன் தான்பழுக்கு முருமைவந்து
காரடா கருணைவள ரமுதபோதம்
கண்ணிறைந்த போதமதால் யோகசித்தி
சாரடா சராசரமே தானாய்நின்று
சங்கற்ப விகற்பமெல்லாஞ் சார்ந்துதள்ளே. 19
- தள்ளுவது யாரையென்றால் மைந்தாகேளு
தன்னுணர்வு யில்லாத சமயத்தோரை
உள்ளுணர்ந்து வுள்ளமதைக் காணார்தன்னை
உற்றசிவ சத்திபத மறியார்தன்னை
நல்லுணர்வாய்ப் பேசாத நாய்கள் தன்னை
நாதாந்த வேதமதைக் காணார்தன்னைச்
சொல்லுணர்வாய் நாவில்வைத்துப் பேசவேண்டாம்
சோதிமய் மானசிவ ஞானம்பாரே. 20
- பாரடா சிவஞான மென்னவென்றாற்
பாருலகில் நின்றவுயிர் பயிர்களெல்லாம்
நேரடா தன்னகம்போற் காணவேணும்
நேர்மையாய்ச் சந்திப்பாய் நிற்கவேணும்
காரடா சகலகலைக் யானமெல்லாம்
கருத்துகந்து பூரணமாய்க் காணவேணும்
மேரடா மேருகிரி யந்தங்கண்டால்
விள்ளாத பொருளதுவும் விளங்கும்பாரே. 21
- பாரான உலகமதே மாயவாழ்க்கை
மகத்தான வாழ்க்கையிலே மருவிநின்று
நேரான நிச்சயத்தை யறியாமற்றான்
நிசமான வெளியென்றும் ஒளிதானென்றும்

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

பேரான பரனென்றும் பிரமனென்றும்

பெருகிநின்ற சத்தியென்றுஞ் சிவன்தானென்றும்
கூறாத யின்பமென்று மெண்ணியெண்ணி
கொண்டுநின்ற நிச்சயத்தை யறியார்காணே.

22

காணவே நிச்சயத்தைக் காணவென்றால்
கண்ணேது வாயேது கருத்தங்கேது
பூணவே நின்றஅண்டத் தப்பாற்பாரு
பொருந்திநின்ற பூமியின்கீ முற்றுப்பாரு
ஊணவே நின்றகெதி பார்த்தாயானால்
உலகேது நீயேது நான்தானேது
பேணவே பார்க்கஅந்த மயமாய்ப் போகும்
பேசிப்பார் துட்சமதின் காட்சிதானே.

23

காட்சியென்ற காட்சிகண் காட்சிகாணும்
கலந்துஒன்றாய் நின்றபொருள் துட்சமாச்சு
மோட்சமென்ற துட்சமது தானாமென்று
மோனமுடன் தானிருந்து போதமாக
பேச்சான மூச்சறிந்த வடிவேயோகம்
பெலமான யேகபரி பூரணமேதானாய்
துட்சமென்ற துட்சமது போதமாகச்
துட்சாதி துட்சமுட னிருப்பார்காணே.

24

காணவே குருமுனிவர் பரிபாஷையை நூறில்
கனிவாகச் சொன்னதொரு நூலுக்கொக்கும்
காணவே செளமியமா யிரத்திருநூறில்
கனமான அஷ்டாங்க மிதுவுமொன்று
காணவே யாசனமும் யோகஞ் சொன்னார்
கபடத்துச் சொன்னதுவு மிதுவுமொன்று
காணவே போகர்யே ழாயிரத்தில்
கண்டெடுத்த படிசொன்னா ரிதுவுமொன்றே.

25

ஆசன விதி

ஒன்றேதா னாசனத்தின் விரிவுசொல்வேன்
ஓகோகோ கோத்திகஆ சனத்தைக்கேளு
கண்டேதான் முழந்தாளாம் குளச்சிரெண்டில்
குணமாகப் பதிந்திருக்கக் கோத்தீகமாச்சு
கண்டேதனு ராசனத்தைக் கருதிக்கேளு
கருவான ஓட்டியான பெந்தம்பண்ணி
பிண்டேதான் முழங்கால்மேல் கரங்களநீட்டி
பிராணனென்ற தாரணையைப் பார்ப்பார்பாரே.

26

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

பார்க்கவே பத்திரஆ சனத்தைக்கேளு
 பதிவாகத் தானிருந்து காலிரண்டும்
 கார்க்கையிலே பின்னாலே கையைக்கட்டிக்
 கண்ணறிந்து தானோக்கப் பத்திராசனமாச்சு
 சார்க்கவே முத்திரா சனத்தைக் கேளு
 சங்கையுடன் கரடுமேற் கரடுபோட்டு
 சேர்க்கவே குதத்துக்குள் குதிங்கால்வைத்துச்
 செம்மையுடன் தானிருக்கத் திறந்தானாமே. 27

ஆகுமே கோமுகா சனத்தைக்கேளு
 அங்கமுடன் முழங்கால்மேல் முழங்கால் போட்டு
 தாகுமே பாதம்ரெண்டில் கையையூணித்
 தானிருக்கக் கோமுகா சனமுமாச்சு
 நாகுமே வீரமென்ற ஆசனத்தைக்கேளு
 நாட்டமுட னிடக்கால்மேல் வலக்கால்போட்டு
 ஓகுமே கோமுகம்போ லிருந்துகொண்டால்
 உத்தமனே வீரமென்ற துறுதிபாரே. 28

உறுதியுள்ள பற்பஆ சனத்தைக்கேளு
 உண்மையுடன் பாதம்ரெண்டுந் துடைமேலேற்றி
 சுருதியுடன் கைரெண்டு முழங்கால்வைத்துச்
 சுத்தமுடன் தன்னகத்தைச் சுகமாய்ப்பார்க்க
 பருதியுள்ள பற்பஆ சனமிதென்று
 பதிவான வேதாந்தப் பெரியோரெல்லாம்
 வருதியுட னெக்கியமா முனிதான் சொல்ல
 மகத்தான ஆசனத்தை மகிழ்ந்தார்கானே. 29

காணவே மபூரஆ சனத்தைக்கேளு
 கருணையுடன் கைரெண்டுந் தரையிலுணி
 ஊணவே முழங்காலை உந்தியிலேவைத்து
 உகந்துநின்ற சிம்மம்போ லுகந்துநில்லு
 பேணவே சுகமுற்ற ஆசனத்தைச் சொல்வேன்
 பேணிமனங் கொண்டபடி யிருக்கநன்று
 பூணவே ஒன்பதுவின் விபரஞ்சொன்னேன்
 பூரணமாய்ப் பிராணாயப் பொருளைக்கேளு 30

பிராணாய விதி
 பொருளான ரேஷகந்தான் விடுவதப்பா
 புத்தியுடன் பூரகந்தான் உள்ளேவாங்கல்
 அருளான கும்பகந்தா னண்டத்தெய்தல்
 அரகரா சௌபீஷ மந்திரமார்க்கம்
 திருவான நிற்பீஷம் அந்திரத்தைவிட்டு
 சிவசிவா வெளிதனிலே பூரித்தேகல்

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

உருவான அஞ்சுவிதம் வெளியாய்ச் சொல்வேன்
உத்தமனே ஆசனத்தி லிருந்துபாரே. 31

மாத்திரை விபரம்

பாரேநீ மாத்திரைதான் முப்பத்திரண்டு
பதிவாகப் பூரிப்பாய் மூலத்துள்ளே
சாரேநீ மாத்திரைதா னறுபத்தினாலு
சங்கையுடன் கும்பித்துப் பாருபாரு
காரேநீ மாத்திரைதான் பதினாறாகக்
கனிவார ரேசிப்பாய் தவறில்லாமல்
நேரேநீ யிம்முறையாய்ப் பழக்கம்பண்ணி
நேர்மையுடன் பிரமதல மறிந்துஊதே. 32

அறிந்துபிரம் நிலையறிந்து நன்றாயுது
அதிற்பிறகு விஷ்ணுவிலே அமர்ந்துஊது
தெரிந்துருத்ர நிலையறிந்து திறமாயுது
சிவசிவா மயேஸ்வரத்திற் சேர்ந்துஊது
வரிந்துமன நிலையறிந்து மைந்தாமைந்தா
மகத்தான சதாசிவத்தில் வந்துகூடி
விரிந்ததலந் தனையறிந்து ஊதியேதான்
விள்ளுகிறேன் பிராணாயம் ஒன்றதாச்சே. 33

ஆச்சதுபார் பிராணாய மறிந்துசெய்தால்
அநேகமென்ற பாபமெலா மகன்றுபோகும்
மூச்சதுபார் பிராணயாஞ் செய்யச்செய்ய
முக்கியமுடன் தேகமதில் வேர்வையொள்ளும்
நீச்சதுபார் மும்மலங்கள் கழிந்து போகும்
நேர்மையுடன் நாடியெல்லாஞ் சுத்தியாகும்
காச்சதுபார் தசநாதங் காதிற்கேட்டும்
கருணையுடன் பிராணாயக் கருவைக்கேளே. 34

கேளுநீ யெட்டுவகைப் பருவமுண்டு
கிருபையுள்ள பிள்ளைகளே சொல்லக்கேளு
காலுடன்நீ கண்டுவெகு வேர்வையானாற்
கருத்துடனே கும்பிக்கும் ரெண்டாம்பட்சம்
வாளுநீ அக்கினிதான் சொலித்துநின்று
மகத்தான தீபனமா மூன்றாம்பட்சம்
கோளுநீ யில்லாமல் வாசியேறிக்
குருபதியிற் தீபமுண்டாம் நாலாம்பட்சம். 35

பட்சமுடன் தன்னறிவே சாட்சியானால்
பரிந்துபிர காசிக்கு மைந்தாம் பட்சம்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

இச்சையுடன் குண்டலியிற் சத்தங்கொள்ளும்
 என்மகனே சொல்லுகிறே னாறாம்பட்சம்
 அச்சமற யேழுக்குள் மைந்தாகேளு
 ஆகாச கெவுனமடா அதிகமாகும்
 மெச்சவே தூரதிருஷ்டி யறியப்பண்ணும்
 மெஞ்ஞான மெட்டினுட மேன்மைகானே. 36

காணவே யெட்டினிலே திட்டமானால்
 கற்பமென்ற தீவினைகளி காணாதோடும்
 பூணவே ஆதாரம் சித்தியாகும்
 பூரணமும் காரணமும் பொருந்தும்பயா
 தோணவே சொருபமது சோதியாகும்
 சுகசீவப் பிராணகலை சொலிக்கும்பாரு
 பேணவே பிராணாயம் பெலத்துதானாற்
 பேரண்டஞ் சித்தண்டம் தான்தானாச்சே 37

தன்னைத்தான் தானறிந்து பார்க்கும்போது
 தத்துவமாய் நின்றதொரு தொண்ணூற்றாறு
 எண்ணத்தான் தொலையாத ஆசாபாசம்
 யென்னசொல்வேன் பஞ்சகர்த்தாள் பஞ்சபூதம்
 கண்ணைத்தான் தானறிந்து கண்ணின்கண்ணு
 கலையான ரவிமதியுஞ் சுடர்கள்முன்றும்
 உன்னைத்தா னறிந்துமன துன்னிப்பார்க்க
 உண்மையென்ற நிச்சயத்தை யுரைக்கொண்ணாதே 38

காணவே அஞ்சுபஞ்ச பூதந்தன்னைக்
 கண்குவித்து மனக்கண்ணால் நன்றாய்ப்பார்த்தால்
 பேணவே மேருகிரி காணலாகும்
 மேலான சதுரகிரி விலாசந்தோணும்
 ஆணவே உனக்கீடார் சொல்லப்போரார்
 அரகரா பூதவகை யறிந்துகொண்டால்
 வேணவே நின்றகயி லாசந்தோணும்
 விளம்புவேன் ஞானயிந் திரியங்கேளே. 39

ஞானேந்திரியம்

கேளடா ஞானயிந் திரியந்தன்னைக்
 கிருபையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
 கூளடா தோத்திரந்தான் காதுமாகும்
 தொக்குவென்று சொன்னதுதான் தேகந்தேகம்
 வாளடா சச்சுவென்றால் நேத்திரமாகும்
 மகத்தான சிங்குவென்றால் வாய்தானாகும்

பரிபாலை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

காலடா ஆக்கிராண மூக்குமூக்கு
கருணையுள்ள ஞானயிந் திரியமஞ்சே 40

அஞ்சான ஞானயிந் திரியந்தன்னை
அருளான மனக்கண்ணால் நன்றாய்ப்பாரு
நெஞ்சார அஞ்சநிலை பார்த்துமைந்தா
நிலையான குருபதியில் நின்றாயானால்
மிஞ்சாமல் வாசியது தானேதானாய்
மெய்ஞான தீபமது விளங்கும்பாரு
தஞ்சமெனு மைந்துநிலை நன்றாய்ப்பார்த்துச்
சங்கையுடன் கருமயிந் திரியங்கேளே. 41

கர்மேந்திரியம்

கேளடா வாக்குடனே பாதம்பாணி
கிருபையுடன் பாயுருவு முபஸ்தமஞ்சும்
துளடா கருமவிந் திரியமஞ்சஞ்
சுகமாகத் தானறிந்து சுத்தமானால்
பாளடா போகாது ஞானமார்க்கம்
பக்தியுட னைந்தையுமே கண்டுதேர்ந்தால்
கோளடா ஒன்றுமில்லை வாசியேறும்
குறிப்பாக ஐம்புலனை நன்றாய்ப்பாரே. 42

புலனைந்து

பார்க்கவே ஐம்புலனைப் பகரக்கேளு
பதிவான சத்தமொடு பரிசுருபம்
ஏர்க்கவே ரசமுடனே கெந்தமைந்து
இன்பமுள்ள ஐம்புலனைன் நிதற்குப்பேரு
சேர்க்கையுட னைம்புலனைக் கண்டுமைந்தா
தேர்ந்துமன தறிவாலே தெளிந்துகொண்டால்
மார்க்கமுள்ள சித்தரென்று யார்க்குத்தோணும்
மைந்தனே ஐம்புலனை வகுத்துக்காணே. 43

காணவே ஐம்புலனை வகுத்துப்பார்த்து
கருவான ஆதார மூலத்தேகி
தோணவே வாசியுட நிலையைக் கண்டு
சுத்தமுடன் வாசிதனி லேறியேறி
பூணவே அண்டவரை தன்னிற்சென்று
புத்தியுடன் சித்தமதாய் நின்றாயானால்
ஊணவே கரணமந்தக் கரணம்நாலும்
உண்மையுடன் சொல்லுகிறே னுகந்து கேளே. 44

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

கேளுநீ பூதலத்தில் யோகிஅய்யா
 கிருபையுள்ள கரணமந்தக் கரணந்தன்னை
 கோளுநீ யில்லாத மனந்தானொன்று
 சுவர்மையுட னின்றிலங்கும் புத்தியொன்று
 தேளுநீ ஆங்கார மானதொன்று
 சிவசிவா சுத்தமென்ற சித்தமொன்று
 ஆளுநீ கரணமந்தக் கரணம்நாலும்
 அய்யனே அறிந்துகொண்டு ஆத்மம்பாரே. 45

பாராம லாத்தும் தத்துவந் தானய்யா
 பதிவாக யிருபத்து நாலுஞ் சொன்னேன்
 நேராகத் தானிருந்து ஆத்மலாபம்
 நிலையறிந்து பெற்றதினால் வாசியேறும்
 காராமல் வாசிநிலைக் கருவைக்கண்டு
 கருவாக ஆத்தும் தத்துவத்தைப் பார்த்தால்
 ஆராலுமுனக்கு நிகருண்டோ பிள்ளாய்
 அப்பனே வித்யா தத்துவத்தைக் கேளே. 46

கேள்மகனே வித்தியா தத்துவத்தைக் கேளு
 கேள்வியென்ன காலையென்றும் நியதியென்றும்
 துள்மகனே கலையென்றும் அவித்தையென்றும்
 சுகமான நாகமென்றும் புருடனென்றும்
 நாள்மகனே மாயையென்றும் யேழுமாச்சு
 நன்மையுடன் வித்தியா தத்துவத்தைப் பார்த்து
 ஆள்மகனே ஆதார தேகந்தன்னை
 அறிந்துகொண்டு சிவதத்துவந் தன்னைக்கேளே. 47

கேள்மகனே சிவதத்துவந் தன்னைமைந்தா
 கிருபையுள்ள பிள்ளைகளே நன்றாய்க்கேளு
 ஆள்மகனே சுத்தவித்தை யீசுரமுமைந்தா
 அய்யனே சதாக்கியமும் சத்திசிவமைந்தும்
 துள்மகனே சிவதத்துவ மென்றுபேரு
 சுகமான தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு
 வாள்மகனே உட்கருவி யென்றும்பேரு
 மைந்தனே தானறிந்து தன்னைப்பாரே. 48

பாரப்பா தன்னைமிகத் தானேகண்டு
 பத்தியுட னுட்கருவின் மூலம்பார்த்து
 நேரப்பா நின்றதினால் தத்துவத்தின்பேருமை
 நீதியுடன் தோணுமடா நினைவாய்ப்பாரு
 சாரப்பாபா மனதாரச் சார்ந்துபார்த்தால்
 சார்வான தத்துவங்கள் தோணும்பாரு

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- ஆரப்பா அறிவார்கள் பூதமைந்து
அதிற்பிறந்த தத்துவந்தான் தொண்ணூற்றாறே. 49
- ஆறான பூதமைந்தில் வரிசைகேளு
அப்பனே பிருதிவியின் கூர்தான்மைந்தா
நேரான மயிருடனே எலும்புசர்மம்
நிலையான நரம்புசதை யைந்துமாச்சு
பேரான பிருதிவியின் கூறுசொன்னேன்
பெருமையுடன் தானறிந்து பலமாய்நின்று
கூறான அப்புடைய கூறுபாரு
குணமான பிள்ளைகளே கூர்ந்துபாரே. 50
- பாரப்பா அப்பினுட கூறுசொல்வேன்
பதிவான நீருடனே உதிரமப்பா
காரப்பா சுக்கிலமு முளைமச்சை
கருவான ஐந்துமடா அப்பின்கூறு
தேரப்பா அப்பினுட கூறறிந்து
தெளிந்துமன தொன்றாகத் தன்னைப்பார்த்து
சாரப்பா தன்னுணர்வால் பார்த்தால் மைந்தா
தனதான தேய்வினுட கூறுகேளே. 51
- கேளப்பா தேய்வினுட கூறுகேளு
கேள்வியென்ன பசியுடனே நித்திரையுமாகும்
துளப்பா சேர்வதும் பயமுஞ்சோம்பு
தொகுத்துரைத்த தைந்துமடா தேய்வின்கூறு
வாளப்பா தேய்வினுட கூறறிந்து
மார்க்கமுடன் தன்னகத்தை மனதாய்ப்பார்த்து
காளப்பா வலுவறிந்து பார்த்தாயானால்
கலையான வாய்வினுட கூறுதானே. 52
- தானான வாய்வினுட கூறுகேளு
தன்மையுள்ள பிள்ளைகளே நடத்தல் ஓடல்
ஊனான யிருத்தலொடு கிடத்தல்மைந்தா
உத்தமனே யெழுந்தலொடு ஐந்துமாச்சு
வானான வாய்வினுட கூறறிந்து
மார்க்கமுடன் தன்னகத்தை மகிழ்ந்துபாரு
கோனான குருவருளாற் பார்த்தாயானால்
குணமாக ஆகாசக் கூறுகேளே. 53
- கூரான ஆகாசக் கூறுதன்னைக்
குறிப்புடனே சொல்லுகிறேன் குணமாய்க்கேளு
நேரான குரோதமொடு லோபமோகம்
நிசமான ஆச்சரிய மதமுமஞ்சு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

ஊரான ஆதாரந் தன்னைப்பார்த்து
 உத்தமனே தானவனாய் நின்றாயானால்
 தேறாத வாசியது தேருந்தேரும்
 சிவபூத மைந்துதொழி லிருபத்தஞ்சே. 54

அஞ்சான யீரஞ்சு பத்துநாடி
 அப்பனே சொல்லுகிறே னறிவாய்க்கேளு
 துஞ்சாத யிடைபின்னுஞ் சுழினையாகித்
 துலங்குகின்ற காந்தாரி அத்தியோடு
 மிஞ்சாத அசுவனியும் அலம்புருடன்றானும்
 வேகமுள்ள குருவுமுடனே சிங்குவையும்பத்து
 நெஞ்சார நின்றதொரு நாடிபத்தும்
 நேர்மையுடன் பிரிதிவியின் வழிதான்பாரே. 55

வழியான வாய்வினுட வழிதான்மைந்தா
 மார்க்கமுடன் சொல்லுகிறேன் மனதாய்க்கேளு
 நெழியான பிராணனுட னபானன்றானும்
 நிசமான உதானனொடு சமானன்மைந்தா
 அழியாத வியானனொடு அஞ்சமாச்சு
 அரகரா வாய்வுடனே தேய்வுமாச்சு
 சுழியாத தேயுவொடு வாய்வைக்கண்டால்
 சுகமாகப் பூதவாயு வைத்தான்கேளே. 56

கேள்பா வியாழனொடு கூர்மன்மைந்தா
 கிரிகரனுந் தேவதத்தன் தனஞ்செயனுமஞ்சு
 ஆள்பா ஐம்பூத வாயுவென்பார்
 ஆச்சரியந் திசைவாய்வை யறிந்துகொண்டு
 காளப்பா வாய்வுஐந்துந் தெரிந்துநீயங்
 கருணையுடன் சிவயோகங் கருத்தில்நின்றால்
 கோள்பா ஒன்றுமில்லை யெல்லாஞ்சித்தி
 குறிப்புடனே ஆகாச வழிதான் கேளே. 57

கேளடா ஆகாச வழிதான்மைந்தா
 கிருபையா யுரைக்கிறே னன்றாய்க்கேளு
 துழடா அர்த்தயே டனைதானொன்று
 சுத்தமுடன் புத்திரயே டனைதானொன்று
 வாழடா உலகயே டனைதானொன்று
 வளமான ஆகாச வழியைக்கண்டு
 ஆழடா அந்தரங்கச் சுழியில்நின்று
 அப்பனே வாக்காதி யறிந்துபாரே. 58

பாரப்பா வாக்காதி யென்னசொல்வேன்
 பதிவான வசனமொடு கெவுனந்தானும்

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

நேரப்பா விசர்க்கமொடு ஆனந்தமஞ்சும்
 நிசமான வசனாதி யென்றும்பேரு
 காரப்பா வசனாதி யஞ்சங்கண்டு
 கருவான ஆதார மூலம்பார்த்து
 சாரப்பா பிரகிருதி வழியேபார்க்கத்
 தன்மையுடன் சொல்லுகிற சங்கைகேளே. 59

கேளப்பா ராசதமுந் தாமசமுமைந்தா
 கிருபையுடன் சாத்மீக குணங்கள்மூன்று
 வாளப்பா முக்குணங்க ளறிந்துகொண்டு
 வரிசையுள்ள விந்தினுட வழியைக்கேளு
 சூளப்பா பைசந்தி மத்திமைவைகரியும்
 துக்குமயம் நாலுமது வாக்கேயாகும்
 ஆளப்பா வாக்காதி நாலும்பார்த்து
 அரகரா ஆதாரந் தன்னைக்கானே. 60

காணப்பா ஆதாரந் தன்னிலேதான்
 கருவான உட்கருவி முப்பத்தாறும்
 பூணப்பா பிற்கருவி அறுபதாச்சு
 புத்தியுட னுள்வெளியும் நன்றாய்ப்பார்த்தால்
 தோணப்பா தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றானும்
 தோணுமடா யிருதயத்திற் சூழ்ந்துபார்க்கில்
 வீணப்பா ஒன்றுமில்லை தத்துவக்குப்பை
 விளங்குபதி பசுபாச விளையாட்டாச்சே 61

ஆச்சப்பா உட்கருவி முப்பத்தாறும்
 அப்பனே சிவத்தினுட கூறேயாச்சு
 நீச்சப்பா புறக்கருவி யறுபதுந்தான்
 நிசமான சத்தியுட கூறேயாச்சு
 பேச்சப்பா உள்வெளியும் நன்றாய்ப்பார்த்து
 பெருமையுட னாதார நிலையுங்கண்டு
 காச்சப்பா கருவிகர ணாதியென்ற
 கசடான தத்துவத்தைக் கண்டுதேறே. 62

தேரப்பா சரியையொடு கிரியைரெண்டும்
 சிவசிவா சத்தியுட கூறேயாச்சு
 காரப்பா யோகமொடு ஞானம்ரெண்டு
 கருவான சிவத்தினுட காலேயாச்சு
 நேரப்பா சிவசத்தி அந்தங்கண்டு
 நெறிமுறைமை தவறாம லந்தம்பார்த்து
 சாரப்பா சதுரகிரி பொதிகைதன்னிற்
 சங்கையுட னின்றுதவந் தாமேசெய்யே. 63

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

அண்டக்களங்கு

தாமென்ற அண்டத்தின் களங்குகேளு
 தன்மையாய்ச் சிப்பியுட சதையைவாங்கி
 வேமென்ற வெயிலிலிட்டுக் காயப்போட்டு
 மிடுக்கான வெடியுப்பு நாலாங்காய்ச்சல்
 பாமென்ற பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 பகர்கின்ற சிப்பியுட சதையும்பத்து
 நேமென்ற ரெண்டையுந்தா னுரலிலிட்டு
 நெகிலிடித்து எகுவினால் விடாமற்றானே. 64

தானென்ற அடைதட்டிச் சட்டிவைத்துச்
 சாங்கமா யெரித்திடுவாய் சாமந்தானும்
 பானென்ற பீங்கானிற் பணியில்வைக்கப்
 பலபலெனச் செயநீராம் பணிபாய்வாங்கி
 கானென்ற பீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
 காரியமாய்ப் பூனீரு சீனம்ரெண்டும்
 நானென்று பலம்நாலு கல்வத்திட்டு
 நாட்டியரை மூன்றுநாள் ரவியிற்போடே. 65

சிப்பிச் சுண்ணம்
 போடவே ஊமையாங் கிளிஞ்சிதன்னைப்
 பூநீருங் கற்சுண்ணங் கரைத்துக்கொண்டு
 தேடவே தெளிவிருத்து நாலாநாளில்
 சிறக்கவே அதிலிட்டுச் சாமம்நாலு
 ஏடவே யெரித்தெடுத்து ரவியிலிட்டு
 ஏத்தமாம் பூநீரு வீரந்துத்தம்
 ஆடவே துரிசியது பலந்தானொன்று
 அரைப்பலந்தான் வகையொன்றுக் கரைத்திடாயே 66

அரைத்திடுவாய் வெடியுப்பு நீரினாலே
 அடைவாகச் சேறுபோற் குழப்பிக்கொண்டு
 பரைத்திடுவாய் கிளிஞ்சிபலம் பத்ததன்னில்
 பாங்காகப் பிசறியே காயப்போடு
 திரைத்திடுவா யெருவடுக்கி அதன்மேல்வைத்துத்
 திறமான புடம்போட்டு முறத்தால்வீச
 உரைத்திடுவா யாறவிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
 உற்றசட்டி தன்னில்வைத்து நீற்றிடாயே 67

நீற்றியே அகலிலிட்டு வில்லைவைத்து
 நினைவாக மேலுமந்த நீரமுழ்த்தி
 வீற்றியே மேல்முடிச் சீலைசெய்து
 மிடுக்காகப் புடம்போட்டு வில்லைவாங்கி

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

தேற்றியே செயநீரில் பொடித்துப்போட்டு
 சேருபோற் குழப்பியப்பீங் கானிலிட்டு
 போற்றியே புதுஅண்ட மதிற்பதித்து
 பெருரவியிற் போடுயிரு பதுநாள்தானே. 68

இருபதுநாள் போட்டிடவே மெழுகுமாகும்
 இசைந்ததோர் காரமது பலமும்ரெண்டு
 தருப்பதோர் சாரமது பலமும்ரெண்டு
 தனியான வங்கத்தில் தோய்த்தெடுத்து
 துருப்பதோர் துருசியது பலமும்ரெண்டு
 துட்டியே கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி
 அருப்பதோர் வெடியுப்பு நீராலாட்டி
 ஐந்துநா ளானபின்பு வில்லைகட்டே. 69

கட்டியே உலரவிட்டு அகலிற்றானும்
 காரணமாஞ் சிப்பிரீர் பொடியமுத்தி
 விட்டியே வில்லைவைத்து மேலுமூடி
 மிக்கான புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
 தட்டியே முன்னண்டம் சமனாய்ச் சேர்த்துத்
 தாக்கியரை மூன்றுநாள் மெழுகாய்ப்போகும்
 புட்டியே பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
 பீங்கானாம் பரணிக்குள் வாங்கிடாயே. 70

வாங்கியே கெவரியது பலந்தானொன்று
 மாட்டியே சுண்ணாம்பு அமுரிதன்னில்
 தேங்கியே குளம்பாகப் பண்ணிக்கொண்டு
 சீலையிலே கட்டியே ஊறவைத்து
 நீங்கியே மூன்றுநா ளானபின்பு
 நினைவாக யிருநாளுந் தீயெரித்து
 தாங்கியே யந்நீரிற் கழுவிக் கொண்டு
 சமரசமாய்க் கல்வத்தி லிட்டிடாயே. 71

இட்டுமே முன்சொன்ன நீரிலாட்டி
 இசைத்துத்தான் மூன்றுநா ளானபின்பு
 விட்டுவர வில்லைதட்டி ரவியிற்போடு
 மிகமூன்று நாட்காய்ந்து குகையில்வைத்து
 அட்டுமே அகலிலிட்டுச் சீலைசெய்து
 ஐந்தெருவிற் லகுபுடமாய்ப் போட்டுவாங்கி
 திட்டுமே செயநீரி லரைத்து மைப்போல்
 சீலைக்குள் தடவிஅண்டந் தன்னிற்போற்றே. 72

போற்றியே அண்டமது புதிதாய்வாங்கிப்
 பொத்திட்டு ரவிதனிலே காயப்போட்டு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

மாற்றியே சட்டிக்குள் மணலையிட்டு
 மருவவே பதித்துமே ரவியிற்போடு
 ஏற்றியே யிருபதுநாள் காய்ந்தபின்பு
 எடுத்திட்டால் மெழுகாகுங் கல்வத்திட்டு
 சாற்றியே சாதிலிங்கம் வீரம்ரெண்டும்
 தகத்திட்டுக் கவசமெல்லாஞ் சீவிப்போடே. 73

சீவியே கல்வத்திற் கூடப்போட்டுச்
 செயநீரா லெட்டுநா ளரைத்து மைப்போல்
 மேவியே வில்லைதட்டி உலரப்போட்டு
 மிக்கான நீருக்குள் வைத்துமுடி
 காவியே குக்குடமாம் புடத்தைப்போடு
 காசினியோர் மதிக்கஅண்டங் களங்கதாகும்
 ஏவியே நவலோகத் தொன்று யீந்தால்
 எட்டாகும் யேமமது யிசைந்து காணே. 74

இசைந்துமே செயநீரில் மனோசிலைதன்னை
 எடுத்துமே பலமொன்று கல்வத்திட்டு
 முசைந்துமே முன்செயநீர் தனிலரைத்து
 மூன்றுநா ளானபின்பு வில்லைதட்டி
 தசைந்துமே முன்பொடியில் வைத்துமுடி
 சந்துக்குச் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
 அசைந்துமே செயநீரி லரைத்துக்கொண்டு
 ஆதியாங் கண்டர்மே லப்பிப்போடே. 75

அப்பியே யேழுநாள் ரவியிற்போடு
 அதன்பின்பு முன்பொடியால் பூத்திவைத்து
 சிப்பியே செப்பில்வைத்து மண்ணைச்செய்து
 திரமான குக்குடமாய்ப் புடத்தைப்போடு
 உப்பியே துருசியது குருஷமாகும்
 உத்தமமாம் துருசுசுத்தி பண்ணிக்கொண்டு
 துப்பியே சுத்தியது சொல்லக்கேளு
 சுருக்கான வெடியுப்பு நீரிற்றானே. 76

நீரிலே வெள்ளீயந் தன்னைத்தானும்
 நிருத்துமே ஒன்றுபலந் துருசுக்குத்தான்
 வாரிலே வராகனிடை சாணைதன்னில்
 வண்மையா யுரைத்துமே கலக்கிக்கொண்டு
 காரிலே துருசுதனைக் கல்வத்திட்டு
 கலக்கியநீர் தனில்மூன்று நாளரைத்து
 தேரிலே வில்லைகட்டி உலரப்போட்டு
 சிறந்தமனோ சிலைமேலே கவசங்கட்டே. 77

பரிபாறை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

கவசத்தைச் சிப்பிநீர் தன்னில்வைத்துக்
 காரியமாய்ப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
 புவசத்தை விடுவித்தாற் பொருமிநீறாம்
 புரம்பாக யெடுத்துவைத்துப் புகலக்கேளு
 தவசத்தைத் தாளகமும் பலமுமொன்று
 தாக்கியரை கல்வத்திற் சாரநீரால்
 விவசத்தை வெங்காரம் பலமுங்கால்தான்
 மிகச்சாணி தனிற்கழுவிக்கூடப்போடே.

78

கூடவிட்டு வெடியுப்பு நீராலாட்டிக்
 கூசாதே அஞ்சநா ளன்றத்துமைப்போல்
 நீடவிட்டு வில்லைதட்டி உலரப்போட்டு
 நிசமாக மூன்றுநாள் காய்ந்தபின்பு
 தேடவிட்டுச் சிப்பிநீர்க் குள்ளமுத்தி
 செப்பிலிட்டுச் சீலைசெய்து குக்குடந்தான்
 பூடவிட்டுப் புடம்போட்டு ஆறவிட்டுப்
 புட்டுமே கவசத்தை வில்லைவாங்கே.

79

வில்லையிலே காற்பலந்தான் தூக்கிக்கொண்டு
 விடுத்துருசு குருவதிலே பலமுங்கால்தான்
 நிலையிலே நிமிளையது பலமும்ரெண்டு
 நேகரைத்து ஒன்றாகச் சாரநீரில்
 வில்லையிலே வெங்காரம் பலமுங்கால்தான்
 வெடியுப்புச் செயநீரில் லரைத்துமைப்போல்
 கல்லையிலே கல்வத்திற் கூடவிட்டுக்
 கலந்தரைப்பாய் நீராலே அஞ்சநாளே.

80

அஞ்சநா ளாட்டியே வில்லைகட்டி
 அடர்ந்தரவி தனிற்போட்டு மூன்றுநாள்தான்
 தெஞ்சநாள் சிப்பிநீர்க் குள்ளமுத்திச்
 சீலைசெய்து கெசபுடமாய்ப் போட்டெடுத்து
 பஞ்சநா ளஞ்சபலங் கல்லுப்புத்தான்
 பாங்காக வெடியுப்பு நீராலாட்டி
 நஞ்சநாள் நாகத்தைச் சுததிபண்ணி
 நாகத்தை லேசாகத் தகடுவாங்கே.

81

தகடுநிரை சரியாக அரைத்துமைப்போல்
 சமன்பாதி நிமிளைக்கல் லுப்புத்தானும்
 அகடுகின்ற சரியாக நிறுத்துக்கொண்டு
 அசையாமல் நாகத்திற் கவசங்கட்டி
 தெகடுகின்ற சிப்பியாம் நீருபோட்டு
 திட்டமாய்க் கல்லில்வைத்துச் சீலைசெய்து

முகடுகின்ற அரையளவு குழியை வெட்டி
முடுக்கான கெசுபுமாய்ப் போட்டிடாயே. 82

போட்டெடுத்த நாகத்தை உருக்கிப்பார்த்தால்
பொன்போலே கண்விட்டு ஆடும்பாரு
நாட்டெடுத்த நாகத்தில் துருசவீரம்
நலமான நிமிளையது யெட்டுக்கொன்று
நீட்டெடுத்த சாரநீர் விட்டு ஆட்டி
நிச்சயமாய் நாகத்தில் மேலேபூசி
தேட்டெடுத்த சிப்பிநீர்க் குள்ளேவைத்துச்
சீலைசெய்து கனபுடந்தான் போட்டிடாயே. 83

கனபுடத்தில் நாகமது நீறுமாகும்
கடிசான நாகத்தின் நீற்தொன்று
தினபுடத்திற் துருசஒன்று சீனமொன்று
திறமான காரமொன்று கூட்டிக்கல்வம்
தனபுடத்திற் சாரநீர் விட்டுஆட்டித்
தாயான பரியுமரைப் பலந்தான்ரேக்கு
புனபுடத்திற் பூசியே காயவைத்துப்
பொரித்தெடுத்த அண்டத்தைத் தூளாய்ப்பண்ணே. 84

தூள்பண்ணிப் பரித்தகடு அமிழ்த்திச்சிட்டில்
சுகசீலைச் செய்துகன புடமாய்ப்போடு
ஆள்பண்ணி ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பார்த்து
அசையாமற் கவசத்தோடொக்கப்போட்டு
தூள்பண்ணிக் கல்வத்திற் பொடியாய்ச்செய்து
தாயான பரியிடைக்குச் சூதஞ்சேர்த்து
மூள்பண்ணி முன்னீரா லரைத்துமைப்போல்
மூர்க்கமாய் வில்லைதட்டி ரவியிற்போடே. 85

வில்லைதனைச் சிப்பிநீர்க் குள்ளமுத்தி
மிஞ்சாம லெருபுடமாய்ப் போட்டெடுத்து
கல்லதனைச் செப்புக்குள் ளெடுத்துவைத்துக்
காசிடைதா னுமிழ்நீரால் தான்குழைத்து
நில்லாதே புதுஅண்டம் மூன்றுவாங்கி
நேர்ந்துருக்கி மேல்வைத்து அசையாமற்றான்
தில்லைதனைக் காசகலங் குழைத்ததைத்தான்
திலதமிட்டு ரவிதனிலே வைத்திடாயே. 86

திலதமிட்டு ரவிதனிலே தசநாட்போடு
செந்துரிக்கம் பீங்கானில் வைத்துக்கொள்ளு
விலதமிட்ட வெண்கருத்தான் வடிந்துபொங்கி
விமுகுமே பீங்கானி லெடுத்துக்கொள்ளு

சலதமிட்ட சரக்கெல்லாம் வெண்கருவாற்கட்டும்
 சளம்பாமல் மஞ்சளது மெழுக்குமாகும்
 நலதமிட்ட நவலோகம் பத்துக்கொன்று
 நாட்டமா யெண்பது பத்துமாமே.

87

பத்தான மெழுகெடுத்து உள்ளேகொள்ளப்
 பணவிடைதான் நரைதிரையோ மாறிப்போகும்
 சுத்தான சுக்கிலந்தான் கட்டித்தானும்
 துட்சமாய் மேலேறுங் கீழோடாது
 நித்தான அனுபோகஞ் செய்திட்டாக்கால்
 நிலைத்தான மதுகழன்று மேலேயேறும்
 முத்தான சுக்கிலந்தான் கட்டிப்போனால்
 மோட்சத்துக் கேறுகிற பாதையாச்சே.

88

பாதையா மண்டோடு பலந்தான்பத்துப்
 பருவிநின்ற கற்சண்ணம் பலந்தானஞ்சு
 பேதையாஞ் சிறுபிள்ளை முத்திரத்தில்
 பிசைந்துமே கரைத்துவைத்துத் தெளிவுவாங்கி
 காதையா மண்டத்தைத் தூளாய்ச்செய்து
 கருவாகத் தெளிந்ததைச் சட்டியிட்டு
 ஆதையா மதிலிட்டு வற்றக்காய்ச்சி
 ஆனபின்பு கிளியெடுத்து ரவியிற்போடே.

89

ரவிமுன்னே போட்டெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
 நன்றாகச் சுத்தித்த காரமஞ்சு
 புவிமுன்னம் பொடியாக்கிச் சாரநீரால்
 புகட்டியரை பணிசெண்டு சாமந்தானும்
 கவிமுன்னே வீரமொரு காசுபோடு
 கனமான தாளகமும் லிங்கம்போடு
 சுவிமுன்னஞ் துதமொரு காசுபோடு
 துரிசியது ஐந்துகா சிடைதான்போடே.

90

காசிடைதான் கெந்தியது கல்வத்திட்டுக்
 கடிந்தரைப்பாய் மூன்றுநாள் சாரநீரில்
 வீசிடைதான் வேறேவைத்து வேப்பம்வித்து
 மிடுக்கான பேய்பீர்க்கு புரசம்வித்து
 நேசிடவே நேர்வாளம் யெலியால்வித்து
 நீக்கான பலமரைதான் கல்வத்திட்டு
 கூசிடைதான் குன்றியுட சாற்றாலாட்டிக்
 குழப்பிடுவா யுண்டையைந்து பண்ணிக்கொள்ளே.

91

பண்ணியே முன்மருந்து ஐந்துபங்கு
 பாய்ச்சியரை யோர்பங்கு அண்டோடுள்ளே

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- பிண்ணியே முன்மருந்து ஒன்றுகூட்டிப்
 பிசைந்திட்டுக் குகையிலிட்டுச் சீலைசெய்து
 குண்ணியே குகைமண்ணாற் சில்லுப்போட்டுக்
 கூசாதே ஊதிடுவா யிரண்டுசாமம்
 அண்ணியே யாறவிட்டு உடைத்துவாங்கி
 அரைத்து நன்றாய் முன்மருந்து பிசறிஊதே. 92
- ஊதியே சத்தெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு
 உதட்டியிப் படிஐந்து தரமேஷுது
 சாதியாய்ச் சத்தெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு
 தகத்துமே கல்வத்திற் கல்லுப்புத்தான்
 பாதியாம் பழச்சாற்றால் நேகரைத்துப்
 பண்ணியே குளிசட்டி வாய்தான்விட்டு
 துதியே துட்டகலஞ் சத்துவைத்துத்
 துப்பரவாய் வங்கமென்ற நாளத்தாதே. 93
- ஊதியே கசடகற்றி உருக்கிக்கொண்டு
 உத்தமமாம் வாழையுட கிழங்குச்சாற்றில்
 நீதியா யைந்துதரம் சாய்த்தெடுத்து
 நிச்சயமாய்த் தங்கமது நாலுக்கொன்று
 கேதியாய்க் கூடவிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 கெட்டியாய் மெழுகுகட்டிக் கிண்ணிவாரு
 ஆதியே அடித்தூரில் கெட்டிச்சீலை
 அடர்த்தியாய்ச் செய்துமே வைத்துக்கொள்ளே. 94
- வைத்திட்ட கிண்ணிவா லுகையில்வைத்து
 வாகாகச் சுத்தித்த துதம்விட்டு
 கைத்திட்ட கருமத்தஞ் சாறுதன்னால்
 கலங்காதே தெளிவிருத்துச் சுருக்குப்போடு
 நைத்திட்ட நாற்சாமஞ் சுருக்குப்போடு
 நலமாக வெண்ணெய்யாம் வளித்துவாங்கு
 அய்த்திட்ட குளிர்ந்ததண் ணீரிற்போடு
 ஆரையிலைக் குள்வைத்துப் புடத்தைப்போடே. 95
- புடம்போட்டு ஆரையிலைக் குள்ளேபத்து
 புறாயிலையி லரைத்துமே புடந்தான்பத்து
 உடன்போட்டுச் சூடனதீ தன்னில்வாட்டி
 உறமாக யெண்ணெய்குத்தி உருக்கிக்கொண்டு
 அடம்போடு அயங்களஞ்சி துதந்தன்னில்
 அசையாமல் மணியுருக்கி நூற்றெட்டாக
 திடம்போடு செம்பட்டிற் கோர்த்துக்கொண்டு
 செப்பம்ண்ணு பஞ்சதேவாட் சரத்தைத்தானே. 96

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

பஞ்சதே வாட்சரத்தை மவுனமாகப்
 பரமாக ஒருசுத்துச் செபிப்பாயாகில்
 வஞ்சமில்லா வாசியோ டித்திரும்பி
 மாற்றானுன் முன்வந்து மகிழ்ச்சியாலே
 தஞ்சமில்லா துனாடியிற் பணியேசெய்வான்
 தாயான உன்மணியாஞ் சுத்திதானும்
 அஞ்சியே கேட்டதெல்லா மப்பாய்வான்
 அளிம்பான மனதானா லகல்வாள்பாரே.

97

பாரென்ற மணிதனக்கு நாலிலொன்று
 பரியிட்டுக் கெந்தியிட்டுச் செந்தூரித்து
 சீரென்ற பணவிடைதான் பாலிலுண்ணு
 செங்கதிருக் கொப்பாகுந் தேகந்தானும்
 பேரென்ற பிரமனுட யெழுத்தும் பொய்யாம்
 போட்டிடவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
 பாரென்ற பத்தரையே மாத்துக்காணும்
 பரியிட்டார் செம்பாகும் பரிந்துபாரே.

98

பார்க்கவே உருச்செபித்துப் புருவமீதிற்
 பண்பான மனக்கண்ணால் நன்றாய்ப்பார்த்தால்
 மார்க்கமுள்ள லெட்சுமியும் விஷ்ணுதேவர்
 மகத்தான பூரணசந்திரன்போல் மைந்தா
 ஏர்க்கையுட னிருதயத்திற் தோணும்பாரு
 இன்பமுள்ள தெரிசனத்தைக் கண்டாயானால்
 தீர்க்கமுள்ள சிவயோக வாழ்வுபெற்றுச்
 செல்வபதி யாயிருப்பாய் தினமும்நோக்கே.

99

நோக்குவது பூரணசந் திரனைநோக்கி
 நுண்மையுடன் பூரணமாய் நின்றாயானால்
 நாக்குநுனி யந்தமதில் வாசிநின்று
 நடுங்காமல் தீபமதில் நாடும்பாரு
 வாக்குமன தொன்றாகி மூன்றாங்காண்டம்
 வங்கனமே கனபவுச வாழ்வுமுண்டாம்
 தூக்கமென்ற கொடுமைதனை யகற்றிமைந்தா
 சோதியா மிடமறிந்து சுகத்தில்நில்லே.

100

உரோமரிஷி பரிபாலை
 மூன்றாங்காண்டம் 100 முற்றிற்று.

XXXXX

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

உ

பரமபதி துணை

உரோமரிஷி

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பரிபாஷை 4-வது காண்டம்

காப்பு

சதுரமாங் காண்டத்தை செப்புதற்குச்
சதாசிவனார் பாதமென்றன் சிரசில்வைத்து
நிதரமாம் சிவனுடைய உத்தாரத்தால்
நித்தியராம் குருபுகண்டர் பாதம்போற்றி
முதரமாம் ஞானத்தின் சமாதிகாப்பு
முச்சுடரா மணிமுடிக்கும் பரமேகாப்பு
கதரமா மணித்தாயார் பாதங்காப்பு
கடந்துநின்ற மனோன்மணித்தாய் பாதங்காப்பே.

1

மனோன்மணித்தாய் பாதமது பணிந்துபோற்றி
மார்க்கமுட னிருவினையும் நீக்கச்சொன்னேன்
இனோன்மணியாள் பிறப்பிறப்பு ரெண்டினாலே
ஏற்றமாய் வலைவிசிரி பெண்பொன்காட்டி
பினோமணியாய் வறுமைரெண்டாய்ப் பெண்ணாண் ரெண்டாய்ப்
பேரின்பஞ் சிற்றின்பம் பேரும் ரெண்டாய்
தினோன்மணியாஞ் சீவசெந்து செயலுமாகிச்
செயலற்ற யெழுவகையின தொந்தந்தானே.

2

தொந்தமா யுனையறிந்தாற் பிறவிபோச்சு
தொடுசான சிற்றின்பந் துலைந்துபோச்சு
சந்ததமாய் நிலையறிந்து பூரணப்பாலுண்டு
சச்சிதா னந்தவெள்ளந் தன்னில்மூழ்கி
பெந்தமாய் நின்றநிலை பிறவிமாற்றிப்
பெருமையாம் பூரணத்தி லுயரவேற்றி
தந்தமாய்த் தடங்ககாட்டித் தமரினுள்ளே
தாயான மனோன்மணியைத் தனித்துப்போற்றே.

3

மணியற்றால் தெவுண்ணறாள் போற்றவேண்டாம்
மவுனமுற்றால் போற்றாயே வகையாப்பூசி
பிணியைத்தா னாற்றுவது யெங்கேயென்றால்
பூரணத்தி லிருந்துமே யிளப்பையாற்று
திணியத்தா லொன்றுமில்லை யெல்லாம்போச்சு

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- சினம்போச்சு மனம்போச்சு தியக்கம்போச்சு
குணியத்தா னாறுதலம் வெளியாய்ப்போச்சு
குறித்துநின்ற ஒன்றுக்குள் கூடலாச்சே. 4
- கூடவே ரெண்டோடு ஐந்துமாச்சு
குவிந்துமே யெட்டாச்சு பனிரெண்டாச்சு
பாடவே பழங்கதைபோற் கோடியாச்சு
பலகலையாம் பலநினைவாய்ப் பரம்புமாச்சு
முடவே மூன்றாகி மேருவாகி
மூடியதோர் கொடுமுடியாம் பாறையாகி
தாடவே குண்டாகிச் சராசரங்களாகிச்
சதாகோடி சீவரெல்லா முறைத்தவாரே. 5
- உரைத்ததொரு சராசரங்கள் சீவராசி
உற்றபத புவனமொடு அண்டமெல்லாம்
புரைக்கிறேன் பூரணத்திற் பிறந்ததாகும்
பிறந்தவித மேதென்றாற் பகர்க்கேளு
விரைக்கிறேன் யெழுவகையின் யோனிநாலு
மிடுக்கான விந்துவதாய் விளங்கும்போதம்
தரைக்கிறேன் மேகசலங் கடல்நீர்போலக்
கலந்துநின்ற செகமெலாம் போதமாச்சே. 6
- ஆச்சுதே போதமெங்கும் நிறைந்துதென்றால்
அகண்டத்திற் சொன்னவகை போக்கங்கேது
நாச்சுதே நாதத்தில் ஒன்றிநிற்கும்
நல்வினையுந் தீவினையும் போச்சு போச்சு
பாச்சுவே பெண்ணோடே கூடியாடிப்
பயன்பெறாப் பேய்களுக்குப் பிறப்புண்டாகும்
வாச்சுதே வாருதியிற் சலத்தைமேகம்
வாங்கியே யிரைத்ததுபோற் பிறப்புண்டாச்சே. 7
- பிறப்பதுவு முண்டாகி மாண்டுதானால்
பூரணத்திற் நானாகிப் பின்புமீளும்
இறப்பதுவு மில்லையவர் கற்பங்கொண்டால்
எந்நாளுங் காயசித்தி யாகவாழ்வார்
மறப்பதுவும் வண்டதுதான் மதுவையுண்டு
மயங்கியது பிறந்தாப்போற் சென்னமார்க்கம்
பறப்பதுவு மதுவையுண்டு செண்பகத்துள்
பத்திநின்று சென்னமாய் நாற்சாணாச்சே. 8
- சாணென்ற கருவிகளி னாலேயல்லோ
சராசரங்க ளண்டமெல்லாம் பரவிநின்று
நானென்ற வாய்ப்பேச்சாம் ஞானிதன்னை

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

நாக்கறுத்து வாய்கிழித்து மண்ணைப்போடு
 ஊணென்ற உலகோர்க்கு உபதேசம்பண்ணி
 ஊமையிது தானென்று கெடுத்துவிட்டான்
 பேனென்ற பெண்பொன்னா மண்ணிலேதான்
 பிறந்துதப்பா சண்டாளத் தொய்தந்தானே. 9

சண்டாளா பலநூலைப் பார்த்துப்பார்த்து
 சத்திவே தாந்தசித் தாந்தமென்று
 கெண்டாளா மனதுண்ணிப் பாராமற்றான்
 கெட்டலைந்து உருண்டார்கள் கோடாகோடி
 அண்டாளா விடமெங்கே அறிவதெங்கே
 அசையாத மவுனமெங்கே ஞானமெங்கே
 கொண்டாளா நின்றமேற் றுரியமெங்கே
 கொடுமையிலா துட்சத்தில் ஞானமாமே. 10

ஞானமாம் வாசனையாந் தொய்தத்தோடு
 நாடாமல் நின்றாக்கால் ஞானமேது
 மோனமா மறையேது அந்தமேது
 மூரிநின்ற வெளியேது சோதியேது
 தூனமாந் துறையேது துட்சமேது
 துட்டியிந்த விபரமெல்லா முப்பமாபாரு
 தானமா மல்லவென்று சம்சாரத்துள்ளே
 தள்ளுமப்பா தொய்தத்தி னாண்மைதானே. 11

சாதகம்

ஆண்மையாங் குருவான அகண்டமூர்த்தி
 ஆண்மையாம் வாதமென்ற அருளிதாச்சு
 தாண்மையா யேறுதற்கு சாதகத்தைக்கேளு
 சமரசமாம் லெட்சியத்தை விளங்கச்சொல்லும்
 நின்மையாம் நிலைதோறு மெழுத்தைச்சொல்வேன்
 நிலைத்துநின்ற பிராணாய நிலைமைசொல்வேன்
 நன்மையாம் நடனமென்ற நிர்ந்தஞ்சொல்வேன்
 நலம்பெரிய லெட்சியத்தை நல்குவேனே. 12

நல்குமென்று உறைத்தமொழி ஞானிகேளும்
 நன்றாகச் சொல்லுகிறே னாட்டங்கேளு
 பல்குமென்ற மூலத்தில் வாசிவைத்துப்
 பலநாளும் பிராணாயம் பண்ணித்தீரு
 அல்குமென்ற குண்டலிக்குள் நடனங்கண்டு
 ஆதித்தன் கோடியைப்போற் காந்திகாணும்
 மல்குமென்ற கண்டத்தில் அங்கென்றாணு

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

- வாய்திறக்க வொட்டாது வழிசெய்வாரே. 13
 செவ்வையாய் நின்றுரைத்துப் பழக்கமானால்
 சீரான மனோன்மணிதான் புருவநிற்பாள்
 உவ்வையா மவுனத்தை ஒட்டியூது
 உயரவே சாம்பலியைக் கண்டுகொள்வாய்
 நெவ்வையா யிவ்வளவும் யோகமார்க்கம்
 நின்றவறார் சிவயோகி நிலைத்துஉண்ணு
 குவ்வையாய் விந்துவென்ற குருபதத்திற்
 கூடவே மவுனத்தின் தாரையாமே. 14
- தாரையாம் விந்துவிலே ரவிமதியோகோடி
 தளுக்காகக் கண்கூசி மயக்கமாகும்
 ஓரையாம் நாதத்தில் செவிடுபட்டு
 ஊமையென்ற யெழுத்தினுட உருவே தோற்றும்
 வாரையாம் சத்தியிலே வன்னியோடும்
 மதிகோடி ரவிகோடி ஒவ்வா ஒவ்வா
 நாரையாம் வாமப்பா லுண்டவர்க்குக்காணும்
 நலிவான ஞானிக்கு மாயந்தானே. 15
- மாயமாம் சிவத்துக்குள் மவுனஞ்சென்றால்
 மதிகோடி வன்னிரவி சோமன்கோடி
 ஆயமா மம்பரத்தின் முப்பாலுண்டு
 அகாரமொன்று உகாரமொன்று அறிகுவாய்நீ
 தாயமா மகாரமொன்று முப்பாழாகத்
 தங்கித்து அதினொளியைச் சொல்லப்போமோ
 தேயமா மொளியுடைய உன்மனாந்தை
 தேவிபத மென்றகே சரிதான்காணே. 16
- கேசரியின் தாயான காந்திகாணும்
 கெடியான விண்கொள்ளாக் கரையுங்கொள்ளா
 பாசரியின் பரனென்பார் அம்பரந்தானென்பார்
 பாரிதற்குள் மவுனமுண்டு அறிவுகொண்டு
 ஊசரியின் மவுனத்தே நிஷ்களமேயாவாய்
 உயர்கின்ற அம்பரத்தி லேதோயேதோ
 நேசரியா யிப்படித்தான் லெட்சயத்தினோமை
 நேரறிந்து அப்புறத்தே சோதிதானே. 17
- தானென்ற பராபரத்தி லாறுவரையுண்டு
 சமரசமாய்க் கேட்டிருப்போம் சொக்கிக்காணோம்
 முனென்ற மூலகுரு பிள்ளைதானும்
 மூர்க்கமாய் காலாங்கி நாதாதரமும்
 வானென்ற மேருவெல்லாம் பொன்னையாக்கி

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

மகத்தான அட்டமா சித்துமாடி
வேனென்ற முப்புவை முடித்துக்கொண்ட
மிக்கான ரசவாதப் பேருள்ளாரே. 18

ரசவாதப் பொருளாகக் குளிகையிட்டு
நாடியே பூரணத்தி லஞ்சுவரை கண்டார்
பிசகாத உலகத்தே அவரைப்போலப்
பெருமையாளு சித்தருக்குக் கீர்த்திவைத்தார்
நிசுவாத ரிஷிகளொடு முனிவர் சித்தர்
நேராகச் சமாதியிலே யிருந்து மீண்டார்
தசுவாத செடத்தோடே சேர்ந்தோரில்லை
சமத்தான மனதினுட சத்திதானே. 19

மனதினுட வாசனையாங் குரங்குகேளு
மாட்டியல்லோ இந்திரியக் கொப்புக்குள்ளே
தனசினுட நடித்தடித்துப் பேய்க்கூத்தாகித்
தளர்ச்சியாய் மனதையல்லோ சலனம்பண்ணி
முனசிடைமுத்திக்கு மேறொட்டாமல்
முழுமோசச் சனியனென்ற மனதுதானும்
அனசினுட வாசனையை யடித்துத்தள்ளில்
அந்தகர்க்கும் ஞானவழி அணுகுங்காணே. 20

அணுகவே யெப்படித்தா னென்றாற்கேளு
அகலுதற்குக் குரங்கைவிட்டு வழியேசெல்லு
நணுகவே உலகத்தில் வாதம் வந்தால்
நன்மையாய் வழிதனையே நாடிச்செல்வார்
தணுகவே சாதுசங்க வேதாந்தம் பார்த்தால்
சமரசமாய் வாசனையால் குரங்குபோகும்
இணுகவே அந்தரவா சியிலேயேற்றும்
எத்தனையோ உலகத்திற் பாடினாரே. 21

பாடியே ஒருவருடன் வாய்பேசாதே
பரந்தனிலே ஆங்காரந் தனையெண்ணாதே
நேடியே ஒருவருக்கு மிடங்கொடாதே
நேர்மையாய் நடந்துகொள்ளு பொய் சொல்லாதே
ஏடியேஒருவர் சொன்னா லேங்கிடாதே
எத்தனைதான் சொன்னாலும் குற்றம் வேண்டாம்
தடியான வார்த்தை சொல்லுஞ் சத்திராதிக்கிச்
சாங்கமா யேழையைப்போற் றிரிந்திடாயே. 22

திரிந்திட்டார் மகாரவரை நாதஓசைச்
சேயர்க்குப் பீடமது மவுனஞானம்
உரிந்திட்டு ஊணிப்பார் நாதத்தோடு

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

ஒருமுனையா யொருவழியா யொன்றாயோடும்
அரிந்திட்டு தோற்றுவது அங்கொன்றில்லை
அகண்டவெளி ரவிகோடி தூழவன்றி
கரிந்திட்ட மதிகோடி கண்கொள்ளாது
காரணமாங் காரமென்ற மகாரங்கானே. 23

காணவே மகாரமல்லோ ஆசானாலே
காட்டுகின்ற முறையிதுதான் ஞானயோகம்
ஆணவே மகாரமது நாதந்தாண்டி
அடங்கிநின்ற இடமல்லோ கேசரிதானாகும்
மாணவே மாலெழுத்து யென்று சொல்வார்
மாற்றுவது மூன்றெழுத்து யென்று காணார்
தோணவே மகாரவித்தை அதீதவித்தை
துஷ்டருடன் சொல்லாதே மவுனமாமே. 24

அண்டக்குரு

மவுன அண்டக் குருவதனைச் சொல்லக்கேளு
மறுப்படாக் கம்பியுப்பு பலமீரெட்டு
அவுனமென்ற அடிகனத்த சட்டியிட்டு
அடுப்பேற்றி யெரியவிட்டு உருகும்போது
தவனமென்ற பிராந்தியுடன் சாராயமிட்டுத்
தாக்காக யெரியையிலே அண்டம்ஒன்று
உவனமென்று உருகையிலே ஒன்றுபோடு
உட்கொண்டு வாங்கியபின் யினிமேற்கேளே. 25

அதுமேலே தூன்றான் இடைவராகன்
அருகாகுந் தீபத்திற் கொளுத்திப்போடு
பதுமேலே யெரிந்தல்லோ அடங்கிப் போன
பக்குவத்தி லண்டமொன்று பரிந்துபோடு
இதுமேலே சாராயம் விட்டுப்பின்பு
எரியையிலே தூனைக் கொளுத்திப்போடு
கதிந்துமே உருகையிலே அண்டமொன்று
கதித்துள்ளே வாங்கிச்சா ராயந்தானே. 26

சாராயம் விட்டபின்பு தூன்தன்னைத்
தரித்துமே காசிடையான் கொளுத்திப்போடு
பாராய மிப்படித்தான் பதினாறாகப்
பக்குவந்தான் பண்ணியபின் பனியில் வைப்பாய்
தோராயஞ் செயநீராஞ் செயநீர்க்குள்ளே
துவைத்துமே வாட்டினால் சுருக்கிற்கட்டும்
ஆராய அறுபத்து நாலுங்கட்டும்
அணுகினால் நவலோகம் யேமமாமே. 27

ஏமமாம் செயநீறிற் சொல்லக்கேளு
 இணங்கன்தான் காசொன்று துதமொன்று
 தாமமாஞ் சாரமொன்று தாளகந்தானொன்று
 தாக்கான காரமொன்று கல்வத்திட்டு
 காமமாம் செயநீரை விட்டு ஆட்டிக்
 கனமாக அரைத்து நன்றா யைந்தநாள்தான்
 பூமமாம் புதுஅண்டந் தன்னின்மேலே
 போட்டிடுவாய் கவசமது கட்டிடாயே 28

கவசமாய்க் கட்டியே ரவியிற்போடு
 கணக்காகப் பத்துநா ளானபின்பு
 அவசமா யோடுதனில் மண்ணைப்போட்டு
 அதற்குள் வைத்து பிரட்டிடுவாய் சாமந்தானும்
 புவசமாய்ப் பூநீராம் பூவை வாங்கிப்
 புளிப்பான பனங்களுக்குக் காடியாலே
 பவசமாய்ப் பலமொன்று அரைத்து அப்பிப்
 பாங்கான சீலைசெய்து காயவையே. 29

காயவைத்துத் துருத்திக்குள் வைத்துமெள்ளக்
 கனமாக ஊதியொரு நாழிதானும்
 ஆயவைத்து மண்நீக்கிக் கவசந்தள்ளி
 அண்டத்தைப் பார்த்தவுடன் கூகைநீராம்
 பாயவைத்துத் துருசியதில் வாய்நீராப்பூசி
 பக்ஷத்தில் துருசியது குருவுமாகும்
 தோயவைத்த தயிர்போலே துதங்கட்டும்
 சொல்லரிது அண்டத்தின் ஆட்டுத்தானே. 30

அண்டத்தின் நீருக்குள் சாரந்தன்னை
 அழுந்தவே நடுவைத்து அழுத்திநன்றாய்
 பண்டத்தி னகலிலிட்டுப் பதியமுடிப்
 பாங்காகச் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
 கண்டத்தின் கரியினுட தந்தும்போலாம்
 கரியினின்று உருகியே மணிபோலாடும்
 விண்டத்தின் மகிமைசொல என்னாற்கூடா
 வேதாந்தி கருணையுட மேன்மையாமே. 31

அண்ட மெழுகு

மேன்மையா மண்டபத்தின் மெழுகுகேளு
 வெடியுப்பு பலமொன்று சாரமொன்று
 தான்மையாந் தாளகமும் பலந்தானொன்று
 சதுரமாம் வெங்காரம் பலமுமொன்று

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

பான்மையாம் பூநீரு பலமுமொன்று
பகரிய சீனமது பலமுமொன்று
தான்மையாம் சவ்வீரம் பலமுமொன்று
கடிந்துரைப்பாய் சவுக்கார நீரினாலே. 32

சவுக்கார நீரு

சவுக்கார நீரதுவும் சொல்லக்கேளு
தளுக்கான பரங்கிவைப்புச் சவுக்காரந்தான்
பவுக்காரம் பலம்பத்து வெடியுப்புப்பத்து
பாங்கான சீனம்ரெண் டரைப்பலந்தான்
நவக்கார நவச்சாரம் பலமொன்றேகால்
நாட்டிலே கல்லுரலி லிடிப்பாய்ந்ய
அவுக்கார அஞ்சநாள் நொருங்கிடித்து
அடிகனத்த சட்டியில்வைத் தெரித்திடாயே. 33

ளரியவே சுழன்றுபொங்கிச் சுண்ணமாகும்
எடுத்திட்டுப் பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
அரியவே இந்நீர்தான் ஆண்மைமெத்த
அறுபத்து நாலான பாசாணங்கள்
கரியவே சுருக்கிட்டுப் பார்த்தாயானால்
கரியில் நின்று கட்டியே ஆடும்பாரு
பரியவே யின்னீரி லெல்லாங்கட்டும்
பாங்காக அஞ்சநா ளரைத்திடாயே. 34

அரைத்துமே முன்மருந்தை ஐந்துநாள்தான்
அகலமாய் வில்லைபண்ணி ரவியிற்போட்டு
விரைத்துமே காய்ந்தபின்பு சிப்பிநீற்றில்
விருத்தமாய் நடுவைத்து மேலுமுடி
மரைத்துமே மண்செய்து குக்குடமாம்புடத்தில்
மறவாதே போட்டுமே யெடுத்துக்கொண்டு
தரைத்துமே சவுக்கார நீரிலாட்டிச்
சாங்கமா யண்டமது தண்ணீர்பூசே. 35

பூசியே சீலையிலே கிளிபோற்கட்டிப்
புதிதான அண்டமது பத்திற்பூசி
தேசியே செந்துருக்கம் மேலேவைத்து
சிறந்தரவி தன்னிலே பட்சம்போடு
மாசியே மணலில்வைத்துப் பிரட்டிவாங்கி
மார்க்கமாய்க் குக்குடத்தைப் புடத்தைப்போடு
பேசியே யெடுத்துப்பார் மெழுகுமாகும்
பெருமெழுகிற் தங்கவெண்ணெய் சேர்த்திடாயே. 36

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

சேர்த்துமே நவலோகத் தீந்தாயானால்
 சிவந்துதா னிருக்குமே யேமந்தானும்
 மாத்துமே அறுபதுக்கு மேலேயாகும்
 மண்ணோடு கல்முதலாய்ப் பழுக்கும்பாரு
 தாத்துமே வாசனைக்குச் சூதங்கட்டும்
 சாரந்தான் வாட்டினாற் சிவந்துபோகும்
 ஏத்துமே நொடியிற்குள் யேறலாகும்
 ஏகலா மேகவெளி தன்னின்றானே.

37

தானான கள்ளென்ற காடிதானும்
 சாராயம் படியொன்று சட்டியிட்டு
 வேனான வெடியுப்பும் பலமைந்திட்டு
 வெருங்கள்ளு தனிற்கரைத்துக் கொண்டுதானும்
 ஆனான யிவ்வகையை யெளிதில்யார்க்கும்
 அன்புடனே சொல்லாதே அருமையோடு
 நானான நாலாநாள் கொதிக்கவைத்து
 நலமான நுரையெழும்பும் ஒன்றில்வாங்கே.

38

எழும்பியதோர் நுரையெல்லாம் ஒன்றில்வாங்கி
 இருத்துமே தெளிவதுவும் கூடவிட்டு
 அழும்பியதோ ரண்டமது அஞ்சுதானும்
 அதற்குள்ளிட்டு அஞ்சுநாள் முடிவைத்து
 தழும்பியதோ ரண்டமதைக் கடுவெளியிற்போடு
 சாங்கமாய் பத்தாநா ளுடுப்பில்வைத்து
 நழும்பியதோ ரிருநாழி தானெரித்து
 நாட்டா யண்டத்தை யெடுத்திடாயே.

39

எடுத்திட்ட அண்டத்தைக் கல்வத்திட்டு
 ஏற்றமாம் சவ்வீரம் வராகனொன்று
 தடுத்திட்ட சாதிலிங்கம் வராகனொன்று
 தாளகம் னோசிலையுங் கெந்திதூதம்
 மடுத்திட்ட துருசியோடு வகைவகைக்கு
 வராகனிடை நிருத்துமே கூடவிட்டு
 படுத்திட்ட சவுக்கார நீரினாலே
 பாய்ச்சியரை யஞ்சுநாள் பண்பாய்த்தானே.

40

பண்பாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 பருஅண்டம் பொரித்தெடுத்த ஓடுதன்னை
 தண்பாகச் சவுடுகற் சுண்ணந்தானும்
 சட்டியிலே கரைத்திருத்தித் தெளிவைவாங்கி
 அண்பாக அண்டோட்டை யதற்குள்போட்டு
 அதற்குள்ளே சீனமொன்று வீரமொன்று

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

வன்பாகப் பொடிபண்ணிக் கூடப்போட்டு
வருத்தாப்போல் வாங்கியே யரைத்திடாயே. 41

அரைத்துமே பழச்சாற்றால் வில்லைகட்டி
அந்தரவி பட்டிடவே காயப்போடு
துரைத்துமே துருத்தியிட்டு உலையிலுது
சப்பிரமாம் வெள்ளையா யெடுத்துக்கொண்டு
முரைத்துமே முன்வில்லை தனக்குத்தானும்
முனிந்துமே அகலிலிட்டுக் கீழ்மேலாக
புரைத்துநடு வில்லைவைத்து வில்லைதன்னைப்
பொருந்தவே மண்செய்து புடத்தைப்போடே. 42

புடமதுதான் குக்குடமாம் புடத்தைப்போடு
பின்புதா னெடுத்துமே பொடியைநீக்கி
திடமதுதான் நவலோகத் தீயந்தாயானால்
திட்டமாய் ஐந்நூற்றுக் கொன்றுதானும்
நடமதுதான் பத்தரையே மாற்றுமாகும்
நயந்ததோர் துதமது கட்டிப்போகும்
விடமதுதா னுண்டசிவ னாட்டைப்போலே
வெகுவித்தை யுண்டதிலே விளம்புவேனே. 43

விளம்பியே ஒருவரிடம் பேசிடாதே
மேதினியார் புத்திகெட்ட மாதேயாகும்
அளம்பியே வெகுவீணர் மெத்தவுண்டு
அவருடனே வாதவித்தை பேசிடாதே
தளம்பியே யழுதுகொண்டு தாயார்பாதம்
சதாநித்த மறிவோடே மனதிலுன்னி
இளம்பியே யேழையைப்போ லிருந்துகொண்டு
ஏகமன மாகியேநீ சமாதிபுக்கே. 44

சமாதி விபரம்

சமாதியாம் சவ்விகற்ப சமாதிகேளு
தனித்திடுதல் ரெண்டுவகை யதிலேயுண்டு
தமாதியாஞ் சத்தானு வித்தையொன்று
தரிப்பான திரவிவித்தை சமாதியொன்று
புமாதியாஞ் சத்தானு வித்தைமார்க்கம்
புதியதொரு கைவல்ய சமாதிக்குத்தான்
பமாதியாஞ் சத்தங்கள் சாட்சிஓசைப்
படுகிறது உன்மனத்தைப் பருவங்கேளே. 45

பருவமருஞ் சத்தானு வித்தையொன்று
படியான சவ்விகற்ப மென்றுபேரு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

துருவமாந் திரிசானு வித்தைமார்க்கம்
 துட்சமா யந்தநிலைக் குள்ளேபுக்கி
 சுருவமாந் தன்னை அனு சந்தானம்பண்ணிச்
 சஞ்சரிக்கிற திரியானு வித்தையாகும்
 மருவமாம் சவ்விகற்ப சமாதியாகும்
 மருவியதோர் சஞ்சாரத் திருக்கிற்பாரே. 46

பாரேநீ நிருவிகற்ப சமாதிகேளு
 பாங்கான தத்வலய சமாதி முத்தி
 தாரேநீ சத்தானு வித்தைமுத்தி
 தனைமறந்து தூக்கமது மயக்கம்போலே
 வாரேநீ பிறர்சத்தங் காதிற்கேளா
 மருவியந்தப் பூரணத்தே லகித்துச் சித்தம்
 நீதேநீ சைதன்ய மாகிப்போனால்
 நிருவிகற்ப சமாதியென்ற நேர்மையாச்சே. 47

நேர்மையாஞ் சமாதிவிட்டுச் சஞ்சரிக்கும்போதும்
 நினைவாகச் சமாதியிலே யிருக்கும்போதும்
 சீர்மையாங் காலமென்ற திரையுத்துள்ளும்
 சிதைந்தபிர பஞ்சமெல்லாம் பொய்யதென்று
 வேர்மையாம் விபகாரத் தாலேதோன்றி
 விரிந்தபிர பஞ்சத்தின் பாசந்தள்ளி
 நேர்மையாம் நிருவிகற்ப சமாதிநின்றால்
 நெளிவான நிருவிகற்ப சமாதியாச்சே. 48

ஆச்சென்ற தத்வலய சமாதிமுத்தி
 அறிவான நிருவிகற்ப மாகும்போது
 நீச்சென்ற நிருவிகற்ப சமாதிக்குள்ளே
 நேரான விக்கினங்கள் நாலதுண்டு
 தோச்சொன்ற தெதுவென்றாற் சொல்லக்கேளு
 துழந்தலயம் விட்சேப மாகும்பாரு
 காச்சென்ற ராசதமாஞ் சவாகமென்றும்
 கருத்தூணிச் சொல்லுவது நாலுதானே. 49

நாலென்ற திதற்குள்ளே லயத்தைக்கேளு
 தனித்துநின்ற நித்திரைதான் விட்சேபந்தான்
 காலென்ற ராசமுருங் கலக்கத்தாலே
 கலந்துவரும் வாசனையுங் கரணத்தாலே
 மாணென்ற மனோராசி யத்தினாலே
 வருகுந்தன் சங்கற்பம் நித்திரையுமல்ல
 ஆனென்ற மனோராச் சியமுமல்ல
 அறிவான சொருபமது மறந்துபோமோ. 50

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

போமென்ற தேவதைகள் வந்தாலுந்தான்
 புகழ்ந்துசட்டை பண்ணாதே யகண்டமாகில்
 ஆமென்ற அத்துவித நெறியிற்கூடு
 அறிந்துமே சஞ்சார சமாதிக்குள்ளே
 தேமேநீ திடப்பட்ட பின்புகேளு
 தெளிந்துமே சகலசமு சயமும்போக்கி
 தூமேநீ சுட்டசட்டி விட்டாற்போலத்
 தொந்தமாந் தேவதையை அசத்தாய்க் காணே. 51

காணவே தேவதையை மனதிலெண்ணிக்
 கலங்காமல் மலைபோலே அசைவுமற்று
 நினைவாகக் காத்துப்போற் தேவைகளென்று
 நிச்சயித்து ஒன்றாக நில்லுநில்லு
 ஆணவே ஐந்துவித நிலைதாமென்று
 அறிவோடே புறப்பட்டுத் திறமாய்நில்லு
 ஊணவே சாதகத்து நிலையைக்கூடி
 உத்தமமா மாருட சமாதியாச்சே. 52

சமாதியெல்லாம் காணுமுன்னே சாதகத்தைக்கேளு
 தம்பித்து வாசியைநீ மூட்டியூட்டு
 உமாதியா மூலக்கண் டுரைந்தபின்பு
 யோகமெல்லா மொவ்வொன்றா யூட்டிப்பாரு
 மமாதியா மாயமெல்லாந் தள்ளிப்போடு
 வகையாக சமாதியஞ்சும் வாய்க்கும்வாய்க்கும்
 நமாதியாய் நாலுமங்கே மன்னே தோன்றும்
 நாடினால் சமாதிக்கு முறையீ தாமே. 53

முறையான மவுனமென்ற சமாதிகேளு
 மொழிவதுவே எளிதல்ல குருசொல்லவேணும்
 மறையான மாயையற்று மனம் செம்மையாகும்
 மாசற்ற ராஜமென்ற யோகந்தானும்
 அரையான மனஞ்சென்று அறிவிற்கூடும்
 அதிகுமா மகண்டவெளி காந்திகாணும்
 பரையான அடுக்கெல்லாம் படுத்திப்பத்தும்
 பண்பான மவுனத்தைப் பரையின்றானே. 54

பரைகிறேன் அகாரமது மூலம்நிற்கும்
 பண்பான உகாரமது கண்டம்நிற்கும்
 வரைகிறேன் வகாரமது மனேன்மணி யில்நிற்கும்
 வாகாக யிழுத்தொன்றாய்க் கூட்டினாக்கால்
 நிரைகிறேன் மவுனமது அறிவிற்கூடும்
 நின்றுரைக்கிற் கண்டந்தா னுள்ளேகொள்ளும்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

இரைகிறே னிருக்கையிலும் நடக்கையிலு மைந்தா
இருந்துரைக்கப் பிரபஞ்ச மெளிதாய்ப்போச்சே. 55

போச்சுதே பசாசாச்சு முன்பின்னில்லை
புதுமணியாய்த் தசனாதங் காதிற்கேட்கும்
ஆச்சுதே மதிகோடி வன்னிகோடி
அடங்காத ரவிகோடி காந்தியாகும்
பாச்சுதே நின்றங்கே பார்க்கும்போது
பண்பாக முழுங்கிவிடு மவுனப்பாம்பு
தேச்சுதே சடத்துக்கு சிதைவுங்காணும்
செடந்தானுஞ் சித்தியாய் திடமாய்பண்ணே. 56

பண்ணியே தத்துவங்கள் துழந்து நிற்கும்
பருவமாய் தத்துவத்தின் தெரிசனையைக்கண்டு
அண்ணியே ஞானத்துக் காதிரீடம்
அண்டமெல்லாம் போகுதடா உருவித்தாண்டி
வண்ணியே ஞானமென்பார் வாய்ப்பேச்சாலே
வந்துதென்று விந்தைசொல்லி வாதுக்காடி
கொண்ணிலே குணங்குறிகள் காட்டமாட்டார்
கொடிதான திருப்பாட்டுக் கூறுவாரே. 57

கூறுவார் குருபதத்தின் தத்துவம்தாண்டிக்
குறிப்பான சீவனுட தெரிசனத்தைக்கேளு
தேறுவார் சீவனென்ன சிவமேயாச்சு
திருமூர்த்தி யென்றதுவு மதுவேயாச்சு
ஆறுவார் தசையுடம்பு சத்தியாச்சு
அரைகிறே னதில்நின்று உரைபோட்டுது
ஊறுவா யுன்னியதில் நின்றாயானால்
உயரவல்லோ அதனமா யிழுக்குந்தானே. 58

அதனமாம் யோகங்கள் செய்தானாகில்
அறியாமற் பூரிக்கி லொதுங்கின்றானால்
விதனமாய் விலாப்புரத்திற் சொருகிக் கொள்ளும்
விளிப்பான கண்போகும் முகம்கோணிப்போகும்
விதனமா முடம்பெரிவு விக்கலாகும்
மேலெல்லாம் வேர்வையாய் வலியேகாணும்
கதனமா மடையோகங் கர்மயோகங்
கடிதான லயயோக கர்மங்கேளே. 59

கர்மமாம் பூதமெல்லாம் லயமேசெய்து
காரணமாந் தத்துவத்தை லயமேசெய்து
நாமமாம் குருபதத்தில் நாடிநின்று
நயந்துமே ஏறுவார் கடினமெத்த

பரிபாறை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

பாவமாய்ப் பரியங்கி யோகத்தாலே

பரிந்துமலம் விடுவார்கள் கர்மங்கர்மம்
நிர்வமா மிக்கான ராஜயோகம்

நிலைத்தல்லோ சாதித்து நினைவாய்ப்பாரே

60

நினைவாக யிதின்மேலே மந்திரயோகம்

நேரான தசதீட்சை முறையோடொக்க
அனைவாக அகண்டவெளி சக்கரத்தே

ஆடிநின்று பிராணாயந் தன்னையேற்றி
மனைவாக நிற்குணத்தே மவுனத்தாடல்

மருவிடாய் மருவிடாய் பூரணத்தில்
வினைவாதி தீட்சையையார் சொல்லப்போரார்
விரைந்துணர்ந்த பெரியோரை அடுத்திடாயே.

61

பாஷாணக் கட்டு

அடுத்திட்டு வெள்ளெருக்கம் பூவுதன்னை

அன்பாக இடித்துமே சாறுவாங்கி
படுத்திட்டுப் பால்வேறே வைத்துக்கொண்டு

பாசாணந் தனக்குநீ சுருக்குப்போடு
விடுத்திட்டுப் பாலோடு சாறுதானும்

மிகமாறி மாறியே விரைந்துபோடு
துடுக்கிட்ட விரையரைத்துக் கலசங்கட்டிச்

சுத்தமாய் வேரரைக்கப் பழப்பின்சாறே

62

சாறினால் வேரரைத்துக் குகைபோற்பண்ணித்

தாங்கியே கவசத்தை யதற்குள் வைத்து
வேறினால் மேல்முடி மண்ணுஞ்செய்து

வியப்பான கெசபுடமாய் மருவிப்போடு
தேறினாற் பாசாணங் கட்டியேதான்

சிறந்துநிற்கும் வெள்ளியங் குகையுருக்கி
தாறினாற் பாஷாணஞ் சமனாயிந்தால்

சமரசமா யுருகியொன்றாய்த் தகர்ந்துபோமே.

63

தகர்ந்துநின்ற யிடைக்கு அயப் பொடியைக்கூட்டிச்

சாங்கமாய்க் காரமிட்டு உருக்கியாட்டி
மகர்ந்துநின்ற மதிதானு மதற்குநேராய்

மாட்டியே யுருக்கியபின் கல்வத்திட்டு
புகர்ந்துநின்ற பொடியாக்கிச் சூதங்கூட்டிப்

புகழான காரம்வெள்ளைப் பாசாணந்தான்
முகர்ந்துநின்ற பொடிக்குங்கால் வாசிகூட்டி

முர்க்கமாய்ப் பால்விட்டு அரைத்திடாயே.

64

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

அரைத்துமே வில்லைதட்டிக் காயப்போட்டு
 அதிகமாம் பூநீருக் குள்ளேவைத்து
 நரைத்துமே நாற்சாமம் கமலம்போலே
 நலமாக யெரியவிடு களங்கமாகும்
 பொரைத்திட்ட ரவிதனிலே ஐம்பதுக்கொன்று
 பொருந்தவே கொடுத்தாக்கால் மதியுமாகும்
 அரைத்திட்ட ரசிதமல்லோ சீனவெள்ளி
 ஆயிசொல்லச் சீனருக்கு மகிழ்ந்திட்டாரே. 65

மகிழ்ந்துமே யிந்தநூல் நாலாங்காண்டம்
 மதிமறந்து வெளிதிறந்து சொல்லிப்போட்டேன்
 தகிழ்ந்துமே சீவனத்துக் கானவேலை
 தாய்சொல்ல யானுமே சொல்லிவிட்டேன்
 நகழ்ந்துமே செய்துகொண்டு யோகம்பாரு
 நலமெல்லா மைந்தாங்காண்டத்திற் சொன்னேன்
 பகழ்ந்துமே யிந்நூல் வெளியிற்போட்டால்
 பராபரையின் பாதமங்கே நிலைத்திடாதே. 66

நிலையாதுயென் றுரைத்த தேதுவென்றால்
 நிமலனாற் பிரமகெற்பம் விண்டதாலே
 விலையாது பதினெண்பேர் நூலிலில்லை
 விந்தையாம் பரிபாஷை சொன்னதாலே
 கெலியாலே பிரமகெற்பம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 கிளிபட்டுப் போகாமற் சிவனாற்பாதம்
 பிலையாது பதினெண்பேர் சொல்லைத்தட்டிப்
 பிலன்பண்ணி யீசுரனுத் தாரத்தாலே. 67

உத்தாரந் தான்கேட்டு வெளியிற் போட்டேன்
 உத்தமர்கள் பிழைக்கவென்று வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 வித்தாரமாகநீ வெளியிற் போட்டால்
 விதனமெத்த வந்திடுங்கா ணையாசொன்னேன்
 வித்தார உன்குடும்பம் நசித்துப்போகும்
 வீசுரனார் மேலாணை வெளிவிடாதே
 பித்தாரப் பதினெண்பேர் மேலேஆணை
 பிரியமுள்ள நந்தியின்மே லாணையிட்டேன். 68

இட்டபடி பின்நூறு மறைவாய்ச் சொன்னேன்
 இந்தநூல் முந்நூற்று ஐந்துகாண்டம்
 பட்டபாடு மெத்தவுண்டு சித்தராலே
 பகைவந்தால் வரட்டுமென்று படித்தேனயானும்
 பட்டபா டுரைக்கவென்றா லென்னாற்கூடா
 பராபரையின் தன்னருளால் அருளுமானேன்

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

பட்டபா டித்தனையு மாருக்கென்றால்
பரமரக சியமறிந்த யோகிக்குத்தான். 69

யோகிகளே உங்களுக்கா யிந்தமட்டும்
உண்மையா யானுரைத்தே னைந்துகாண்டம்
யோகிகளே காண்டத்தைக் கடைதலையும்பார்த்து
ஓகோகோ மனதில்வைத்து வெளியிடாதே
யோகிகளே வெளிவிட்டால் நான்சொன்னசாபம்
இடுக்கண்வரு மிடுக்கண்வரும் நாசமாவாய்
யோகிகளே சாபத்துக் கிடங்கொடாதே
இந்நூலை லறியாம லடக்கம்பண்ணே. 70

அடக்கமெத்த அடக்கமெத்த யிந்தநூல்தான்
அம்பரமாம் பரதேசி சபிப்பாரெல்லா
இடுக்கமெத்த வந்திடுங்காண் சொன்னேன் சொன்னேன்
இந்தநூல் குகைமறவா யிருந்தநூலை
அடக்கமெத்தச் செய்துவிட்டார் சித்தரெல்லாம்
அதற்காக பட்டபாடு மெத்தவுண்டு
அடக்கமெத்த அடக்கமெத்த சொன்னேன்யானும்
அவையடக்க மாகவைத்துப் பாருபாரே. 71

நவலோகக் களங்கு

பாருஒரு களங்குவகை சொல்லக்கேளு
பாருலகிற் சொல்லாதே உண்மை சொன்னேன்
ஆருஒரு அரப்பொடிதான் பலமீரட்டு
அழுந்தவே பழச்சாற்றி லூரவைத்து
நாருஒரு நாலாநாட் கழுவிவாங்கி
நலமாக உலரவிட்டு நாட்டங்கேளு
தூருஒரு துருசியது பலமும்பத்துத்
துடுக்கான வெடியுப்பு நீறிற்றோயே. 72

தோய்த்துமே பத்துநாள் காயப்போடு
சுருக்காகச் சவுக்காரச் செயநீர்ப்பத்து
ஆய்த்துமே அடிக்கடிதான் துவைத்துப்போடு
ஆண்மையா யிருபதுநாட் காய்ந்தபின்பு
தேய்த்துமே சீனமொடு அண்டோடுரெண்டும்
சேர்த்தரைத்துப் பழச்சாற்றில் வில்லைபண்ணி
காய்த்துமே கனபுடமாய்ப் போட்டெடுத்துக்
காரியமாந் துருசியிலே கவசங்கட்டே. 73

கட்டியே சீலைசெய்து குக்குடமாய்புடத்தில்
காயவிட்டுப் போட்டெடுக்க குருவுமாகும்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- தெட்டியே யிக்குருவை செம்பரத்தம்பூவில்
 சிறுகவிட்டுப் பிசைந்துமே சாறுவாங்கி
 குட்டியே குதிரையென்ற பாஷாணந்தான்
 கூட்டியே அரைப்பொடிக்குப் பாதிதானும்
 கட்டியே கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி
 கலந்தரைப்பாய் முன்சாற்றிற் கலரத்தானே. 74
- கலரவே யெழுநாள் பூச்சாறுவிட்டுக்
 கலந்தரைத்து அரப்பொடியிற் பிசரிக்கொண்டு
 மலரவே பின்பொருநாட் பூச்சாறுவிட்டு
 மயனம்போலலரைத்துமே புடத்தைப்போடு
 உலரவே குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 உருண்டுமே மணியாகும் அப்பால்வைத்து
 அலரவே உருகுமயம் பலந்தானொன்று
 அடுக்கான காந்தமது பலமுமொன்றே. 75
- ஓன்றான குதிரைப்பல் பாசாணமொன்று
 உரவாக மூன்றையுந்தான் பூச்சாற்றிலாட்டி
 பண்டான புடம்போட்டுக் குகையருக்கில்
 பாகமாய்க் காந்தஅயம் சத்தாய்நிற்கும்
 தண்டான சத்தெடுத்துப் புரம்பாய்வைத்துத்
 தாக்கான நிமிளையது பலந்தானொன்று
 முண்டான முன்னுருக்கு யிரும்புஒன்று
 முனையான சிலையதுவும் பலமுமொன்றே. 76
- பலமுன்று கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 பாங்கான பூச்சாற்றி லரைத்துமைப்போல்
 பெலமுன்று ஓட்டிலிட்டுப் புடத்தைப்போடு
 பிரளவே குகையிலிட்டு உருக்கிப்போடு
 சலமுன்று சத்தெடுத்துப் புரம்பாய்வைத்துச்
 சமரசமாய் முன்றுக்கு யிரும்புவொன்று
 திலமுன்று துத்தமொன்று தாரமொன்று
 செம்பரத்தம் பூச்சாற்றி லரைத்திடாயே. 77
- அரைத்துமே ஓட்டிலிட்டுப் புடத்தைப்போடு
 ஆனபின்பு குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 தரைத்துமே சத்தெடுத்து அப்பால்வைத்துத்
 தருக்காகு முன்னுருக்கு யிரும்பதொன்று
 கரைத்துமே கிருஷ்ணஅப் பிரகமொன்று
 கடிதான வீரமது பலமுமொன்று
 திரைத்துமே செம்பரத்தம் பூச்சாற்றிலாட்டிச்
 செப்பில்வைத்துப் புடம்போட்டு உருக்கிப்போடே. 78

பரிபாலை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

போடென்ற சத்தெடுத்துப் புரம்பாய்வைத்துப்
 'புரண்டதோர் முன்னுருக்கு இரும்புஒன்று
 தேடென்ற செம்பதுவும் பலமுமொன்று
 செப்பமாய் லிங்கமது பலமுமொன்று
 காடென்ற செம்பரத்தம் பூச்சாற்றாலே
 கலந்தரைத்துப் பனிரெண்டு சாமந்தானும்
 ஆடென்ற அகலிலிட்டுப் புடத்தைப்போடு
 அதமாக உருக்கியே மணியாய்வாங்கே.

79

வாங்கியே முன்னுருக்கு இரும்புவொன்று
 வங்கமொன்று காரீயம் பலந்தானொன்று
 தேங்கியே கெவூரியது பலமுமொன்று
 செம்பரத்தம் பூச்சாற்றா லரைத்துமைப்போல்
 ஓங்கியே ஓட்டிலிட்டுப் புடத்தைப்போடு
 உருக்கியே குகைதன்னி லப்பால்வைத்து
 நாங்கியே நாகமது பலந்தானொன்று
 நலமான தாரமொன்று இரும்புவொன்றே.

80

இரும்போடு முன்றையுமே ஒன்றாய்க்கூட்டி
 ஏற்றமாம் பூச்சாற்றி லரைத்துமைப்போல்
 பெரும்புடமா யோட்டில் வைத்து முடிப்போடு
 பின்புமே குகையில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
 அரும்புபோல் நாகமது மணியுமாகும்
 அப்பாலே யெடுத்துவைத்து அரையக்கேளு
 துரும்புபோல் வெள்ளீயம் பலமுமொன்று
 துப்பரவாய் முன்னுருக்கு இரும்புவொன்றே.

-81

உருக்கியே ரெண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு
 உடைத்துமே கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி
 நருக்கியே துருசியது பலமுமொன்று
 நன்னயமாய்ப் பழச்சாற்றி லரைத்துமைப்போல்
 பெருக்கியே புடம்போட்டு முடிப்போடு
 பின்புமே உருகிடவே மணியுமாகும்
 மருக்கியே மணியெடுத்து அப்பால்வைத்து
 மாட்டுதற்குத் தங்கமொரு பலமுந்தானே.

82

தங்கமொரு பலந்தன்னைத் தகடாய்த்தட்டித்
 தனியான காவிதனைப் பழச்சாற்றாலரைத்து
 பொங்கமாய்த் தகட்டுக்குப் பூசிப்பூசிப்
 புறம்பாகக் கரியோட்டில் காய்ச்சித் தோய்ப்பாய்
 பங்கமாய்ப் பதின்மூன்று தரந்தான்தோய்ப்பாய்
 பாங்கான முன்னுருக்கு இரும்புவொன்று

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

துங்கமாம் நிமிளையொன்று காந்தமொன்று
சொல்லான துத்தமொன்று துட்டிடாயே. 83

துட்டடா அப்பிரகச் சத்துவொன்று
துட்சமாய்ச் செம்பொன்று காரீயமொன்று
நாட்டடா நாகமொன்று வெள்ளீயமொன்று
நவலோகம் புத்தையுந்தான் ஒன்றாய்க்கூட்டி
வாட்டிட்ட குகையிலிட்டு உருக்கித்தீரு
வட்டுப்போற் வில்லையாய் வளமாய்ச்செய்து
தீட்டிட்ட துருசியென்ற செம்புரெண்டிற்
சேரொன்று நவலோகக் களங்குமாமே. 84

களங்கத்தை மதிதன்னி லிருபதுக்கொன்று
காட்டிடவே கனகமாங் கருப்பாய்நிற்கும்
உளங்கற்ற ஓட்டில்வைத்து ஊதிப்போடு
உருக்கியே உரைத்திடவே யேழுமாற்று
திளங்கத்தைத் தேவதைக்கு ஆபானம் பண்ணிச்
திறப்பாக மூட்டிடவே முத்தியெய்தும்
அளங்கத்து யித்தனைநாள் மனதில்வைத்து
ஆயிக்கே ஒப்பாக அரைந்திட்டேனே. 85

அரைந்திட்டே னிதைத்தொட்டுச் செலவுசெய்து
அன்பான கற்பத்தைப் பண்ணித்தின்னு
திரைந்திட்டுப் போகாமற் காயந்தானும்
சிங்கென்ற கடிவாளந் தேசிக்கிட்டு
கரைத்திட்டு மனந்தன்னை அறிவிற்கொக்கிக்
கசகாமல் கண்களித்துக் குருபதத்தில்
நிரைந்திட்ட நடனத்தைத் தெரிசித்தப்பால்
நீங்காமல் மவுனத்தி லுண்ணிடாயே. 86

உண்ணியே யோகத்தை யென்னேரந்தான்
உத்தமித்தாய் பதந்தன்னில் மனதைக்கட்டி
மண்ணான மண்டலத்திற் விளக்கைத்தூண்டிற்
மாசற்ற ஒளிகாணும் கண்ணோகூசும்
பண்ணியே பலகாலம் வேதாந்தத்திற்
பழக்கமாய்க் கடலெல்லாம் பாருபாரு
முண்ணியே பெண்மாயை தன்னில்நின்று
முழியாதே பேய்போலே முனிந்துகூடே. 87

முனிந்துமே யோகத்தில் மனதைமூட்டு
மூர்க்கமா யைம்புலனை முனைந்துசூடு
கனிந்துமே காயத்திற் சட்டைபோக்கு
கரைகாணா தத்துவத்திற் கருத்தையோட்டு

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

நளிந்துமே சஞ்சலத்திற் மனக்குரங்கு
நாடியே போனபடி நாடொட்டாமல்
குளிந்துமே கண்ணெண்டுங் குறியிற்கூடிக்
குவிந்துநின்று ஒன்றுக்கு ளாடிடாயே. 88

ஆடுவது யெப்பவென்றாற் சொல்லக்கேளு
அலையாத சமுத்திரத்தி னலையைப்போலே
கூடுவது நினைத்துடனே கொளுக்கிக் கூடும்
கூசினால் மனந்தாழு மாயைசண்ணும்
தேடுவது சீக்கிரத்திற் சித்திதேடு
திடப்படுத்தி மனதுதன்னை மறித்துக்கட்டி
பாடுவது யென்னேர மாயிபாதம்
பணிந்துமே கனிந்துருகிப் பாடுபாடே. 89

பாடுபட்ட பணத்தினாற் பலனுண்டாமோ
பக்குவமாங் கைனாலே பலனுண்டாமோ
சோடுபட்ட தம்பியாற் பலனுண்டாமோ
சுக்கிலத்தில் பிறந்தவரால் சொர்க்கமாமோ
ஊடுபட்ட பந்துவினா லுதவியாமோ
உண்மையா யுரைத்தமொழி யறுதியாமோ
தேடுபட்ட அறுசுவையாந் தீனியாலே
செடந்தானும் பிறப்பிறப்பு செனித்தவாரே. 90

செனித்திடா திருக்கவல்லோ சித்தரெல்லாம்
செப்பினார் சாஸ்திரங்க ளனந்தங்கோடி
தனித்திடா மனதுவை ராக்கியத்தால்
சாதிக்க அநேகநாள் சமாதியுற்று
கனித்திடா கற்பங்க ளுண்டுகொண்டு
கருணைநிதிக் கடாட்சத்தால் சித்திபெற்று
பிணித்துமே மனதுவை ராக்கியத்தால்
பெரியோர்கள் பதமிறைஞ்சிப் பிடித்துக்கேட்டே. 91

பிடித்துமே மனதோர்மை யாகநின்று
பேரான யோகியரைப் புத்திகேட்டு
மடித்துமே பெண்ணுறவு மயக்கந்தீர்ந்து
மாயமென்ற மாயமெல்லாம் மடித்துத்தள்ளி
நொடித்துமே பிரபஞ்ச செகசாலத்தே
நுணுக்கமாய்க் கீழ்தள்ளி மாயையுற்று
படித்துமே வேதாந்தக் கூட்டத்தோடு
பராபரத்தாய் பதமதனைப் பத்தினாரே. 92

பத்தியே வஸ்துசுத்திப் பானம்பண்ணிப்
பாங்கான குண்டலியி லகாரம்வைத்து

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- புத்தியாய் மேலேறி உன்மனையைத்தாண்டி
 போக்கோடே தெருவீதி வலமாய்வந்து
 அத்தியென்ற தத்துவமாங் குப்பையல்லாம்
 ஆறஞ்ச அங்கங்கே யெல்லாங்கண்டு
 சித்தியென்ற நடனவொலி செவியிற்கேட்டு
 சிற்சபையில் குடியிருந்து சிறந்திட்டாரே. 93
- சிறக்கவே பசிதனக்கு வாதஞ் சொன்னேன்
 சிறப்பாக யிருக்கவல்லோ கற்பஞ்சொன்னேன்
 திறக்கவே சமாதிக்கு வாசிகொண்டு
 திறமாக யிருப்பதற்கு வகையுஞ்சொன்னேன்
 பார்க்கவே யோகமுதல் ஞானம்சொன்னேன்
 பாருலகி லிருப்பதற்கு வகையுஞ்சொன்னேன்
 சேர்க்கவே சரக்குகளை மடக்குதற்குச்
 செயநீருங் குருபிராக்குஞ் செப்பினேனே. 94
- பிராக்காக ஜெகத்தோடு அண்டபதமெல்லாம்
 பெலமாக குச்சியில்வைத் திருந்தகன்னி
 பிராக்காக அவளைவிட்டு யோகம்பார்த்தேன்
 பேயரே அகண்டத்தில் ஞானம்பார்த்தேன்
 பிராக்காக ஒன்றுமில்லை மனம்பேயாச்சு
 பேயான கூத்தைவிட்டுத் தேறமாட்டார்
 பிராக்காக அவளைவிட்டார் ஞானங்கண்டார்
 பெலத்தளிக்கும் ஆசையென்ற பாம்புதானே. 95
- ஆசையாய்ப் பாம்பையல்லோ பூண்டாரீசன்
 அருகோடு மதியதுவும் கொன்றைதுடி
 ஆசையாய் பாம்பையல்லோ பூணூல் போட்டார்
 அதிவிரைவாய்க் கரியுரித்த பினாகபாணி
 ஆசையாய்ப் பாம்பைக் கங்கணமாய்ப்பூண்டார்
 அரியிருவைத் தோலுரித்துப் பாதந்தாக்கி
 ஆசையா யுன்மனைக்கு மோதிரம்போட்டார்
 அருமையா யொருகாலா லாடினாரே. 96
- ஒருகாலின் கூத்தையல்லோ ஆத்தாள்மெச்சி
 உட்கார்ந்து அண்டையிலே வைத்துக்கொண்டாள்
 அருகாலி னவளருகே அரனுமைந்தா
 அவனவளும் ஒன்றென்று அறியார்கண்டாய்
 இருகாலி னிடமெங்கே ஓடுங்கினதுமெங்கே
 ஏகமாய் காணுகின்ற நடனமெங்கே
 குருகாலின் கண்டத்தின் சோதியெங்கே
 கூசாமல் மவனத்திற் கூடிக்கானே. 97

பரிபாலை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

மவுனத்தி லெந்நாளு மிருந்துகொண்டு
 மதியான தன்னறிவே யென்றுயெண்ணி
 மவுனத்தில் சமாதிதனி லிருந்துரைத்து
 மக்களே பிராணாயஞ் செய்துகொண்டு
 மவுனமதில் மனமிளகி அறிவிற்கூடி
 மாசற்ற மருட்பாலை உண்பீர்ப்பா
 மவுனமதில் பராபரத்தில் புத்திமுத்தி
 மாண்பான பரத்துக்கழி வில்லைதானே. 98

இல்லையே பராபரத்தின் செய்கைதானும்
 எப்படியோ எவ்வாறோ யிருப்பாரென்றால்
 தொல்லையே பூரணத்தி லுள்ளேசொக்கித்
 தூரியத்தின் சுடர்போலே தேகமாக்கி
 மல்லையே மனத்தையந்தப் பூரணத்தில்
 மருவியே மற்றதெல்லா மவிதையென்று
 வில்லையே உருக்கெல்லா மனந்தான்காணு
 மிகுந்தபோ கத்தைவிட்டோன் ஞானிதானே. 99

தானென்ற ஐந்நாறுஅஞ்சு சொன்னேன்
 தற்பரமாய் முதலைந்நாறு வயித்தியஞ்சொன்னேன்
 நானென்ற கருக்கடையா மறுஐந்நாறு
 நலமாகச் சொன்னபின்பு கலைக்கியானந்தான்
 கோனென்ற யிரண்டடியாய்ச் சொன்னேன்பூவில்
 குருநூலாய்க் காவியமைந் நூறுஞ்சொன்னேன்
 தேனென்ற பரிபாலை ஐந்நாறுதன்னைத்
 திறமாகச் சொல்லிவிட்டேன் காண்டமுற்றே. 100

உரோமரிஷி பரிபாலை
 நாலாங்காண்டம் 100 முற்றிற்று.

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

உ

பரமபதி துணை

உரோமரிஷி

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பரிபாஷை

5 - வது காண்டம் 100

காப்பு

பராபரமாய்ப் பரமான ஐந்தாங்காண்டம்

பார்புசுண்ட ரென்குருவின் பாதம்போற்றி

தராதரமா யெனையாண்ட சோதிபாதம்

தற்பரமே அற்புதமே மனமேயாகி

அராதரமாய் பூரணமாய் யேகமாகி

அரகரா யேகாந்த ஒளிவொளியாய்

மராமரமாய் மண்ணுவிண்ணு மொன்றதாகி

மவுனமென்ற வினாயகனார் காப்புத்தானே

1

காப்பென்ன யிந்தநூ லுலகிலில்லை

கபடில்லை மறைப்பில்லை பரிபாஷையில்லை

ஆப்பென்ன அடித்தாப்போல் வழலைமார்க்கம்

அரைந்ததினாற் சித்தரெல்லாங் கூடிக்கொண்டு

வாப்பென்ன பரிபாஷை பிர்மகெற்பம்

வாய்திறந்து சொல்வதற்கு ஞானமுண்டோ

ஆப்பென்ன சிவனிடத்திற் போவோமென்றார்

அப்போதே சிவனிடத்தில் முறையிட்டாரே.

2

முறையிட்ட படியாலே சிவன்தானென்னை

மோசம்வரும் ரோமரிஷி யுமக்குத்தானும்

குறையிட்ட சித்தர்கள்முன் யிந்தநூலைக்

குகைமறைவாய் வையுமென்று உத்தரவுசெய்தார்

கிறையிட்ட சட்டைமுனி யிருநூறுதீட்சை

கிழித்தாரே அய்யய்யோ தோசந்தோசம்

பறையிட்ட படியாலே பின்னைநூறும்

பரிபாஷை யாகவந்தான் பாடினேனே.

3

பாடினதே யல்லாமற் சமுசயங்கள்

பரனறிவார் மற்றவர்க ளறியப்போகா

வாடியந்தக் குகைமறைவா யிருந்தநூலை

வஞ்சமற்ற ஞானிகள்தான் பிழைக்கவென்று

ஆடினதோ ரிவ்வைநூ றஞ்சாங்காண்டம்

அறியாமற் பாடிவிட்டே னாண்மையாக

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

நாடினதோ ரிந்தநூல் வெளிவிடாதே
நாசமா யவன்குடும்பம் நசித்துப்போமே. 4

போமென்ற யிந்நூலைக் காட்டாதேயப்பா
பொன்கோடி யீயந்தாலும் நூலியாதே
வேமென்ற கோடிதனங் கொடுத்தாலுந்தான்
வேகாத பிரமக்கல் காட்டுமிந்நூல்
ஏமென்ற பிர்மகற்பங் கல்மலைகளெல்லாம்
எத்தனையோ கோடிதங்கம் பழுக்கும்பாரு
நேமென்ற யிந்தநூல் புதனஞ்சொன்னேன்
நெறியுற்ற பெரியோர்க்காய்ச் சொல்லினேனே. 5

சொல்லாமற் சொல்லுகிறே னிந்தநூலைச்
சொற்பமென்று யிந்நூலை யீயந்தீரானால்
கொல்லாம லிடுக்கமெத்த வாகுமாகும்
குடிகெடுத்த சித்தர்நம்மைச் சபிப்பாரப்பா
வல்லாமல் யான்பயந்து நடுக்கமானேன்
வல்லவர்கள் தான்பயந்து நடுக்கமானார்
கெல்லாமற் கீழிருந்த அரனுந்தாயும்
கீழ்மேலும் பிரண்டுருண்டு முழக்கமாச்சே. 6

முழக்கமில்லை சத்தியவள் முன்னேவந்தாள்
முழங்கியபின் சிவனுமங்கே ஒளியுமானார்
பிழக்கமில்லை சத்தியவள் நீராய்நின்றாள்
பின்வந்த சிவனுமங்கே வெளியாய்நின்றார்
இளக்கமில்லை சத்திக்குள் சிவனடக்கமானார்
என்னையோ யிருவருமே ஒன்றாய்ப்போனார்
விளக்கமில்லை யிருவருமே தீட்சையாலே
வேதங்கள் சாஸ்திரங்கள் மறைத்தார்தானே. 7

மறைத்ததினால் வாதிகள்தா னேங்கிப்போனார்
மண்ணும்விண்ணு மறியாத கலக்கத்தாலே
அரைத்ததினா லமரபட்சம் பூர்வபட்சம்
அன்றைக்கே தாய்தகப்ப னென்றுமானார்
பரைத்ததனால் தைமாசி பங்குனிக்குள்
பகைகோள்க ளில்லாமற் பண்பாய்ப்பாரு
வரைத்ததனை வகைவிபரஞ் சொல்லவென்றால்
வழியேது கரையேது துரைதானேதோ. 8

துரையறிந்து யெடுத்துவிடத் தீட்சைநீர்தான்
துரையுனக்குச் சொல்லவென்றால் பயமோமெத்த
நிரையறிந்து சொன்னவர்க ளாருமில்லை
நிறைந்தபரி பூரணத்தை யென்னசொல்வேன்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

வரையறிந்த தபோதனர்க ளறிவாரிந்த
வணக்கநெறி யறியாத மாண்பர்தானும்
திரையறிந்து பேசாத அசட்டுமாண்பர்
தினையளவு பொன்காண மாட்டார்தானே. 9

மாட்டாத மாடுகளே கெங்கைதீட்சை
மறைவின்றித் தானுரைத்தே னூற்றுக்குள்ளே
பாட்டாத கெங்கையடா சமுத்திரமேமூலம்
பாறையுப்பாய்த் தான்வளர்ந்து யிருக்குமப்பா
காட்டாத படியென்ன சொல்லக்கேளு
கங்கையைத்தான் சிவனுமங்கே சடையில்வைத்தார்
நாட்டாத பூரணமே சிவனுஞ்சத்தி
நலமாக யிருவருக்குந் தீட்சைதானே. 10

தீட்சையடா பத்துக்கு அதிகம்வேண்டாம்
தியங்கியே சித்தர்கள்தா னனைகஞ்சொன்னார்
நீட்சையடா பிரமகெற்ப சுண்ணந்தானும்
நிறையேது வழலைபச்சை நிறையங்கேது
பாட்சையடா சிவன்சத்தி ஒன்றாகத்தான்
பயமெத்த வாகுதடா யெனக்குத்தானும்
மாட்சையடா சுண்ணமிட்டுக் கடைந்துவைக்க
மகமேரு கெங்கையவள் தெளிந்தாள்பாரே. 11

பார்பச்சை சிவன்சத்தி ஊசரமேயாகும்
பங்கம்வரு மூசரமே சத்திசத்தி
மார்பச்சை சத்தியுடன் சேர்த்தீரானால்
மக்களே மரணமுனக் குண்டோஅய்யா
ஆர்பச்சை பிரமகெற்பச் சுண்ணம்சுண்ணம்
அரகரா மூவருமே சுண்ணமானார்
வார்பச்சை யிவ்விதமாய்க் கடைசல்தீர்ந்தால்
வந்துமங்கே தானுதித்தாள் கெங்கைதானே. 12

கெங்கையா மாகாசச் சிவனார்விந்து
கீழுப்புக் கடுத்திருந்த கீட்காரந்தான்
கங்கையாம் பிரமகெற்ப மகாசுண்ணாம்பைக்
கனகமெனுந் தீயுப்பைப் பண்பாய்க்கேளு
பங்கையாம் வாரிச்சுத்த கெங்கையுள்ளே
பணவிடைதான் முப்பிட்டு ரவிமுன்பார்க்க
மங்கையாம் நாளிதனிற் தயிர்போலாச்சு
மங்கைநா தந்திரண்டு ஆணியாச்சே. 13

ஆணியாம் வயிரம்போற் கட்டிப்போகும்
அண்டமுத்து மணிபோலே சோதியாகும்

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- பாணியாய்க் கண்கூசும் வயிரம்போலே
 பரமசிவ னுப்பினுட பழக்கத்தாலே
 மாணியா மிதையெடுத்து அஞ்சுகண்ணம்
 மகத்தான குகையில்வைத்துச் சீலைசெய்து
 ஏணியாய் கவுதாரிப் புடத்திற்போடே
 ஈசனுப்புச் சுண்ணமதா யிருக்குந்தானே. 14
- ஈசனென்ற சுண்ணமல்லோ வழலைச்சுண்ணம்
 ஏமத்தை யுண்டாக்கு மீசன்கண்ணம்
 ஈசனென்ற சத்திசிவஞ் சேர்ந்தசுண்ணம்
 இன்பமாய் நாதவிந்து சேர்ந்தசுண்ணம்
 ஈசனென்ற காரசா ரத்தின்கண்ணம்
 எனையாண்ட அண்டபிண்டந் தெளிவாஞ்சுண்ணம்
 ஈசனென்ற உருக்கினத்துக் காதிகுண்ணம்
 இந்திரவி தண்ணீரு முறுதியாமே. 15
- உறுதியுள்ள சிவசுண்ணம் சின்மயமாஞ்சுண்ணம்
 உற்றதொரு ரிஷிகளுக்குச் செப்புஞ்சுண்ணம்
 உறுதியுள்ள பதினெண்பேர் சித்தர்க்கெல்லாம்
 முத்திவழி காட்டுகின்ற சத்திகுண்ணம்
 உறுதியுள்ள துவாதசங் கடந்தசுண்ணம்
 மூர்க்கமுள்ள குண்டலிக்கு ளடங்குங்குண்ணம்
 உறுதியுள்ள கடல்கடைந் தமுதமுண்டு
 முப்பாமும் நின்றிலங்கும் பரஞ்சுண்ணாம்பே. 16
- பரசுண்ணம் தொட்டிலுப்பு வெளியுமாச்சு
 பராபரமே யெனையாண்ட ஈசன்கண்ணம்
 பரசுண்ணம் மண்ணெடுத்து சலத்தினாலே
 பக்குவத்தி னாற்பிறந்த யீசனுப்பு
 பரசுண்ணம் வெடியுப்பே சிவவுப்பாகும்
 பலநாளிற் தூடனென்று செப்பலாகும்
 பரசுண்ணஞ் சொன்னதல்லா லுப்பின்மார்க்கம்
 பகுத்தறிய ரெண்டாங்காண் டந்தான்பாரே. 17
- இரண்டான காண்டத்திற் சிவனுப்புத்தான்
 எனையாண்ட ஈசனுப்பைச் சொல்லிப்போட்டேன்
 இரண்டான பாரையுப்புச் சொல்லவென்றால்
 எந்தவிதஞ் சலத்தினிலே உண்டாச்சப்பா
 பெண்டான கல்லுப்பு வென்றும்பேரு
 பிரபலமாஞ் சிவகன்னி யென்றுபேரு
 பெண்டான கெங்கையென்று மிதற்குப்பேரு
 பேதமற்ற திராபோகப் பெருமைதானே. 18

தானென்ற சுத்தசல தீட்சையுப்புத்
 தன்மையென்று கடல்மாது திரண்டஉப்பு
 நானென்ற சீனவுப்பு சத்தியுப்பு
 நன்றான கல்லுப்புத் தண்ணீருப்பு
 மானென்ற கரியுப்பு ஆதித்தனுப்பு
 மகத்தான அங்கியுப்பு முடியினுப்பு
 ஆனென்ற அடியுப்பு முடியினுப்பு
 அரகரா புதையுண்டா ரீசன்றானே. 19

தானான அண்டத்தின் மகிமைசொல்லத்
 தனையாண்ட ஈசனா ருத்தாரத்தால்
 வானான அண்டவித்தை பார்த்துத்தோந்து
 வகையுடனே கருணைவைத்து வழியாய்ச்சொன்னார்
 பானான பரமசிவ நாயன்றானும்
 பக்குவத்தி லடியனுக்குப் பருவஞ்சொன்னார்
 மானான வண்டருக்குப் பொல்லாக்காமம்
 மறுமுடர் தானுமிதை நினைக்கொண்ணாதே. 20

நினையாத அண்டமதிற் பொருளைந்துண்டு
 நிலைவரமா யண்டத்தில் வேதையாகும்
 பனையாத அண்டத்திற் பச்சைசேர்த்து
 பாங்காக மெழுகாக்கிற் சோதியாகும்
 கனையாத அண்டத்திற் காயசித்தி
 கற்பாந்திர காலமெல்லா மிருக்கலாகும்
 நனையாத அண்டத்தின் நஞ்சுதன்னை
 நாடியறிந் தோர்களவர் சித்தராமே. 21

ஆமென்ற சரக்கு அறுபத்தினாலும்
 அண்டமென்ற முப்பாழால் வேறொன்றில்லை
 தாமென்ற அண்டத்தின் வேதைதானும்
 சதாநித்த மளவில்லை தாக்கியாடு
 ஓமென்ற அண்டமது சரக்கெல்லாமுண்ணும்
 ஓரண்டம் சதாநொடியிற் வேதையாகும்
 பூமென்ற ஓரண்டம் பொன்னேயாகும்
 பூசைச்சு மோரண்டம் பொருந்துங்காணே. 22

பொருந்தி நின்ற அண்டமது சதாசிவமுமாகும்
 புகழான உள்ளொளியா னந்தமாகும்
 உருந்திநின்ற உட்பொருள் சந்தானாகும்
 உருண்டுதிரண் டுருவான ஊமையாகும்
 மருந்திநின்ற மகுத்துவந்தா னிதற்கேதென்றால்
 மனோன்மணியாஞ் சத்திசிவ முத்தாரத்தால்

அருந்திநின்ற அன்பரெல்லாந் தேடித்தேடி
அறிந்தபொரு ளதுகாணு மாய்ந்துதேறே. 23

தேறவே அண்டத்தை யறிந்தபேர்கள்
சேருகின்ற இனத்தோடே மெழுகதாக்கில்
பேறவே அண்டதெரி சனங்களாகும்
பேரொளியாங் காய்ச்சியெல்லாம் பிரகாசிக்கும்
காறவே கண்டவர்க்குப் புகட்சியாகும்
கைகண்ட அரம்பொருளின் புகழ்ச்சிக்கும்
ஆறவே ஆரண்ட மானமாதி
அறந்தபின்பு பெரும்புவனம் பிண்டமாமே. 24

பிண்டமாம் பெரும்புவனம் பேரண்டந்தான்
பேரான பொருளஞ்சி லகாரமாகி
கண்டமாங் கலைகள்பதி னாறுமாகிக்
கலந்துமே உட்பொருளிற் காட்சியாகி
முண்டமாம் பொருள்முன்று சொல்லுமுன்றாம்
மும்மூர்த்தி பஞ்சகர்த் தாளுமாச்சே
துண்டமாம் புட்கலைப்பூ ரித்துநல்கி
தொடர்ந்துநின்ற வெட்கலைவீற் றிருந்ததாமே. 25

வீற்றிருந்த ஐந்தாங்காண்டம் விளம்பக்கேளுட
வெகுபுதுமை யென்னசொல்வேன் கெருடன்கோழி
நீற்றிருந்த மயில்காக்காய் ஊர்க்குருவியோடு
நிலையாக ஐந்துவிதப் பறப்பினமுமாகும்
ஊற்றிருந்த ஊர்வனத்தின் உண்மைகேளு
உடும்போடு அமுங்காமை முதலைபாம்பு
தேற்றிருந்த திசாஅண்டம் பத்துமாச்சு
சிறப்பாகு மிதன்பெருமை செப்புவேனே. 26

செப்புவேன் திசாஅண்டக் கூத்தைத்தானும்
சிவன்காணார் தாய்காணார் வர்ணமெத்த
அப்பவே அஞ்சயுக மாடிப்பார்த்து
அடங்காது இதின்வேதை யென்றுயெண்ணி
மப்பவே மனதடக்கி வாதசித்தின்
மகிமைசொல்ல வாக்காலே முடியாதென்று
விப்பவே தாய்தன்னை விளங்கிக்கேட்க
வேதாந்தி விளம்பரிது யென்றாள்காணே. 27

காணவே அண்டத்தின் மகிமைசொல்ல
கரையில்லை கணக்கில்லை கொள்ளைகொள்ளை
தோணவே செம்புதனில் வேதையாகும்
சிலப்பாகத் தானிருக்கு மண்டயேமம்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- ஆணவே அறுபத்து நாலுமாத்து
 அண்டான உபரசமும் பரிசனத்திற்பொன்னாம்
 நாணவே நவலோகம் பண்ணுகல்லு
 நாட்டிடவே பரிசனத்திற பொன்னுமாமே. 28
- பொன்னென்றால் முன்னுரைத்த நூற்றுக்குள்ளே
 பொலிந்துநின்ற உபசார தீட்சைகெங்கை
 மண்ணென்றா லாராய்ந்து பொருளையெல்லாம்
 மறவாம லைநநூற்றில் சொல்வேனப்பா
 ஒன்றென்றால் குருவண்டு சுத்தசெங்கை
 ஒழிந்ததினால் நாள்தோறும் பொய்யாய்ப்போச்சு
 கண்ணென்றால் வழலையென்ற உப்புமுன்றும்
 கவனம்வைத்துக் கேளுங்கோ ஐம்பதுண்டே. 29
- ஐம்பதிலே தெட்சணா மூர்த்திசொன்ன
 ஐம்பதுண்டே அவருடைய நூலைப்பாரு
 தெம்பதிலே பூதபஞ்சீ கரணமான
 தீட்சையடா சுத்தகெங்கை யிருநூற்றிற்சொன்னார்
 நம்பதிலே வெள்ளைக்கல் பிர்மகற்பம்
 நயனமாகப் பாடிவிட்டார் கல்லுச்சுண்ணம்
 பம்பதிலே சொல்லுகிறேன் பாதையுப்பு
 பராபரமா யொன்றாக முடிந்தவாறே. 30
- முடிந்தபடி தெட்சணா மூர்த்திதானும்
 முறையோடே பாடினார் முன்பின்னாக
 முடிந்தபடி சொல்லுகிறே னிருநூற்றின்மார்க்கம்
 முக்கியமாய் சொல்லிவைத்தார் வகாரமாக
 முடிந்தபடி ஆணைக்கல் லறியாரென்றும்
 முக்கியமுள்ள பிண்டமது அறியாரென்றும்
 முடிந்தபடி உப்புவித்தை அண்டஞ்சாக
 முதற்சமைந்த பெண்ணீராற் கொல்லுந்தானே. 31
- கொல்லுமடா அடியென்ற அண்டபிண்டம்
 ஓகோகோ பூமியுட நாதமப்பா
 வெல்லுமடா குடிப்பதற்குத் தண்ணீருண்டாம்
 வெடியுப்பாற் பட்டுவிடுஞ் சாரச்சுண்ணம்
 தெல்லுமடா சரக்கெல்லா மிதிலேமாட்டத்
 தெளிவாகுங் காயசித்தி மகிழ்ந்துசெய்ய
 மெல்லுமடா உபசாரப் பூநீரென்று
 மிதமாக வழலையுட பேர்சொன்னாரே. 32
- சொன்னதுவும் பொய்யல்ல மெய்தானப்பா
 சொல்லுகிறேன் வழலையுட மகிமையெல்லாம்

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

பெண்ணதுவு மேழ்பிறப்பு நான்குசாதி
 பேசரிய மண்ணல்லோ பூமிநாதம்
 பொன்னதுவுஞ் சுத்தசல தீட்சைமார்க்கம்
 புவனமே அக்கினியாய்ப் பிறந்தபிண்டம்
 சொன்னதுபஞ் சீகரணந் திசைதானபத்து
 சொற்பமென்று நினையாமல் பிரித்துவாங்கே. 33

வாங்குவது அடிமூல மிதுதானப்பா
 வகுத்தபடி நாள்ஒன்று (மூன்றுதரம்) பிரித்துவாங்கு
 பாங்குடனே பத்துநாள் தினமிருந்து
 பத்தினியாள் சுத்தகெங்கை பெத்திட்டாள்பார்
 ஓங்குஉத யாதியினிற் பிறந்தபிள்ளை
 உதவுமல்லால் செத்தபிள்ளைக் குயிர்தானுண்டோ
 மாங்குவது மதயானைக் கல்லுப்புத்தான்
 மறவாமற் பத்துக்கு ஒன்றுமாமே. 34

ஒன்றாக ரேகித்துப் பீங்கான்றன்னை
 ஓகோகோ பெளரணையிற் சமாதிவைக்க
 பண்டான அமாவாசைப் பதினைந்தாநாள்
 பாரடா சமாதிதனைத் திறந்துபார்க்க
 மண்டான பிண்டமது செயநீராச்சு
 மகத்தான சாரத்தைக் கொல்லும்பாரு
 வண்டான ஆதியுப்பைச் சித்தரெல்லாம்
 வகையுனக்குத் தெரியாமல் மறைத்திட்டாரே 35

மறைத்தாலுங் கண்டுகொள்வான் யோகியானால்
 வகையான யிடிபிறந்த அண்டவித்து
 பரைத்துளிரால் வெடியுப்புக் கட்டிப் போச்சு
 படிகமென்ற சவுக்கார வழலையாச்சு
 கரைத்தாலுங் குருவிதற்கு அடிதான்மூலம்
 கவனம்வைத்துச் செய்யுகிற தீட்சையாச்சு
 நரைத்தாலுங் குடியிருப்பு மேலேயாச்சு
 நலமறிந்த நிலவுப்பின் உப்பினாலே 36

உப்பல்லோ கொண்டலுப்பு கூட்டம்சேனீர்
 உப்படா வெள்ளையொன்று நீலமொன்று
 ஁ப்பல்லோ வேதமறி யார்க்குவீணாம்
 மகத்தான கள்ளனையுந் தண்ணீர்ப்பந்தல்
 ஁லோ காட்டிவைக்குங் கருத்தோணாதோ
 ஁னரைத்த சேதியெல்லாம் ஐம்பதிலேசொன்னேன்
 ஁ ஐந்நூற்றின் பலனேதென்றால்
 ஁ காசவெடி யுப்பைத்தானே. 37

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

வெடியுப்பே ஆகாசச் சிவனாருப்பு
 விதமாய்க் கூக்கூரல் வரட்டு மிதுதானண்டம்
 வெடியுப்பே சத்தியடி யுவர்தான் பிண்டம்
 வெற்றியடா சேர்ந்துரெண்டு மொன்றையானால்
 வெடியுப்பே அப்பதினால் தீட்சையாச்சு
 வேர்பரித்துத் திரியாதே யிதுதான் துட்சம்
 வெடியுப்பைத் தானறிந்தால் விரைந்துப்போகும்
 விள்ளுமடா வெடிக்கிரட்டைக் குண்டுபோட்டால்
 வெடியுப்பே மதயானை துதஞ்சாகும்
 விரைத்துப்போ முப்புமுதல் புடந்தான்பாரே. 38

பாரடா பலகோடி அண்டமெல்லாம்
 பகர்ந்துபோ முடலிறுகி வலுத்துக்காணும்
 மாரடா செகமுழுதுஞ் செம்பொன்னாக்கும்
 மதிமறந்தால் வருகுமோ வாதந்தானும்
 ஆரடா சுட்டலைந்தோர் சுளுவைப்பாரு
 அறிந்தாலு மெந்நூலைம் பதிற்சொல்துகூழ்ம்
 வேரடா வகைதெரியச் சொல்லிவிட்டேன்
 விதமுனக்குத் தெரியவென்றால் ஆகாசஞ்சேரே. 39

சேரடா மதிநாலு ரவிதான்நாலு
 திரமான கல்லுப்பு ரெண்டுகூட்டு
 பேரடா முற்குருவு மரையங்கூட்டு
 பிலமாக அரைத்தரைத்துச் செயநீராலே
 ஏரடா தீட்சையது முப்புத்திரண்டு
 என்மகனே காயாதி கற்பமாச்சு
 வேரடா யான்சொன்ன நூற்றுக்குள்ளே
 விதிப்படியே குப்பிதனி லெரித்துவாங்கே. 40

வாங்கிடவே சிங்கியென்ற நாமமாச்சு
 வங்குசிங்கு ரெண்டல்லோ முன்றுமாச்சு
 பாங்கிடவே பராபரத்தின் சுண்ணமாச்சு
 பக்குவத்தி னாலேயல்லோ தண்ணீராச்சு
 தாங்கிடவே மதியொளியும் பிர்மமாச்சு
 தற்பரமும் தராதரமும் தெரிசிக்கலாச்சு
 மாங்கிடவே சம்சார மாயையெல்லாம்
 மகத்தான தீவினைக ளொழிந்துபோச்சே. 41

ஓழியாத மாயமெல்லா மெங்கேபோச்சு
 ஓகோகோ வம்புதும்பு ஓழிந்துபோச்சு
 பழியான அக்கியானந் தொலைந்துபோச்சு
 பரமசிவன் பார்வதியைத் தெரிசித்தாச்சு

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

வழியான வழியிதுதான் மோட்சவீடு
வந்துதடா மகாமவுனஞ் சித்தியாச்சு
நழியான நமனும்ங்கே நடுங்கிப்போனான்
நலியாது உன்தேகம் ஊழியாலே.

42

ஊழியென்ன முப்பினுட சுண்ணத்தாலே
ஓழிக்கவில்லை வெளிதிறந்து சொல்லிவிட்டேன்
பழிவந்தால் வரட்டுமென்று பாடிப்போட்டேன்
பங்கமில்லை வெகுசுருக்கு அறிந்துபாரு
வழியாக வந்துதடா சிவமாங்கெங்கை
வாதிக்குத் தெரியாது மடங்குமுப்பூ
தழியான வகையறியா வேசிமக்கள்
தட்டுண்டு/திரிவார்கள் துடன்றானே.

43

துடனென்ற ஈசனுப்புக் கட்டக்கேளு
துட்சமாம் பீங்கானில் அரைத்துப்போட்டு
பீடனென்ற பிண்டசெய நீர்விட்டுக்கிண்டு
பின்னும்பா ரவிமுகத்தி லுலரப்போட்டு
வீடனென்ற விதிப்பீடியே முப்பத்திரண்டு
வீதிநின்ற நீரதுவு மதிகக்காரம்
மீடனென்ற துடனதை நெருப்பில்வைக்க
மிக்கது டனெரியா லடங்குந்தானே.

தானென்று அடங்கிநின்ற பிறகுதானும்
தானமது முப்பூவு மிடைதப்பாமல்
நானென்று தெரியாதோ வேசிமக்காள்
நலமாக முன்றுவித மாகச்சொன்னேன்
வானென்ற ஐந்துகாண்டம் நூற்றுக்குள்ளே
வகையாக முன்சொன்னேன் பின்னும் சொன்னேன்
மானென்ற முப்பூவு முன்றுவிதஞ்சொன்னேன்
மக்களே முன்பின்னாய் வகுத்தேன்பாரே.

45

வகுத்திட்டேன் முப்பூவுஞ் செய்யுமார்க்கம்
வந்துதடா சுத்தசல மாதியாதி
பகுத்திட்ட குருத்தேடி அலைந்தாலுந்தான்
பண்டுசெடி தான்பிடிங்கித் திரிந்தாலுந்தான்
தருத்திட்ட பற்பவகை செந்தூரங்கள்
தப்பியே நிறங்கெட்டுக் கரியேசுட்டு
மருத்திட்டு வாயுலர்ந்து திரிவதோடு
மக்களே வாதமது பொய்யாய்ப்போமே.

பொய்யென்று யெண்ணாதே யென்மேற்குற்றம்
பொல்லாத பாவிக்குச் சொன்னாலுந்தான்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

கொய்யென்ற கோசபீசம் நாதவிந்து
 குருவழலை தன்னைவிட்டார் குருவாமோசொல்
 மெய்யென்று யான்சொன்ன அஞ்சகாண்டம்
 மேன்மையாய்ப் பார்த்தாக்கால் விபரந்தோனும்
 வெய்யென்ற ரவியுமதி மங்கிமுன்றும்
 வெளிதிறந்து அடையாளஞ் சொன்னேன்பாரே. 47

சொல்லென்றால் முன்சொன்ன நூறில்தானும்
 சொல்லிவைத்தேன் கங்கைநதி யடையாளந்தான்
 கொல்லென்றால் தீட்சைக்கு அண்டபிண்டம்
 கூடினால் மண்ணல்லோ பொன்னாச்சென்றேன்
 ஒல்லென்றால் பசுந்தமண்ணுந் தண்ணீர்தானும்
 ஒகோகோ யிதைவிட்டு அலைந்துகெட்டார்
 பொல்லென்ற பூநீற்றைப் பொசுக்கியென்ன
 புலையனைப்போ லலைந்துகெட்டுத் திரிவான்பாரே. 48

திரிவானே புத்திகெட்ட புலையன்மக்கள்
 திரிவிதமாம் வாய்வுஅங்கி அப்புமுன்றும்
 விரிவான பிண்டத்தில் நின்றதப்பா
 விற்பமுள்ள பிருதிவியே பிண்டம்பிண்டம்
 பிரிவான தில்லையடா யிதுதான்மூலம்
 பின்கலையு மிடகலையு மிரண்டுங்கூடி
 மரிவான சுழிமுனையின் கூர்மைதப்பி
 மரித்துப்போ னால்வருமோ சீவன்தானே. 49

சீவனது போகும்ட்டுஞ் சுட்டாலுந்தான்
 சிவசத்தி தீட்சைதனை யறியமாட்டார்
 சிவந்தானும் வேறல்ல மண்ணுந்தண்ணீர்
 சிவனிருந்த வழலையுப்பு நெற்றிக்கண்ணும்
 சிவன்விபர மின்னதென அறிந்துகொண்டால்
 சிவசிவா இதற்குநிக ருண்டோசொல்லு
 சிவன்தானு விந்துபஞ்ச மித்திரமென்றும்
 சிவன்கொண்ட வன்னிபீஷ மென்றும்பேரே. 50

பேரான பேர்நிறைந்த பூரணத்தைப்
 பேதித்துச் சித்தரெல்லா மாறாட்டஞ்செய்தார்
 மேரென்றும் வஸ்துவென்றும் சாகாக்காலாம்
 மேன்மையுள்ள சாரமென்றும் பூரமென்றும்
 காரென்ற விதியோடே சொல்லிவந்தேன்
 கருத்தோடே செயலறிந்து பார்ப்பாயாகில்
 தேரென்று உங்களுக்கு மற்றோருக்கும்
 தெருவிலே சேதியெல்லாம் போட்டேன்பாரே. 51

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

பாரேநீ சாஸ்திரத்தை வெளிவிடாதே
 பாரிலே ஈயந்தாக்காற் பிரமைகொள்ளும்
 மாரேநீ தந்தைமுதல் பெண்டுபிள்ளை
 மகத்தான நரகத்தில் அழுந்துவாய்நீ
 ஆரேநீ யிந்நூல்வைத் திருந்தோர்பாதம்
 அனுசரித்துக் கோடிதன மீய்ந்துவாங்கு
 நேரேநீ கேட்டாலு மீயவேண்டாம்
 நெறியிலார்க் கீய்தலினால் நாசமாமே.

52

நாசமாய்ப் போனாலும் நடுக்கமெத்த
 நமனும்வந்து கரையேற ஓட்டானப்பா
 நாசமாஞ் சமுசாரிக் கிதுதானாகா
 நாரியர்க ளாசைவிட்ட யோகிக்காகும்
 நாசமிலா தவத்தையனு சரித்தயோகி
 நல்லமுதல் பட்டாக்கால் சிவந்துபோகும்
 நாசமிலா தவத்தையனு சரித்தோரன்றி
 நான்சென்னால் தெரியாது சாபந்தானே.

53

சாபத்தாற் சொல்லுதற்கு யிடைபாகங்கள்
 சந்தேக மில்லாம லைந்தாங்காண்டம்
 மாபத்தால் முன்னுரைத்த நூற்றுக்குள்ளே
 மக்களே சிங்கிக்குரு பாஷைதானும்
 தீபத்தாற் சிங்கிக்குப் பழச்சாறென்செய்யும்
 தீட்சையது செய்யுகிற கைபாகந்தான்
 நாபத்தாற் காய்ந்தசிங்கி பலந்தானொன்று
 நலமான சரக்கதுவுங் களஞ்சியொன்றே.

54

களஞ்சியென்ற திதுநாலு மரைப்பலமேயாச்சு
 கண்டுகொள்ளு கருவாளி யானாற்றானும்
 களஞ்சியென்ற பூரமப்பா குருவுமாச்சு
 தயங்காமற் குப்பிவைப்பு நூறிற்பாரு
 பளஞ்சியென்ற ஐம்பதுவும் நூறும்பார்த்து
 பதனமெத்தப் பதனமெத்தக் கைபாகங்கள்
 வளஞ்சியென்ற விடைபாகந் தப்பிற்றானால்
 வந்துதடா புலிபோலே பாய்ச்சல்தானே.

55

பாய்ச்சலிலே தின்றுவிடு மொன்றுமில்லை
 பார்த்திருந்து பதறாமற் செய்தீரானால்
 வாய்ச்சலிலே குருவதுதான் கோடிகாலம்
 வாழலாம் குருவுனக்கு வாய்த்ததானல்
 மாய்ச்சலிலே திரியாதே மண்ணைபொன்னாம்
 மக்களே பிரமஉப்பு வெளிமேலாச்சு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

ஆய்ச்சலிலே மெத்தவந்தான் வேணுமோதான்
அந்தரமாஞ் சரக்குக்குப் பணம்போதாதே. 56

போதுமடா முத்தீய மூன்றுசாமம்
பொங்காமற் வெடியாமற் பூண்டுபாரு
ஏதுமடா குப்பிமறு நாளிற்பாரு
இப்பவே பதங்கமென்ற குருதானய்யா
நீதமடா ஆதியிது துருசுக்காச்சு
நீத்தாட்டால் சுட்டலைந்து கெட்டானப்பா
வீதமடா யென்னசெய்யும் புத்தியில்லா
வீணர்களும் பொய்யெனவே தள்ளுவாரே. 57

தள்ளினது அவன்பேரிற் குற்றமில்லை
சவுக்கார வழலைதனை மறைத்ததாலே
வெள்ளையென்ற சிவனுப்பு மறைத்ததாலே
வெடியுப்புக் கட்டுவது விள்ளாதாலே
கொள்ளியென்ற பூநீரு போனதாலே
குடிமேலே கல்லுப்புக் காணாதாலே
துள்ளியென்ற சுத்தசல தீட்சைமார்க்கம்
சொல்லாமற் போனதினாற் தோணாதென்றே. 58

தோணுகின்ற சித்தர்கள்தான் கூடிக்கொண்டு
சூகூமாய்க் காணுகிற உப்புமார்க்கம்
காணுகின்ற பரிபாஷை நாமத்தாலும்
கபடாக முன்பின்னா யுகமையாலும்
வேணுமென்றே யவரவர்கள் நூல்கள்தோறும்
விளம்பினார் பூராய் மெத்தமெத்த
ஊணுகின்ற உப்பல்லால் வேறொன்றில்லை
ஒளித்ததென்ன வழலையொன்று தீட்சையொன்றே. 59

தீட்சையென்ற யிந்தநூ லைந்தாங்காண்டம்
சூஸ்திரமாய்ப் பாடினதோர் நூறின்மார்க்கம்
பச்சையென்ற நூறதிலே குருவதாச்சு
படிப்படியாய்ச் சொன்னதெல்லா மைநூறிற்றான்
மச்சையென்ற முதற்காண்டம் பிற்காண்டம்நூறும்
மகத்தான ஐந்தாங்காண்டம் கைபாகம்பார்
வச்சையென்ற சூஸ்திரத்தின் பாவையெல்லாம்
வகையுடனே சொன்னேனான் காண்டந்தானே. 60

காணுகின்ற வகையேது ஆதியுப்புக்
கருவறிந்த வாதிகளே சொல்லக்கேளு
தோணுகின்ற யீசனுப்பு மேலேயாச்சு
தோணாத லிங்கமென்றும் பொன்பூமியென்றும்

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

பாணுவென்ற படிக்கரவி சுடர்தானென்றும்
பயம்பிறக்கும் நாதவிந்து தானாமென்றும்
ஆணுகின்ற ஞானதிருட்டிக் காரர்சொல்லார்
அப்பனே வேறொன்று மில்லைதானே. 61

இல்லையென்ன சிவரூபம் முடிதானாச்சு
ஈஸ்வரியாள் ரூபமல்லோ சிவப்புமாச்சு
வில்லையென்ன சொல்லுகிறே னீலவர்ணம்
வேதனுப்பு நடுவாச்சு வேறேயில்லை
முல்லையென்ற தூரொன்றுக் கவர்கள்கோடி
முடர்களே ஒன்றல்ல மூன்றுமாச்சு
உல்லையென்ன சொல்லுகிறேன் சத்திஉப்பை
உவரென்று மிந்தென்றும் ரவிதானென்றே. 62

தானென்ற இந்தவகைப் பேர்களெல்லாம்
தவறாமற் சொல்லிவைத்தேன் நூற்றுக்குள்ளே
மானென்ற ஞானிகள்தான் கூடிக்கொண்டு
மகத்தான நூல்பார்ப்பான் தீட்சையாவான்
கானென்ற மவுனமென்று விண்ணைப்பார்ப்பான்
கருசலையாய் விசாரணையை விட்டுவிட்டு
வானென்ற சீவனத்திற் செல்லுவார்கள்
வகையாகப் பெண்ணோடு தயங்குவாரே. 63

தயங்குவார் பெண்ணுக்காய் வெகுபேச்சுப்பேசி
சமத்தான ஞானமெல்லாம் வந்துதென்பான்
மயங்குவான் பெண்ணாலே சார்வோயில்லை
மகத்தான யோகத்திற் சார்ந்தேனென்பான்
தியங்குவார் வருத்தமுற்றாற் சிவனையென்பான்
செகசாலத் திரோதாயி சிரிப்பான்கண்டாய்
முயங்குவார் சமதிவிட்டே மோசமாச்சு
முழுமோக மாயையிலே முழுகுவாரே. 64

முழுகவே மலைதனிலே நாதமுண்டாய்
முழக்கமா யதுபொருமி உதிருங்கீழே
வீழ்கவே மண்ணெல்லாம் பெரும்பாண்டத்திட்டு
மென்மையாய்க் கரண்டியினாற் துலாவிக்காய்ச்சி
தாழ்கவே குளிவெட்டி அதிலேவைக்கத்
ததும்பாமற் கட்டியா யிருக்கும்பாரு
ஆழ்கவே அடியிலே மண்தானிற்கும்
அப்புறத்தே வீசிவிடு ஆச்சென்றேதான். 65

ஆச்சென்ற சரீரமது சமதிக்காக
ஆகாத தூலமது யென்பார்கோடி

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- ஊச்சென்ற உலகத்தில் ஞானியுண்டோ
 உட்புகுந்து நான்பார்த்தே னொன்றுமில்லை
 வாச்சென்ற வாதம்வந்தால் ஞானமாகும்
 வாதமது யில்லாட்டால் வார்த்தையாகும்
 ஏச்சென்று உமுதால்வெள் ளாண்மையாகும்
 ஏரில்லா னருத்தடித்த யேத்தமாச்சே. 66
- ஏத்தமா மேத்தாச்ச வாதஞானம்
 எளிதிலே சித்தியுண்டோ யோகந்தானும்
 காத்தமாங் கைகண்டால் கற்போல்நெஞ்சாம்
 கண்டேனா னென்றுசொன்னால் ஒன்றுமில்லை
 ஊத்தமாம் அரனுடனே தொழிலேநித்தம்
 ஊதுவா னவன்வாதி உண்மையுண்மை
 தேத்தமாம் சிவயோகி முனிவர்தானும்
 செயலாகப் பொங்கியுண்பான் யோகியாமே. 67
- யோகியாம் வாதியிலே விதமேரெண்டு
 உலுத்தனாம் வாதியென்றா லுடுத்திப்பொங்கி
 யோகியாம் யோகமென்ன வேதைகண்டு
 உதவியில்லாப் பெண்ணோடே கூடிமாய்வான்
 பாவியாம் பெண்ணென்ற பக்கம்சென்று
 பாட்டோடு கேளிக்கை தனித்துப்பார்த்து
 நாவியாம் பெண்தனையே இவன்விரும்பில்
 நரகத்துக் கேதுவாய் மாளுவானே. 68
- மாளாமற் பெண்மேலே மயக்கம்விட்டு
 மாசற்ற சித்தாந்த வேதாந்தம்பார்த்து
 நாளாமற் செகசாலம் நரகமென்று
 நாட்டமாந் தேவியுட கிரியையிலேநின்றால்
 தேளாமற் சடமுதலாய் நாமல்லவென்று
 செகத்திலே தசதீட்சை கடந்துயேறி
 வாளாமற் சிவசொத்தை வறுமைபோலுண்டு
 வகையறியோம் வாதமென்ற வண்மைதானே. 69
- வண்மையாய்ச் சதாகோடி தொழிலைச்செய்வார்
 வகையேது பொருளில்லை வறுமைக்கென்பார்
 உண்மையாய்ச் செந்தூர செயநீர்ச்சுண்ணம்
 ஒருவருந்தா னறியாம லடக்கிவைப்பார்
 ஆண்மையாய்த் தொழிலெடுப்பா ரார்க்குங்காட்டார்
 அபூர்வந்தான் வாதமென்பா ரனேகம்பேர்கள்
 தாண்மையாய் சதாநித்த மறிவிலுணி
 சாந்தமா யிருந்தவர்க்குத் தெரிசிப்பானே. 70

பரிபாலை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

தெரிசிப்பா னித்தனையுந் தள்ளிநின்றால்
 தெரியாம லிருந்தாலு மறிவிப்பேனான்
 தெரிவிப்பேன் செய்பாகங் கைபாகங்கள்
 தேரினின்ற படியாலே தெரிசிப்பேன்பார்
 தெரிசிப்பே னுன்மனதி லுருமைகொண்டு
 செயமாக நாட்டிவிப்பே னறிவிறாநாம்
 தெரிசிப்பே னுன்மனதி லுறுதிகொண்டு
 தெரிந்தாலு மீஸ்வரியாள் தேரொட்டாளே.

71

தேரொட்டாள் பூரணியுங் காரணியுந்தான்
 திடப்பட்ட மனதானாற் செப்புவாள்பார்
 நேரொட்டா ளெத்தனைநா ளறிந்தாலுந்தான்
 நிசமாகச் சொன்னசொல்லை அறிவிற்காக்கி
 பேரொட்டா நெடுநாளா யுழைத்தாலுந்தான்
 பேய்மக்காள் ஞானியென்று நிலைக்கத்தானும்
 ஓரொட்டா மிந்தவித மார்க்கங்கண்டால்
 ஓகோகோ தெளிவுமெத்த ஞானிதானே.

72

ஞானமாம் வாதியென்ற மவுனவாதி
 நாட்டமாம் பிரபஞ்சத் திருந்தாலென்ன
 வானமாம் ரசவாதி யோகவாதி
 வந்திடுவாள் பூரணியாம் ஆயி ஆயி
 சேனியா மவரிடத்தே ஆத்தாள்சொல்வாள்
 செகசால முத்திவழி சேர்த்துவைப்பாள்
 ஏனியாம் ரசவாதங் காட்டிவைப்பாள்
 எப்படியுஞ் சென்னமென்ற முத்திதானே.

73

சென்னமில்லை முத்திபெற்ற வாதிக்கென்று
 சிவன்தானு மோட்சமென்று செப்பினார்காண்
 சென்னமில்லை சிவசொத்தைப் பெண்ணுக்கீய்ந்து
 சிறிதான விரையமெல்லாம் பண்ணினாக்கால்
 சென்னமுண்டு நரகெய்தும் பாவியோரும்
 தெருநாய்போ லேதிரிந்து அலைந்துசாவார்
 சென்னமுண்டு நரகெய்தி மாளுவான்பார்
 தீர்க்கமாய்ப் பசாசுபோ லலைவான்பாரே.

74

அலையாம லிருக்கவல்லோ வாதஞ்சொன்னேன்
 அகண்டத்தி லிருக்கவல்லோ குளிகைசொன்னேன்
 குலையாம லிருக்கவல்லோ ஞானஞ்சொன்னேன்
 குணத்தோடே மனம்பிடிப்பான் வாதியானால்
 மலையாம லிருக்கவல்லோ தீட்சைசொன்னேன்
 மகிமையுட யிந்தநூ லைந்தாங்காண்டம்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- நிலையாம லருளாமோ பொருளோவென்று
நீமகனே யிருந்தாக்கால் பொய்போகாதே. 75
- போகாமே பஞ்சபட்சி பாசாணந்தான்
பொன்கோடி பச்சையிலே வேதையாகும்
நோகாமல் நவலோகம் பத்துக்கொன்று
நொடியிலே விஷங்களெல்லாம் நடுங்கிப்போகும்
வேகாத சரக்கிதுதான் காயசித்தியாகும்
வேதாந்தக் கூட்டத்தி லிருக்கலாகும்
போகாது வாதமது யென்னசொல்வேன்
போட்டதொரு சரக்கெல்லாங் கட்டுந்தானே. 76
- கட்டுமே பஞ்சபட்சி பாசாணத்தால்
காயசித்தி யோகசித்தி கடுசிலாகும்
பட்டுமே லோகத்தில் பாயயேமம்
பாசாணக் குலத்துக்குத் தளவாயாகும்
வெட்டுமே துதத்தை நிமைக்குமுன்னே
விடுபட்டாற் குளிகையது மிடுக்குமாகும்
தொட்டுமே போட்டிட்டா லேமமாகும்
தூரத்தே யோட்டுமிந்தத் தொந்தந்தானே. 77
- தொந்தமாய் கர்மமென்றுந் தர்மமென்றும்
தொகையிலாப் பிறப்பிறப்பு உண்டென்பார்கள்
கந்தமாய்க் கருச்சொல்வேன் கருதிக்கேளு
கருத்தூணிப் பெரியோர்கள் கண்டுசொல்வார்
பந்தமாய்ச் செந்துக்கள் பிறந்ததெங்கே
பாந்தமாய் யிறந்ததெங்கே யெங்கேபோச்சு
உந்தமாய்ச் சொல்லுதற்கு உலகமெங்கே
உண்மையாய்த் தெளிவாக உரைக்கிறேனே. 78
- உரைக்கிறேன் சராசரங்கள் சீவராசி
உற்றபத புவனமொடு அண்டமெல்லாம்
பிரைக்கிறேன் பூரணத்திற் பிறந்ததாகும்
பிறந்தவித மேதென்றால் பகரக்கேளு
விரைக்கிறேன் யெழுவகையின் யோனிநாலு
மிக்கான விந்துவதாய் விளங்கும்போதம்
கரைக்கிறேன் மேகசலம் கடல்நீர்போலக்
கலந்துநின்ற செகமெல்லாம் போதமாச்சே 79
- ஆச்சுதே போதமெங்கும் நிறைந்துநின்று
அகண்டத்திற் சென்னவகை போக்கங்கேது
ஓச்சுதே நாதத்தி லோங்கிநிற்கும்
ஓண்டினால் நல்வினையு மப்போபோச்சு

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- வாச்சுதே பெண்ணோடு கூடியாடி
மாண்டதொரு பேயருக்கு பிறப்புண்டாகும்
வாச்சுதே வாருதியிற் சலத்தைமேகம்
வாங்கியே யிரைத்ததுபோற் பிறப்புண்டாச்சே. 80
- பிறப்பதுவு முண்டாகி மாண்டுதானால்
பூரணத்திற் றானாகிப் பின்புமீளும்
திறப்பதுவும் பூரணத்தில் யிச்சைநோக்கித்
திரும்பியே பிறக்கவொட்டாக் கம்பியாச்சு
மறப்பதற்குக் கருவிகளே உதவியாச்சு
மாண்டிறந்து போவதற்கு மோசமாச்சு
பறப்பதுவு மதுவையுண்டு செண்பகத்துள்
பத்திநின்று செத்ததுபோல் சென்னம்போச்சே. 81
- செத்ததோர் வாசிகண்டு மும்மூலம்பாரு
செவிநின்ற பூரணத்தை யுற்றுப்பாரு
ஊத்தியதோர் கருவறிந்தால் அவனேயோகி
உற்றுணர்ந்து பார்த்தாக்காற் துளிருமாகும்
வாத்தியதோ ரக்கினியாற் பிறந்தபிண்டம்
வகையுடனேசருகுதள்ளி யேத்திப்பாரு
ஆத்தியதோர் திசம்பத்து காளிற்றானும்
அப்பென்ற உப்பதுவை யுணர்த்திக்கொள்ளே. 82
- கொள்ளடா சத்திசிவ மொன்றாய்ப்போச்சே
கோள்களொன்று மில்லாமற் பத்துக்கொன்று
மொள்ளடா சாரமொன்று பூரமொன்று
மிஞ்சாமற் பூரமதை மடியரேகி
பொள்ளடா பீங்கானில் வைத்துமூடி
புதைத்துமே சமாதிபெள ரணையிற்போடு
தொள்ளடா அமாவாசை இருவாரஞ்சென்று
திறந்துபார் மறுநாளிற் செயநீராமே. 83
- செயநீரே யானாக்கால் பிரமக்கல்லைச்
சென்றமட்டுந் தீட்சையிடக் கட்டிப்போகும்
செயநீரே யானாக்கா லிடைபாகந்தான்
செப்புகிறேன் வாதிகளே மகிழ்ந்துகேளு
செயநீரிற் முன்சொன்ன யிடைபாகங்கள்
சேர்த்துவிட்டு மாளவந்தா னரைத்தரைத்து
செயநீரே தீட்சைவிட்டு மரியரேகி
செகமெல்லா மெய்க்குமிந்த மெழுகுதானே. 84
- மெழுகுமே காயாதி கற்பமாச்சு
மெழுகில்நின்ற யெண்ணெய்து கழன்றுபோச்சு

பொழுதுமே காசியென்ற குப்பிக்கிட்டு
 பொருந்தவே நான்சொன்ன நூற்றிறானும்
 தொழுதுமே உரைத்தபடி சீலைசெய்து
 தொக்கடா மூன்றுசாம மெரித்துவாங்கி
 தொழுதுமே நாற்பத்தி முக்கோணத்தைத்
 தொந்தமடா ஆயிக்குப் பூசைசெய்யே. 85

பூசையது மாறாமற் செய்துகொண்டு
 பூரணியின் முன்பாகம் பணிந்திருந்து
 பாஷையது மறவாமல் மனங்குவிந்து
 பகராமற் செய்துகொண்டால் சிங்கியாச்சு
 மாசையது தானகற்றிக் கற்பங்கொள்ளு
 மக்களே வயதுமது ஊழிகாலம்
 ஓசையது தான்பிறக்கு மண்டகூடம்
 ஒன்றான பிரமக்கல் தீர்க்கந்தானே. 86

தீர்க்கமாய் நவலோகம் நீற்றிப்போடும்
 செப்பரிது சிவப்பாகுஞ் செம்புபோலாம்
 கார்க்கமாம் வெள்ளியிலே பத்துத்தொந்தம்
 காண்பித்தால் கடைசியிலே யேமமாகும்
 மூர்க்கமாம் துதத்தில் படுமுன்கட்டும்
 உபரசத்திற் படுமுன்னே சவளையாகும்
 நார்க்கமாம் லவணமது யிருபத்தஞ்சும்
 நடுங்குமே வேங்கைகையி லாடுதானே. 87

வேங்கைகையி லாடுபோல் நடுங்கிப்போகும்
 வெகுவித்தை யாராலும் விள்ளொண்ணாது
 பாங்கையின்று கண்டவனே வாதயோகி
 பருவத்தை யறியாதான் பசாசோடொக்கும்
 தீங்கையன்றோ சிறுபிள்ளை வியாக்கிரமந்தானும்
 செப்பினா ரென்குருவும் புகண்டர்க்குத்தான்
 தாங்கென்ற அய்யருமே யெனக்குத்தானும்
 சமத்தெல்லா மடியேற்குச் சாற்றினாரே 88

சாற்றியதோர் வகைசொல்வேன் நினைவாய்க்கேளு
 சமத்தாக மூலத்தில் நினைவாயூது
 நாற்றியதோர் நடுமூலங் கண்டத் தூணு
 நலியாமற் நாலதனை யெட்டிற் சேரு
 போற்றியதோர் மேல்மூலம் புருவத்தூணு
 பூரணத்தின் கீழ்மடங்கிப் போதஞ்சேர்க்கும்
 தேற்றியதோ ரிதைவிட்டால் ஞானமில்லை
 திருட்டான வாதிக்குச் சேரப்பொய்யே. 89

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

பொய்யாகப் போச்சென்பான் ஞானமெல்லாம்
 பொன்னாசை பெண்ணாசை மெய்யென்றெண்ணி
 மெய்யான உலகத்தி லென்னஞானம்
 மிகுந்துணர வேணுமென்றால் வாசியேரு
 கொய்யாகப் பொரியாசை நிலையாமற்கொல்லு
 குறியான பதியைவிட்டுப் பாசமுடும்
 நய்யாக ஐம்புலனைக் குத்திக்கொல்லும்
 நலியாமல் பூதத்தை ஒன்றாய்த்தானே. 90

தானென்ற யிக்குருவா லெல்லாங்கட்டும்
 சமுசயங்க ளறிந்தவனே வாதயோகி
 வானென்ற மனதைமெள்ளப் பூரணத்திற்சேர்க்க
 வக்கடங்காப் பூரணந்தான் மேலேயாகும்
 நானென்ற பூரணமே யென்றுநாடி
 நத்தாமற் சடலம்விட்டு வேறாய்நின்று
 கானென்ற காரணத்தை நாமறிந்தோம்
 கல்லுநின்ற பிரபஞ்சமெல்லாம் ஓடுமென்றெண்ணே. 91

எண்ணியே பெரியோர்க்கு வாதஞ்சொன்னேன்
 ஏற்றமா முத்தருக்குத் தொழிலைச்சொன்னேன்
 புண்ணியருஞ் சீஷருக்குப் புத்திசொன்னேன்
 பூரணத்தி லிருக்கவல்லோ ஞானஞ்சொன்னேன்
 நின்னயமாம் பெரியோர்க்குப் பரத்தைச்சொன்னேன்
 நிலையில்லாக் காமிக்கு அறிவுசொன்னேன்
 வன்னமாய் வழலைமுறை வரிசைசொன்னேன்
 வாதிகளுக் குயிரிதுவும் வளப்பந்தானே. 92

வளப்பமாந் துருசவிட்டால் வாதம்போச்சு
 வகையான கம்பிவிட்டால் வேதைபோச்சு
 இளப்பமா யோகம்விட்டால் ஞானம்போச்சு
 எடுத்தோடுங் குளிகைக்கு யேற்றம்போச்சு
 துளப்பமாய் மனம்விட்டால் வாசிபோச்சு
 சொருபத்தைப் பாராட்டால் யெல்லாம்போச்சு
 தளப்பமாங் குருவைவிட்டாற் புடசெயங்களாகா
 தனிக்காய் சித்திவிட்டால் வாதம்போச்சே. 93

வாதம்விட்டால் யோகநிலை ஞானம்போச்சு
 மகத்தான பசியுற்று மயக்கமாச்சு
 காதம்விட்டால் மனக்குரங்கு பசித்ததாலே
 களைத்துமே மனமலைந்து கவிர்மெத்தாகும்
 பாதம்விட்டால் பராபரத்தின் முகத்தைப்பாரார்
 பாழிலே போய்விடுங்காண் பரமஞானம்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- நீதம்விட்டால் மந்திரங்கள் சித்தியில்லை
நிலையாட்டால் பசாசாச்சு நினைவாய்ப்பாரே. 94
- பாரப்பா வாதத்துக் கிதுவேபோக்கு
பாங்கான வாதசித்தி ஞானசித்தி
காரப்பா யென்குருவும் புகண்டர்நாயன்
கருவெல்லா மனதூணி விரித்துப்பார்த்தேன்
வேரப்பா குருசொல்லக் காணவேணும்
விதவிதமாய்ச் சுட்டாலுங் காணமாட்டார்
நாரப்பா தூக்கோடே பால்குடித்த
நாய்போலே சுழன்றுமே திரிவார்தானே. 95
- திரிந்துமே சுடுகிறதோர் வாதிகோடி
திறமில்லா மனதான ஞானிகோடி
விரிந்துமே விட்டகுறை தண்ணியாலே
விந்தென்ற நாதமது ரெண்டுமாகி
தெரிந்துமே இதனருமை பெருமையெல்லாம்
சிறப்போடு எண்ணிமன தோர்மையாக
மரிந்துமே மகாமவனம் விரித்துவாழ்த்து
மகத்தான பூரணமா மொன்றாங்கானே. 96
- ஒன்றான ரோமபுரி கடலுக்குமேற்கு
ஓமென்ற கிணராச்சு அகலங்கேளு
அன்றான பதினாறு முழத்தின்கீழே
அழுத்தமுள்ள கிணராச்சு யேமமாச்சு
பன்றான சகலருந்தா னெடுத்து உண்பார்
பரமசிவன் தாயுமங்கே யிருப்பாள்பாரு
மன்றான சிவகணத்தைப் பூதந்தன்னை
மருவியெடா மற்காவல் வைத்தார்கானே. 97
- காணவே பத்திலொன்று சீனதேசம்
கடிந்துமண் தண்ணீரிற் கரைந்துபோச்சு
நாணவே ரசமென்றால் சத்தவேதி
ரசேந்திரனாந் தெரிசனமாம் வேதியாகும்
பாணவே பராபரந்தான் பரிசவேதி
பாங்காகச் சூதமும் சுரமுந்தானும்
தோணவே அறுகாண்டம் பெத்தபேதி
தோற்றுமடா வேதையுமே சித்தியாமே. 98
- சித்தியாய்ச் செய்வதா ரைந்துகாண்டம்
செயலுடனே பார்த்தவர்கட் கெய்துமெய்தும்
பத்தியாய்ச் செய்வதா ரிந்தநூலைப்
பதிமூலம் வரைபார்த்தோர்க் கெய்துமெய்தும்

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

முத்தியாய்ச் செய்வதார் முதலிரண்டுகாண்டம்
முனையான கடைசிஐந்தாங் காண்டந்தானும்
மத்தியாய்ச் செய்வதார் மூன்றுகாண்டம்
மக்களே பார்த்தவர்க்குச் சித்தியாச்சே. 99

சித்தியாம் பரிபாலை ஐந்தாங்காண்டம்
சிறப்புடனே சொல்லிவிட்டோ லுலகத்தோர்க்கு
பத்தியாய்த் தெரிந்தவனே சித்தனாவான்
பாருலகி லிவனுக்கீ ண்டோ அப்பா
புத்தியா யிக்கருவை வெளிவிடாதே
பூவுலகி லிந்நூலைக் கொடுத்திடாதே
எத்திசையு மிந்நூல்போற் கிட்டிடாது
என்மகனே பரிபாலை ஐந்நூறுமுற்றே. 100

உரோமரிவி பரிபாலை
ஐந்தாங்காண்டம் 100 முற்றிற்று.
உரோமரிவி பரிபாலை 300 முற்றிற்று
XXXXXX

உரோமரிவி பரிபாலை உரைக் குறிப்புகள்

பாடல் 1

நடுவான முன்றாவது காண்டத்தினைப் பாடுவதற்கு ஐங்கரனும்.
குருவான புகண்டரும் காப்பாக அமைவார்களாக.

பாடல் 2

மலைப்பில்லாமல் இந்நூலைப் பாடியதால் சித்தர்கள் கோபம் கொண்டு.
குகையில் வைத்து மறைந்தார்கள்.

பாடல் 6

குரு உபதேசத்தால் சவுக்காரத்தைப் பற்றிக் கூறினேன். தாயான
காரசாரம் பற்றியும் வகுத்துக் கூறினேன்.

பாடல் 7

தேகம் சித்தியாலே (அறியாமல் நிலைத்திருப்பது), உப்பினாலே, ஆகார
சஞ்சாரம் செய்யும் குளிகை செய்வதும், உப்பினாலே. ரசவாதமும் உப்பினாலே.
உடம்பிற்குள்ளே முக்கக் காற்று ஆடுவதும் உப்பினாலே. புடங்கள் வெற்றி

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

அடைவதும் உப்பினாலே. பொன் பழுப்பதும் உப்பினாலே. அஷ்டாங்க யோகங்கள் கை கூடுவதும் உப்பினாலே.

பாடல் 8

அதனால் உப்பைப் பற்றி உள்ளபடி அறிந்து சொன்னவன்தான் உண்மையான வாதி ஆவான். ஐம்புலன்களை வென்றவன்தான் யோகியாவான். மூலாதார சுவாதிஷ்டானம். மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தம், ஆக்ஞா என்ற ஆறு ஆதாரங்களைக் கடந்து சகஸ்ராரத்தை அறிந்தவனே ஞானி. சகஸ்ராரத்தில் அமுதப்பால் பெருகக் கண்டவன் குரு. புருவ மத்தியில் ஒளிச்சுடர் பெற்றவனே பிறவிக்கடலை தாண்டியவனாவான்.

பாடல் 10

மனதை தன் விருப்பம்போல் செல்ல விடாமல் வழிமறித்து அடக்கி, புலன்களிலே ஆணி அடித்தாற் போல் அடித்து நிறுத்தி பெண்ணாசை வென்று நிற்பாயாக. உலகத்தில் சாகாத கால்களும் கிடையாது. வேகாத தலைகளும் கிடையாது. அதனால் எல்லா உயிர்களையும் தன்னுயிர்போல் எண்ணுவாயாக.

பாடல் 11

கற்பமுண்ணவும், சமாதியில் இருக்கவும் அறிந்துகொள். ஆசாபாசங்களைத் தள்ளிவிடு. உத்தமியான தாயின் பாதங்களைப் போற்று! வாதத்தை முறையாக அறிந்து ஈசனது, அடிபணிந்து உயரச் செல்! கைமுறைகளை நழுவ விடாமல் சாஸ்திரத்தை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்.

பாடல் 12

சாஸ்திரத்தினை அறிவதென்றால் பராபரையான தாயைப் பூசித்தாலே அறிய முடியும். மூச்சைக் கட்டுப் படுத்தி பிராணாயாமத்தில் உறுதியாக நின்றாலே உண்மைப் பொருள் தோன்றும். மாயையை அறுத்தாலே நித்திரை, பசி, சோம்பல் என்ற தூர்க்குணங்கள் போகும்.

பாடல் 13

சோம்பேறியாயிருந்தால், காயசித்தி அடைய முடியாது. நாயைப் போல் அலைந்தாலும் வாதசித்தி கிடைக்காது. மனம் முயற்சி இன்றி குறுகிப் போனால் யோகம் சித்தியாகாது. குளிகைக்கு சாரணை ஏற்றாவிட்டால் ஆகாச சஞ்சாரம் முடியாது. எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையான வழலையை விட்டுவிட்டால் சித்தனாக முடியாது. காமத்தின் வழியே சென்றால் சிவயோகம் அடைய முடியாது.

பாடல் 14

உலகத்து ஜீவன்களெல்லாம், அண்டம், மண், தண்ணீர், யோனி என்ற நால்வகையாய் உற்பத்தி ஆயின.

பரிபாலை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

பாடல் 15

மனித ஜென்மம் எடுத்தவன் ஆசையென்ற பாசத்தில் இருந்து விலகாவிட்டால் செண்பக மலருக்குள் அகப்பட்ட வண்டுபோல், மாண்டு போக நேரிடும். பூரணமாகிய பரம்பொருளை நாடி நின்றால் பிறவியை ஒழித்து விடலாம்.

பாடல் 16

பிறவியை ஒழிக்க வேண்டுமென்றால் பரம்பொருளை நாடவேண்டும். பெண்ணாகிய மாயை வசப்பட்டால் திரும்பத் திரும்ப பிறக்க நேரிடும். பெண், பொன் என்ற இரண்டையும் தள்ளி காயசித்தி செய்துகொண்டு ககன குளிகையால் உலகமெல்லாம் சுற்றிப்பார்.

பாடல் 17

வறுமை வாய்ப்பட்டால் மனக்குரங்கினால் ஞானம் அழிக்கப்பட்டு விடும். வேதாந்த சித்தாந்தமெல்லாம் தூரப்போய்விடும். மனம் பேயாகி விட்டால் நற்பேறுகள் யாவும் ஒழிந்துவிடும். வாசி, சமாதி, நிஷ்டை எல்லாமே மண்ணாய்ப் போகும்.

பாடல் 19

பக்தியுடன் உள்ளத்தைத் தூய்மைப் படுத்தினால் உள்ளம் தங்கம்போல் பழுத்து விடும். கருணை வளர்வதால் அமுதபோதம் உண்டாகும். அதனால் யோகசித்தி ஏற்படும். எல்லாமே தான் என்ற, அதாவது எல்லாவற்றையுமே தன்னைப் போன்று பார்ப்பதால் செய்ய வேண்டியது, செய்யக் கூடாதது என்பவை எல்லாம் அற்று விடும்.

பாடல் 20

தன்னுணர்வு இல்லாதவர்களையும் தன்னுள் தான் உணர்ந்து உள்ளத்தைக் காணாதவர்களையும், சிவ சக்தி பதங்களை அடையாதவர்களையும் நல்ல உணர்வோடு பேசாதவர்களையும், நாதாந்த பேதங்களைக் காணாதவர்களையும் தள்ளிவிட வேண்டும்.

பாடல் 23

நிச்சயமான பொருளைக் கண்டவர்க்கு கண், வாய், கருத்து என்பவை எல்லாம் அற்றுப் போகும். அண்டங்களுக்கு அப்பாலும், பூமிக்குக் கீழேயும் பார்க்கும் சக்தி உண்டானால், நீ, நான் என்ற வேறுபாடுகளும் அற்றுப் போகும்.

பாடல் 25

சூரு முனிவரான அகஸ்தியர் பரிபாலை ஐந்நூறிலும் செளமியம் ஆயிரத்து இருநூறிலும் இதே சொல்லி இருக்கிறார். போகர் ஏழாயிரத்தில் கூறியுள்ள விஷயங்களிலும் இது ஒன்றாகும்.

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

பாடல் இருபத்தாறு முதல் முப்பது வரை உள்ள ஐந்து பாடல்களில் கோத்திகம், தனுரா, பத்திரம், முத்திரா, கோமுகம், வீரம், பத்மம், மயூரம், சுகாசனம் என்ற ஒன்பது ஆசனங்கள் செய்யும் முறை பற்றி கூறுகிறார்.

பிராணாயாமம் பாடல் 31

ரேசகம் என்றால் மூச்சை விடுவது பூரகம் என்றால் உள்ளே வாங்குவது கும்பகம் மூச்சை அடக்கி வைத்தல்.

பிராணாயாமம் செய்வது ஆசனத்தில் இருந்தபடிதான் செய்யவேண்டும்.

பாடல் 32

மாத்திரை என்றால் நொடி, முப்பத்திரண்டு மாத்திரை நொடி நேரம் மூச்சை உள்ளே வாங்க வேண்டும் அறுபத்தி நான்கு நொடி நேரம் மூச்சை உள்ளே அடக்கி வைக்க வேண்டும். பதினாறு மாத்திரை நேரத்தில் மூச்சை வெளியே விடவேண்டும். இம்முறையை தவறாமல் பயிற்சி செய்வதன் மூலம் பிரம்மதளத்தை அறிய முடியும்.

பாடல் 33

குண்டலியிலிருந்து பிரம்மதளமாகிய ஸ்வாதிஷ்டலத்தை அறிந்து அதன் பிறகு விஷ்ணுவின் இருப்பிடமாகிய மணிபூரகத்தில் நிறுத்தி பிறகு நத்திரனுடைய நிலையாகிய அனாகதத்தில் ஊதவேண்டும். பிறகு மகேஸ்வரனுடைய நிலையாகிய விஸத்தியையும் சதாசிவனுடைய நிலையாகிய ஆக்னியாசக்கரத்தையும் அடைய வேண்டும். மூச்சை மூலாதாரத்தில் இருந்து ஆக்யா சக்கரம் வரை ஆறு நிலைகளுக்கும் கொண்டு வரும்போதுதான் பிராணாயாமம் ஒன்று பூர்த்தியாகும்.

பாடல் 34

இப்படி பிராணாயாமம் முறையை அறிந்து செய்தால் எல்லாவிதமான பாவங்களும் அகன்றுவிடும். பிராணாயாமம் செய்யும்போது தேகத்திலிருந்து வியர்வை கொட்டும். மும்மலங்களும் அகன்றுவிடும். நாடி சுத்தியாகும். தசநாதம் காதில் கேட்கும்.

பாடல் 35

பிராணாயாமம் செய்யும்போது வியர்வை வெளியாவது முதல் பருவம். மூச்சு கும்பித்து நிற்பது இரண்டாம் பருவம். உடம்பில் வெப்பம் உண்டாகி அதிகமான பசி ஏற்படுவது மூன்றாம் பருவம். மூச்சுக் காற்றால் குருபதியான நெற்றிப் பொட்டில் ஒளி தோன்றுவது நான்காம் பருவம். தனதறிதே சாட்சியாகி பிரகாசிப்பது ஐந்தாம் பருவம். குண்டலியில் ஓசை உண்டாவது ஆறாம் பருவம். ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் திறமை உண்டாவது ஏழாம் பருவம். தூரதிருஷ்டியினால் பின்னால் நடக்கப்போவதை முன்னதாகவே அறிந்து கொள்ளும் சக்தி ஏற்படுவது எட்டாம் பருவம்.

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரர்கள்

பாடல் 37

இந்த எட்டு பருவங்களும் திட்டமாக கைகூடினால் பூர்வ ஜென்ம வினைகள் எல்லாம் அற்றுவிடும். ஆகாரம் சித்தியாகும். தேகம் ஒளிமயமாக பிரகாசிக்கும். பிராண கலை ஒளியுடன் விளங்கும். அண்டசராசரங்களும் தானே என்ற நிலை ஏற்படும்.

பாடல் 38

தன்னைத்தான் அறிந்து பார்க்கும்பொழுது தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களும் விளங்கும். எண்ண முடியாத ஆசாபாசங்களும், பஞ்ச கர்த்தாக்களாலும், பஞ்ச பூதங்களாலும் ஏற்படும் பிணைப்புக்கள் விலகி தூரியன், சந்திரன், அக்னி என்ற மூன்று விதமான சுடர்களும் ஒளிவிட்டு பிரகாசிக்க உண்மை பொருளை அடைய முடியும்.

பாடல் 39

பஞ்ச பூதங்களை அறிந்து கண்முடி மனக் கண்ணால் பார்க்கும்போது மேருகிரியும், சதுரகிரியும் தோன்றும், கைலாசத்தையும் காணமுடியும்.

ஞானேந்திரியங்கள்

கேட்பது காது, தொட்டால் அறிவது தேகம் (தோல்). சச்சு என்பது கண்கள். சிங்கி என்றால் வாய், ஆக்கிரானம் என்பது முக்கு.

கர்மேந்திரியங்கள்

வாக்கு, பாதம், பாணி, வருபூ, கஸ்தம் இவை ஐந்தும் கர்மேந்திரியங்கள். ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆன இந்திரியங்களை நன்கு அறிந்து கொண்டால் வாசியானது எளிதாக மேலே ஏறும்.

ஒளி, ஓசை, சுவை, நாற்றம், ஸ்பரிசம் இவை புலன்களால் அறியப்படும் உணர்ச்சிகளாகும்.

இவற்றை நன்கு அறிந்து கொண்டால் கரணம் அந்தக்கரணம் என்பவற்றை நன்கு அறிந்து கொள்ளலாம். மனம், புத்தி, ஆங்காரம் என்பவற்றையும் பிரித்து அறியலாம். இவை அனைத்தும் சேர்ந்தது ஆத்ம தத்துவம்.

பாடல் 47

கேள்வி, கலை, நியதி (வித்தை) அவித்தை, நாகம், புருஷன், மாயை என்ற ஏழும் வித்யா தத்துவங்களாகும்.

பாடல் 48

சுத்த வித்தை, ஈஸ்வரம், சதாக்கியம், சக்தி, சிவம் ஐந்தும் சிவ தத்துவங்கள்.

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

பாடல் 50

பஞ்ச பூதங்களின் கூராகவே நமது தேகம் அமைந்துள்ளது. பூமி (பிருதிவி) யின் கூரானவை எலும்பு, தோல், மயிர், நரம்பு, சதை, நீரின் கூறு (அப்பு) உமிழ் நீர், இரத்தம், சுக்கிலம், முளை, மஜ்ஜை.

அக்னி (தேயு) யின் கூரானவை பசி, தூக்கம், பயம், சோம்பல், காமம்.

வாயுவின் கூரானவை இருத்தல், கிடத்தல், எழுதல், நடத்தல், ஓடல் என்பவை ஐந்துமாகும்.

ஆகாசக் கூரானவை குரோதம், கோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம்.

இவ்வாறாக பஞ்ச பூதங்களுக்கும் தொழில்கள் இருபத்தைந்து ஆயின.

1. இடைகலை, 2. பின்கலை, 3. சுழிணை, 4. சிசுவை, 5. காந்தாரி, 6. அத்தி, 7. அலம்புடை, 8. சங்கிணி, 9. குரு புருஷன், 10. குரு என்பவை பத்தும் பிரிதுவியன் கூரான பத்துநாடிகளாகும்.

பிரானன், அபானன், உதானன், சமானன், வியானன் இவை வாயுவின் கூரானவை. இவை தவிர வியாழன், கருமன், விரிகரன், தேவதந்தன், தனஞ்சயன் இவை ஐந்தும் ஐம்பூத வாயுக்கள். முற்கூறியவை அக்னி சம்பந்தமான வாயுக்கள். பிற்கூறியவை பூத சம்பந்தமான வாயுக்கள்.

பாடல் 58

ஆகாய சம்மந்தமானவை அர்த்த ஏடனை என்ற பொருளாகை. புத்திர ஏடனை என்ற புத்திர பாசம், உலக ஏடனை என்ற உலக பற்று என்பவை முன்றுமாம்.

பாடல் 59

வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம். அதாவது சொல்லுதல், நடத்தல், கொடுத்தல், விடுதல், மகிழ்தல் என்பவை ஐந்தும் கர்மேந்திரியங்கள் சம்பந்தமான செயல்களாகும்.

பாடல் 60

சாத்வீகம், ராசதம், தாமசம், என்பவை முக்குணங்களாகும்.

வைசந்தி, மக்திமை, வைகரி, துட்சமம் என்பவை நான்கும் வாக்குகளாகும். அவை முறையே செவியோசை, மிடற்றோசை, நினைவு ஆசை, நுண்ணோசை என்று தமிழில் கூறுவர்.

பாடல் 62

உட்கருதி முப்பத்தாறும் சிவத்தினுடே கூரானவை புறக்கருவி அறுபதும் சக்தியின் கூரானது. தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களையும் நன்றாக உணர்ந்து ஆறு ஆதார நிலைகளையும் அறிந்து கொண்டால் லோகமார்க்கம் தெளிவாகும்.

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

பாடல் 63

சரியை, கிரியை என்பவை இரண்டும் சக்தியின் கூறு. யோகம், ஞானம் என்பவை இரண்டும் சிவத்தின் கூறு.

தசவாயுக்களுக்கு விளக்கம்

1. பிராணன்

மூக்கின் வழியாக நடப்பது இது. உள் மூச்சு, வெளி மூச்சாக உடலெங்கும் சுஞ்சரித்து பசி தாகங்களை உண்டாக்கி உணவை ஜீரணிக்கச் செய்கிறது. நெற்றியின் மத்தியிலே தோன்றி சுந்திர நாடியில் விழுந்து மூலாதாரத்தில் ஓம்கார ரூபமாக உதித்த தொப்புளில் உள்ள மணி பூரக சக்கரத்தில் ரீம் என்று முட்டி இடைகலை. பிண்கலைகளில் ஓடி கபாலத்தை சுற்றி மூக்கு வழியாக புறப்பட்டு நான்கு விறற்கடையளவு கழிந்து சென்று எட்டு விறற்கடை அளவு பிரமாணம் கொடுத்து தான் நின்ற இடத்திலேயே தாக்குவது என்று கூறுவார்கள்.

2. அபானன்

இது அடி வயிற்றில் மலத்துவாரம், நீர்த் துவாரங்களை பற்றி நின்று மல முத்திரங்களை வெளியே தள்ளுவதுடன் சுக்கில சுரோணிதங்களையும் வெளியே தள்ளுவது.

3. வியானன்

உடலில் நடைபெறும் சகல தொழில்களையும் செய்கின்ற வாயு இது. உணா உணவை இரசமாகவும், சக்கையாகவும் பிரிப்பது இதன் செயலே. ஸ்பரிசத்தை, தொடும் உணர்ச்சியை அறியச் செய்வதும் இதன் செயலே.

4. உதானன்

இது வயிற்றில் இருந்து உதராக்கினியை (பசியை) எழுப்புவது கழுத்து என்ற இடத்திலிருந்து அன்னத்தை விழுங்கி அதன் சத்தை நாடிகளுக்கு வியாபிக்கச் செய்வது ஓசையோடு கலந்து குரல் ஒலியை உண்டாக்குவது. தூங்கும் போது ஐம்புலன்களையும் உணர்ச்சி மழுங்கச் செய்து பின் விழித்துக்கொண்டவுடன் உணர்வு உண்டாகவும் செய்வது.

5. அமானன்

தொப்புள் ஸ்தானத்தை இடமாகக் கொண்டு உதான வாயுவினால் அனுப்பப்படும் உணவுச் சத்தை நாடிகளுக்கு சமமாக பங்கிட்டு கொடுப்பது.

6. வியாழன்

இதை நாகன் என்றும் கூறுவர். கண்களினால் பார்க்கச் செய்வது இதன் தொழில். கழுத்திலிருந்து விக்கலையும் வாந்தியையும் உண்டுபண்ணுவது முக்கல், முனகல், திமிரல் சோம்பல் இவற்றை உண்டாக்குவதும் இவ்வாயுவின் செயலே.

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

7. கூர்மன்

கண் இமைகளை இயக்குவது இவ்வாயுவின் செயல் புளகாங்கிதமடைதல் மயிர்க்கூச்செரிதல் சிரிப்பு முகலட்சணம் முதலானவற்றை உண்டாக்குவதும் இவ்வாயுவே.

8. கிரிகரன்

மூக்கிலிருந்து தும்மலை உண்டாக்குவது தும்மும்போது கண்ணீர் வரவைப்பதும் இதுவே.

9. தேவதந்தன்

கொட்டாவியாக வெளியேறும் காற்று மார்பிலிருந்து கபத்தை சேர்ப்பதும் வெளியே தள்ளுவதும் விக்கலை உண்டாக்குவதும் இவ்வாயுவின் செயல்.

10. தனஞ்செயன்

உடம்பை வீங்கச் செய்யும் வாயு, மனிதன் இறந்த பிறகும் கூட அவனுடைய உடம்பிலேயே இருந்து உடம்பை வீங்கச் செய்வதும் வீங்கி வெடிக்கச் செய்வதும் புழுத்து நாற்றமடையச் செய்வதும் இதன் வேலை. உடலை தகனம் செய்யும்போது இது கபாலத்தை பிளந்துகொண்டு வெளியேறும்.

உ

கணபதி துணை

உரோமரிஷி சூத்திரம் 100

மூலவட்ட மானகுரு பாதங்காப்பு
முத்திக்குவித்தான முதலேகாப்பு
மேலைவட்டமான பிரப் பிரமங்காப்பு
வேதாந்தங் கடந்துநின்ற மெய்யேகாப்பு
காலவட்டந் தங்கிமதி யமிர்தப்பாலைக்
கண்டு பசியாற்றி மனக்கவடு நீக்கி
ஞாலவட்டச்சித்தாடும் பெரியோர் பாதம்
நம்பினதாலு ரோமனென்பேர் நாயன்றானே.

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

தானாக முன்னுரைத்த ஐந்நூற்றுள்ளே
 தவறாமல் பாடிவைத்தேன் யோகமார்க்கம்
 கோனாகும் வாதத்துக் காதியுப்பைச்
 சமுசயங்க எில்லாமல் சொல்லிவைத்தேன்
 தானாகும் வழலையென்ற உப்பின்வித்தை
 தன்னுக்குள் தன்னினத்தைத் தாக்கும்பாரு
 மானாக கருவுண்டு சுத்தகெங்கைக்
 கருவதனை மறைத்துவைத்தேன் தன்மைபாரே. 2

பாருநீ வழலையென்ற வுப்புமுன்றும்
 பரிபாஷை யில்லையடா கைபாகங்கள்
 சேருநீ பூதபஞ்ச தரணமான
 தீட்சையுட பாகம்நன்றாய்ச் செப்பிவிட்டேன்
 காருநீ சுத்தகெங்கை மறைப்பேதென்றால்
 கருவறியுஞ் சித்தருக்காய்ப் பயந்துவிட்டேன்
 சேருநீ ஐநூற்றின் பொருளையாய்ந்து
 செப்பிவைத்த ஐம்பதுக்குள் தெளிவுபாரே. 3

தெளிவென்றா லதின்துட்சங் காணப்போமோ
 சேகரமாய்ப் பதினாறு சேர்த்துப்பாரு
 குளிவென்ன முந்நூல்தா னூறும்பாரு
 குறிதெறியுஞ் சூத்திரமோ ராறுகாண்டம்
 தெளிவில்லை யென்னுற்கு நந்திசொன்ன
 நிகண்டல்லால் பின்னொன்றும் நிகரொவ்வாது
 களியினுட போக்குமச்ச முனியெண்ணுற்றில்
 கபடாகக் காட்டிவைத்தார் கருத்தோணாதே. 4

தோணாமல் பாடிவிட்டார் சித்தரெல்லாஞ்
 சூத்திரங்கள் அறியவென்றால் குருத்தான்வேணும்
 வீணாகப் போகாது அதிகபுத்தி
 வினையாளர் காண்பதல்லால் மற்றோர்க்கேது
 கோணாமல் தோணுமடா இந்தநூலில்
 கொட்டினேன் வயித்தியமும் வாதயோகம்
 நாணாம லலையாதே நினைவாய்ப்பாரு
 கைபாக மைந்நூற்றிற் கண்டிடாயே. 5

கண்டதென்ன உலகத்தில் வயித்தியமையா
 கைகண்ட பலன்காணும் சரிதைமார்க்கம்
 விண்டனப்பா நீற்றினத்துக் காதிசிங்கி
 விட்டுவிட்டால் வைத்தியமும் வீணாய்ப்போகுந்
 தொண்டுபண்ணிக் குருவினுட பாதம்போற்றி
 சொல்லுவாரில்லா விட்டாலென்னுரல் சொல்லும்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- சண்டையிட்டுப் பேசாதே சிங்கிமார்க்கஞ்
சாற்றினேன் பொதிகைமுனி தயவுதானே. 6
- தயவுவைத்துச் சொல்லவில்லை வெகுவாய்ச் சொன்னார்
தனையறிந்து கொங்கணவர் சரக்குவைப்பில்
நயமிகுந்துச் சொல்வதுபோல் நிமிளையொன்று
நாட்டினார் துருசுக்குக் குருத்தானென்று
சுயம்வாக்கு நன்றாக நடக்கும்வாக்குச்
சொல்லதிலே கடுங்காரத் துறையொளித்தார்
செயமிகுந்த போகரிஷி னூலிற்சொன்ன
திருஷ்டாந்தங் கருக்கிடையுந் திறம்போதாதே. 7
- திறம் போதாதென்றால் குப்பிக்கேற்றி
தீயெரிக்கச் சொல்லாமல் தீநீர்தள்ளிங்
கறும்பாடினாப் போலே குரைத்தாரையா
குறுக்குவழி செய்வதிலே மோசமாகும்
அறந்தழைக்குந் திருமூல ராயிரத்தில்
அவையடக்கம் சிங்கிவித்தை யார்க்குந்தோணார்
பரம்பரையாம் வந்தசித்தர் பாதம்போற்றிப்
பாடுகிறேன் சிங்கிவித்தை பலிக்குந்தானே. 8
- பலிக்கவென்றால் சிங்கிக்கு நாதபேதம்
பாடினாரதனாலே ஆவதென்ன
கலக்குகின்ற தங்கசித்தி லிணங்கச்சேர்த்து
கலந்ததனாற் சிங்கியென்ற பேருமாச்சு
வலிக்கவென்றா லிதின்பெருமை வெகுசாயுண்டு
வாதமுண்டு வயித்தியமுண்டு வழிபாடுண்டு
மெலிக்குடைய சிங்கியொரு பலந்தான் வாங்கி
விருதான கல்வத்தில் பொடித்திடாயே. 9
- பொடித்திட்டுப் பீங்கானில் பழச்சாறுட்டிப்
பொடிமணலாய் ரவிமுகத்தில் வைத்துக்கொண்டு
ஒடித்திட்ட குச்சியினால் கிண்டிக்கிண்டி
ஓரேழு தினம்ரவியில் வைத்தபோது
குடித்திட்ட பொடிகளெல்லா மாடைபோலே
குணமாகக் காட்டுமடா பழச்சாறுவேகந்
தடித்திட்ட பழச்சாறுமுன் விடும்போது
சார்வாகப் படியரைதான் தாக்குவாயே. 10
- தாக்குவதாவி துடு மெத்தவானால்
சாரெல்லா மோரேழு தினத்தில்வற்றும்
மாக்கமாரவியின் முகங்கண்டாற் சாரு
வற்றுமட்டுங் காய்ந்து வெண்மையாகும்பாரு

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- பாக்கமாம் காந்தசிங்கி பலந்தானொன்று
 சீனமென்ற வெள்ளையொன்று பூரமொன்று
 கார்க்கவே சாரமொன்று கெவுரியொன்று
 கண்பொரி நொலுங் கழஞ்சிதானே. 11
- கழஞ்சான திவைநாலுஞ் சிங்கியிலேசேரு
 கல்வத்திலிவை யைந்தும் பொடித்துக்கொண்டு
 தளைஞ்ச சவுக்காரமொன்று திராவகத்தில்
 வெள்ளையொன்று கிளிஞ்சிநீறு சங்குச்சுண்ணம்
 வலைஞ்சல்லோ பொடித்திடுவாய் விராகன் ரெண்டு
 வண்மையாய் மொளமொளனக் கொதிக்குந்தண்ணீர்
 களஞ்சல்லோ குருச்சுக்கால் படியாந்தண்ணீர்
 கெணநாதன். தனக்குவிட்டுக் கிளறியாட்டே. 12
- ஆட்டுவாய் சேர்த்தசரக் கெல்லாமான
 அய்யனே திராவகந்தான் வேகமெத்த
 மூட்டுவா யிருசாமம் அரைத்துக்கொண்டு
 முசியாமல் மயினபத 'மாககிப்போடு
 கேட்டுவாய் கும்பிடுத லண்டத்தோடுங்
 கெடிபெற்ற சுண்ணமப்பா ஆதிகொண்டு
 பூட்டுவாய் திராவகத்தில் குழைத்துநீயும்
 புத்தியுடன் குப்பிக்குள் பூசபூசே. 13
- பூசியே காயவைத்து மயினமெல்லாம்
 புகழானே குப்பியரைத் திட்டம்போடு
 தேசியெனுமதி கனத்த தாழியொன்றில்
 சிறுமணலாயரைவாசி மட்டுங்கொட்டி
 வாசியென்ற குப்பியினில் நடுவேவைத்து
 வளப்பக்கல் கொண்டுகுப்பி வாயைமுடு
 தோசியிலே யினிமேலுந் தெரிந்திடாதே
 சுருதிமனோன் மணித்தாயைத் தொழுதுபோற்றே. 14
- போற்றுவது முத்தீயு முன்றுசாமம்
 பொங்காமல் வெடியாமல் பூண்டுபாரு
 ஆற்றிவிடு கும்பமது நாளில்தானு
 மப்பனே பதங்கமென்ற குருத்தானையா
 நீற்றினத்துப் பிதுவாதி துருசுக்காதி
 நீறாட்டால் சுட்டலைந்த குருட்டுவாதி
 சாஸ்திரந்தா னென்னசெய்யும் வித்தையில்லாச்
 சண்டாளர் பொய்யெனவே தள்ளுவாரே. 15
- தள்ளுவது மவள்பேரிற் குற்றமில்லை
 சவுக்கார வழலையைத்தான் மறைத்ததாலே

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- வெள்ளையென்ற சிவனுப்பை மறைத்ததாலே
 வெடியுப்பு கட்டுவது விள்ளாதாலே
 கொள்ளியென்ற பூநீர்தான் போனதாலே
 குடநீ———லே
 சுள்ளியென்ற சுத்தஜல தீட்சைமார்க்கஞ்
 சொல்லாமல் போனதினால் தோணாதென்றே. 16
- தோணுகின்ற சித்தர்கள்தான் கூடிக்கொண்டு
 துட்ச காரணத்தாலே உப்புமார்க்கம்
 காணுகின்ற பரிபாஷை நாமத்தாலுங்
 கபடாக முன்பின்னா யுகமையாலுங்
 வேணுமென்றே அவரவர்கள் நூல்களதோறும்
 விளம்பினார் பூராய மெத்தமெத்த
 வேணுகின்ற உப்பல்லால். வேறொன்றில்லை
 யொளித்தென்ன வழலை யொன்றுந் தீட்சை யொன்றே 17
- தீட்சையென்றும் வழலையென்றுஞ் துட்சமாகச்
 செப்பினார் பாரதிலே உலகவாதி
 மாச்சலுண்டு மனம்புண்ணாய் சாஸ்திரத்தை
 மனம் வெறுத்தார் புத்திபண்ணி வருத்தினாக்கால்
 நீச்சலென்ற கருநீச்ச நீச்சலாகும்
 நெட்டிலே திரியாதே அடுத்தப்பாரு
 வாச்சுதே வழலையென்ற உப்புதானும்
 வகையான சரக்குகளின் மார்க்கந்தானே. 18
- தானென்ற சிங்கியல்லோ குருத்தானாச்சு
 தாரணியில்லாதமிந்தக் குருவிலாச்சு
 தானென்ற குருவாலே வயித்தியந்தான்
 ———க்குண்டோ அ———
 கோனென்ற தாம்பிரத்தைத் தகடு தட்டி
 குருவிலொரு பணம் பூசிக் கைக்குள்முடி
 கானென்ற குக்குடத்தில் நீறிப் போகுங்
 களிப்புற்ற செம்பு நிறங் காட்டொண்ணாதே. 19
- ஓண்ணாத பற்பத்தைத் தேனில் கொள்ள
 ஓடுகின்ற மேகமெல்லா மொடுங்கிப்போகுங்
 கண்ணான சுக்கிலத்தைக் கட்டிக் கொள்ளும்
 காயபல முண்டாகுங் கனகம்போலே
 வெண்ணையொரு கழஞ்சிக்குப் பணந்தான் பற்பம்
 விரவினால் தைலமதை விளங்கிப் போடும்
 புண்ணியமே செய்தவருக் கட்டிக்கொள்ளும்
 புசுண்டருக்கு மெந்தனுக்கும் வாதுண்டாச்சே 20

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

வாதுவந்த தெதினாலே யெந்நூற்குள்ளே
 மார்க்கமெல்லாம் பாடிவிட்டேன் மனிதர்க்காகச்
 சாதுவென்ற திருமூல ரெந்தனுலைத்
 தம்முடைய குகைக்குள்ளே மறைத்துப்போட்டார்
 ஏதுவென்ற அதற்கீடா யைம்பதுண்டா
 னிகத்திலே சொல்லிவைத்தே னேறுமார்க்கஞ்
 சூதுகொண்டு பார்த்திருந்தால் தோயுந்தோயும்
 சொர்ணமதைச் சுத்திசெய்து துட்டாவாங்கே. 21

வாங்கியந்தக் குருவிலொரு பணந்தான்பூசி
 வான்பிரமி யிலையரைத்துக் கவசங்கட்டிப்
 பாங்குபெறக் குக்குடத்தில் போட்டாயானால்
 பசலைநிறம் போகாமல் பற்பமாகும்
 தூங்கியே திரியாதே திரிபலாதி
 தூரணத்திற் கொடுத்துவிடு மண்டலந்தான்
 காங்கை கூப்பரோகமத்தி மூலசூடும்
 கிறாணிகுன்மம் பீலிகையுங் கடலிற்போமே. 22

கடல்போகும் வெள்ளியொரு பணந்தான்பூசி
 கானகத்தி நீராலே சுத்தம்பண்ணித்
 திடமான குருவிலொரு பணந்தான்பூசித்
 திருமேனி தனையரைத்துக் கவசங்கட்டிப்
 புடமதுகுக்கிடத்தில் நீறிப்போகும்
 பூசைதணை மறவாதே புண்ணியந்தா
 னுடலெடுத்தார் காமவினைக் கீடாகாதே
 உறுதிபற்பத் தனுபான முரைக்கிறேனே. 23

உரைக்கிறேன் சஞ்சீவி லேகியத்தி
 லுண்டுவர மண்டலத்தில் கண்ணோவில்லை
 யறைக்கிறேன் குடல்வாத மேற்றமில்லை
 யெலும்புருக்கிப் பரும்பிளவை யெப்போதுமில்லை
 நரைக்கிற ரோமமில்லை பித்தமில்லை
 நாவில்வரு ரோகமெந்த நாளுமில்லை
 திரைக்கிறதோ ருடலில்லை மேகமில்லை
 சிவசிவா விதின்பெருமை செப்பொணாதே. 24

செப்புவேன் அயத்தகடு லேசாய்த்தட்டி
 சிறுநீரிலாதல் பழச் சாற்றிலாதல்
 துப்புறவாச் செய்து கொண்டு தகட்டின்மேலே
 துருசுருவான துட்சந்தன்னைச் செய்து
 அப்படியே பணவிடைதா னெடுத்துப்பூசி
 ஆமணக்கினிலை யரைத்துக் கவசங்கட்டி

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- உற்பனமாய் குக்குடத்தில் நீறிப்போகு
மோகோகோ விதன்பெருமை யறுதிதானே. 25
- உறுதியென்ற லோகபற்ப மண்டலந்தா
னுத்தமனே கரிசாலை லேகியத்தில்
பருதிமதி ரெண்டிலுமே கொண்டயானால்
பாண்டுவொடு மூலமெல்லாம் பறந்துபோச்சு
குருதியென்ற தாதுபுஷ்டி யூறலாச்சு
குணக்கேடு செய்கின்ற சோகைபோச்சு
சுருதியிந்தப் படியேதான் கிரந்தம்செய்ய
சோகைகாமாலை யெல்லாந் தோற்றுப்போச்சே. 26
- போச்சென்று விடுகாதே கருவங்கத்தைப்
புளிப்பான மோரிலே சுத்திசெய்து
ஆச்சென்ற குருவினிலே பணந்தான்தூக்கி
அருளான வங்கத்துக் கப்பிப்போட்டு
காச்சென்ற கருஞ்சீகை யரைத்துக்கொண்டு
கவசமிடு கருவங்கங் கட்டிப்போகும்
முச்சென்று மோடாது குக்கிடத்தில்
முழுவெள்ளையாகுடமா முர்க்கமென்னே. 27
- முர்க்கமிந்த நீராலே களங்குசெய்தால்
முன்பின்னா யஞ்சாறு மாற்றுக்காணுஞ்
சேர்க்கையடா பரங்கியடா பட்டைத்தூளில்
தின்னுவர மண்டலத்தில் தீரும்நோய்கள்
நீர்க்குழியில் புண்ணாறும் வெட்டை தீரும்
நீர்ச்செரிப்புக் காலெரிவு நின்றபோகும்
ஊர்க்குளுனக் கீடானோரொருவரில்லை
உத்தமனே வங்கத்தி னுண்மைதானே. 28
- உண்மையிந்தப் படிதானே வெள்வங்கத்தை
உண்டுபண்ணி மண்டலமே கொண்டாயானால்
திண்மையிந்த நீராலே மேகமெல்லாம்
பறக்குமடா உலகத்தில் பண்டிதந்தான்
தண்மையல்லோ வேணுமடா தேகரோகந்
தாதுவறியாதவர்க்கு மருந்தேதுவுக்கு
வண்மையினாற் செய்துநெடு நாள்பழக்கம்
வந்தல்லோ விம்முன்றும் வாய்க்குந்தானே. 29
- வாய்க்கவே சிறுநாகந் துத்தநாகம்
வாங்கிவந்து கண்டுகிவினி லுருக்கியேதான்
தோய்க்கவே யிலுப்பைநெய்யில் சுத்தியாச்சு
தகடுஒருவிரல் கனமாய்த் தட்டிக்கொண்டு

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

சீக்கிரமாய் குருவிலொரு பணந்தான் தூக்கி
 சேர்த்துவிடு நாதத்தின் சீறல்போகும்
 பேய்க்குமட்டிக் காயரைத்து கவசங்கட்டிப்
 பேசாதே பத்தில்வைத்து பேணிச்செய்யே. 30

செய்யவே நாகபற்பந் தெளிவுமெத்த
 திரிகடுகு லேகியத்தில் மண்டலந்தான்கொள்ள
 அய்யமில்லை காசமில்லை மூலத்துள்ளே
 ஆணி முளையில்லையடா மேகத்தாலே
 குய்யமதில் பிறந்பது வுத்திரங்கள்உற்று
 குன்மமில்லை பித்தமில்லை தாதுபுஷ்டி
 தையலரைக் கைவசமு மாக்கும்பற்பம்
 தாரணியில் சொல்லிவிட்டேன் தனதுபாரே. 31

தனதான பூமியிலே உப்போமெத்த
 தன்னிலே மூன்றுவப்பு சவுக்காரந்தான்
 மனதான பேய்க்குரங்கு வேனென்றெண்ணி
 மாளுவார் திறமுடிந்த மார்க்கம்பாரார்
 கனமான பொன்னென்று பணிதிவேறே
 கம்மாளன் தான்செய்த கதையைப்போலே
 சினமான தேசாதி பாஷைமெத்த
 செப்புவார் வார்த்தையெல்லாந் திரட்டினாரே. 32

திரட்டினாருப்புக்கு வெகு நாமங்கள்
 தேசாதி _____சித்தர் சொன்னார்
 புரட்டினாரென்று சொல்லி இலகமாடு
 மதிமயங்கப் பலனுலின் வகைதோணாமல்
 உருட்டினதே யல்லாமல் நாய்க்குத்தேங்கா
 யுடைக்கறியுமோ விதுதானுண்மை அய்யா
 குருட்டி நாய்ஊனுக்குத் தாவுகின்ற
 குணமாச்சு ஆனைகண்ட குருட்தானே. 33

குருடனுக்கு பால்நிறந்தான் கொக்குபோலே
 கொண்டுவந்து காட்டஅவன் தடவிப்பார்த்து
 டட்டாசிக் குழந்தையித்தை விழுங்கினாக்கால்
 பிழைக்குமோ வென்றுசொன்ன புதுமைபோலு
 கருடனுக்கு ஈப்பறவை காட்டிப்போனால்
 களஞ்சியமாய் புத்தியுள்ளோர் வேறுண்டென்பார்
 திருடனுக்குத் தோணாது வழலைமார்க்கந்
 திராய்த்தகடு லேசாக செய்திடாயே. 34

செய்திட்ட தகடுதன்னைப் பழங்காடிக்குள்
 திரப்பாகத் காச்சியதில் தோய்க்கச்சுத்தி

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

மெய்த்திட்டமாய்க் குருவிலொரு பணந்தான்தூக்கி
 விரவிவிடு தகடுகட்டி மேலுங்கீழுங்
 கைத்திட்டமாஞ் சிலைபி நொச்சிவேரை
 கல்வத்தி லரைத்தெடுத்து கவசஞ்செய்து
 பைத்திட்ட குக்குடத்தால் பற்பமாகும்
 ———லத்திருந்த முறை———

35

மகிமையென்ற வெண்கலம் பித்தளையிரண்டும்
 வாங்கிவந்து லேசாகத் தட்டிக்கொண்டு
 பகலவனைக் கோல்பழுக்க வெதுப்பித்தேசிப்
 பழச்சாற்றில் தோய்த்திடவே சுத்தியாகும்
 சகலகுருவானதிலே பணந்தான் துரிசித்
 தடவிவிடு கஞ்சுகத்தின தகட்டினமேலே
 குகைமுறையாய் குக்குடத்தில் போடும்போது
 குருநீற்றுப் பற்பமென்ன குணந்தான்காணே.

36

குணமான பற்பத்தைத் தேனிற்கொள்ளக்
 குன்மம் பீலிகையெல்லாங் குடியோடிப்போகும்
 கூணநேரமானாலு மோடுங் காமம்
 சன்னதமாந் தாதுவிருத்தி தானேயுண்டாம்
 பணமான தென்னசெய்யும் பாதாளத்தில்
 பாயுமென்ற சொல்போலே இந்தபற்பம்
 மணமாகு நரைதிரையு மாறிப்போகும்
 மகத்தான குருவென்று மதிக்கலாமே.

37

மதிக்கலாமப் பிரேகம் நிமிளையெண்ணு
 மகிமை மெத்தவுபர சகத்தில்
 துதிக்கலாங் கோசலத்தில் சுத்திசெய்து
 சுருதிபெற்ற குருவிலொரு பணந்தான்தூக்கி
 விதிக்கலா மிருபுறமுந் தடவிக்கொண்டு
 வெண்குன்றி மணிவேரைக் கவசங்கட்டிக்
 கதிக்கவே குக்குடமாய்ப் போட்டபோது
 கனமான பற்பமிது கண்டுகொள்ளே.

38

கொள்ளடா அமுதாதி லேகியத்தில்
 கொண்டுவிட மண்டலத்தில் தீருநோய்கேள்
 மள்ளடா போலிருக்கு மஞ்சள்கழிச்சல்
 மாகாந்தல்பரதாபநீ ரிழிவு தீரும்
 விள்ளடா போகாது நீர்ச் சிறுத்து
 மேலேறுஞ் துலை முதல் வீக்கந்தீருந்
 தள்ளடா பெண்மையை மூன்று திங்கள்
 சதித்துவிடு தேகமென்ன சவுக்கியமாமே.

39

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

- ஆமே துதமொரு பலந்தான் வாங்கி
 அரைத்துவிடு செங்கல்தூள் மஞ்சள்தூளில்
 போகுமே யெலிகாரன் செந்திய்யம்
 போக்கி விட்டா லதுதானே பலத்தசுத்தி
 ஏகுமே துதம் பீங்கானி லிட்டே
 யெடுத்தகுரு வதிலொருதான் பணந்தான்போடு
 வேகுமே கிறுகிறுத்துப் பொங்கி மிக்க
 விரைந்து விடுஞ்ஞதபற்பம் வியாதிக்காமே. 40
- வியாதி போய்வழிக்கிய ரதாளிதன்னில்
 விருதான பற்மதை மண்டலந்தான்
 பாதியுடன் குணம்பார்த்துக் கொண்டாயானால்
 பறக்குமே மேகமிரு பதுந்தானப்பா
 காயாதி குணம் வாயில்வந்து கட்டினாக்கால்
 தூற்றிவிடத் தளைவேறு கொப்பளிப்பாய்
 தாயானாய் நீயேயென்று செகமுன்னை வாழ்த்துஞ்
 சாதிலிங்கப் பற்பத்தைச் சாற்றுவேனே. 41
- சாற்றுவேன் சாதிலிங்கங் கழஞ்சிநாலு
 தனிசுரசங் கொளுந்தாரை சாற்றுவாங்கி
 ஊற்றிடு கலசமதி லிங்கந்தன்னை
 உச்சிதமாய்த் தோளாந்திர மாகத்தூக்கிப்
 பார்த்திருக்கத் தீயெரிப்பாய் சாறுவார்த்து
 பதங்கண்டு இறக்கிவிடு சுத்தியாச்சு
 தீர்த்துவிடு குருவிலொரு பணந்தானையா
 சிறு நெருஞ்சிக் கவசமிட்டுப் புடஞ்செய்வாயே. 42
- வாய்க் கொள்ளைப் பேசினால் வருமோவாதம்
 வாசிதனைச் சிலவழித்தால் வருமோயோகம்
 காயில்லாப் பழமாமோ வேதமார்க்கங்
 கால டக்க மில்லாட்டால் ஞானமாமோ
 தாயில்லாப் பிள்ளையுண்டோ உலகவாசந்
 தழுவுகின்ற குறிபோலே சமாதிகாணும்
 பேயனுக்குச் சொன்னதினா லொன்றுமில்லை
 பிடரிவழி மார்க்கத்தைப் பேசொண்ணாதே. 43
- பேசினது முன்னுரைத்த ஐநூற்றுள்ளே
 பேசி வைத்தே னதினாலே மறைத்த சித்தர்
 காசினியில் சட்டை முனி தீட்சைக் குள்ளே
 கறுப்புமில்லாமல் வெளி காணச் சொன்னார்
 மோசமென்று திருமூலர் கிழித்துப் போட்டார்
 மூலகுருநாக்க மெல்லா மோசக்காரர்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

பாசைஷயினால் பாடிவைத்தார் நூல்கள் தோறும்
பற்றி நின்று பார்த்தாலும் பனிரெண்டாண்டே. 44

ஆண்டு பனிரெண்டுக்கும் வேறேசித்தர்
அணுகாமல் சேகரித்துப் பலநூலெல்லாம்
பூண்டிருந்துப் பார்த்தால் குருத்தானாகிப்
புத்தியெனு மறிவதினா லேதுசெய்யந்
தாண்டுவது சொர்க்கபத மடைந்தாப் போலே
தரிக்கி லேயிது தோற்றுந் தோற்றுமப்பா
மாண்டதினால் பலனென்ன ஞானமென்ன
மரண மடைந்தாப் போலே மனிதர் வாழ்வே. 45

மனிதரெல்லா மரண மடைந்தார்களென்று
மனதிரங்கி ஐந்நூற்றில் வழியாய்க் சொன்னேன்
சனியனைப் போல் சித்தரெல்லாம் கூடிக்கொண்டு
சமாதிக் குள்ளடங்கி விட்டார் சட்டைநாதர்
கனிவுவந்து சொன்னதையுங் கிழித்தாரையோ
கன்றாவி கன்றாவி யென்னச் சொல்வேன்
அனீதமாய்ப் போகுதையோ மனிதர் வாழ்க்கை
ஆனாலும் புத்தியில்லை சண்டாளர்க்கே. 46

சண்டாளர் பெரியோரை அடுத்துக் காரு
சாஸ்திரத்தில் விநயம் வைத்துத் தாக்கிப் பாரு
பெண்டாட்டிப் பிள்ளையுட கழுத்தைக்கட்டிப்
பிதற்றுகிறாய் போனவயிர் கொடுப்பாளோசொல்
திண்டாட்டம் பண்ணாதே யுனக்கே புண்ணியஞ்
சேரட வளையினுள்ளே சாரப்பாம்பைக்
கண்டாக்கால் சந்திரனுமொடுக்க மாவான்
கவசமிட சாதிலிங்க பற்பமாச்சே. 47

ஆச்சப்பா லிங்க பற்பஞ் துடுமெத்த
ஆவின்பால் சருக்கரையாச் சேர்த்துக்கொண்டு
தோச் சுண்ண மண்டலத்தில் மேகவெட்டை
தூலையொடு சன்னியெழு தோஷந்தீருந்
தீச்செய்யாம லாண்டு மூலத்துள்ளே
சிக்கிநின்ற வாயுவெல்லாந் தீருந்தீரும்
காச்சல் குளிரண்டு மாறல் கண்டமாலை
கன்னத்தில் சுயெழுதல் கடந்துபோமே. 48

கடந்து போமிக் குருவில் வீரம்பூரங்
கானத்திப் புழுகோடு சேருமாகில்
துடர்ந்து போஞ் சரக்கெல்லா மணி போலாடுஞ்
சுகமான உபரசங்க ளீசமாகும்

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

- படர்ந்து மணி களங்காகுஞ் செந்தூரித்துப்
பாச்சினால் வேதையென்ற பரிசுமாகும்
இடந்தானே சிங்கநவ லோகத்துக்கு
வீரனென்று சித்தரெல்லாம் விளம்பினாரே. 49
- விளம்பினோன் சிங்கியினால் செந்தூர பற்பம்
வேணபடி செய்து கொண்டு உலகத்துள்ளே
பழம்பிணிகள் கொண்டவர்க்கே மருந்தேயின்று
பரிகாரஞ் செய்துவரப் பாவம் போச்சு
தளம் யெல்லோ திரியாதே கியாழ கற்பந்
தயிலசுரண கிரதஞ் சகலத்துக்கும்
விளம்பிமிக்க விக்குருவில் காணி சேரில்
விசிதமடா துருசுரு உரைக்கிறேனே. 50
- உரைத்த வகையே தென்றால் குருத்தானொன்று
உயர்ந்திட்ட வீரமொன்று பூரமொன்று
துரைத்தனத்தார் பூசுகின்ற புழுகதொன்று
சுருக்காக மத்திச்சு துருசுக் கப்பி
யெரித்து அண்டத்தின் சுண்ணத்துள்ளே
என்மகனே கொடுஞ்சுன்ன மிதுக்குப்பாதி
வரித்து சுன்னஞ் செய்ததுபோல் சவுக்காரத்தை
மிளகளவண்டத்துடனே கூட்டியாட்டே. 51
- ஆட்டிவிடு அண்டநீர் தெளிவினாலே
அடைதட்டி சுண்ணத்தி லெரித்துவாங்கு
பாட்டி லென்ன பலியாதே வற்றுப்பார்த்தால்
பலிக்குமையா அக்குருத்தான் பட்ட போதே
வாட்டிவிக்கும் ரசமதிலே கட்டிப் போச்சு
ஒரு காற்றாகிலும் நிசமாய்க் காணலாச்சு
வீட்டிலிருந்தா யிழையைக் கொஞ்சிக் கொஞ்சி
விளையாட வோவுரைத்தேன் விளக்குமானே. 52
- மாறடா துருசுக்கு சவுக்காரத்தை
வளமான கெந்திக்குப் பூசியூது
நீறடா சுண்ணாம்பு மிந்தச் சுன்னம்
நேரான சூதத்தை மணிபோலாட்டுங்
கூறடா இம்மணிக்குப் பாரையுப்பைக்
கொண்டுவந்து கவசமிடப்புடந்தான் பத்து
தீரடா சவ்வாது காரமிட்டு
சேர்த்துருக்க மணியென்ன சிவத்தின்கூறே. 53
- சிவத்துடனே தங்க மொன்று காரமொன்று
சேர்த்துருக்கிச் செந்தூரம் செய்தாலையா

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

அபத்தமில்லை காவிக்கு நிலைக்குஞ் செம்பொன்
 அலையாதே சாண்வயிறு அகலமோடா
 குவித்திருக்க வேணுமோ மலைபோல் தங்கம்
 கொண்ட மனையாட்டியார்க்கோ கூத்தியார்க்கோ
 தவத்தை அனுசரிப்பார்க்குச் சொன்னவாதந்
 தலை தெறித்துப் போகாதே ஜாரத்தாட்டே.

54

சாரத்தில் குருப்பூசி யூதுவூது
 தந்தம் போல் கட்டுமடா சிவசி சுன்னம்
 வாரத்திலேறினால் மெழுகாய்ப் போகும்
 வகைசொல்ல வேணுமோ விருதாமாடே
 துரத்தி லலையாதே அடுத்ததுப் பாரு
 துணையான வெடியுப்புச் சுன்னஞ்சின்னம்
 காரத்தைக் கண்டாலு மாங்காரந்தான்
 கட்டுமடா வில்லாட்டில் கடினந்தானே.

55

கடினமென்றுந் தள்ளாதே துருசசுன்னங்
 கண்டதினால் சித்தரெல்லாஞ் சொல்லிவைத்தார்
 —னமதுக்கே தென்றால் வழலையாதி
 —ண்ணாட்டால் சிங்கியிலே பலிக்குஞ் சுன்னம்
 —குந்த கண்டதினால் சுத்தராஜன்
 துடியடங்கி யுன்னிடமாய்த் தொண்டு செய்வான்
 அடியிருக்கும் நடுமுடிக்கும் பேரே தென்றால்
 அறைகிறேன் சுளுக்க மெள்ள வறிந்திடாயே.

56

அறிந்து கொண்டு வழலை சவுக்காரஞ் செய்யில்
 அடிமுடியைத் தடியடியா யனந்தஞ் செய்தார்
 வரிந்துதையா அதினாலே வண்ணான் சீலை
 வெளுப்பதற்குச் செய்தாரே கேள்வியுண்டோ
 தெரிந்து முன்னாள் பாங்கு செய்யும் போதிலேனோ
 சிற்றறிவால் மயங்கிவிட்டார் திறம்போதாது
 முறிந்து விட்டார் சித்த ரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
 முன்னுப்பை நந்தி முன்னா லியம்பினாரே.

57

இயம்புகின்ற வகையேது ஆதியுப்பு
 ஈசனுப்பு ரெண்டுமென்ன ஒன்றையாச்சு
 சுயம்புலிங்க மென்றுபேர் ஆன்மியென்றுஞ்
 சுசாதிகப் புகரவிற் சுடர்தானென்றும்
 நயம் பிலக்குங் ககனாற் விந்தமென்றும்
 ஞானதிருஷ்டிக் காரசொல் வாரே யென்றும்
 பயம்பிடிக்கச் சொன்னதல்லால் வேறொன்றில்லை
 பற்றிப்பாரவர் அடுக்கப் பளிங்குதானே.

58

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

பளிங்கென்ன சிவரூப முடிதானாச்சு

பராபரையால் ரூபமல்லோ சிவப்புமாச்சு
விளங்கியல்லோ சொல்லுகிறேன் நிலவானுப்பு
வேதனுப்பு நடுவாச்சு வேறேயில்லை
முளங்கி யல்லோ தூரொன்று மவர்கள்கோடி
முடர்களே ஒன்றல்லோ மூன்றுமாச்சு
உளங் கருக்காச் சொல்லுகிறேன் சத்தியுப்பை
உவரென்று மிந்தென்றும் ரவிதானென்றே.

59

ரவியென்றுங் காலென்று மூத்தமென்றும்
ராசியென்றும் பூமியுட நாதமென்றும்
புவியென்றும் பூவென்றும் யோகியென்றும்
புல்லென்றும் பொலிந்த மணல் பொடிதானென்றும்
குவியென்றுந் தாவென்றும் வந்தாளென்றுங்
குருதியென்று சுட்டகள் கூத்தனென்றும்
முவியென்று முன்பென்றுங் காரமென்றுஞ்
சத்தியென்றும் வளையலென்றுஞ் சாற்றுவாரே.

60

சாற்றுவார் வழலையென்றும் வண்ணானென்றுஞ்
சவுக்காரந் தானென்றுஞ் சாரமென்றும்
பூத்தமலர் சுரோணிதமாம் புஷ்டியென்றும்
புலம்பத்தா விடமென்றும் பூநீரென்றுங்
கார்த்திகையில் மேகஜல வித்தனென்றுங்
கருவென்றும் பங்குனிக் கதிர் தானென்றுங்
நீற்றினத்துக் காதியென்றும்மண்ட மென்றும்
நிசமான மூலமென்று மடியின் பேரே.

61

அடிதானே நடுவுக்கு மாதியாகி
ஆகார பிரமகற்பத் தமுர்தமென்றும்
படிதான பச்சையென்றுங் கம்பியென்றும்
கல்லென்றுங் கானலென்றுங் கம்பியென்றும்
வடியோசைக் காரியென்றும் வில்தானென்றும்
மேகமென்றுஞ் சுன்னமென்றும் விஷ்ணுவென்றும்
குடியான விடமென்றுங் குசத்தியென்றுங்
கூரைவில்லாச் சுவர் என்றுங் கூறுவாரே.

62

கூறுவார் கூர்மையொன்று வணங்கியென்றுங்
கூச்சமற்ற பேரெல்லாம் கடுதானாச்சு
வேறுவித மொன்றுமில்லை சாத்திரங்கள்
மெய்யாகப் பாடி வைத்தார் வீண் தானல்லால்
ஏறுதற்குத் தீட்சையொன்று மறைத்துப்போட
இதினாலே சவுக்கார மெளிதாய்ப் போச்சு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

நாறுகின்ற மண்ணோடே நீருஞ் சேர்த்தால்
நாமென்ன சொல்லுவது நாட்டுள்ளாரே. 63

உள்ளமென்று மனந்தானே அறிவதாச்சு
ஓகோகோ உங்கள்மனங் கெடுதலாச்சு
கள்ளமனம் போவதெப்போ மண்ணுந் தண்ணீர்
காண்ப தெப்போ கண்டாலுங் கங்கைதீட்சை
வெள்ளமென்ற பாலருந்தி யேறலெப்போ
மேலான குருபாதஞ் சேர்வதெப்போ
பிள்ளைகளே உங்கள் புத்தி மூடத்தாலே
பிழைத்தரியிர்நான் சும்மா புலம்பினேனே. 64

புலம்பிட்டேனென்று சொல்லி வலகத்தோர்கள்
புத்தியறிந்தவர் போலே பரியாசங்கள்
குலம்பு முக்கைப் பயல்களெல்லாங் கூடிக்கொண்டு
குருவுரைத்த சாத்திரங்கள் பொய்யென்பார்கள்
சிலம்பு போலிருக்கு மென்பாய் சொன்னவித்தை
தேவடியாள் மக்களுக்குச் சித்தியாமோ
தலம் பிலக்க வந்தடுத்த மகனே யுந்தன்
தனக்காகச் சொல்லுகிறேன் கங்கைதானே. 65

கங்கை நதியாடினால் வினை போமென்றுங்
காசினியோர் சொல்லுவது கேட்டிலாயோ
அங்கெல்லோ தீட்சை விகக் கந்த சரங்கம்
அடையாள மேதென்றால் பிண்ட மண்டம்
அங்கணமா மண்டபிண்டஞ் சேர்ந்தபோதே
மண்ணல்லோ பொன்னாச்சு மற்று முண்டோ
வுங்கள் கையில் கருமுடித்துக் கொடுத்திருக்க
வுங்கள் புத்திவழிநெடுக விளம்பப்போச்சே. 66

போச்சென்று விடுகாதே துருசுசன்னம்
புகழான சிவயோக தீட்சைக்குள்ளே
ஆச்சென்று திருமூலர் சொல்லி வைத்தார்
அந்தமுறைப் படிகாரமே சாற்றிக் கொள்ளு
நீச்சென்ற துருசுவித்தை கருநீச்சையா
நெறியான சித்தர்களும் நிகழ்த்த போகா
முச்சென்ற காரத்தின் முடித்தான் காணேன்
முடித்தவிடங் கண்டவரே மூர்த்தியாமே. 67

மூர்த்தியாஞ் சாகரத்தைக் கட்டும்பூர
மோசமில்லை சாரத்தால் துருசு சுன்னங்
கீர்த்தியென்ன துருசாலே சொர்ணமாச்சு
கெவனமென்ற குளிகையது கைக்குள்ளாச்சு

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

வார்த்தையினால் பகட்டுவ தேதுக்காச்சு
மனங்குவித் துழைத்தாக்கால் வாராதுண்டோ
கார்த்திகையாக் கண்புதைத்த புதையலெல்லாங்
மகம்ளா னெடுத்தடித்த கண்ணாடிதானே.

68

கண்ணாடிசில முடித்தா னுப்பினாலே
கருவதனை யறியாமல் மாண்டுபோனார்
விண்ணாடிப் பாராதகுற்றம் குற்றம்
வெறுமண்ணாய்ப் போச்சுதுவன் வித்தையெல்லாம்
ஒண்ணான மவுனமென்ற யோகம்விட்டால்
ஒருபோதுஞ் சித்தியில்லை வாதந்தானும்
பெண்ணார் தன்னாசையதை விட்டுவிட்டால்
பேரின்ப முத்திவழி பேசுவேனே.

69

பேசுவே னிடைகளையே சந்திரகாந்தம்
பின்கலை தானாதித்த னாதியாச்சு
நேசமதாய் நடுவிருந்தசுடர்தா நீங்கி
நீங்காம லொன்றானா லதுதான்முத்தி
காதலாய்ப் பார்த்தோர்க்கு இதுதான்மோட்சங்
காணாத போக்கென்ன காமதேகஞ்
சோதனையா யிடகலையி லேறவாங்கிச்
சுழிமுனையில் கும்பித்துச் சொக்குவீரே.

70

சொக்குவீரே சகத்தை செய்யவேதான்
சூரியனுஞ் சந்திரனு மொன்றாய்ப்போகும்
அக்கினியால் மதியமுர்தங் கக்குங்கக்கும்
அப்பனே நோய்களெல்லாம் வெந்துபோச்சு
பக்குவத்தில் தேகமெங்கே சித்தியாச்சு
பதினாறு பன்னிரண்டு இருபத்தெட்டு
முக்கியமா யிதுவெல்லா மடக்கியாட்ட
முளைத்த பதினாறிதழில் வாங்குவாங்கே.

71

வாங்கியந்தப் பன்னிரெண்டி னுள்ளேரேசி
வன்னிநின்ற விடமல்லோ ரவியின்வாழ்க்கை
ஓங்கியிந்த ரெண்டிடமு மறிந்தோன்யோகி
உற்றபரமடி தானே பதினாறாகுந்
தாங்கிநின்ற காலடிதான் பன்னிரண்டு
சார்வான பதினாறில் மெள்ளவாங்கி
யேங்கினதைப் பன்னிரெண்டில் நிறுத்தியுது
எழுந்த புரியட்ட மடங்கிற்றுப்பாரே.

72

பாரையா குதிரைமட்டம் பாய்ச்சல்போச்சு
பரப்பிலே விடுக்காதே சத்தந்தன்னை

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

நேரய்யா ரெண்டிதழி னடுவேவைத்து
 நிறைந்த சதாசிவத்தைத் தியானம்பண்ணு
 கூரையா அங்குலந்தா னாலுஞ்சென்றால்
 குறிக்குள்ளே தானடங்கிக் கொண்டுதையா
 ஆரையா உனக்கீடு சொல்லப்போறேன்
 அருமையுள்ள வென்மகனென் றழைக்கலாமே. 73

அழைப்பதுவும் நல்லபிள்ளையானால் நன்று
 ஆகாதசீடர்களைச் சேர்த்தால் தோஷம்
 பிழைப்பதற்கு வழிசொன்னால் பார்க்கமாட்டான்
 பெண்டாட்டி மனங்குளிரப் பேசுமாடு
 உழைப்பதற்கு சென்னமெடுத் தானேயல்லால்
 உடலதுதான் கெதிபெறவே வொன்றுங்காணான்
 இளப்பமிவன் பேச்சையடிக் கடிதானாகு
 மேதுக்குச் சொல்லுகிறோ மினிமேல்தானே. 74

மேலென்ன விருக்கையிலும் நடக்கும்போதும்
 வேறுரையால் காரங்கள் விடாமலேற்று
 நாலென்ன வெட்டென்ன வெல்லாமொன்று
 நலமான அஷ்டாங்கமப் பியசித்துக்
 காலென்ன பிராணாய முன்னேசெய்யில்
 கணக்காகப் பூரகமாங்கும் பகழும்நாலு
 கோலென்ன ரேசகந்தா னென்றுமுன்று
 குறையாமற் சரபீசங் கூட்டித்தீரே. 75

கூட்டியே பழகினபின் சரபீசத்தில்
 குறையாமல் சாதித்தால் பிரமனந்தங்
 காட்டுவிக்கு மல்லால்விழிக் குறியினாலே
 கண்மூக்கு மத்தியிலே கண்டுபாரு
 மூட்டுவிக்கு மாதார மாறுந்தானே
 மூலவட்ட கணபதிதான் முகத்தோன்மாயன்
 தாட்டிகமா மணிப்பூரங் கையன்வட்டந்
 தணலான ருத்திரனுந் தணலுமாமே. 76

தணலாகும் விசுத்தியறு கோணவட்டஞ்
 சதாசிவனார் வட்டமல்லோ குருபீடந்தான்
 மனையான பதியின்மேலே குறித்துப்பார்க்க
 மதியமுதல் கரிகொண்டு தூங்குந் தூங்குங்
 கனலேறிக் கொண்டிருந்தா லெல்லாமுண்டு
 காற்றை வெளிவிட்டாக்கால் கருமத்தீதான்
 புனலுறும் வழிப்பாதை யிந்தமார்க்கம்
 பொல்லாத துரோகிக்குப் பொய்யாமென்றே. 77

பரிபாறை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

பொய்யாது சிங்கியிலே சாரச்சுன்னம்

போட்டா துருசுருக்கு பொய்யாப்போச்சு
எய்யாமற் சிங்கிக்குக் காரமேற்றி

யெரியாட்டால் நவலோகத் தேறிடாது

கையாரக் கண்டதிந்த வித்தைபோலக்

காட்டுகிறே னுன்மனதில் கவலைவேண்டாம்

வையாதே யென்மகனே யுனக்குப்புண்ணியம்

மாமுனிவர் சாபம்வரும் வழியிதாமே.

78

வழியுண்டு கல்லாணை யாறுக்குள்ளே

வாகாக விண்டுப்பு கம்பியாச்சு

சுழியான வெடியுப்பு வேகமெத்த

சுத்தஜல தீவைவிட்டா லொன்றுமில்லை

பழியாக சரக்குதடா நாதம்வற்றிப்

பாழான உடம்பிரண்டு முயிருமொன்றால்

கழியாகுங் கும்பிடுதல் கண்ணீராலே

கட்டுமடா முப்பூவுங் கட்டுந்தானே.

79

கட்டுகிறோமென்று சொல்லி சிறிதுபேர்கள்

கண்மூக்கு மத்தியிலோ ரெழுத்தைவைத்து

பட்டினியே தானிருந்து சாமநேரம்

பார்க்கின்றபோது பளிச்சென்று மின்னி

முட்டுமடா பசிக்கொடுமை யாலேதிட்டான்

முழிமுழிப்பார் நயனஞ் சிவந்துபோகச்

சுட்டிகளே யிதினாலே ஆவதுண்டோ

சோமப்பா லுண்டோமென்று சொல்லுவாரே.

80

வாறான மதியமுதம் பீரிட்டோடி

வருகவொன்று சிறிதுசன மாண்டாரையோ

நீரேது நீர்குடிக்க வாறங்கேது

நினைவுகெட்ட தோஷிகளே நிறுத்திப்பார்க்க

கூறான சந்திரனி னாலேமிச்சங்

குடிக்கிறதும் பிடிக்கிறது மதுதானையா

சீரான மேல்வாசல் தமருக்குள்ளே

சிங்குவை நலங்குலமுந் செலுத்திடாயே.

81

செலுத்துவது உண்ணாக்கி லண்ணாக்கையா

சேன்றேறிப் பிடரிவழித் தியானந்தோன்றும்

வலுத்ததடா நாலுமுனக் கமுதமாச்சு

மவுனமென்ற நிருவிகற்ப வாழ்க்கையாச்சு

சொலித்திருக்கும் பனிரெண்டி லிருத்தியூது

சோடசமாம் சந்திரகலை தேய்ந்து போச்சு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- பலிக்குதடா யோகசித்தி ஞானசித்தி
பருவமாய் நாடிவைத்துப் பழக்கம் பண்ணே. 82
- பழக்கஞ் செய்னாள்தனிலே நோய் வராமல்
பாடி வைத்தேனிந் நூலிற் பற்பமெல்லாம்
விளக்கமல்லோ கொண்டத்தி விடித்தல் நன்று
வீணாசை கொள்ளாதே பெண்கள்மேலே
வழக்கமல்லோ பசிதாகம் பிராணதாகம்
வஞ்சகக் கூற்றிற் தனிலே மயங்க வேண்டாம்
பிளக்குமடா உன்சிரசு வெடியாவிட்டால்
பிணியாளனுமிரு பாம்பே பேணிப்பாரே. 83
- பேணிக் கொள்ளாமல் வெடுபேர்கள் தானுந்
பேதமையினால் மயங்கிப் பிரிந்து போனார்
காணிக் கொத்ததினாலே கோடிக்காச்சு
கலை குறையினாள் குறையுங் கருததோணாதோ
வீணுக்கோ சொல்லுகிறே னிந்த யோகம்
மிஞ்சாதே குறையாதே விட்டிடாதே
தோணிக் காள் வராதோடா புத்திமானே
தொட்டல்லோ காட்டும் இந்தச் சுருதிநூலே. 84
- நூலிலே நந்தி சொன்னார் முன்னுறுக்குள்
நுண்ணியமாய் கொங்கணவ ரைந்நூறுக்குள்
மாலிமையாய்ச் சொல்லிவைத்தார் பொதிகைநாயன்
வளமான ஆயிரத் திருநூறுக் குள்ளே
பாலிலே நெம்மிரித்தாம் போலே ஐயோ
பாடிவைத்தார் சித்தரெல்லாம் பாருபாரு
நாலிலே திருமூலர் பதினாறுக்குள்
ஞான முண்டு காலாங்கி நவின்றிட்டாரே. 85
- நவிலாம விருக்கவில்லை சூத்திரங்கள்
நாதாக்கள் பாடிவைத்தார் மறைப்பு மெத்த
புவியாளர்க் கைந்நூறு சொன்னேனத்தைப்
புதைத்தாரே திருமூலர் பொருள்களாலே
கவியாமல்சட்டைமுனி சொன்ன தீட்சை
சாங்கமாய்க் கோள் சொல்லிக் கிழித்தாரையா
குவியாமல் பலபலவா யோகமார்க்கங்
கொட்டினார் மர்மத்தைக் குறைத்திட்டாரே. 86
- குறைத்தாரே யென்று சொல்லி மயங்க வேண்டாம்
கூர்ந்து பாரேதேனுங் கூடிக்கொள்ளும்
இரைத்தாரைக் காராத பள்ள முண்டோ
வென்று சொன்னார் மச்சமுனியிரு நூறுக்குள்

பரிபாறை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

- சிரித்தாரே மூலகுரு ஆஆ வென்று
திட்டந்தான் பேச்சருமை செய்து நன்றா
வுரைத்தாரென்ற திசை பித்தா ரானதாலே
உங்களுக்குச் சொன்னதிந்த உகமைதானே. 87
- உகமையென்ற தொன்றுமில்லை வழலைக்காதி
உலராதி உப்பாதி உண்மையாக்கு
வகையாதற்கே தென்றால் தீட்சையாதி
வாய்திறந்து சொல்லிவிட்டேன் உள்ளேசேதி
பகைமை பண்ணிக்கொள்ளாதே உலகத்தோரைப்
பழியாதே வியாசரிசி சன்னுங்கூற்று
தகமுமுதா நீயல்லால் வேறேயுண்டோ
தம்பியுந்தான் குண்டியிலம் தன்னைமூடே, 88
- முடாமல் சிறிதுமனப் பாடம்பண்ணி
முமுதுமவன் வந்ததுபோல் பிரசங்கித்து
வீடேது உடலேது யோகமேது
வீண்பேச்சா சொல்லியல்லோ மாண்டுபோனார்
காடேறி மலையேறி நதிகளாடிக்
காய்கிழங்கு சருகுதின்று காமத்தீயால்
குடேறி மாண்டவர்கள் கோடாகோடி
சொருபமுத்தி பெற்றவர்கள் சுருக்கமாச்சே. 89
- சொருபமுத்திக் கடையான மேதென்றாக்கால்
சுடர்போலேக் காணுமடா தூலதேகம்
அருபமுத்தி யிடமல்லோ பிரமஞானம்
அபராட்சமென்று சொல்லுஞ் சிரவணந்தான்
பருப்பதத்தை அசைப்பனென்ச் சிற்றெரும்பின்
பழங்கதை போலாச்சு இந்த யோகம்விட்டால்
வெருங்கடத்திலிப் புகுந்தவாறு போலே
வேதாந்த மறியாத மிலேச்சந்தாமே. 90
- மிலேச்சனென்று சொன்னமொழியே தென்றாக்கால்
விபரீத புத்தியினால் விண்ணைப்பார்த்து
மலைச்சல்லோ போனார்கள் வேறேயெண்ணி
வாய்பிலுக்கா நூல்படித்து மாண்பரெல்லாங்
குலைச்சதல்லால் நிருவிகற்பங் காணாரையோ
குருக்களென்பார் சாராயக் கோஷ்டியாலே
பலிச்சதில்லை மேனோக்கிப் பார்க்கும்வித்தை
பண்பெல்லா மைந்நூற்றில் பாடினேனே. 91
- பாடுகிறேன் மணியொலியாம் நாக்கின்கீழே
பலநரம்பு பிடித்திருக்குங் கேளுகேளு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

- கூறுபற்றிக் கூடியே யிருந்தாப்போலக்
 குணமில்லா கூற்றுவ னிவன்றான்பாரு
 நாடுகின்ற கருவினா லறுக்கும்போது
 நாக்கு நரம்பற்றுமணி குறுக்கிப்போகும்
 பாடுபட்டுண்ணாக்கு நுனிதடித்துப் போனால்
 பரிபாச மாச்சதிந்த யோகம்பாரே. 92
- யோகமில்லான் ஞானமென்ன வீண்வீணையா
 ஊடுருவிப் பாயாவிட்டா லென்சொல்வேன்
 நாகமல்லோ சந்திரனைக் கவ்வினாப்போல்
 நான்முகன்றான் துட்சமெல்லாம் நாவிலாச்சு
 சாகவல்லோ படைத்தவிதி தன்னைத்தாண்டி
 சட்டைமுனி கரிசாலை சாறேயென்றார்
 சாகமதுபோலாகி நெடுநாள் செல்லுஞ்
 துட்சமுண்டு வெகுவாகச் சொல்கிறேனே. 93
- சொல்லவென்றா லெனக்குப்பின் கூடாதையா
 சொல்லவென்றாற் சொல்லுகிறேன் துட்சமாக
 வெல்லவென்றால் கானகத்தில் கடலாமுலி
 வெகுகுருக்கு தோத்திரத்திற் பிசினியுண்டு
 செல்லடா பின்புரெண்டு கற்பந்தானுஞ்
 செப்பமது மூலரெண்ணா யிரத்தில்பாரு
 அல்லவடா ரோமரிஷி யென்றாலுந்தான்
 அடுத்தவாக்கு ரகசியமா யருளுவோமே. 94
- ஓமென்ற கெட்டபுத்தி மாணாகேளே
 வலகத்தில் மானிடர்க்காம் ஆண்டுநூறு
 ஆமென்று யிருபத்தோ ராயிரத்து
 அறுநூறு சுவாசமல்லோ வொருநாளைக்குப்
 போமென்று போனதினால் நாள் குறைந்துபோச்சு
 போகவிட்டால் போறதில்லை புத்திதானே
 தாமொன்று நினைக்கையிலே தெய்வமொன்று
 தானினைத்த தன்மையல்லோ விதிகள்தானே. 95
- விதியல்லோ மதியாச்சு வேறேயுண்டோ
 வேதாந்தப் பொருளறிந்த மெய்யுள்ளோரே
 சதியல்லோ பண்ணிநீர் விதியைத்தாண்ட
 தள்ளாம லுள்ளுடைந்து சாகுநீர்கள்
 நீதியல்லா சவுக்கார சுன்னஞ்சுன்னம்
 நேராமல் போகுதடா நிஷ்களத்தின்
 பதியல்லோ கெதியாகும் மோட்சமாகும்
 பரலோகஞ் சாதகமாம் படைத்தவாரே. 96

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

படைத்திட்ட சவுக்காரத் தெண்ணெய்வாங்கி
 பாடினார் சித்தரெல்லாம் பாஷையாலே
 உடைத்தல்லோ சொல்லுகிறேன் கருமானத்தை
 ஊ ஆ ஓ வென்றெழுத்து கங்கையாச்சு
 மடத்தனமாய்த் திரியாதே அதுகாள்நாதம்
 வாங்கியல்லோ சவுக்கார வழலைதோய்த்து
 புடத்திலிட்டு யெறிந்துவிட சுண்ணாம்பாகிப்
 பொன்மேரு மாறாச்சு புத்திபாரே.

97

பூர உப்பு

புத்தியுடன் பூரஉப்பு சொல்லக்கேளு
 பூநீறு பலமொன்று பூரமொன்று
 சுத்திபண்ணி பூநீற்றைக் கல்வத்திட்டு
 துடியான பூரமதைக் கூடச்சேர்த்து
 வெற்றிபெறச் சும்பிடுகல் சுண்ணாநீரால்
 விரவியொரு பிங்கானி லடைத்துக்கொண்டு
 சத்தியம் போல்சீலை மண்ணோரேழுஞ் செய்து
 தனிப்புடமாய் ரண்டுமுழத் தாவு செய்யே.

98

தாவுள்ளய குழிதனிலே பிங்கானிட்டுச்
 சருகுசுட்ட சுண்ணாம்புவதின் மேலகொட்டி
 காவலிட்டு குழிமூன்று திங்களப்பா
 கடந்தெடுத்தால் விளைந்துநிற்குங் கற்பூரந்தான்
 பூவெல்லாந் தானெடுத்து அண்டநீரில்
 பொடித்திட்டு ரவியில்வைக்க வுப்பேயாகும்
 ஊவல்லோ ஆவுக்கு வுயிருமாச்சு
 உத்திபண்ணிப் பார்க்கவுங் கற்பூரமாமே.

99

உப்பல்லோ முப்பூவும் காணியாணி
 அதைவிட்டால் கட்டாது வழலைமார்க்கஞ்
 செப்பல்லோ யந்துக்கு மூடலாச்சு
 தீட்சணமா யிந்தநூல் தெளிவோமெத்த
 முப்பொருளு மொன்றி நின்றசோதி
 மூலவட்ட குருவருளால் மொழிதான்முற்றே.

100

உரோமரிஷி சூத்திரம் 100

முற்றிற்று

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

உ

கணபதி துணை

உரோமரிஷி

கருமானச் சுருக்கம் - 51

மூலதாரத் தெளிவாய் வெளியாய் உருவாய்
 முக்கோண வட்டமதில் முளைத்ததேவி
 மேலான பாதமது போற்றியேத்தி
 மெய்ஞ்ஞான சித்திமுதல் வாதஞ்சொல்வேன்
 ஆலாலமுண்டதோ ரையர்பாதம்
 அருளான பார்வதித்தா யருளைப்போற்றி
 சாலோகசாரூப சாமீபந்தான்
 சாயுச்சிய கண்டபதந் தானேகாப்பு.

1

காப்பான தீட்சையது பத்துங்கண்டு
 கருவான ரேசகத்தின் குறியைப்பார்த்து
 மேப்பான பூரகமுங் குறியுங்கண்டு
 மேன்மையுள்ள கும்பகமுஞ் சித்துங்கண்டு
 வாப்பான ஆறுவறைய கண்டங்கண்டு
 வாகான வாதசித்தி முழுதுங்கண்டு
 கோப்பான பதினென்பேர் பாதம்போற்றி
 குறியான ஞானமது கூறுவேனே.

2

கூறுவேன் வாலையுட சாபந்தீர்ந்து
 குற்றமில்லா சித்தருட வசையுந்தீர்ந்து
 அரவே தீட்சையது பின்னேசொல்லு
 அப்பனே கடுஞ்சுருக்கு பிராணாயந்தான்
 தேரவே தேவியுட பூசைவிட்டால்
 தெருமண்ணாய் போகுமடா சுத்தியெல்லாம்
 பேரானபரையின் பதந்தெரி சித்தாலும்
 பேதமில் பூசையப்பா பெருமைகளே.

3

கேள்பார் முக்கோண முன்னேயிட்டு
 கெடியான சட்கோனம் பின்னேயிட்டு
 நாள்பா நவகோணஞ் செய்யநன்று
 நலமான நாற்பத்து முக்கோணங் கானமெத்த
 தோள்ப பாயிப்படியே செய்யாவிட்டாற்
 சுளுவான பூசையொன்று சொல்லக்கேளு
 மீள்பா பலகையின் மேற்புட்பம் போட்டு
 மூலமுதல் தாயைநீ பணிந்துசெய்யே.

4

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

செய்தபின்பு பெண்ணை வைத்துப் பூசைபண்ணி
 திறமாகக் கடத்தையவள் கையிலீந்து
 செய்தபின்பு குருநாதன் கடத்தைவாங்கி
 தெரிவையாக்கு முன்னீந்து ஜெபத்தை பண்ணு
 செய்த பின்பு தாம்பூல மடைக்காபீந்து
 தெரிவை தன் பாதைமதை பிடித்துக் கொள்ளு
 செய்தவர்கள் சித்தியப்பா மாணாக்களே
 சித்தான சித்தியெல்லாஞ் சித்தியாச்சே.

5

ஆச்சப்பா ஐந்துவகை தீட்சைபெற்றால்
 அடவான ரேசகத்தான் எழும்பும் பாரு
 மூச்சப்பா ஆளுயர் வெழும்பும்பாரு
 முக்கியமாய் வழி நடக்கத் தானே சொல்லு
 நீச்சப்பா வெகுதூரம் நடந்தாலுந்தான்
 நிலத்தில் கால்பாவாது ரேசிரேசி
 கூச்சப்பா கும்பகத்தில் சிங்கென்றூணி
 குறிப்பாக சுழி முனையில் நிறுத்தியாட்டே.

6

ஆட்டான வீரமொன்று தூடனொன்று
 அடவான காரமொன்று தூதமொன்று
 மூட்டான கௌரியொன்று கெந்தியொன்று
 முனையான கொச்சியொன்று முத்தியொன்று
 கட்டான பரியிடையே களஞ்சி தூக்கு
 குணமான வைந்து சுண்ணக் செயநீராலே
 வாட்டாகவில்லை தட்டி யுலரப்போடு
 வகையோடு கௌரியினால் குகையைச் செய்யே.

7

செய்யப்பா செயநீரால் கெவுரியாட்டு
 திறமாகக் குகைசெய்து குகைக்குள் வைத்து
 பையப்பா முன்றெருவிற் புடமுந்தீரு
 பாங்காகச் செந்தூரம் ரவியமாச்சு
 தையப்பா செம்பதுக்கு நூற்றுக்கொன்று
 தாக்கிடவே தங்கமது வாசுமாகும்
 வையகத்திற் காட்டாதே தோஷந்தோஷம்
 வகையோடே தீட்சைகொண்டு மலையிலேறே.

8

ஏறினவர்க் கல்லவப்பா பலந்தாணுண்டு
 இகத்திலுள்ள மாண்பருக்கு யேதுமில்லை
 ஆறுதற் கைந்துவகை தீட்சையில்லான்
 அழகான ரேசகத்தி லமனொட்டாது
 மாறுகின்ற வயிரவன்றன் சாபந்தீர்ந்து
 மகத்தான குருபதத்தை வணங்கிப் போற்று

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

பார்தனிலே யுரையாமல் மவுனங்கொண்டு
பக்குவமாயிந்நூலைப் பதனம் பண்ணே. 9

பண்ணான தெரிசனைதான் வகையாய்க்கேளு
பண்பாக வுதையத்தி லைந்தநாழி
நன்றாக ரெண்டெழுத்தங் குலத்தில் தூக்கி
நயந்ததை நீ வெகுவாக யெடுத்துப் பாரு
விண்ணோடு கடந்துவிடுஞ் சோதியப்பா
விள்ளார்கள் மகத்தான பெரியோரையா
அண்ணலெனு மரனுதைமக்கிச் சதநூல் சொன்னார்
அதகுறியுமிககுறியு மொக்கு பாடே. 10

சேர்த்தபின்பு ஓரெழுத்தைச் சுழிணைவைத்து
திருப்பிவிடு பூரகத்தின் சுவாசஞ்சேரும்
ஏற்றபின்பு கும்பகத்தில் கடிகையொன்று
இதமாகனிருத்தியதை பழக்கம் பண்ணு
நாற்றிசையும் புகைபோக விடங்கள் பார்த்து
நாட்டி விடுமேனோக்கி திரும்புமட்டும்
வாய்த்த பின்பு யெத்திடமுஞ் செய்யநன்று
வகையுடனே குருபாதம் வணங்கிக்காடே. 11

காரனாயிருள்தனிலே நடந்தாலென்ன
சுருமேகயிரவதிலே சென்றாலென்ன
சீரான அரைவீட்டி லிருந்தாலென்ன
திரமாகர விமதியெப் போதுங்காணும்
பாரான வுலகத்திற் கண்டோர் விள்ளார்
பாங்காக பனிரெண்டு வருஷங்காரு
தீராத மூடருக்கும் அறிவிலார்க்கும்
திறம்பார்த்து ஆசாணுஞ் செப்புவாடே 12

செய்யிலே கண்குறியு முகங்குறியும்பாரு
சுகமாக யிடைக்கையிலே சங்கும்பாரு
அப்பயிலே நெற்றியிலே ரேகைபாரு
அடவாகப் பையைப்போற் காணுங்காணும்
சுந்திரம் போம் பிரகாசஞ் சொலிக்கும் பாரு
சொருப நிலைக்கண்ணுக்குக் குறியாய்த் தோணுஞ்
செம்பிலே யிக்குறிகள் தப்பித்தானால்
சிவசிவாபிராணாயஞ் சித்தியாமே. 13

சித்தி செய்யும் பராபரியை திங்கள் தோறுஞ்
சித்தி செய்வோர் மானதமாம் பூசை செய்வார்
பத்தி செய்து தொண்டுபண்ணி ஏறுவோர்க்கு
பாங்காகப் பெண்ணை வைத்துப் பூசை செய்வார்

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

முத்தி பெறாயிப்படியே வுலகத்தோர்கள்
வெகு கோடி மாணாக்கர் மலையில் வந்தோர்
சுத்தி செய்யும் வச்சிராதி லேகியந்தான்
தினந்தோறும் கொண்டவனே திரமுவாச்சே.

14

வச்சிராதி லேகியம்

ஆச்சப்பாவுடலிலுள்ள மந்த வாய்வு
மகத்தான குன்மமெட்டு மேகச்துலை
ஓச்சப்பாவுள் மூலம் புரமூலந்தான்
ஓய்ந்துயரு முன்னூற் நிருபத்தைந்து
பாச்சப்பா யிப்படியே அயணங் கொண்டாற்
பொற்கம்பி போலிருக்குந் தாதுவிர்த்தி
பாச்சாப் பாலேகியத்தின் விபரமெல்லாம்
பெருமையுடன் பேசுகிறேன் வகையாய்க்கேளே.

15

கேள்பா ஜாதிக்காய் பலந்தானொன்று
கெடியான ஏலமது பலந்தான் ரெண்டு
நாளப்பா வால்மிளகு பலந்தானென்று
நலமான லவுங்கப்பூ பலந்தானென்று
தானப்பா சீரகந்தான் பலந்தானென்று
தறமானக் கொடிவேலி பலந்தான் ரெண்டு
நாலப்பா கோஷ்டமது பலந்தான் ரெண்டு
நலமான அதீமதூரம் பலந்தானென்று

16

அஞ்சாதே அக்கிராரம் பலந்தானென்று
அடவான பறங்கின்வோர் பலந்தான்பத்து
துஞ்சான குங்குமப்பூ அரைக்கால்போடு
சுகமான கோரோசனை பலந்தான் காலே
மிஞ்சா தேரவியில் வைத்து யிடித்துக்கொண்டு
விலனாகத் திருத்தியதை யிடித்துக்கொண்டு
மஞ்சான பசுவின்னெய் உலையாய்வைத்து
வகையோடே மெழுகுபோல தூவிக்கிண்டே

17

கிண்டையிலே பழச்சாற்றில் சக்கரையைக்கபோட்டு
கிருபையுடன் கிண்டையிலே வார்த்து வார்த்து
பண்டாரும் பதமாக யிள கொட்டாமல்
பதறாமற் கலசத்தில் வைத்துக்கொண்டு
வண்டாரும் பூங்குழலான் மாதுபூசை
வகையோடே செய்துபின்பு உண்டுவாநீ
தண்டாருந்தாய் தந்தை மறந்தாயானால்
தவறிவிடும் வித்தையெல்லாஞ் சாற்றுகேளே.

18

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

சந்தனாதித் தைலம்

சாற்றுவேன் சந்தனத்தின் தைலம்பா
தப்பாமற் செய்பவர்க்கு யெல்லாம்சித்தி
ஆற்றுகிறேன் அதிமதூர மக்கிராகாரம்
அழகான கோஷ்டமது தேவதாரம்
போற்றுகிறேன் சந்தனமுஞ் சுக்குயேலம்
புகழகாக சரிமிடையாய் வாங்குவாங்கி
கூட்டியே பிராயம்வோர் வில்வவேரும்
கனமான பத்திரிவோர் வெட்டிவேரும்
வாட்டியே கியாழத்து வைத்துகொண்டு
வகையாகச் சாறுவகைப் பகருவேனே.

19

பகரவே பழச்சாறு சேர்தானொன்று
பழமான தென்னம்பால் சேர்தானொன்று
பகருவேன் ஆவின்பால் சேர்தானொன்று
பாரவேமுக முசுக்கை சேர்தானொன்று
நுகரவே யிவ்வளவுங் கூட்டிக்கொண்டு
நுண்ணிமையாய் கியாழத்தி லுள்ளேகொள்ளே.

20

கொண்டபின்பு அடுப்பேத்தித் தணலைமூட்டி
கொழம்புடனே பக்குவத்தில் பொடியைத்துவி
மண்டியன லெரிந்தாக்கால் முறிந்துபோகும்
விழித்திருந்து கமலத் தியாகப்பாரு
கண்டபின்பு தைலத்தை யிருத்துக்கொண்டு
கன்னியுட பூசையைநீக் கனமாய்ச்செய்து
மண்டலந்தான் ஒன்றுமட்டும் முழுகினோர்க்கு
மகத்தான பிணிகளெல்லா மாறிப்போமே.

21

மாறுமே நாம்சென்ற வுதிரமேகம்
மகத்தானவுள் மூலம்புற மூலந்தான்
தூறுசினம் பெருநோயு மகோதரந்தான்
துலையுடன் பித்தமெல்லாந் தொலைந்துபோகும்
ஏறுகின்ற ரேசுகந்தான் செய்வோமப்பா
யென்னசொல்வேன் ஆறோக்கியம் யேறும்யேறும்
மாறுகின்ற வுலகத்தோ னுண்டானானால்
மகத்தான பிணியெல்லாம் மயங்கிப்போமே.

22

போகமது செய்திந்த அவிழ்தங்கொண்டால்
புத்திகெட்ட மானிடர்க்கு வீணாய்ப்போகும்
போகமது செய்தவதற்கு மனமுண்டானால்
பிர்மாவை ரவிகலையில் தன்னிற்சேரு

பரிபாலை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

போகமது திங்களுக்கோர் தினமுமாகும்
புண்ணியனே விந்துவைநீ திருத்திக்கொள்ளு
போகமது பூரகத்தி லிருத்தியாடு
பூவையுட வித்துவெல்லா முனக்கேயாச்சே.

23

ஆச்சிந்தப்படி செய்வா ருலகஞானி
ஆடிடுவான் பின்னுமப்பா வுலகத்துள்ளே
போச்சிந்தப்படியப்பா வுலகத்துள்ளே
பேராகக் கோடான கோடியுண்டு
முச்சிந்தப்படி கண்டோர் விள்ளாரையா
முளையாகப் பன்னிரண்டு வருஷங்காரு
பாச்சிந்தப்படியப்பா மலையில் வாழ்வோர்
பாவையரைக் கூடார்கள் பகர்ந்திட்டேனே.

24

இட்டமுடன் குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணி
யினிதாக வாழ்ந்தவனே சீஷனாகும்
நஷ்டமிது குருவுக்கு நினைத்ததானானால்
நம்பாமல் மனம்வேறாய் நிற்பார்பாரு
அஷ்டகம் கோகரண மாடினாலும்
அப்பனே நாள்வாட்டு மென்பார்மேலோர்
கட்டளையாலவர் மனது வரவேவேணுங்
கார்க்கையிலே மனதிரங்கி கடாட்சிப்பாரே.

25

பாரிலேசித்துண்டு ஞானமுண்டு
பண்ணிவிட்டக் குறையோர்க்கு யெதிரேகாண்பார்
பாரிலே துலாராசி கன்னிராசி
பண்பில்லாப் பாவிகட்கு யெதிர்நோணாது
நேரிலே வந்தாலு மறந்துபோகும்
நிலையோடே பார்த்தாலும் நிலைத்திடாது
சீரிலேயுதித்தவர்க்குச் சுத்தியாகுஞ்
சிறப்பானவாத மெல்லாஞ் சுத்தியாமே.

26

ஆச்சிந்தப்படி சொல்லி மறைப்பார்மேலோர்
ஆகடியஞ்செய்யாத அவமாய்ப்போகும்

மறையாக வுலகத்தில்ஓத்து வாழ்வார்
பாச்சிந்த விட்டகுறை யானோரனால்
பண்பாகக் காத்தவர்க்குப் பலிதமாகும்
வாச்சிந்த வுலகத்து வாருக்கப்பா
வச்சிரத்தின் பாரையுப்பா மரணந்தானே.

27

தானென்ற முப்பூவின் னுறையினாலே
தாணியெல்லாம் பொன்னாகக் திரிந்துபாரு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

பானென்ற பெண்ணைவிட்டால் வித்தையெல்லாம்
பாழாச்சு பாழாச்சு பகுந்துபாரு
கானென்ற கர்பூர வுப்பினாலே
காடெல்லா மலையெல்லாம் பொன்னாய்ப்போகும்
மானான மனோன்மணித்தா யருள்வேண்டும்
மகத்தான பூசையிலே வருந்துவாயே.

28

வருந்துவா யாத்தானை தினந்தோருந்தான்
வகையோடே குருவினுட முறையைக்கண்டு
திருந்தவே நூல்பார்த்துத் தேரவேணுந்
தேங்குவானூல் பாரான் திருடன்தானும்
அருந்தவே வாத்தைமுன்னே கேழ்ப்பான்
ஆகாதகர் மியென்றே யகலப்பாரும்
வருந்தியே காத்தபின்பு குறிகள்கண்டு
வாதமென்ற வார்த்தையைநீ பின்னே பேசே.

29

பேசுவது யாருக்கு மைந்தாக்கேளு
பேரான்குலத் தோர்க்குங் கன்னியோர்க்கும்
வீசியதோர் தனுசானு மீனத்தோனுங்
வியனான மேஷத்தோர்க்கு விரைந்துகூறு
ஆசானுமுன் சொன்னத் துலாமுங்கன்னி
அரைவாசிப்பின் மூன்று மரைத்திட்டார்கள்
தேசுடையதாய் பூசை செய்யாவிட்டால்
தெட்டியவன் பறிந்திடுவான் தெரிந்து கொள்ளே.

30

கொள்ளப்பா மூலாதா ரத்தினுள்ளே
குறிப்பான ரேசகந்தான் பத்துச்செய்கை
பிள்ளையாருள்ளங்கை நெல்லிக்காய் போல்
பேசுகிறே னுள்ளதெல்லாம் பெருமைகேளு
அள்ளியிடு மூலத்தில் ஓங்காரந்தான்
அடவாகக் கொண்டெழுப்பு மாதியாச்சு
நள்ளியிடுஞ் சுவாதிஷ்டா னகத்தில்தானே
நண்ணிவைத்த நகாரமதை நன்றாய்ப்பாரே.

31

பாங்கான மணிப் பூரகத்திற்கேளு
பண்பான மகாரமுமே யடங்கும்பாரு
ஆங்கான அனாகத்தில் சிகாரம்வைத்து
அசையாமல் விசுத்தியிலே வகாரம்பார்த்து
நீங்கான ஆக்கினையில் யகாரமாச்சு
நிருத்திய பின்னந்ததையு மடைத்துக்கொண்டு
தூங்கானவைவாசல் கண்டு கொண்டு
துரையான ரேசகத்தில் நேசிப்பாரே.

32

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

பாயாமல் மனத்துள்ளே வங்கென்றுணி
பதியானவங்கென்று சிங்கென்றுணி
ஓயாமல் மேனோக்கி வோட்டிடாது
உயராது சந்திரகலை தேயும்பாரு
தாயான மாதாவைப் பூசைப்பண்ணு
தவராமல் பூரகத்திற் சாருசாரு
மாயான காலன்வந்தா லோடிப்போவான்
மகத்தான பூரகத்தின் வறையிறானே.

33

தானென்ற கும்பகத்தில் கலையைவைத்து
தவறாமல் விண்ணோக்கி யிருந்துப்பாரு
கோனென்ற வெளியெல்லாம் நீயாய்க்காணும்
கோமகளுங் கூப்பிட்டால் வாவாவென்பாள்
மானென்றப் பெண்மையை மறைத்துப்போடு
மகத்தான குருவினுட வழியிற்காரே.

34

கார்மேகம் போலெழும்பும் மாய்கையெல்லாம்
கனமான ரேசகத்தாற் கலந்துபோகுந்
தார்பூணத்தாய் பூசை மறந்தாயானால்
தவறிவிடும் வித்தைமுதல் ஞானமெல்லாம்
சீர்மேவும் அரியேது அயன்றானேது
சிறப்பான சிவமெல்லா மொன்றேயாச்சு
ஆர்மேவு மாகாசம் ஆணையாச்சு
அழகான பிரிதவியும் பெண்ணையாச்சு.

35

பாச்சப்பா ஆணென்று பெண்தானென்று
அறியாத மாண்பருக்கு வெவ்வேறாகும்
பாச்சப்பா பூதமைந்து மெங்குமாச்சு
குவலயத்துள் ளறியாத மூடருக்கு
பாச்சப்பா பறையனென்றும் பறச்சியென்றும்
வெளிதாகப் பேசிடுவா ரறிவில்லார்கள்
பாச்சப்பா பூசை யென்றால் தேவிபூசை
பறையனென்று மறையனென்றும் பகரொண்ணாதே.

36

ஒன்றான பூசையப்பா தொண்ணுற்றெட்டு
ஓதுகின்ற சாதியருக் கொன்றேயாகும்
ஒன்றான பூசையதை பழித்தபோக்குப்
பரகெதியுங் கிட்டாது பாருபாரு
கண்ணாடிக் குள்ளிருக்குஞ் சோதிபோலக்
கனகசபை திருநடனங் காணமாட்டார்
அண்ணாடம் நித்தியசாமம் ஜெபங்களாலே
அலைந்தலைந்து திரிவார்கள சடர்தானே.

37

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

தானென்ற ஆணவத்தை போக்கமாட்டார்
தருகுத்பா கோபத்தைத் தள்ளமாட்டார்
ஓமென்ற ஓங்கார மொழிக்கமாட்டார்
உகந்த குருபாதமது வணங்கமாட்டார்
வாமென்ற வாமமது அவனுக்கேது

தாமென்ற கர்மத்தி லெல்லாம் போச்சு
தவமான மனோன்மணியின் சகாயத்தாலே.

38

தாலமென்ற பூமியிற் பிறந்தாற்கேளு
தாமென்றுந் தவமென்றுஞ் செய்ய வேணுங்
கோலமென்ற தானமது செய்தபோர்க்கு
குவலயத்தில் மறுபிறவிக் கொள்ளுங் கொள்ளுஞ்
சீலமது பிறவிக்குச் செய்தானையா
செல்வமதிற்றானிருந்து திரமாய் வாழ்வோர்
பாலமெனுந் தீசையுள்ளோர் தவங்கள் செய்வோர்
பரலோக சித்தரென்றும் பகரலாச்சே.

39

அஞ்ஞனம்

ஆச்சப்பா அஞ்ஞனத்தைப் போட்டுப்பார்த்து
அளவற்ற திரவியந்தா னிருந்ததென்றும்
மூச்சப்பா நெடுநாள்கள் சென்றதானால்
முக்கியமாய்த் தெய்வமுதல் பூதங்காக்கும்
போச்சப்பா அதையெடுக்கச் சுளுவாய்க்கேளு
பேரான பெண்ணினுட வழலைவாங்கு
காச்சப்பா வழலையுப்புக் காணுமுன்னே
காதவழி யோடிவிடும் பூதந்தானே.

40

கானென்ற வழலையது வாங்குவாங்கு
சஞ்சாரக் கிரியையுடன் வாங்குவாங்கு
கோனென்ற அஞ்சனத்தி லெழுத்தைநாட்டிக்
கட்டியல்லோ நாவாலே வாங்கிக்கொண்டு
வேனென்ற கமுதையின்பால் கூடச்சேர்த்து
வியனாக ஒருகளஞ்சி வுப்பில்தாக்கி
தேனென்றத் திரிவாங்கி யெண்ணெய்விட்டுத்
தீபமிட ஓடிவிடும் திடமாய்ப்பாரே.

41

பார்க்கையிலே தேவியுட்ப் பூசைபண்ணி
பதினைந்து நாளளவும் வழலைவாங்கி
யோர்க்கையிலே தனமெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
யிதமாகத் தேவியுட்ப் பூசைபண்ணி

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

பார்க்கையிலே யெந்தனுக்கு வுபதேசிப்பான்
கருணையுடன் பணிந்தவனை வழலைவாங்கு
சேர்க்கையிலே வேதந்தக் குறியைக்கண்டோர்
மேதினியிக் குறியோர்க்கு வெளிப்படாதே.

42

(இரண்டு பாடல்கள் சிதைந்துவிட்டன)

என்னசொல்வேன் வேதாந்த யெழுத்தினாலே
இதமான பொருள்முதலா யுருவங்கண்டால்
மன்னுபுவியோர் வேறே மந்திரத்தால்
மாட்டாது மாட்டாது மயங்கிப்போகுந்
துன்னுபுகழ் பவழமது துணியில் வாங்கி
முன்புசொன்ன வழலையிலே கூடச்சேர்த்து
புண்ணிய தோரஞ் சனத்தைந்தப்பா
பாவைமுகந்தனில் வைத்து வாங்குவாங்கே.

43

வாங்கியே அலைவீசம் வையகத்துள்
வகையான தனகோடி கிடாரங்கோடி
தாக்கியே யிதையெடுத்து யோகம்பார்த்து
தயவாகக் காயசித்தி கற்பங்கொள்ள
வாங்கியே திரிந்தாக்கா லென்னவுண்டு
ஏரப்பா வுமுதல்லோ விரைக்கவேணுந்
தாங்கியே கருவில்லான் குருவுமில்லான்
காளழியோன் வீட்டிருந்த கமுதைதானே.

44

தானென்ற வாதமது வேணுமென்றால்
சதாநித்தியம் நூலதனைப் பாருபாரு
பானென்ற மனமிருந்தா லெடுத்துப்போட்டு
பதறாமற் பூசைபண்ணிப் பணிந்துநில்லு
கோனென்ற குவலயத்தில் வெகுபேரப்பா
குறையாமற் பூசையினாற் சித்தர்வாழ்வ
ஊனெற்ற வுலகத்தில் வாதிமார்க்கம்
உத்தகுறி நன்றாக உரைக்கிறேனே.

45

உரைக்கிறே னுலகத்து வாதிவாழ்வை
உணர்வாகக் குருமுடித்து பதனம்பண்ணி
வுறைக்கிறேனென்று சொல்லி சேருகேட்பான்
ஏழையென்பான் உடன்படுவான் பிறந்து
நிறக்கவே பணிபூணா னாடைசாத்தான்
நீநிலத்து மானிடரோ டொத்துவாழ்வான்
திறக்கவேயவர் பாதம் பூசைபண்ணி
சொம்பொனார் பூச்சொரிந்து திறமாய்க்காரே.

46

காரப்பா பன்னிரண்டு வருடமட்டுங்
கல்நெஞ்சா யிருந்தாலுங் கரைந்துபோகும்
நேரப்பா பணங்கேட்டால் எடுத்துப்போடு
நெறிபார்த்துப் பின்பல்லோ பொருளைச்சொல்வார்
ஏரப்பா முதலல்லோ விளைவுண்டாகும்
ஏரில்லானுமுதுண்ட வஸ்துவாச்சு
ஆரப்பாயிவ்வளவு நுணுக்கஞ் சொல்வார்
ஆசானைக் கண்டல்லோ போற்றுவாயே.

47

போற்றுவாய் பூவுலகில் ஞானிகட்கு
புகழாக வாதமது வந்துதென்றால்
நேத்தியாய்ப் பணி பூணான் கடனும் வாங்கி
நீ நிலத்தில் மானிடர்போல் வாழ்க்கை செய்வன்
வார்த்தையாற் பிரட்டுவான் மானிடர்க்கு
வழக்கமது வருமென்று மதுக்களுண்பான்
தேற்றியே பணங்கேட்பா னெளியனென்பான்
திறமாக யவர் பாதந் திருத்தி வாழே.

48

வாழ்ந்ததோருரோமர் சொன்ன அன்பதுந்தான்
வகையோடே படித்தவர்கள் யோகியாவார்
ஆய்ந்ததொரு ரிஷியாவார் சித்தராவார்
அழகான ஞானியுமா யீசனாவார்
போழ்ந்ததொரு மாணாக்கன் சொன்னநூலை
புகழ்ந்து போதிகைமேல் முனிவன் திருத்தக்கொண்டு
ஏழ்ந்திதுவுமூலகுக்கு வேணுமென்று
இயம்பினோம் அன்பத்து ஒன்று முற்றே.

49

உ

சிவமயம்

எண்பத்தொன்பதாவது

உரோமரிஷி வகார துத்திரம் - 27

காப்பு

ஓம் மூலத் தந்தி முகவன் சரணமிகத்தொழுது
ஆம்மூலநந்தீசர் சரணடியான்றொழுது
தாம்பூலம் பராபரைசரசோதி யெந்தன் வாக்கில்நின்று
ஆம்மூலஞ் துஸ்திரக்காப்பு தொழு திரைஞ்சுவோர்க்கே.

1

பரிபாறை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

நூல்

மயமான துஸ்திரத்தி லுப்புமார்க்கம்
வாதத்திலாதியதாய் விரித்துச் சொல்ல
விசயமாகக்குரு நந்தி யுபதேசித்தார்
சிவனோடு பார்வதியும் நிர்வாணிதானும்
மயமாக யெப்பொழுது முன்னேறின்று
கோடியே துஸ்திரத்தை நயந்துபார்க்க
பயமாகச் சொல்லுகின்றே னிருபத்தைநதில்
வாதியரேயிந்நூலை வணங்கிக்கேளே.

2

கேளடா கரியப்பைக் கட்டத்தானுங்
கணபதியின் தேவியருள் பதத்தைப்போற்றி
ஊரடாதிநிந்தலையு முலுத்தருக்கு
வொளித்து வைத்தாரென்னுலை கைக்கொடாதே
வானடா தீட்சணமாங் கபந்தமோடு
வராமான தக்காளை முசுமுசுக்கை
ஆளடா தைக்கொன்று சாயுலுட்டிக்கால்தா
னதிற்சொல்வேன் கறியுப்புக் கால்தான்பாரே.

3

பாரடா சொருபானந்த நிசந்தான்சொன்னேன்
பரிவாக யென்னுலைப் பழித்தாரானால்
ஊரடா நாயைப்போற் றிரிந்தலைவார்
உயர்தலை வெடிக்கும் நந்திசாபமதால்
காரடா குருபத்தைக் காத்தார்சொல்வார்
கண்டித்தநூல் தன்னைக் கருதிவாங்கி
ஊரடா வருவார்களனே கம்பேர்கள்
உத்தமார்க்குக் கொடுக்கவந்தான் பேணிப்பாரே!

4

பாரப்பாயிதை விட்டு உப்பைச்சொல்வேன்
பருமணியாய் கரியுப்பை கலந்துக்கொண்டு
தீர்ப்பா தீட்சணமாங் கபந்தச்சாறுஞ்
சிறக்கவிடு நாழியப்பா உப்பிலேதான்
காரப்பா ரவிதனிலே மூன்றுநாள்தான்
கடுரவியில் வைத்தபின்பு தாளிச்சாறு
வாரப்பா முன்போல விட்டுநீயும்
வளமாக வந்தினயா யின்னங்கேளே.

5

இன்னமப்பா முசுமுசுக்கைச் சாறுநாழி
யிணக்கமுடன் விட்டேதானின்னஞ் சொல்வேன்
உண்மையாயிப்படியே வகையொன்றுக்கு
வளமாகக் காய்ந்தபின்பு ஒன்பதாநாள்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

அன்னமடா வரக்காம்பால் நாழிவிட்டு
யதின்பிறகு வதினுடைய கட்டைவெட்டி
தின்னமதாய்த் தோண்டி தனிலுப்பைவிட்டுத்
திடமாக மேருவதாய் மூடக்கேளே.

6

கேளடா யெருகிலையை யரைத்துப்பூசி
கிருபையுட னுப்பிட்டுப் பாலுமிட்டு
ஆளடா முன்னிலைதான்மேலேபூசி
யதின்மேலே சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
வாளடா யீசானம் நிருவாணிபூசை
வளமாக வாலையுடன் கணபதியின்பூசை
தாளடா செய்தபின்பு முழுப்புடந்தான்போடு
நயமான வப்பதுவுங் கட்டுந்தானே.

7

தானென்ற வப்பதுவு முலகத்தோர்க்கு
தாங்காது சித்தருக்கே யிந்நூலப்பா
பானென்ற பசகளுக்கு கொடுக்கவேண்டாம்
வளந்நந்திக் குருசாபம் பலிக்கும்பாரு
தானென்ற மனோன்மணியள் சிவனைக்கேட்டு
திறமாக யெந்தனுக்கு வுபதேசித்தாள்
பேனென்றரவிகோடி காந்திபட்டும்
பஞ்சபோ லெரித்திடுவாய் பாழ்போகாதே.

8

போகாமற் சொலுகிறே னிந்தவப்பிற்
பொய்யல்ல மெய்யாக யினிமேல்நாதம்
வாகாயிரண்டையுந்தான் கூட்டிக்கொண்டு
வயிரவாக்குப் பூசைபண்ணி புடத்தைப்போட்டு
ஆகும்பாட்செந்தூர மருணன்போலா
மதினுடனே வீரமொடு தங்கஞ்சேர்த்து
நோகாமற் செந்தூரங் களஞ்சிசெம்பில்
னொகுத்தியிட்டு வெள்ளியேழு சேர்த்திடாயே.

9

சேர்ந்தபின்பு மாத்தேது யெட்டரைதானப்பா
செகமென்ற செம்பதுவுந் தங்கமாகும்
மாத்தென்ற மற்றநூல் சொல்லாதுப்பு
யடக்கிவிட்டேன் சுருக்கமதா யிருப்பத்தைந்திற்
கூத்தென்ற கோருக்குக் கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுத்தாக்கால் பெறுவயிறு குத்திருமல்வாயு
வாதமென்ற நரகத்தில் வீழ்வார் சொன்னேன்
வயதெல்லாங்குறை நோயாகச் சாபந்தானே.

10

சாபந்தான் தீராது யார்வந்தாலுஞ்
சற்குருவாய் நந்தியருள் பதம்பெற்றாலும்

பரிபாறை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

அபலமாய்ப் போக்காதே யின்னுல்தன்னை
யாராய்ந்து பார்த்தவர்க்கே வாதந்தங்கும்
_____ தன்னை யொன்றுசொல்லி
நிமிஷத்தில் சித்தியா முப்பின்மார்க்கம்
வீம்பாகப் போகாதே பேணிப்பாரு
சண்டாளனானாக்காற் சாவான்பாரே.

11

சாகாமலிருக்க வென்றால் தாயைப்போற்றி
சரண்என்று நந்தியடி தெண்டம் பண்ணு
வேகாமல் நின்றதொரு தலையைக்கேளு
விதமாக சாகாத காலைக்கேளு
வாகான விரண்டையுந்தா னாருஞ் சொல்வார்
மகத்தான நந்திசுரு வுபதேசிப்பார்
போகாமற் பரிவாகி பயமென் றேற்றிப்
பொறிவழியே லலாடத்தைப் புகழ்ந்து பாரே.

12

பார்த்தபின்பு வெளியேது வெளியாப் போகும்
பரமான நந்தியைப்போல் தெரிசனமுமுண்டாங்
கார்த்தபின்பு யின்ன மொரு சிமிட்டுச் சொல்வேன்
கரைகண்ட நந்தியைப் வுபதேசித்தார்
தாத்தமென்ற கெந்தகத்தில் மெழுகைக் கேளு
நன்றாகக் கரந்தையுட சாறுவிட்டு
தீச்சென்ற ரசமிட்டு வீரமிட்டுத்
தீர்க்க மனோசிலை யிட்டாட்டுவாயே.

13

ஆட்டியதோர் தங்கமப்பா கூடச் சேர்த்து
அழகானவூர்க் குருவி புடந்தான்போடு
வாட்டியப்பா செந்தூரங் கண் கொள்ளாது
வளமான சிதம்பரத்திற் கொடுத்தார் கேளு
வெட்டியதோர் வெள்ளியப்பா பொன்போலாகும்
விளங்க வெள்ளி சேர்ந்திடவே வாயதாகி
மூட்டியதோர் மூட்டெல்லா மிதினுடைய மூட்டு
முதண்டங் கிழித்தாடு மூடந்தானே.

14

தானானயின்ன மொரு சிமிட்டுச் சொல்வேன்
தனிச்செம்பு கட்டுதற்கு வகையைக் கேளு
தேனான மனோன்மணியாள் சிறந்தருபி
சிரக்கரைத்து கட்டின்மேற் பூசிப்போடு
கானான சிலைசெய்து புடத்தைப்போடு
களிம்பற்று செம்பதுதான் கனகமாகும்
மானாகயிப்படியே யைந்து தரம்பார்
வளமாகப் போட்டிடவே வளஞ்சொல்வேனே.

15

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

சொல்லுகிறேன் கேளடா சொருபானந்த
துட்சமாய் செம்பு சுத்திச் சொல்லொணாது
வெல்லும்பா மூன்றுபின் செந்தூரத்தை
விதமாக செம்பிலே விரைந்துபூட்டி
சொல்லுமடா வெள்ளியிலே செம்பையூட்டி
சிறந்துருக்கி யெடுத்துப்பா ராறுமாற்று
கொல்லுமடாப் புடம்போடத் தங்கமாச்சு
கொடிதான் நவலோகம் பொன்னுமாமே.

16

ஆமப்பாயித் தொழிலை சொல்ல வேண்டா
மழகான னூல்தன்னை கொடுக்க வேண்டாம்
நாமப்பா சொல்லுகிறோஞ் சொருபாநந்தா
நாய்போலத் திரியாதே நயந்துபாரு
வாமப்பா பூனிறின் குருவைச் சொல்வேன்
விரிந்தண்டங் கிருந்தாடச் சித்தர்மெச்சு
ஆமப்பா யகத்தீச மூர்த்திசொன்ன
வழகான பூரணசூஸ் திரந்தான்பாரே.

17

பாரப்பா பூரண சூஸ்திரந்தான் கேளு
பாடினார் சவுக்கார வைப்புத்தானும்
வாரப்பா கைமுறைகள் சொல்லவில்லை
யாச்சரியமாய் வழலை சொன்னார் நந்தி
சீரப்பா சவுக்கார வைப்பு சொன்னார்
திறமான பெண்ணையரு கழடச் சொன்னார்
வாரப்பா மாதமொன்று காய்தானொன்று
வெட்ட வெளியாகவந்தான் விளம்புகிறேனே.

18

வெளியாகத் தோணுமடா யிந்த நூலில்
வேறுவிதமொன்றுமில்லை வண்ணானாதி
வெளியாத பூநீறு நிலவுபோடு
யனலுறைத்த கெங்கையுப்பு வழரிநீரில்
மணியாக வைந்து தரங்காச்சிப் பின்பு
மோசமே வாராம லேழுதிரங்காய்ச்சி
களியான மெழுகுபதம் வரும் போதப்பா
கடைமருந்தைச் சொல்லுகிறேன் கருதிக் கேளே.

19

கேளப்பா வீரமுடன் சாரம்வெள்ளை
கிருபையுடன் வெடியுப்பு ஊசியுப்பு
வாளப்பா சீனமொடு புழுகோடொக்க
வளமாக யறத்தூடி துணித்திப்போடு
ஆளப்பாயண்டம் போலுருட்டிக்கொண்டு
அப்பனே ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு

பரிபாஷை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

தூளப்பாத்தி காரமெற்றியேந்தி
கறியுள்ள சுண்ணாம்பிற் புடத்தைப்போடே.

20

போட்டபின்பு வழலைதன்னை தங்கச் செம்பிற்
புகழாக வைத்து மேற்கொண்டாற்கேளு
யிட்டதொரு வறுபத்து னாலுபேரு
மிறைப்பார்கள் பாம்பதனைக் கண்டாலையா
மேட்டியாய்ச் சொல்லாதே வழலைவைப்பு
மேன்மக்கள் சாபமது வந்துதீருங்
காட்டிலே திரிந்தாலு மெலியாய்ப்போவாய்
கண்குருடு கால்முடங்கள் செவிகேளாதே.

21

கேளாதே போனாக்கா லிந்தநூலை
கிழித்து தான்விட்டெரிவார் கிளைகளெல்லாம்
பாளாகுந்தலை முரைகள் குருடுநொண்டி
பறையனாம் நாய்போலே படுவாய்நீதா
னாளடாயிந்நூலைக் கொடுக்கவேண்டாம்
வாய்க்கு மொருசாபம்பா தீர்க்கச்சொல்வேன்
நாளான சப்பாணி குலைநோய்ப்பா
நாற்குத்து கூடியரோகம் நாடுந்தானே.

22

தானென்ற யின்னமொரு சிமிட்டுச்சொல்வேன்
தங்கமொடு வீரம்பா லிங்கஞ்சூதம்
வேனென்ற பாஷாணஞ் சீலையினோடு
விதமான கெந்திதங்கந் துருசுகண்ணம்
நானன்றாய்ச் சொல்லுகிறேன் காசிடைதானப்பா
நலமாகப் பழச்சாற்றா லரைத்துருட்டி
பானென்ற புடம்போடச் செந்தூரந்தா
னென்னாலே முடியாது யிந்தப்போக்கே.

23

போக்கான செய்தியென்று சொல்லக்கேளு
புகழானச் செம்பிலிட மாற்றுபத்தாற்
தாக்கான யண்டாபிண்டம் விரிந்தேயாடு
தறுபத்து நால்வாக்குச் செந்தூரந்தான்
வாக்கான ரகசியமா மிந்தப்போக்கு
வளம் விட்டாலினமிதுவே முடியாதப்பா
நீக்கான துத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு
நிலையில்லாத் துரையில்லா வேதையாமே.

24

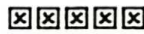
வேதையின்னஞ் சொல்லுகிறேன் துரிசுநீறு
வெள்ளப்பா பாஷாணமுடன் வீரம்பூரம்
வதையென்ற கெந்தியோடு அண்டநீறு
வாகான துதம்பா வங்கத்தோடு

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

மேதையென்ற கருவோடே பாலையூட்டி
விதமாக வைத்திருந்தாற் சலமதாகும்
காதையிதை விட்டரைத்து துருசுக்கப்பி
கடுவெயிலில் வைத்திடவே சுண்ணாம்பாமே. 25

ஆமப்பா யூக்குருவிற் துதங்கட்டு
மரனாணை நந்தீசர் உபதேசித்தார்
நாமப்பா சொல்லிவிட்டோஞ் சொரூபனந்தா
நன்றாக யிந்நூல்தான் சுருக்கமப்பா
காமப்பாலிரைத் தவனையடுக்க வேண்டாங்
கைமுறைகள் காட்டாதே கருச்சொல்லாதே
ஆமப்பா முன்சாபம் வந்துதீரு
மருளான துஸ்திரந்தானி ருபத்தைந்தே. 26

அஞ்சானந்தீச ருந்தனுக்கு
வருளினா ரென்மகனே ரோமரிஷியென்றுக்
கஞ்சமலர்த் திருப்பயனே சொரூபானந்தர்
கடாட்சித் தாரெந்தனுக்கு யானுஞ்சொன்னேன்
வஞ்சகமாய்த் திரியாதே கருளைவிட்டு
வானமென்ற பொறிவந்து நீறிப்போவான்
தஞ்சமென வந்தடைந்து பணிந்தபோக்கு
தயவுசெய்வார் துஸ்திரந்தான் முடிவுமுற்றே. 27

உ

எண்பத்தேழாவது

உரோமரிஷி

முப்பு துத்திரம்

மூலவட்ட மானகுரு பரந்தாள் காப்பு
முத்திக்கு வித்தான முதலே காப்பு
மேலவட்ட மானபரப் பிரம்மன் காப்பு
வேதாந்தங் கடந்து நின்ற மெய்யேகாப்பு
காலவட்டந் தங்கிமதி யமுர்தப்பாலைக்
கண்டுபசி யகற்றிமனக் கவடுநீக்கி
ஞானவட்டஞ் சித்தாடும் பெரியோர் பாதம்
நம்பினதாலு ரோமனென்பேர் நாயந்தானே. 1

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

தானேனான் முன்னுரைத்த ஐந்நூற்றுள்ளே
 தவறாமல் பாடிவிட்டேன் யோக மார்க்கஞ்
 தானான வாதத்துக் காதியுப்பைச்
 சமுசயங்க எல்லாமற் சொல்லி வைத்தேன்
 தானாகும் வழலையென்ற வுப்புவித்தை
 தன்னுக்கு டன்னினத்தைத் தாக்கும்பாரு
 தானான கருவுண்டு சுத்தகெங்கை
 சலமதனை மறைத்து வைத்த தன்மைபாரே.

2

பாருநீ வழலையென்ற வுப்பு ஒன்றும்
 பரிபாலை யல்லாமற் கைபாகங்கள்
 சேரு நீ பூதபஞ்ச கரணமாக
 தீட்சையுட பாகம் நன்றாய்ச் செப்பிப்போட்டேன்
 காருநீ சுத்தகங்கை மறைப்பே தென்றாற்
 கருவறிந்தேன் சித்தருக்காய் பயந்து விட்டேன்
 தேரு நீ ஒரு நூற்றின் பொருளாராய்ந்து
 செப்பி வைத்தே னன்பதுக்குள் தெளிவாய்ப் பாரே.

3

தெளிவதென்ன அதின்துட்சங் காணப்போமோ
 சேகரமாம் பதினாறுள் சேர்த்துப்பாரு
 குருவென்ன யிந்நூல்தா நூறும்பாரு
 குறிதெறியுஞ் துத்திரங் கண்டாயானால்
 நெறியில்லை இந்நூற்கு நந்திசொன்ன
 நிகண்டல்லால் மற்றொன்று நிகறொவ்வாது
 கறியினுட போக்கு மச்சமுனி யெண்ணூற்பாற்
 கட்டாகக் கட்டிவைத்தார் கருத்தோணாது.

4

தோணாமற் பாடிவிட்டார் சித்தரெல்லாஞ்
 துத்திரங்க ளறியவென்றாற் குருதான் வேணும்
 வீணாகப் போகாது அகீதபுத்தி
 வினையவா னல்லாது மற்றோர்க் கேது
 கோணாமற் றோணுமடா யிந்தநூலில்
 கொட்டினேன் வயித்தியமும் வாதயோகம்
 காணாம லலையாதே நினைவாய்ப் பாரு
 கைபாக மைந்நூற்றிற் கண்டிடாயே.

5

கண்டதென்ன உலகத்தின் வயித்தியம்போக்கு
 கைகண்ட பலன்காணுஞ் சரிகைமார்க்கம்
 கண்டன்பாய் நீற்றினத்தைக் காதிரஞ்சி
 விட்டுவிட்டால் வைத்தியமும் வீணாய்ப்போகுந்
 தொண்டுபண்ணி குருவினிட பாதம் போற்றி
 சொல்லுவா ரில்லாவிட்டால் லென்னுற் சொல்லும்

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

சண்டையிட்டுப் பேசாதே சிங்கிமார்க்கஞ்
சாற்றினார் பொதிகைமுனி தயவாய்த்தானே.

6

தயவுவைத்துச் சொல்லவில்லை லகுவாய்ச் சொன்னார்
தானறிந்து கொங்கணவர் சரக்குவைப்பில்
பயமிகுந்துச் சொல்லதுபோல் நிமிளையென்று
னாட்டினார் துருசுக்குங் குருதானென்றுஞ்
சயம்பாட னன்றாகக் கண்டமவந்து
சொன்னதிலே கடுங்காரத் துரையொளித்தார்
செயமிகுந்த போகரிஷி னுற்றிற்சொன்ன
திட்டாந்திரக் கருக்கிடையந் திரம்போதாதே.

7

திரம்போதாதே தென்ன குப்பிக்கேத்தி
தீயெரிக்க சொல்லாமற் றீயிற்றள்ளிக்
குறம்பாடி னாப்போலே மறைத்தாரப்பா
குருக்குவழி குருக்குவழி மோசமாகும்
அறந்தழைக்குந் திருமூலர் மூவாயிரத்தில்
அவையடக்கம் சிக்கிவித்தை யார்க்குந்தோணா
பரம்பரையாம் வந்தசித்தர் பாதம்போற்றி
பாடுகின்றேன் சிறங்கிவித்தைப் பலிக்கத்தானே.

8

பலிக்க வென்றாற் சிறங்கிக்க னாமபேதம்
பாடினா ரதனாலே யாவதென்ன
கலிக்கின்ற வங்கத்தி லிங்கஞ் சேர்த்து
கலங்கினாற் சிரங்கியென்ற பேருமாச்சு
கவனிக்க வென்றால்தன் பெருமை வெகுசாயுண்டு
வாதமுண்டு வயித்தியமுண்டு வழிபாடுண்டு
மெலுக்குடைய சிரங்கியொரு பலந்தான்வாங்கி
விரிவான கல்வத்திற் பொடித்திடாயே.

9

பொடித்திட்ட பீங்கானிற் பழச்சாருற்றி
பொடிமணலில் ரவிமுகத்தில் வைத்துக்கொண்டு
ஓடித்திட்ட குச்சியினாற் கிண்டிக்கிண்டி
ஓரேழுநாள் ரவியில் வைத்தாயானால்
குடித்திட்ட பொடிகளெல்லா மாண்டாப்போல
குணமாகச் கட்டுமடா பழச்சார்வேகந்
தடித்திட்ட பழச்சார்முன் விடுகும்போது
சார்வாகப் படியரைதான் விட்டுத்தாக்கே.

10

தாக்குவாய் ரவிசூடு மெத்தவானாற்
சாரல்லா மேரேழு தினத்தில் வற்றும்
மார்க்கமாய் ரவிமுகங் கண்டால்சற்று
வற்றுமட்டுங் காய்ந்ததுதே வெண்மையாகும்

பரிபாலை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

தீர்க்கமாய் காந்தசிரங்கி பலந்தானொன்று
 சினமென்ற வெள்ளையொன்று பூரமொன்று
 தாக்கவே சாரமொன்று கெவுரியொன்று
 கண்டுபா ரிதுனாலுங் கழஞ்சிதானே.

11

களஞ்சான திவைனாலுஞ் சிரங்கியிலே சேரு
 கல்வத்தி லவையெந்தும் பொடித்துக் கொண்டு
 வளைந்த சவுக்கார மென்றுந் திராவகத்தில்
 வெள்ளை யென்ற கிளிஞ்சிநீற் சாரகண்ணம்
 விளஞ்சல்லோ பொடித்திடுவாய் விராகன்இரண்டு
 வன்னிமையாய் மொளுமுளெனத் தீநீராகும்
 கிளிஞ்சல்லோ குருவாச்சு கால்படியாந் தீநீர்
 கெண்ணாதன் தனைவிட்டுக் கிண்டியாட்டே.

12

ஆட்டுவாய் சேர்த்தசரக் கெல்லாமாடு
 மப்பனே திராவகந்தான் வேகமெத்த
 மட்டுவாய் யிருசாமம் அரைத்துக்கொண்டு
 முகியாமல் மயனபத மாக்கிப் போடு
 கட்டிவாய் குப்பிக்கல் லண்டத்தோடுங்
 கெடியாகச் சுண்ணாம்பா லுற்றிக்கொண்டு
 பூட்டுவாய் திராவகத்தில் குழைத்துநீயும்
 புத்தியுடன் குப்பிக்குள் பூசுபூசே.

13

பூசியே காயவைத்து திட்டம்போட்டு
 தேசியென்று மடிகனத்த தாளியொன்றில்
 சிறுமணலா யரைவாசி மட்டுங் கொட்டி
 காசியென்ற குப்பிநடு வைத்துமங்கே

வலைப்பாலைக் கொண்டு குப்பி வாயைமுடு
 தேசிகனையினி மேலுந் தெரிந்திடாதோ
 சொருப மனோன்மணித் தாயைத் தொழுது போற்றே.

14

போற்றுவது முத்தியு முன்று சாமம்
 பொங்காமல் வெளியராமற் பூண்டுபாரு
 ஆற்றவிடு குப்பி மறுனாளிற் பாரு
 அப்பனே புதங்கமென்ற கருத்தானப்பா
 நீற்றினத்துக் கிதுவாதி துருசுக்காதி
 னீத்தாட்டாற் சுட்டலைந்த குருட்டுவாதி
 சாத்திரந்தா னென்ன செய்யும் புத்தியில்லாச்
 சண்டாளர் பொய்யெனவே தள்ளுவாரே.

15

தள்ளினது அவன்பேரில் குற்றமில்லை
 சவுக்கார வழலைத்தான் மறைந்ததாலே

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

வெள்ளையென்ற சிவனுப்பை வுள்ளத்தாலே
வெடியுப்பு கட்டுவது மறியாததாலே
கொள்ளியென்ற பூனிறாய்ப் போனதாலே
குடைதிசையில் கல்லுப்பு காணாததாலே
துள்ளியென்ற சுத்தஜல தீட்சைமார்க்கம்
சொல்லாமல் போனதினால் தோணாதென்றே.

16

தோணுகின்ற சித்தர்கள்தான் கூடிக்கொண்டு
தூட்சங்க ளிந்நூலில் முப்பு மார்க்கங்
காணுகின்ற பரிபாவை நாமத்தாலுங்
கபடாக முன்பின்னா யுரைத்தாலும்
வேணுமென்ற அவரவர்கள் நூல்கள்தோறும்
விளம்பினார் பூராய மாகமெத்த
ஊதுகின்ற வுப்பல்லால் வேறொன்றில்லை
வொளித்தென்ன வழலையொன்று தீட்சையாச்சே.

17

ஆச்சென்ற வழலையென்றுஞ் தூட்சமாக
செப்பிவைத்தா ரதனாலே யுலகவாதி
மாச்சலின்று மனம் புண்ணாய் சாத்திரத்தை
மனம்வெறுத்துப் பயந்தெரியா வருந்தினாக்கால்
நீச்சென்ற சுடுநீச்சு நீச்சலாகும்
நெட்டிலே திரியாமல் முட்டிப்பாரு
வாச்சுதே வழலையென்ற வுப்புதானு
மங்கையான சரக்குணர்ந்த மார்க்கந்தானே.

18

தானென்ற சிரங்கியல்லோ ருத்திரனாச்சு
வகையறியா ரக்கினியி னுப்பைக் காணார்
வாய்வினுப்புக் கண்ணீரான மார்க்கங்காணார்
தொகையறியா தீட்சையினிற் சுழியுங்காணார்
துருசுகொண்டு துதத்தைக் கட்டச் சொல்வார்
வகையறியார் கால பருவங்கள் காணார்
பாசாணக் கட்டென்று பணந்தானென்பார்
குகையறியார் குடுகுடுக்கை கொண்டாவென்பார்
குருபூசைக் கிருபது பொன் கொடுவென்பாரே.

19

நாதவிந்து வாலை

கொடுப்பதற் கெந்நூலறிந் தோரைக்
கோடிதன மானாலுங் கொடுத்துவாங்கு
பிடிப்பகற்றும் வகையதறிந் கண்டுபாரு
பிய்த்தெறிந்து போடாதே பிசகாய்ப் போமே

பரிபாலை-300 மற்றும் துத்திரங்கள்

இடிப்புக்குந்தவுவர் நிலத்தை நன்றாய்ப்பாரு
 இரண்டு மொன்றாய்ச் சேர்க்கவொரு கடலையாறு
 அடிகனத்த பானையல்லோ தீக்குநிற்கும்
 மவளை நினைத்து மழை பிடிசுற்றாகாதன்றே 20

ஆகாதோ வேலையிலே கண்டாற்சிப்பிக்
 காகாச வித்து வல்லோ முத்தாய்ப் போச்சு
 சாகாதோயிற் நீரிலானைக் கல்லு
 சத்தியுடவாச் சூடனங்கே சற்றே போடே
 வேகாதோ இனயினமுஞ் சேர்ந்தாலையா
 வெண்கிளிஞ்சிற் கேநீர் விட்டாற் கொல்லும்
 போகாதோ குருமுடிக்கும் பாகமெல்லாம்
 பூட்டறிந்து பார்த்தவர்க்குப் பொருள்தான் முற்றே. 21

XXXXX

உ

ஸ்ரீதேவி சகாயம்

கணபதி துணை

யோக நாயனா ருருளிச் செய்த செம்பு சுத்தி பத்து

பொன்னாக லோகத்தில் விளங்கவென்றால்
 போக்கோடே லோகத்தில் செம்பைக்கொள்ளு
 மன்னாகேள் செம்புள்ளே மாளாவிட்டால்
 வாதமொன்றுங் காணாது மார்க்கம் பொய்யாம்
 பன்னான நூல்பாரு வங்கம்பாரு
 பருவத்திற் றோய்ந்தெடுக்கப் பதத்தில்பாரு
 தென்னான ரவிபடவே வெளுப்பாச்சென்றுச்
 சேர்ந்து மெச்சுமுள்ளத்திற் றேர்ந்துபாரே. 1

பாருநீ செம்பினுட ஹல்போகப்
 பருங்கமுதை முத்திரமோ படிதான்நாலு
 வாருநீ பாண்டத்தி னுள்ளேயப்பா
 மாட்டுகிறேன் ரெண்டுபடி யுவர்மண்கரைத்து
 தாருநீ கரைத்துவூத்தி வைத்துக்கொண்டுத்
 தண்ணீர்க்குள் சுண்ணாம்பு கரைத்துக்கொண்டு
 கோருநீ காரமும் பலமும்ரெண்டு
 குழப்பியதோர் சுண்ணாம்பு பலமும்போடே. 2

ரோமரிஷி வைத்தியம்-500

போட்டொன்றாய்க் குழம்பாக வைத்துக்கொண்டு
புகழான செம்புபலம் நாலுவாங்கி
ஆட்டொன்றா யுருக்கியதில் சாய்த்துவாநீ
அப்பனே பதினைந்துக் கதிகம்வேண்டாம்
நீட்டொன்றாய்ச் செம்பினுட ஹல்போகும்
நிலைத்தபின்பு யிச்செம்பைக் குகையில்வைத்து
பூட்டொன்றா யண்டமொன்று சாரமொன்றுப்
புகழாகப் பலமொன்று பொரிகாரங்காலே.

3

கால்போடு சவ்வீரம் பலமுநீதான்
கலந்தரைத்து ஒன்றாக்கிக் கடுகத்துவ
ஏல்போடு செம்புருகியாடும் போது
யியல்பாகக் கொடுத்தேறு முறையேழுக்கால்
மால்போடு செம்பினுட ஹல்போகும்
வற்றணங்கள் வெளுப்பாகும் வாதிகேளீர்
சேல்போடு யிச்செம்பை வெள்ளியத்தில்
சென்றொன்று மாத்தஞ்சு திறமுமாமே.

4

திறமான செம்புவொன்று வெள்ளிபத்துஞ்
சேர்த்துருக்கில் செயலிங்கங் குன்றிபோடு
உறமான தங்கமொரு பலந்தான்போடு
வுத்தமனே திசைமாத்துக் கதிகங்காணும்
நிறமான செம்பினுட ஹல்போக்காள்
நின்றலைவார் வாதிட்டான் னினைவுங்கெட்டு
துறமான மறப்பெல்லாம் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
துகூழ்மது கண்டுகொண்டு துறையாய்ப்பாரே.

5

துறையான வேதையிடு துறைகடோறும்
துதித்திந்த செம்பையெடு சுழலவேண்டாம்
கறையான படுசெம்பைப் போட்டாயானாற்
காரீயம் போட்டுதக் கழன்றுபோகும்
நிறையான சுத்திசெய்த செம்பையானால்
நிலைநிற்கும் மூப்புக்குள் நினைவாய்ப்பாரு
மறையான வந்திறத் தியானஞ்சொல்ல
மார்க்கமெல்லாம் பார்த்து மகிழ்ந்திட்டேனே.

6

மகிழ்ந்திட்ட வமுரிக்குள் வைத்தெரிக்க
வளமான வஞ்சனத்தின் வளமைகேளு
மகிழ்ந்திட்ட லிங்கமது பலமொன்றானால்
மாட்டுதற்கு மருந்துசொல்வேன் மகிழ்ந்துகேளு

பரிபாஷை-300 மற்றும் சூத்திரங்கள்

மகிழ்ந்திட்ட கேந்தியொடு மாலின்தேவி
மகத்தான துருசுவெள்ளை வீரம்பூரம்
மகிழ்ந்திட்ட குரும்பியொடு காரச்சாரம்
வகையொன்று விராகனிடை வளமாய்க் கூட்டே.

7

கூட்டியதோரிதை யெல்லாங் குழப்பிக்கொண்டு
குறையாமல் _____ பூசிப் பூசி
ஓட்டியது வஞ்செல்லா முண்டபின்பு
வத்தமனே வழரியுப்புக் கீழ்மேலிட்டு
_____யிதை கடகைதுனாலடுப்பிலேத்தி
_____நலம்பெறவே யெரித்தபின்பு நன்மைபாரே.

8

நன்மையுற்ற லிங்கமது கட்டிற்றென்றால்
நாட்டிலுள்ளோ ரறியார்கள் நன்றான் சொன்னேன்
வண்மையொத்த வாதியெல்லா மொன்றாய்க்கூடி
மணிப்போலே சுருங்கிநிற்கும் முருக்கன்பூப்போல்
உண்மையுற்று நான்சொன்னேனுரைத்துப்பாரு
வூரிலுள்ள வாதிக்குள் ளொக்கக்கேளு
திண்மையொத்துச் சுருக்கமில்லை யிச்செம்புபோகா
திரண்டுருண்டு சுருங்காது திறமாய்க்காணே.

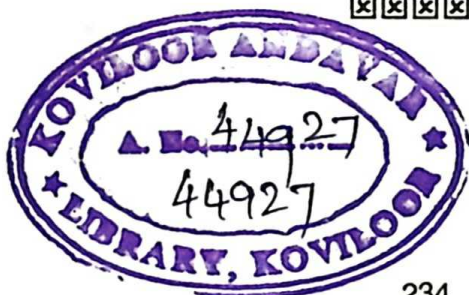
9

காணந்தவழரி யுப்பா லிங்கம்போல
கலங்காத வெள்ளைகட்டும் நாகங்கட்டும்
பூணந்த கெவிரிகட்டுங் கேந்திகட்டும்
போக்கோ டேயிதைப்போலே யெல்லாங்கட்டும்
தோணந்தப் பாஷாண மறுபத்துநாலுந்
துலங்கவே தான்கட்டுஞ் சொன்னேன் சொன்னேன்
வான்யிந்த முறைசொன்னேன் நானும்பார்த்து
வகையெல்லா மொளியாமல் பாடினேனே.

10

முற்றும்
ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

XXXXXX

43 42 41

